

قصیدہ و موعظت

گولڑاری کوردستان

چاپی: دہیہ م

تامادہ کردنی: مه لا صالح شیخی

گولزاري كوردستان

و

بردة المديح

تاماده كردن و پيشكەش كردنى:

مهلا صالح شىخى

بلاو كوردنه وهى كوردستان

سنه

له هونراوه کانی ماموستا
مه لا «عبدالکریم مدرس» رحمته الله

«۱»

ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری ره‌ه‌به‌ری ئیسلام
ب‌پ‌رژئی به‌سه‌رتا سه‌لات و سه‌لام
ئه‌ی یادگاری نه‌ته‌وه‌ی ئادهم
بو‌تۆ بوو دونیا ده‌رچوو له‌عه‌ده‌م
دلئی به‌یادی تۆ نوورانسی بی
له‌گه‌ل فریشته ئه‌بی به‌هاوده‌م
چاوی ب‌پروانسی بو‌ناوچاوانت
وه‌رئه‌گرئ نووری باره‌گای قیده‌م
ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری ره‌ه‌به‌ری ئیسلام
ب‌پ‌رژئی به‌سه‌رتا سه‌لات و سه‌لام

دلئی به‌یادت بگه‌شیته‌وه
نه‌شه‌ی نووری حق ئه‌به‌خشیته‌وه
به‌یادی تۆوه سووتاوی جه‌فا
به‌رگئی له‌سه‌فا ئه‌پۆشیته‌وه

دهمیی بگاته توۆزی بهری پیّت
 «شَرَاباً طَهُورٌ» ئەنۆشیتهوه
 سه د جار بکوژری عاشقت به تیر
 چاتر بو عه شقت ئەکوۆشیتهوه
 ئەهی پیغه مبهری رهه بهری ئیسلام
 برژی به سه رتا سه لات و سه لام

**

به کهس ناکری سه نای سووره تت
 که شف ناکری سپرپی سیره تت
 سیما به شهری و سیره تت فریشته
 «رُوحُ الْقُدُّوسِ» هیزی غیره تت
 دونیا له لای توۆ په ره کایه که
 خودا ناسینه مایه ی حیره تت
 ئەخلاقی به رزه ده سمایه ی ژینت
 عیلم و عیرفانه ری به سیره تت
 ئەهی پیغه مبهری رهه بهری ئیسلام
 برژی به سه رتا سه لات و سه لام

**

ئەى دورپرى دەرياي ئەسرارى «لولاك»
 بۇ خۆت نەوعىكى بە فەردىكى تاك
 ھەر ئەووت لەگەل بەشەرايەكە
 ئەتۆيش مەخلووقى بۇ خوداي بى باك
 لەھەر ئەرزىكا باسى تۆ بكرى
 عەترى ئەگاتە سەر ئەوجى ئەفلاك
 مەعنای شەپۆلى زانستى تۆيە
 تەسبيحى خودا بە «مَاعَرَفُنَاك»
 ئەى پيغەمبەرى رەھبەرى ئىسلام
 بپرژى بەسەرتا سەلات و سەلام

لەبـۆ ئازار و بىزارى دلمان
 ھەر لوتفى تۆيە ئەبى بە دەرمان
 لە جۆشى جەفای نابارى زەمان
 ھەر سايەى تۆيە چەترە لە سەرمان
 لە تۆفى خۆفى زەلزەلەى مەحشەر
 ھەر تكاي تۆيە بەرگە لەبەرمان
 كاتى تارىكى دل و دەروونم
 رووناكى رووى خۆت دەربخە بۆمان

ئەي پيغەمبەرى رەھبەرى ئىسلام
بەرژى بەسەرتا سەلات و سەلام

ئەي پيغەمبەرى شيرين رەنگ و بو
دەستى ھانا مان بە دامانى تو
دونيای رووناكم لى بوو بە شەو
مەينەت لە سەرم جەم بوو كۆكۆ
سايە شك نابەم لە گەرماي دەردا
مەگەر سيبەرى كالای ئالای تو
خۆت زویر مەكە لە بی شەرمیمان
لابكەرەووە ئەمجارەش لە نو
ئەي پيغەمبەرى رەھبەرى ئىسلام
بەرژى بەسەرتا سەلات و سەلام

﴿۲﴾

بە فەیزی بی ئیئتییها، بنیرە رەحمەت خودا
لەبو «إِمَامُ الْهَدَى» بو تا قمی سوعەدا

ئەى شاھى خۆش خۆلق و خوو، ئەى ماھى گولپرەنگ و روو
 روچ و دل و لەش ھەموو، بو تو بىن بە فیدا
 سەرگەردى ھىممەتى تو، ئاسەف كورى بەرخيا
 شاگردى ھىكمەتى تو، سەف سەف گەلى سوعەدا
 لەبەر مەلاحەتى تو «يوسف» قەلەم بىر بە كەف
 لەبەر فەساحەتى تو «سەھبان» نەما بو سەدا
 بو سەعدى تالىعى تو زوھرە بە دل موشتەرى
 لە نوورى لامىعى تو قىيلەن لەبو ئىقتىدا
 بە ھوكمى ئىمانى تو، بە عىلم و عىرفانى تو
 بە ۋەعز و تىببىانى تو، دل كەۋتە رى ئىھتىدا
 بە ھىلم و ئىھسانى تو، بە عەفوى ئاسانى تو
 بە رەھم و ۋىجدانى تو، كز بوو ھەۋاى ئىعتىدا
 ھەرچى ھەبوون ئەسفىا لە ئەنبىا و ئەوليا
 لە دائىرەى ئەزكىا لە ئاخىر و ئىبتىدا
 جوود و جوودى ھەموو، سىماى سجوودى ھەموو
 شەھد و شوھوودى ھەموو، بە يومنى تو دای خودا
 لەسەر عىنايەتى تو، ئەھلى ھىدايەتى تو
 بو نەشرى ئايەتى تو، چوونە گەلى شوھەدا

بۆ «صاد»ى چاوانى تۆكۆمهلى لاوانى تۆ
 وهك قۆچى قوربانى تۆ، خۆيان ئەكرد به فيدا
 قەسەم به ئايىنى تۆ، به سىرپى ياسىنى تۆ
 راسته به ناسىنى تۆ به شەر ئەگا به خودا
 چۆن باسى ئەوسافى تۆ، تەواو ئەكاگفتوگو
 قورئان لەبۆ نەعتى تۆ، خولقى عەزىمى ئەدا
 خولقى عەزىمى ئەتۆ، عەقلى سەلىمى ئەتۆ
 قەلبى كەرىمى ئەتۆ، موعجىزه بوون بۆ هوذا
 ئەى سەرورەرى ئەنيا، ئەى رەهبەرى ئەتقيا
 ئەى دولبەرى ئەسفىا «الْخَيْرُ مِنْكُمْ بَدَا»
 زەوى لە بەحر و لە بەر، هەردوو چيا و دەشت و دەر
 پىر بوو لە خىر و لەفەر «مِنْ كَرَمِ الْمُقْتَدَى»
 تىجارەتیکە وهها، وینەى نیه بۆ بهها
 وهرگرتنى مەىلى تۆ، به رۆح ئەگەر دەس بدا
 «نامى» لەسەر نامى تۆ، لەبۆ زەوقى جامى تۆ
 لەبەر فەىزى عامى تۆ «يُطَلَبُ مِنْكَ النَّدَى»

۳

ئەي پېغەمبەرى خوش خولق و ره وشت
 بۆ تۆ بوو هه وری ره حمەت كه و ته دهشت
 ره هبهرى ريگاي گولزارى به ههشت
 پر بوو له نيعمهت كي و سارا و دهشت
 بۆ تۆ بوو دهرياي خهزانه ي ئيحسان
 كه و ته سه ر شه پۆل بۆ پۆلى ئينسان
 برژى به سه رتا سه لات و سه لام
 بۆ به رزى پايه ي ميلله تي ئيسلام
 ئەي ره هنو ما ي عام له بۆ ريگه ي راس
 بۆ خودا ناسين، بۆ سه عى و ئيخلاس
 بۆ ويجدانى پاك بۆ له حه ق پرسى
 بۆ هيممه ت به رزى و له كه س نه ترسى
 له بۆ دلسۆزى و هوگري و ئولفه ت
 بۆ وه رگرتنى عيلم و مه عرفه ت
 برژى به سه رتا سه لات و سه لام
 په ي ده رپه ي به تا و تا قافى قيام

ئەي شارەھبەرى دەستوورى قورئان
 بۆ تۆ بوو «ذبح» ھات قۆچى قوربان
 ئەي دل ئەستوورى مەيدانى ئازار
 ئەيىۋوبى مېحنەت، يۆسفى دلدار
 ئەتۆي ئامۆزگار بۆ داوین پاكى
 بۆ ھىممەت بەرزى، بۆ دل رووناكى
 ۋە كوو بارانى «نەيسانى» ئارام
 بېرژى بەسەرتا سەلات و سەلام
 ئەي چىراي تاكى ئەرز و ئاسمان
 ماىەي رووناكى دلى موسولمان
 بە تۆ گول غونچەي مەھەببەت پشكوت
 دلى دلداران بۆ رەھمەت بزوت
 شعور و كەمال بە تۆۋە دەركەوت
 گىيانى ھەق خوازان لە سزا سرەوت
 ھەق بەسەر بە تال لە تۆۋە سەركەوت
 بۆ رېي ھەق ناسى بە شادى رېكەوت
 ئەي ماىەي سەفا بۆ جەفاباران
 ئەي ماىەي شىفا بۆ دل بىماران

به گيان په روانه‌ى شه معى روخسارت
 به دل بولبولى گوللى ديدارت
 سه روى «نامى» يه له باغچه‌ى شه وقا
 سيرهت «جامى» يه له باده‌ى زه وقا
 تكاى شه ونمى فه يزى ئي حسانه
 رجاي بو جامى حهق په رستانه
 تائه رزى سه يلى سه لات و سه لام
 له خواوه بو تو «يا خير الانام»

(۴)

«يا رسول الله» گيانم به فيدات
 پيشكه شت ئه كه م سه لام و سه لات
 بو چى بگه ريم بو موعجزات
 تو خوت موعجزه‌ى به به رزى سيفات
 كام وه سفت بييم له نا و سيفات
 بيكه م به ئه ساس بو وه سف و سه نات

ھەر سىفە تىكت تەماشای ئەكەم
 وئىنەى نایابە لە رووی كائىنات
 مەگەر بە خەيال وئىنەى دانىم
 خەيالیش كۆلە لە رنى كەمالات
 شىۆەى شىرىنى روخسارى پاك
 قەت وئىنەى نەبوە لە رووی سەر بىسات
 بۆيە يارانە كە تۆيان ئەدى
 ئەيانوت روژە لە بەرزا ھەلات
 ھەركەسى بە ھەق تۆى بىبىنايە
 دەستى بەرئەبوو لە بەندى ھەيات
 بۆيە لە دووریت دلى بولبولان
 ئەھاتە نەغمە و ساز و مەقامات
 بەبىرى دووریت روخسارى ياران
 زەرد ئەبوو وئىنەى خەستەى پىرئافات
 نەمى ئارەقى خۆش بۆى روخسارت
 بە شەونم لەسەر پەرەى بەھار ھات
 بۆنى ھەر شوئىنى گوزەرگای تۆ بوو
 بە وئىنەى قوتووى عەترى لى ئەھات

سهبرت بالآتر له سهبرى «ئه يووب»
 حيلمت له يه حياى خاوهن كه پرامات
 راستى وتارت، جوانى رهفتارت
 بهرزى كردارت نايه وي ئيسبات
 وهفات به عهد و پهيمانى ساغت
 چ كاتى هات و چ ساتى نه هات
 له كيوى «تائف» بهرز و بالآتر
 دامه زراوتر بوو له «كه عبه» ي نه جات
 عه فوت گه يشته پايه يه كى وا
 ته واوى ناكا نامه و ته حريرات
 بويه تا ده جار به قه سدى گيانت
 بو ت ده رچوو عه دووى خاوهن خه يانات
 يه كه يه كه ئه مانه لىيان ئه بووردى
 پيت ئه دان بهرگى عه فوت به خه لات
 دلسوزيت له بو سووتوانى داخ
 پرووزهت له بو گيرودهى ئافات
 گهرمى دهروونت بو چارى بى كهس
 خاموش نه ئه بوو به ئاوى «فورات»

جەم بوون لەوئ سەرورەران، ئەقتابى پيغەمبەران
 تا سەرورەرى رەھبەران بگاتە جيى بى خەتەر
 كاتى قودوومى نەبى گەيشتە قودسى ئەبى
 بو مەرتەبەى ئەدەبى لە فەزلى «خَيْرُ الْبَشَرِ»
 «ضَارَ إِمَامٌ أَلْهَدَى وَالرُّسُلَ فِي الْإِقْتِدَاءِ»
 «مَنْ شَرَفَ قَدْ بَدَأَ عَقْلُ الْوَرَى انْبَهَرَ»
 بەھ بەھ لە ئیحسانى تو قودسى بەشان و شكۆ
 بە گەردى ئەقدامى تو شادبوو بەدل بە بەسەر
 جا بەوہفای لایقى کەوتە سەنائى خالقى
 بە مەرتەبەى فائىقى کەوتە ئەدا بى حەزەر
 تا بە سەفای مەعنەوى، لە گەل فریشتەى قەوى
 سەرکەوت لە رووى سەرزەوى بو عەرشى ئیحسان و فەر

(۶)

یارەببى ھەتا بەحرى کەرەم ماوە لە بەریا
 بارانى سەلامت بە خورەم برژئ بەسەریا

ئەى شاھى جىھان، سىرپى نىھان عالەمى دونيا
 بۆتۆ بو خودا بوونى بە حەق كوردوو بە بەرىيا
 ئەى شەمسى عەيان، فەجرى بەيان، نوورى حەقىقەت
 تۆى حىكمەتى دەرسى ئەدەبى «عَلَّمَ الْأَسْمَاءَ»
 ئەى عارفى ئەسرارى سەفای وەحىيى خوداوەند
 عالەم ھەموو يەك قەترە و تۆ لوججەيى دەريا
 سەفحەى دلى تۆ نوسخەيە بۆ دەفتەرە كەى لەوح
 سىنەت وەرەقە بۆرەقەمى قىمەتى ئەشيا
 ئەو ويسەتە خوا داويە بە سىنە و دلى ئيوە
 حىكمەت ئەو بو وەربگرى نوورى تەجەللا
 جىيى سوورەتە كەت قودسە لە گەل «يُثْرَب» و «بَطْحَا»
 جىيى سىرەتە كەت «سدرە» يە يا عەرشى «مُعَلَّا»
 پەروازى نىيە بالى ئەمىن بۆيە لە رىدا
 دوا كەوتووە لای سىدرەو و سەر كەوتى بە تەنيا
 پابۆسى سەمەندت بوو فرىشتە بە دەم و دل
 ئەوكاتە كەرپىت كەوتە دەرى عالەمى عوليا
 تا وەربگرى بۆنى عەبىرى ئەتۆ فىردەوس
 «رضوان» كەمەرى بەستوو وەك خادىمى دەريا

موشتاقى له قاي ديتنى روخسارى ئەتۆ بوون
 سەف بەستە مەلائيک له سەما و عەرشى «مُعَلَّا»
 كەوتۆتە بەرى نالى سەمەندت وە کوو بزمار
 چەن ئەختەرى خووش مەنزەرى وەك نەجمى «ثُرَيَّا»
 ئەى كاشيفى «كاف»ى كەرەم و «هائ»ى هيدايەت
 ئەى داعى بە «يا»ى حەرفى نيدا، عاقلى وريا
 ئەو پايە لەبوۆ تۆيە نيه وينە لەبوۆ ئەو
 ئەو مايە لەبوۆ تۆيە نيه نەوعى له دونيا
 ئيسباتى ئەكا مەنتىقى بىزارى دلى تو
 لەم دەور و بەرە و مەيلى لەبوۆ هيممەتى عوليا
 لوقمانى دل و مەرھەمى داخى جگەرى دوست
 توۆزى بەرى پيىت سورمەيه بوۆ ديدەيى بينا
 دەستت بە مەسەل دارووه بوۆ زامى دلى من
 بەستەى كەرەمى تۆيە دەسى بينە بەسەريا
 يەك نيمە نيگات كافيه بوۆ نەشئەيى «نامى»
 يەك دەفعە نە چەند دەفعە دەسا دەرخە «مُحَيَّا»

﴿۷﴾

«يَا مُحَمَّدُ الْمُصْطَفَى
 «صَلِّ رَبِّ أَلْفًا أَلْفًا
 وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
 خودا برژینه سه له وات
 هم له سه ر ئال و یاران
 ئه ی چرای دلی موسولمان
 میعراجی تو بوو به هه شتی
 سیدره بوو به فه رشی به رییت
 ئه تله سه ئه وجی تولو وعت
 حوورو «رضوان» هاتنه وه سفت
 ئه لاین با برژی سه له وات
 ئه ی حه بیبی سه رفه رازم
 حیکمه تی لوقمان له لای تو
 ناوی دوو لیووت شیرین تر
 نیگایه کی تو له ناساغ
 توژی ریّت دهس که وی بو چاوم
 خاکی ده رگات له بو دلسوزان
 تووتیایه و جه واهیر سورمه
 جِئْتَ بِالصِّدْقِ وَالصَّافَا
 عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى
 وَأَتْبَاعِهِ الشُّرَفَا»
 به ده وام له سه ر «موسته فا»
 له سه ر ئوممه تی باوه فا
 ئه ی «ضیای» سینه ی بی جه فا
 کرد به ماوای سه یر و سه فا
 عه رشه ئارامگای موسته فا
 بو سه فای قه لبی «عرفا»
 به نه سر و نه زمی «مقفی»
 بو سه ر روّحی «موسته فا»
 کانی عیلم و عه قل و وه فا
 و له ژیر په رده ی «اخیتفا»
 له هه نگه ویننی «مصقی»
 ئه بی به ئه سبابی شیفا
 نامه وی سورمه ی «مستشفی»
 زیاتره له «مهروه» و «سه فا»
 بو دل و چاوی عوره فا

پرسیاریکت خه لاته
 خودا برژینه سه له وات
 هه رکه سی روژی رووت بینئ
 موژدهی ئەداتی فریشته
 دەس بدا خادمیت بو هه رکه س
 مه رحه بایه کت له چه یران
 پرتهوت له هه رکه سیدا
 هه رکه سی له دهورت گهرئ
 ئەو که سهی دلی سه لیمه
 به فهیزی په یمانی تووه
 ریزه خووری خوانی فهیزت
 حاتمی تهی له خوانی جوودت
 نه بوه وینهی تو و قهت نابئ
 ئەوهی له خه وابت بینئ
 شاسواری دهشتی مه حشه
 کاتی واوه یلای خه لایق
 به که ره م روو بکه له «نامی»
 به لکو بژمیئرئ له تیپی
 دل سوژ پیی ئە کا ئیکتیفا
 به خوړه م بو سه ر موسته فا
 ئە مینه له کاتی خه وفا
 «عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَا»
 له شاهی ئە کا «إِسْتِغْفَا»
 ره ه نوما یه که به وه فا
 «حَسْبُهُ اللَّهُ وَ كَفِي»
 حاجیه و وا له ته وفا
 هه لگره بو عهد و وه فا
 ئە ژمیئرئ له نا و سه له فا
 ئە ولیا و ئە سفیا و عوره فا
 ریزه یه کی برد به ته ره فا
 له سه له ف و له خه له فا
 بی غه مه له «وَأَسْفَا»
 «يَا سَيِّدَنَا الْمُصْطَفَى»
 که سه رگه ردانن له خه وفا
 «شَافِعًا لِمَا اقْتَرَفَا»
 خادیمانی خاوهن وه فا

«۸»

ئەى كانى كەرەم، سەرورەرى ديوانى مەحەببەت
 ئەى شەمسى عالەم، رەھبەرى كەيوانى مەحەببەت
 ئەى نوور و «ضيا»ى ئەرز و ھەموو چەرخى سەماوات
 ئەى شەوق و بەھاي ئادەم و ئەديانى مەحەببەت
 ئەى تاليعى بورجى شەرەفى عيززەت و تەقوا
 ئەى جاميعى فەوجى سەلەفى بابى مەحەببەت
 تۆى مەرکەزى بۆ دەور و ئەتۆى قوتبى كەمالات
 تۆى شەمسى سەفای حىکمەت و تۆى لوببى مەحەببەت
 تادەم بە بەھاي ناوى ئەتۆو بوو بەسەريا
 ئەرژا لەسەماى فەيزەو بە بارانى مەحەببەت
 ئەو «نووح»ە كە رزگار بوو لە توفانى هىلاكەت
 ھەر غايە نەھەنگى بوو لە دەريايى مەحەببەت
 ئەو ئاگرە وا بوو بە گولستانى «براھىم»
 مەقسەد لە گولى تۆ بوو لە ناوباغى مەحەببەت
 «يەعقوب»ى نەبى سەبرى جەمىلى لە دلا بوو
 چۆن پەر بوو دلى ئەو لە گولى باغى مەحەببەت

«ئەييۈوب»ى نەبى دەرد و جەفای برد بە وهفای تۆ
 «يۆسف» بە ھەوای تۆ وەرى گرت نوورى مەحبەت
 «مووسا» يەدى بەيزای لە چرای تەلەتتى تۆ بوو
 «عیسا» بە سەفای تۆ گەییە شۆرى مەحبەت
 پەى پەى بە قودوومى شەرەفت موژدە ئەبارى
 وەك سەیلی بەھارى لەسەمای نوورى مەحبەت
 «مووسا» بوو كە ئەیفەرموو نیشانە و سیفەتتى تۆ
 «داوود» بوو كە ئەیخویندەووە مەزموورى مەحبەت
 «عیسا» بوو «مُبَشِّرٌ» بە ەلاماتى «موحەممەد»
 «ئەحمەد» لەقەبى فەخرە لە ئایاتى مەحبەت
 «شەعیاء» بوو ئەھاتە سەرى ئایاتى سەماوى
 بو نەعتى نەبى و تاقمى رایاتى مەحبەت
 سیفرى نەبوو بى دەفتەرى ئەوسافى موحەممەد
 ەسرى نەبوو بى ەنەبرى ئینسافى مەحبەت
 نوورى كە خودا داویە بە سینە و دلى پاكان
 جیلوھى دلى تۆ بوو بە فیووزاتى مەحبەت
 «لوقمان»ى ەكیم لوقمە خۆرى خوانى كەمالت
 سەحبان بە بەیان كەوتە بەسەرھاتى مەحبەت

«حاتهم» به تهمای خوانی سه‌خا و به‌خششی تو بوو
 که‌وته که‌ره‌م و نه‌شری شیعاراتی مه‌حه‌بیه‌ت
 ئهم به‌نده که‌وا به‌ندی هه‌واته به‌دلی خوئی
 بو قاپیه‌که‌ت هات به تهمای وه‌جد و مه‌حه‌بیه‌ت
 یه‌ک قه‌تره له بارانی سه‌مای سه‌فوه‌تی تو بوو
 یه‌ک نم له هه‌وای هه‌وری وه‌فا و روشد و مه‌حه‌بیه‌ت
 بی‌توو بتکیت‌ه دلی په‌ژمورده‌یی زاری
 «عیناً» وه‌کوو سه‌رچه‌شمه ئه‌دا ئاوی مه‌حه‌بیه‌ت
 عاده‌ت له که‌هریمان‌ه‌وه ئیحسان و عه‌تایه
 ئه‌ی شاه‌ی خه‌تاپۆش و عه‌تابه‌خشی مه‌حه‌بیه‌ت
 بالوتف و عه‌تات بی‌ت به‌تکای عه‌فوی خه‌تای من
 بو «نامی» یه‌که‌ی مانیه‌که‌ی نه‌قشی مه‌حه‌بیه‌ت
 ره‌ببی برپژینه له سه‌ماواتی مه‌حه‌بیه‌ت
 بارانی سه‌فا بو دلی سولتانی مه‌حه‌بیه‌ت

۹

ره‌ببی بینیره سه‌له‌وات بو‌حه‌ببی خوش له‌قای تو
 ئه‌حمه‌دو ئه‌سه‌دو مو‌حه‌مه‌د موجته‌بایه و موسته‌فای تو

ره بىبى بينيره سه له وات
 نه وهنده لايق بى به فه زلت
 گيان فيداي عه رعه رى بالاي تو
 پادشايه نه وهى بيته بهر
 شاد نه بى نه و كه سهى بينى
 بو كه سى بيته جى حوزورت
 شه ونمى فه زى تو شيفايه
 مه ره مى زامى دلانه
 نيو نيگاي تو به ميه ربانى
 فه جرى ته ثرىخى تو كه ده ركوت
 روژى تابان له چه رخی بهرزا
 قودسى يانى مه قامى عيززه ت
 «يا مُزْمِلُ» بو خه لاتت
 «ياسين» له قه بى ته شريفت
 به هموو ره هبه رانى عالهم
 قه ت ته وا و نابى ته عريفت
 بو چه بى خوش ليقاي تو
 تا نه مينيه وه به قاي تو
 دل فيداي سي به رى ئالاي تو
 سي به رى بالى هوماى تو
 هه يته ت و سوورته و سيماي تو
 تاجى عيززه ته ليقاي تو
 بو جه فاكيشى وه فاي تو
 چاوى ئاهوى بى خه تاي تو
 كافيه بو موبته لاي تو
 شه وقى داوه له بهر سه فاي تو
 به هره گر بوو له «ضيا» ي تو
 «قَابَ قَوْسَيْنِ» له لاي تو
 «يا مُدِّتْرُ» بو كالاي تو
 «طاها» بو به درى گوناي تو
 هاتنه جيگه ي ئيقتيداي تو
 «خُلُقِ عَظِيمٍ» سه ناي تو

مهستى بۆنى بى ھەواى تۆ	نەرگس و سۆسەن و ۋەنەۋشە
لە شەرمى شىنەى بالاي تۆ	سەروى جۆباران ئەلەرزىن
تائەبەد لەبەر ۋەلاى تۆ	عاشقانى تۆ ھەر زىندوون
ھاتنى دەورى دونىاي تۆ	چەن نىشانەى پى نىشان داین
بوون بەسەر گەردى ئالاي تۆ	سوپاي ئەبرەھەى خەتابار
كەوت لەبەر بەرقى بالاي تۆ	چواردە تاقى قەسرى كىسرا
بە سەيلى ۋەشتى سەفای تۆ	ئاگرى فارس كوژاۋە
يانى روو ئەچن ئەعدای تۆ	ئاۋى ساۋە بە عەرزاروۋ چوۋ
بە ھەواى با ئىھتىداى تۆ	بت لە بەيتا سەرنگوون بوو
بۆ ھەموو عالەم مەۋلاى تۆ	ساحىبا سەيىدا مەۋلانا
گەر نەبى نوورى چراى تۆ	ئەم جىھانە چاي زولماتە
دینە لاي تۆ ماسىۋاي تۆ	رۆژى تالى قەھرى بارى
بۆ تكاي ئەھلى پەناى تۆ	دیتە سوجدەى عەرزى تەعزىم
بۆ برىندارى سەۋداى تۆ	چاۋ ھەلپنە بە لوتف و ئىحسان
بە فەيزى نوورى سىماى تۆ	بەلكو رزگار بىن لە مەينەت
بۆ حەبىبى خۇش لىقاي تۆ	رەببى بىنپىرە سەلەۋات

ئەحمەدو ئەسەدو موخەممەد موجتەبايە و موستەفای تو
 ھەم لەبو ئال و یارانو ری رەوی ری ئیھتیدای تو
 تانەسیمی سەحەر لە کووسار بیته سەر سەوزەى چىای تو
 تا دلی پاکی یاری دلدار «نامی» یە بە سەفای ھەوای تو

«۱۰»

من میوانی تۆم

من میوانی تۆم، من میوانی تۆم
 میوانی خوانی خانەدانى تۆم
 ریوارەكەى بی تۆشە و زادم
 چاوەرپی سفرەى نا و دیوانى تۆم
 ریگە گوم کردوی تاریکە شەووم
 چاوەرپی چرای ریگە و بانى تۆم
 داماوی سارای سەرگەردانى بووم
 جۆیای نیشانەى ئاوەدانى تۆم
 کلۆلى كەشتى مەوجى گىژاوم
 چاوەرپی دەرکی دەریا بانى تۆم

له عيّل برپاوى بى كەس و دەستم
 چاوه پى سەر عيّل خاوهن شانى تۆم
 ديلم، له بىرى تاريكى بىرا
 چاوه پى چراى شا بورهانى تۆم
 سواری نابارى نه فسى سەر كيشم
 په نا به سوارهى خوش عينانى تۆم
 هه تيوى بى شيو سهرناوهى چه رخم
 هانا به ده رگاي پر ئيحصانى تۆم
 له ساراي چولا باوه باوه مه
 چاوه پى بانگى نا و باوانى تۆم
 له وشكه سالى سهرما و سوله دا
 چا و له بارانى به هارانى تۆم
 به زه مه ريرى دووريت سر بووم
 چاوه پى تاوى گهرمىانى تۆم
 مايه سوتاوى بازارى زه وقم
 چا و له مؤله تى سهركارانى تۆم
 قه سهم به تاوى رۆژى روخسارت
 سینه سوتاو و دل بورىانى تۆم

لهم جه ژنا هاتم بو فيداكارى
 قوچى قوربانى دەرگا و بانى تۆم
 هرچهن شايستهى قوربانى تۆنيم
 نه زرى پر عهيبى موخلىسانى تۆم
 گهدام، خو گهداى دهربارى شاهم
 فەراشى فەرشى شاهه يوانى تۆم
 ئەگەر شايماوى حوزورى شانيم
 بهندهى وامهندهى دەرگاوانى تۆم
 له گشت ولاتى بهندهى تۆ زۆرن
 مينش بهنده كهى «كوردستانى» تۆم
 من به قوربانى قوبهى سهوزى تۆ
 عاشق جه مالى زۆر جوانى تۆم
 به هيوای قهبول ئە پاريمه وه
 داماوى سايهى شاهه يوانى تۆم
 ته وحيد و ته وسيف ته نزيه باوه رمه
 په يوه ندى ياساى را و فەرمانى تۆم
 له مو حكه ماتا دلم مو حكه مه
 بو موجمه ل به ندى رى به يانى تۆم

له بۆ تەشابهوه دەر وونم پانه
 دەم بە تاویلی ریی عیرفانی تۆم
 تۆ شا رهه بهری و قورئان یاسامه
 که عبیه قبیله ی نویره کانی خۆم
 ئال و یاران ت کانی شهرفن
 خاوهن میزانن به ویجدانی خۆم
 تایعین یانی پهیرهوانی تۆ
 ده ریای حیکمهتن به ئیمانی خۆم
 پیشه واکانمان له ریگه ی دینا
 هه موو مه ئجورن به عیرفانی خۆم
 پایه ی ئەولیا رائه گرم به حق
 بۆ ئیسلام و دین به میزانی خۆم
 موسولمانه کان به یاسای یاران
 نوسیومن وه کوو برایانی خۆم
 هه وا په رستان له خودا دوورن
 نایانکه م به یار بۆ ری و بانى خۆم
 به زانستی خۆم له گه ل زانایان
 دیمه هاتوچۆ له مهیدانی خۆم

ريگه‌ي خۆم ئه‌گرم، به‌لام موعته‌ديل
 تا سود وهر بگرم له ژيانى خۆم
 هيوام ئه‌ستوره به‌لوتفى خودا
 نه‌ك به‌كرده‌وه‌ي پر نوقسانى خۆم
 تۆيش تىكاكارى بۆ تاوان باران
 ريگه‌ي رزگاريت بۆ تاوانى خۆم
 «نامى» ناوى خۆي ليره‌دا نوسى
 ئەم «رَوْضَه» م دانا بۆ باوانى خۆم

دا

شيرين گوله‌ كه‌م

شيرين گوله‌ كه‌م، شيرين گوله‌ كه‌م
 گولئى بۆن ئه‌دا به‌نا و دلّه كه‌م
 گولئى به‌هه‌شته هاتوووه بۆ دونيا
 له عه‌رزا نيه وئنه‌ي گوله‌ كه‌م
 بۆ ماوه‌ي ژينم له روى جهانان
 بۆ ئه‌و دونيايشم باشه گوله‌ كه‌م

له هەر شوینی بم سارا بی یا کیو
 عهتری خوئی ئەدا له مه نزله کهم
 ئەگەر موشکلئ ریگام پی بگری
 ئەبی به کیل بو موشکله کهم
 داری ئەو گولە وا له بههشتا
 نه داری یاسه و نه سونبوله کهم
 هەرچهن له خاکا پهرو پوی دەرچوو
 له رۆحی پاکه ریشهی گولە کهم
 به ئاوی حهیات نه شوو نمای کرد
 به وینهی سیدرهی ههزار چله کهم
 مه پرسه له رهنگ، له تیف بی رهنگه
 بهل له تیف تره په رهی گولە کهم
 رهنگی به نهوشی سهوز و نیرگسین
 بی نرخن له لای شیوهی گولە کهم
 مه پرسه عهتری، بو دهماخی دل
 ئەگاته فهلهک عهتری گولە کهم
 نه عهتری ماهور، نه نافی ئاهو
 نه شه و بوی شاهو، ناگاته گولە کهم

ئه پرسی ناو و نیشانی به رزی
 نوسیومه له نا و په رهی دله کهم
 ناوی ره هبه ری بو دانراوه
 ئه و کاته پشکوت غونچه ی گوله کهم
 یانی ره هبه ره و فورستاده ی حه ق
 سپا سالاره سه ر قافلله کهم
 تورهی تو ماری په یغه مبه رانه
 قازی دادگای شا عادلله کهم
 نووری وه هاجه بو نامه ی ئه عمال
 مایه ی ره ووجه بو حاسله کهم
 نوور ئه دا به روژ به ئه ستیره و مانگ
 به ئه علا و ئه سفهل تا به گوله کهم
 رو حی جیلوه گای ته جه لای حه ق بوو
 بهر له ئاده م بوو عه تری گوله کهم
 ره بی را بگری دوو شت بو «نامی»
 یه کهم گوله کهم، دوو هه م دله کهم

(۱۲)

ئه سحاب و ئالی چه زهت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

«وَصَلَّى اللهُ عَلَى نُوْرٍ» به دینی و به ئیمانی
 به خهیری و به ئیحسانی، به عیلمی و به عیرفانی
 ببارینه خوا ره حمهت له هه وری فهیزی ره بانی
 له سه روو حی ره سول الله و جه میعی ئال و یارانی
 چ ئه سحابی، ئه وانهی هه وری بارانی که رامهت بوون
 چ ئالی، ئالی شاهی واکه عیززهت بوون بوو ئه رکانی
 هه موو نه فسی موقه ددهس مه زه هری نووری خوی ئه قدهس
 خه لاتی خوا ئه هات بویان به ئیحسان و به ریزوانی
 بنازم به و سه فا خوا دای به قه لبی ئال و یارانی
 که عهینه ن بوون به میسباحی ته جه لای نووری ئیحسانی
 وه ره بروانه «كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ» و نووری «سَيِّئَاهُمْ»
 ئه بینی چهن هه زار ئه سراری نوور و فهیزی ره حمانی
 ته وه ککولیان و ئیمان و سه روهر و عاجزی دلّیان
 «عَلَى اللهِ وَبِاللهِ وَلِلهِ» بوو عینوانی
 هه موو یه ک قه لب و یه ک قالب له بوو ریزوانی حق تالب
 به دایم راغب و راهب له جیلوهی قه هری سوبحانی

به دین و دینی روخساری له باری نوور له وان باری
 چ به حرانی، چ به پرانی، چ عه دنانی، چ عیبرانی
 به لئی بارانی بارانه به دایم قه تره بارانه
 نه وهك تاوی به هارانه ده می بیّت و ده می فانی
 هه موو مهستی دوو چاوی نیرگی شه هلائی موحه ممه د بوون
 ده با ئینشا بکا «حه سان» له زه و قا شیعی سه جانی
 هه موو جیلوه ئەدا جه وههر ئە گهر باتین، ئە گهر زاهیر
 ئە گهر «سَلْمَانٌ مِّنِّي» ره ونه قه بو قه لبی سه لمانی
 ئە گهر دونیا بلورین بی به مانگ و روژ نوورین بی
 به روژا عهینی وهك روژه به شه ودا مانگی نوورانی
 سه فای سیمای ئەوان و نووری سافی «سَيِّدُ الْكَوْنَيْنِ»
 به ئەسل و عه کسی وا بوو بوون به نووری سافی روحانی
 له رووی چه زرهت به نیسبهت بو شو عاعی نووری سیمایان
 نجومن ساحیبی نوورن له بو ده یجوری نه فسانی
 که سی خاکی ده ری ئیکسیری ئە عزم بی له ته ئسیرا
 عه جه ب ناکه م به زه ربی گهر بمالی که وشی ده ربانی
 له پاش نه عت و رهزای غه ففار له ئە هلی هجرهت و ئە نسا
 چیه قیمهت له بو گو فتار له کوی یه قه در و میزانی؟

۱۳

جا داوای تکایه

ئه‌ی سه‌رداره‌که‌ی عه‌جه‌م و عه‌ره‌ب
 ئه‌ی سه‌رچاوه‌که‌ی ئه‌خلاق و ئه‌ده‌ب
 وه‌ک تکائنه‌که‌ی له‌عه‌ره‌ساتا
 موحتاجی تکاین له‌م کاره‌ساتا
 وان له‌ته‌نگاوا هه‌موو ئوممه‌تت
 بابینه‌سایه‌ی ئالای هیممه‌تت
 عیلم و عه‌مه‌ل و ئیمان و ئه‌مان
 وان له‌به‌ر به‌لای ره‌شه‌بای زه‌مان
 ئه‌گه‌رچی مه‌ست و دوور له‌سه‌وابین
 ئوممه‌تی شه‌فیعی روژی حیسابین
 هه‌رچه‌نده‌ فیتنه‌ی ئاخ‌زه‌مانه
 به‌لام قاپی تو‌قاپی ئه‌مانه
 تکاکاره‌که‌ی روژه‌که‌ی نه‌هات
 به‌لکو هاواری ئوممه‌ت بیته‌لات
 روژه‌ ئه‌گه‌رچی نامه‌رد و «عاق»ه
 هه‌ر روژه‌ی باوکی خاوه‌ن ئه‌خلاقه

پنهانمان بده ئه‌ی خاوه‌ن په‌نا
 با به‌رده‌وام بی ئاوازه‌ی سه‌نا
 خه‌لایق سه‌رجه‌م وان له‌ ماته‌مدا
 چ له‌ عه‌ره‌بدا چ له‌ عه‌جه‌مدا
 له‌ به‌ر باری دل به‌ تاوانباری
 ئه‌ پارچه‌وه به‌ شه‌رمه‌ساری
 تو بیت و به‌هره‌ی خودا داده‌کته
 تو قه‌دری دینی پر ئیره‌شاده‌کته
 تو نووری قورئان له‌ سینه‌ی خو‌تا
 تو نووری ره‌حمته له‌ ره‌نگ و بو‌تا
 تو ئه‌هلی به‌یتی به‌رزی نه‌به‌وی
 خاوه‌ن مه‌قام و روتبه‌ی مه‌عنه‌وی
 تو مه‌حه‌به‌تی ئالی کیرامت
 ئالی شه‌ریفی خاوه‌ن مه‌قامت
 تو مه‌حه‌به‌تی ئه‌ولادی ره‌سوول
 به‌ تایبه‌ت «زه‌هرا، فاتمه» ی به‌توول
 تو مه‌حه‌به‌تی نه‌سلی نه‌به‌وی
 خاوه‌ن که‌رامه و فه‌یزی مه‌عنه‌وی

ئەمجا تۆ سىرپى دەروونى «سددىق»
 كە بوو بە كانى بۆ نوورى تەوفىق
 ئەمجار بە دادى خادىمت «عومەر»
 عومرى فېدا كرد بۆ شەرىعى ئەنوەر
 تۆ نوورى «عوسمان» چىراي «ذى النورين»
 دوو جار بە ھەشتى كرىپو بە عەين
 تۆ عىلمى «عەلى» ھەيدەرى كەرپار
 شىپىرى مەيدانى جىھادى كوففار
 تۆ «ھەمزە» و «عەباس» خاوەن نوورى عەين
 تو پايەھى «ھەسەن» ئەمجارە «ھوسەين»
 تۆ بى و دەست و پىيى «جەغفەر»ى تەبىيار
 لە «مووتە»دا چوون بە دەستى كوففار
 تۆ «موھەممەد»ى ھەنەفى دور ناس
 تو «ھىبىر»ى مەشھوور بە «ابن عباس»
 تۆ ئەمانەتى «ئەبو عوبەيدە»
 بۆ خوداى عالەم بەراستى بەندە
 تۆ «عبدالرحمن» لە نەتەوھى عەوف
 لە رىيى خودادا مالى دا بى خەوف

تۆ «سه‌عد» و «سه‌عید» شیرانی ئافاق
 خاوه‌ن ئیمان و ئیحسان و ئه‌خلاق
 تۆ خدمه‌تکاری «ته‌لحه»ی خاوه‌ن خیر
 بو فیداکاری چه‌واریت «زوبه‌یر»
 تۆ «سه‌لمان»ی پاک «سَلْمَانُ مِثْنًا»
 خاوه‌ن که‌رنامه‌ت دل وینه‌ی مینا
 له‌به‌ر «خالید»ی «سَیْفُ اللَّهِ»ی مه‌سلوول
 خاوه‌ن که‌رنامه و ده‌ره‌جه‌ی قبوول
 به‌ خوینی پاک‌ی ماباکی یاران
 که‌ بوو به‌ ئاوی باخی دینداران
 به‌ ئه‌هلی «به‌در»ی به‌ قه‌در و شه‌ره‌ف
 که‌ به‌وان دوژمن ده‌رچوون به‌ ته‌له‌ف
 به‌ ئه‌هلی «ئو‌حود»، به‌ ئه‌هلی «ئه‌حزاب»
 به‌ گه‌لی «خه‌ببه‌ر» ئه‌ربابی سه‌واب
 به‌ گه‌لی به‌رزی «بَیْعَةُ الرِّضْوَانِ»
 ده‌سیان نایه‌ ده‌س ره‌ه‌به‌ری زه‌مان
 که‌ ده‌ستی خو‌تت نایه‌ ده‌ستی خو‌ت
 ئەم واته‌ به‌رزه‌یش سادر بوو له‌ بو‌ت:

ئەم دەسته له جی دەستی عوسمانه
 ئەم دەسته دەستی عههه و په یمانه
 به ئەهلی فهتھی مه ککهی موبارهك
 به ئەهلی حونهین خاوهن ته دارهك
 به خوینی پاکی ماباکی یاران
 که بوو به ئاوی باخی دینداران
 به وهفای زومرپی تابیعین
 «رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ»
 به خامه و نامه ی ئەهلی ئیجتیهاد
 خامه یان وینه ی شمشیری جهاد
 به سهفای سینه ی ئەولیا ی عالم
 به عوله مای دین عالم و ئەعلم
 به سالیکانی ریگه ی سه عادهت
 به مالیکانی خاوهن عیبادهت
 به هر بهندهیه به دل زیندووه
 له ریگه ی دینا به حق مردووه
 لا بکه رهوه به دوعای ره حمهت
 له بوۆ رزگاری مه جمووعی ئوممهت

كويړه فیتنه كان باش دهرکه وتووہ
 نیسبه تی تووفان چاک سهرکه وتووہ
 بو ئه هلی ئیسلام له بهنی ئادم
 فیتنه ی ئیفساده هاتووہ ته عالم
 ته نیا ره حمه تی خودایه چاری
 له سهر تکای تو چونکه نازداری
 له مه زیاتر باسه ددی نه شکي
 رجایه سوپای موسیبت بشکي
 هه ر تو ی په نامان «يَا خَيْرَ الْأَنَامِ»
 برژي به سهرتا سه لات و سه لام
 جا به قوربانی پایه ی به رزت بم
 فیدای پیروزی رووی سهر عه رزت بم
 پاسه وانه که ی بهر دهرگاکه ی تو م
 سه د جار دهرم که ی ناتوانم برؤم
 به تایبه تی خو م زیاد له هه موو که س
 به دل دام او م بو فه یزی ئه قده س
 به لکو بروانی بو حالی «نامی»
 تا بژی و بمری له گه ل ئیسلامی

تا پاك بېتھوۋە لە تۆزى خامى
 وەر بگرى نامەى حوسنى خىتامى
 ئەم دەفتەرىشە كە دامناۋە بۆت
 لىم قوبوول بگەى بە ئىحسانى خۆت
 سەراسەر ھەموو سەنای رەھبەرە
 باسى سىفاتی زاتى ئەنەرە
 باسى ھەركەس بى ھەر لەبۆ تۆيە
 تۆى دەستە گولى ماسىوا بۆيە:
 كوردان تى ناگەن ئەسرارى «بوردى»
 بۆيە دەسم برد بۆ سەنای كوردى
 لەبۆ رەھبەرە سروودى فەردم
 ئەيكەم بە ماىەى دەرمانى دەردم
 مىلارى دەفتەر وەسەف و سەنای تۆ
 ناگاتە سەنای ئالای بالای تۆ
 دىارى بە گوپىرەى دىارى ھاۋەرە
 قەى ناكاسەرۋەر نوورى ئەنەرە
 سەلات و سەلام بە قەد عىلمى حەق
 بېتھە خوارەۋە تەبەق بە تەبەق

وه کوو بارانی کاتی به هاری
 دانه دانه ی ساف وینه ی مرواری
 بباری به سهر «رَوْضَه» ی خاکتا
 بباری به سهر رَوْحی پاکتا
 له سهر یاران و ئال و په پره وان
 به دهوامی رۆژ، به توولی شه وان
 جا «نامی» ئەلّی: به حه یا و ته مکین
 «وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»

«۱۴»

النُّور ... السِّرَّاج

ئهی نووری موبین، «سِرَّاج» ی «وَهَّاج»
 ئهی چرای شهوی ئەسرا و میعراج
 له «مه ککه» تا قودس به سهر بورا قا
 تا ده رچووی به سهر «سَبْعُ الطَّبَاقِ»
 ئەمجا ره فره ف بۆ مه سه دی عور و و ج
 «لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَوْقَهُ الْخُرُوجُ»

مونا جات کرد به نه جوای شه خسی
 له بهر باره گای بی همتای قودسی
 تا گه پرایته وه له گهل دهره جات
 به پینج فه رزه وه به چهن مونا جات
 زاتی که نووری چرای عالم بی
 تاجی شهره فی به نی ئادم بی
 «سراج» ی «مُنیر» عالم ئارا بی
 روّحی کاره بای نا و باره گای بی
 ناکوژتته وه هه تا هه تابه
 نووری موحه ممه د چرای دونیایه

«۱۵»

برپژره ره حمهت خوا هه تا قیامهت له سه ر
 سه ر دهفته ری ئه نیا و ره بهری جینن و به شه ر
 ئه و کانی حیلیم و وه فا، کاتی به نوور و سه فا
 دهر چوو له په رده ی خه فا، رووناکی کرد دهشت و دهر

بیسته می نه یسانی زوو، به هاری خوښ رهنگ و روو
 غونچه به لیو خهنده بوو له بهر نه سیمی سه حهر
 مانگی ره بیعی یهك بوو له روژی دوانزه هه می
 دوو شه ممه بوو سو بوح دهم هه تا و له کهل هاته دهر
 به سور هتی دل بهری، نازاری بی سی بهری
 به شهوقی رووی ئه نوهری «گالشمس لا کالقمر»
 روون بوو زهوی تا سه ما توژ و ته می تیا نه ما
 خه می جیی نه ما له و ده ما له م عال مه که و ته دهر
 که و ته ته به سسوم هه موو لیوی جیهان زوو به زوو
 له عه رزه وه موژده چوو له بو فریشته له سه ر
 به مه قده می «مضطقی» نه ما نمونه ی جه فا
 حیجاز و مه ککه و سه فا پر بوو له خیر و له فه ر
 حق که و ته جیلوه و سه نا، باتل به ره و لای فه نا
 نوور دای له پیچ و په نا، تاریکی رویشته دهر
 عبدالکریم محمد المدرس

نه قيب

سه ييد ئه حمه دى نه قيب كورپى شيخ مه حموودى شيخ
 مارفى شيخ حه سه نى «گلّه زهرده» يه و نازناوى «نه قيب» ه.
 سالى ۱۲۸۰ى كوچى له شارى سليمانى هاتووه ته دونياوه، له
 سالى ۱۳۲۸دا چووه بو حه ج و له ويڊا تووشى نه خووشى بووه و
 كوچى دوايى كردووه و له گورستانى پيروزى «به قيع» له شارى
 مه دينه نيژراوه. ئه مه ي خواره وه به شيكه له هونراوه كانى:

«وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيَّ» زاتى كه قورئانى سه نا خوانه
 له جومله ي موعجيزاتى ئه وه لى ئاياتى سوبحانه
 شه هه نشاهى سه ريرى «لِي مَعَ اللّٰهُ» واسيته ي ئيمان
 ره سوولى ئينس و جانه، ئونسى جانه، به حرى ئيحسانه
 به بهردى چون بكم ته شبيه كه نوورى مه هله خور ده س كه وت
 فه قهت «فَخَرُّ الرُّسُلِ» فه يزي له نوورى حه يى مه ننانه
 سه وه ومى قه هرى مال ويران كونه نده ي ميلله تى كوفره
 نه سيمى ميهرى زينته ت به خشى گولزارى موسولمانه
 به نوورى روژى روخسارى شهوى كوفرى جه هل گوم بوو
 شه هى ته ختى «لَعْمُرْكَ» مه سنه د ئاراي مولكى عيرفانه

شەوى ميعراجى وهك سوبحى هيدايەت پاك نوورانى
 شەوى بوو تا قيامەت سەد ھەزاران رۆژى قوربانە
 لە حوجرەى «ام ھانى» دا خەوى لى كەوتبوو جبريل
 بە تەعجیل ھات و فەرمووى مەرحەبا بو فەخرى ئەكوانە
 بوراقى بەرق رەفتارى كە بو ھيئا سواری بوو
 گەيشتە «مَسْجِدُ الْأَقْصَى» ئەوەندەى تەحقیق قورئانە
 كە تەشرىفى دەچوو بو ئاسمان موژدەى دەدا جبريل
 لە دەورى شەمعی روخسارى مەلائىك بوونە پەروانە
 ھەتا ھەزكا خودا بو مەقدەمى جەننەت دەپازىنیت
 ئەوەندەى بى بە دلدا دارى «طوباً» ھاتە لەرزانە
 لەسەر بەحسى «أَوْ أَدْنَى» دا بلى چى، بەندەى «ادنى»
 گەيشتە لامەكان و ھاتەووە جىي خۆى ھەر ئەو ئانە
 ھەزار ئەوەندە ھەزار ئەسرار و ئاسارى کرانە عيلم
 لە پەنجا نوێژەووە بووى سەر ئەم پینج فەرزانە

لە ھۆنراوہ کانى مامۆستا «مصطفى صافى»

ئەى سەيىدى سەردارى من، ئەى مەحرەمى ئەسرارى من
 ئەى ئەحمەدى موختارى من سەلوات لەسەر تو یارى من

ده میکه هیجر و ماته مه تاکه ی بمینم، له و غه مه
 ههروه کوو چاوان کوره مه، با بهس بی ئینتزاری من
 له فهیزی ئه و خودایه بهس ناگاته جیی ئه و شایه کهس
 له عالهمی جودایه بهس، «لؤلؤ» ی جه وههرداری من
 نووری بناغهی عالهمه، بو ئه نیایان خاته مه
 ئادهم له بهر ئه و ئادهمه، مه حفوز بکه ی نازداری من
 نووری له ئادهم پشت به پشت هه تا به «عبدالله» گه یشته
 هم ئامینه ی حوری سروشت مه حفوز بی سهررداری من
 که هاته رووی دونیا و ولات، عالهمی دا له شهر نه جات
 پر نووری کرد هه ر چوار جهات ئه و سه ییدی نازداری من
 ئه و جار مه لائیکه ی خودا شه قیان کرد سینه ی «بالهدی»
 به شی شهیتانیا ن کرد جودا کردیانه گول گولزاری من
 ئه و جا کرا به پیغه مبه ر، چه ند موعجزاتی خسته دهر
 به یانی کرد به بی خه ته ر، قورئانی گه وههرداری من
 ئه و جا به ئه مری موسته عان، هیجره تی کرد به عیزز و شان
 بو لای مه دینه بوون روان، له گه ل ره فیقی غاری من
 چه مزه و ئه بووبه کری سیددیق، فارووق و عوسمانی حه قیق
 به موئمینی ده بوون ره فیق، له گه ل شی ری شکاری من

کافر و شهیتانی له عین، هاتن له دوایان چین به چین
 ههتا لهو غاره‌ی دابه‌زین، ئەو غاره‌ی پر ئەنواری من
 که دیتیان ته‌ونی عه‌نکه‌بووت، کۆتر له هیلانه به جووت
 گه‌رانه‌وه بی فایده و سوود، نه‌یان ئەدی سه‌رداری من
 ئەهات سوراقه زۆر به تاو، سه‌ری کوتا سه‌ر هه‌رد و لاو
 دیتی وه‌کوو قاروون به چا و ره‌حمی نه‌کرد به‌یاری من
 نه‌ما ره‌سولی موسته‌فا، گوپی خوئی نه‌دا جه‌ور و جه‌فا
 دۆعای ده‌کرد ساحیب وه‌فا، غالب نه‌بی قه‌هاری من

له هۆنراوه‌کانی مه‌حموودی زهند سه‌لیمی
 دانیشتووی شاری سنه

«ا»

«صلاةُ الله سلامُ الله على روحِ رسولِ الله
 صلاةُ الله سلامُ الله على روحِ حبيبِ الله»
 ئە‌ی سه‌فیری باره‌گای ئە‌قده‌س، ئومیدی بی یاوه‌ر و بی‌که‌س
 گه‌ردی پیلاوت به‌لیو مالم، چه‌بیبی فه‌ردی فه‌ریاد ره‌س

کیسرا شهق بوو که تو هاتی، ساوه وشک بوو له بهر زاتی
 شهقی کرد مانگ به ئیشاره‌ی، له بهر ئینکاری ئایاتی
 رو له‌ی نه سره‌وی ئامینه، دایک نه یدیوه له و وینه
 فیدای برپار و قه‌ولی بم چه‌نی جوانه و چ خاوینه
 بو ره‌جا و فرمیسکی چاوانی، قه‌سری قه‌یسه‌ر له تاوانی
 عومه‌ر نه‌ترس و ترسینه‌ر هاته نیو کۆری یارانسی
 فیدای خال و موهری سه‌رشانت، فیدای ئه‌رك و كووشك و دیوانت
 ته‌ناوه تار له بهر کاخت، مه‌حفوز بی له ره‌قیبانت
 فیدای عه‌تری عه‌ریقت بم، فیدای به‌ردی نوتیقت بم
 فیدای په‌یغامی بی وینه‌ی ره‌زای حه‌ق له سدیقت بم
 فیدای خو‌ت و ره‌فیقت بم، فیدای یاری سدیقت بم
 فیدای پاشنه‌ی بی پیلاوی ئه‌فعی گه‌ستوی عه‌تیقت بم
 فیدای په‌نجه‌ی تی‌ر ثابت بم، فیدای نوتقی نایابت بم
 فیدای عه‌دل و عه‌داله‌تی عومه‌ری بنی خه‌تابت بم
 فیدای سپرپی نه‌هانت بم، فیدای ئه‌سراری قورئانت بم
 فیدای حیل و حه‌یا و شه‌رمی عوسمانی بنی عه‌فانت بم
 فیدای هه‌ور و چه‌تری سه‌رت، فیدای جیسمی بی سیبه‌رت
 فیدای نه‌عه‌ری بورج روخینی عه‌لی له‌قه‌ب به‌حه‌یده‌رت

فیدای عهدل و فیدای دادت، فیدای عیلمی بی ئوستادت
 فیدای سهررداری سهرداران، حهسه ن و حوسهینی ئه ولادت
 فیدای شاهی جینن و ناست بم، فیدای مالی بی میراست بم
 فیدای ههلمه تی مهردانه ی ئه میر حه مزه و عه باست بم
 فیدای ئالای بی ره قیبت بم، مه مهوور به «فتح القریب» ت بم
 فیدای وهیسی قه میس پوش و فیدای سهلمانی غه ریت بم
 بیلال ئازاد بوو به ئه نعمت، قه یسه ر له رزی له بهر سامت
 گیان و مولک و مال و ئه ولادم فیدای زیگری بی ئه نجامت
 گهرچی هاوناوی «مه حمود» م، خه تابار و مه ست و مه ردودم
 له دیوانی موحه ممه د دا تاوان باره تار و پودم
 فه خر و تاجی ره سولانی، ئه نیسی چاهی که نغانی
 سه لام و ئه ورا د و ته حیاتم له سه ر ریزی شه هیدانی
 هه تا گردی گه ردونه ی گه ردون و چانی له سه ر بریا بی
 سه لوات و سه لامی ئه م خیله له سه ر رو حی موسته فا بی

»۲«

«یا نبی سلامٌ عَلَیْكَ، یا حَبِیبَ سَلامٌ عَلَیْكَ»
 له سه ر خو ت و یاران ت «سَلامٌ اللّهِ عَلَیْكَ»

شا سواری دهشتی حیجاز، سه فیری لامه کان پهرواز
 مه ره می زامی مه عاسی، سالاری ساحیب ئیعجاز
 سه لام له سه ر یارانت، له کوپری شه هیدانت
 سالار سهرداری عالهم، فه خری بو ری ره و انت
 قه سه م به و خار و خوینه، به و شه و و شار و شوینه
 نه وهی خه لیل و خاتون، فه خری له بو ئامینه
 سه لام له خو تو یارت، له تهیر و تار و غارت
 له ئیخلاسی سددیقی دافیعی ژاری مارت
 سه لام له و تهیر و تاره، حاجیبی ئه و دوو یاره
 ئیعجازه بو یه ماو، رووداوی ئه و مه غاره
 سه لام له سه ر «سددیق» ت، هم یاوهر و ره فیقت
 سه فیری پادشاهیت، شاره زای ری و ته ریقت
 سه لام له رو حی پاکت، له ئه سحاب و ئه حبابت
 له فاتیحی مولکی روم، «عومه ری بنی خه تاب» ت
 فه خر ئه که م به قورئانت، به خال و موهری شانت
 به وه زنی عهرشی ره حمان سه لام له سه ر «عوسمان» ت
 ئیعجازه سایه ی سه رت، به فاتیحی خه بیهرت
 سه لام له نووری عهینه یین، هم له شاهی «حه یده ر» ت

فه خر ئه كه م به ئىخلاست، به شاهى جينن و ناست
 سه لام له پرۆحى پاكى، ئه مير «حه مزه» و «عه باس» ت
 سه لام له هاورپيانت ئه حباب و رپره و انت
 له ياوه رانى شه عب و ده ستهى موها جيرانت
 فه خره بو رپره و انت، ره و لهى «دار الامان» ت
 به به رزى ئه وجى ئه فلاك، سه لام له سه ر «سه لمان» ت
 «مه حمود» حه مدى خودا كه، خه لوه ت كه خو ت فيدا كه
 بارى سه فه ر بيپچه، ئه ژنو ي حه سره ت ره ها كه
 هه ورى ره حمه ت بخرو شى، درى اى ئي حسان بجوشى
 بيكا به تاوه ته رزه، ره و لهى ره سول داپوشى

۳

يا رسول الله له ريتا روچ و گيان ئيسار ئه كه م
 بو يه له و حى دل مه كان و مه سنه دى ئه برار ئه كه م
 عاشقانت ده س به ده س دىن بو ته و افى «روضه» كه ت
 من به فه وجى حاجيانت فه خر و ئيفتيخار ئه كه م

پەرتەوی ئەنوارى فەيزت بەحر و بەرپرى گرتە بەر
 شافىعى عەرسەى نەجات ئەى پيشەوا و غەمخوارە كەم
 پەرتەوی شەمەى جەمالت روو بکە لەم سيبەرە
 با لە جىي كەف قەلبى خوینىن ئەنجن و سەد پارە كەم
 ئەى ھوماى ئەوجى شەرەف گەر تۆ بخەى سايەم لەسەر
 دەفەى ئىبلىس و ئەيادى دوژمنى غەددار ئە كەم
 خادىمى خادىمانى تۆ رىي نەجاتە ناجيا
 پشت لە پاشايى و شكۆ و شەوكەتى ئەغيار ئە كەم
 مەحفەل و بەزمى ئەم كەونە بى مەزە و تام و بوە
 روو لە ئىحسانى حەبىبى «واحد القهار» ئە كەم
 خەلۆەتى شاھان و بەزمى خەسرەوان بى رەونەقن
 سەبرى ئەسراو و سواری سەيىدى سالار ئە كەم
 سەبتە تاوانم لە تۆمار دل تەزىنە جورمە كەم
 مەر لە قاپى موستەفادا چارى ئەم ناچارە كەم
 دەشتى روخسار بوو بە لىلا و قەلۆەزان ھاتن بە جۆش
 بىر لە قرچە و جۆشى قەلبى ياوەرى نىو غار ئە كەم
 ھىزى دوژمن ھاتە مەيدان بو قەلاچۆى دىنە كەم
 كوا بو نەعرەى دل تەزىنى «عومەر»ى سەردارە كەم

بو نموونهی غیرهت و حیلیم و حهیا و عیلیم و عه مهل
 یادی «عوسمان»ی عه فان و «حه یدهر»ی که پار ئه کهم
 وهرزی ئاکام هاته پیشو کۆله کهم بی تو شهیه
 واه تاوی «رَبِّي نَجِّنِي مِنَ عَذَابِ النَّارِ» ئه کهم
 مه دحی تو ویردی دلی «مه حمود»ه «یا خیر البشر»
 وه سفی بالای نه و نه مامت ویردی قه لب و زاره کهم
 که ی حه دم ههس من بلیم مه دداحی شاهی ئه حمه دم
 گیل و کاسانی شه رابی عیشق تو بیدار ئه کهم
 سه یلی سه لوات و سه لام ده شتی حیجاز بگریته بهر
 پیشکه شی رو حی رهوانی سه ییدی ئه برار ئه کهم
 سنه: مه حموود زه ند سه لیمی

ئەم پارچه شیعره م له کتیبی
 «شادی دلان» وهر گرتوو ه
 مانگی مه ولوودت...

مانگی مه ولوودت گولزاری ژینه

هیوا و ئاواتی پیاوی به دینه

خۆشيم نه ديوه هه رگيز به م ويينه
 ئاسمانى ژينم پاك و خاوينه
 رۆله ژيره كهى باوشى ئامينه
 موحه ممه د عه رهب، هه تيو لاوينه
 كۆرپه جووانه كهى داىكى بى ويينه
 ناوت داخستوو له هه رچى شوينه
 موحه ممه د نازار، ناوت شيرينه
 كليلى درگاي باغى بهرينه
 دونياى سه رگه ردان ئينتيزار پيته
 عه رهب و عه جه م گشت چاوه رپته
 بۆ رزگاريمان تۆ ته شريف بيته
 دلى ژاكاومان ئا و لى پرژينه
 قوربان ئه و كه سهى له قه ب ئه مينه
 ويردى دل و زوان خه لك سه رزه مينه
 جه ژنت بوئه گرين گشت سال به م چينه
 په نات بۆ ديين ممان ره نجينه
 هاوكاتى يادى گولى مه دينه
 «په ژاره» بۆ دين چا و به گرينه

«قانع»

ئەم ھۆنەرە ناوى محەممەد و كورى شىخ «عبدالقادىر»ى
 دۆلاشى مەريوانىيە. لە سالى ۱۳۱۸ى كۆچى لە دىي ريشين لە
 دايك بوو و لە سالى ۱۳۸۵ى كۆچيدا لە دىي «لەنگەدى»ى
 ناوچەى شلير كۆچى دوايى كردوو.

لە ھۆنراوہ كانى مامۆستا قانع

«۱»

سەناو تە عريفى پيغەمبەر ﷺ

يا موحمەد ليو بە بار و دل بە بوريانم مەكە
 ئەى رەئيسى ھەردوو دونيا ديدە گريانم مەكە
 دەستە ئەژنۆ و چاوەرپيگەى دەستى يارانم مەكە
 من كە ئالى تۆم زەليلى بارى عيسىانم مەكە
 غەيرى قاپى رەئفەتت بۆ كەس سەنا خوانم مەكە

**

ئەى شووعاعى شەمس و كەوكەب شوعلەيى ئەنوارى تۆ
 زينەتى «جَنّاتُ عَدْنٍ» شوبهەيى روخسارى تۆ

ئەي بوراق و تاج و ره فرەف خەلەتەي ئەنوارى تۆ
ئەي مەسیحا چاوەرپێگەي نوقتەيی گوفتاری تۆ
بەش براوو بی نەسیبی لوتف و ئیحسانم مە که

ئەي غولامی بارە گاهت «قەیسەر» و «دارا» و «جەم»
ئەي لە دیوانی جەزادا شافیعی جوملەي ئومەم
مەسنەدی ئەو رەنگی بەزمت کەوتە ژوور لەوح و قەلەم
ئینتیزاری فەیزی لوتفی تۆن هەموو عورب و عەجەم
غەیری ئالی تاهیرینت دەستە دامانم مە که

تۆ کەلیم و تەکیە گاهت عەرشی ئەعزەم میسلی توور
قابه قەوسەینی لە بەینا ما بە تیکەل نوور و نوور
باعیسی تەزینی قەسر و جەننەت و سیمای حوور
رۆژی مەحشەر چۆن بە باری نەگبەتۆ بێم بو حوزوور
سالا بەر خاتر حوسەینت دل پەریشانم مە که

واسیتەي نوقتی بەعیر و موقتەدایی مورسەلین
شاتری مەیدانی فەزالت سەد وە کوو «رُوحُ الْأَمِين»

ریزه خووری خوانی لوتفت سه ده هزاران عاکیفین
یا رسول الله به حه ققی ئال و به یتى تاهیرین
سه رکز و ئاشوفته حالى ده ستى شه یتانم مه که

**

مه خزهنى ئەسرارى غه یب و ره هبه رى ریگه ی هودا
خاکی ریگه ت «كُحْلِ مَا زَاغَ الْبَصَرِ» بو ئەنیا
شاریقی بورجی نبووه ت شاهبازی کیریا
ره حمی خیرت بی به «قانع» تو بیو زاتی خوا
کوا خه لاتی موسته حه قم؟ رووت و عوریانم مه که

»۲«

یا رسول الله غه ریقى گیژی عیسیانم مه ده د
بو فجوور و فیسق بی شک مه عدەن و کانم مه ده د
بی به هانامۆ ده خیله روژه که ی «هَلْ مِنْ مَزِيدٍ»
چونکه سوختی دۆزه خه سه ر تا به دامانم مه ده د
چون نه گریه م بو خه جاله تباری و شه مه رمه نده گیم
گویی له مشتی نه فسی شوم و مه کری شه یتانم مه ده د

گەر شه فاعهت چارى دهردى من نه كا مه علومه لام
 مل به تهوق و دهست بهستهى قههرى ره حمانم مهدهد
 خو خوا فه رمويه تى «لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَتِي»
 موژده بوئه هلى شه قايه و من ره ئيسىانم مهدهد
 ئىنتىزارى هه ورى لوتفى ره حمه تم بو قه تره يئى
 با سه گيش بم موسته حه ققى لوقمه يئى نانم مهدهد
 چاوى ئوميدم ببئى توژئى له بو روژى جهزا
 رووى هيواكه م وايه عه بدى شاهى مهردانم مهدهد
 ئاه و نالهت بو ريبايه «قانعا» سوودى نيه
 قور بپيوم هه ر له ئه ژنوم تا به سه ر شانم مهدهد

۳

له گه ل قه له م

قه له م! قوربانى نووكت بم ده بيړه فه سحه ت و گوفتار
 وه كوو حاته م ده بشكينه خه زينهى جه وهه رى ئه سرار
 له به حرى عيلمى وه حده تدا نه دهى لافى هونه رمه ندى
 نه جيگهى عه قله بو بير و نه ريگهى نوتقه بو گوفتار

که هەر عهقلی خه یالی کرد له به حری فیکره دا خنکا
 که هەر نوتقی به یانی کرد ره زا وهك جيگه گهسته ی مار
 قه له م! هۆشت به سهر خو بی نه نازی قهت به دوو زمانی
 زمانت لاله له م باسه نه نووسی شه وکه تی جه بیار
 فه قهت ساده ی به چوکا بی و برپژه گه وهه ری ته حریر
 بنووسه وه سف و ئه وسافی ره سوولی ئه حمه دی موختار
 له عهرسه ی کاغه زا لنگ ده، به چالاکی وه کوو ره فرفه
 له سهر مهیدانا زوو وهر گه ری ههروهك مهلی بالدار
 قه له م! مهردانه نوتقی دا، جوابی دامه وه، فه رموی:
 به هیچ عهقلت نه شیوینی، خه رافات بو ئه که ی ئیزهار
 که سی وابی له نووری حهق به دهستی حهق جیا بووبی
 چ موحتاجه به ته عریفی من و تو و یاوه ر و ئه غیار
 که سی وابی به سهر په نجه ی موبارهك مانگ دوو لهت کا
 وه یا ئاهوو له خزمه تیا به زمانی پاک بکا هاوار
 که سی وابی که دار خورما له بن ده ربیت و بی بو لای
 که سی وابی که زیخی چه م له ده سیا بیته ئیستیغفار
 که سی وابی که جهننه ت چاوه پروانی مه قده می ئه و بی
 که سی وابی که سه د «روح الامین» بو ی بیته خزمهت کار

ئیتیر موسته غنیه «قانع» له ته حریراتی عه مر و زهید
سکووتت لازمه، هه رتا بنووسی دهفتهر و ئه شعار

حه زه ته شیخ «محه ممه د عوسمان»

«سراج الدین» ی نه قشبه ندی رحمته الله

ئه م که له پیاوی ده ریای که پرامه ته کوری حه زه ته شیخ
«علاء الدین» ه له سالی ۱۳۱۴ کۆچی مانگی « = ۱۸۹۶ ز و
۱۲۷۵ ه» له ئاواپی «صفی آباد» له پینچ کیلو مه تری شاری
«جوانرۆ» ی ناوچه ی کرماشان به دونیا هاتوو و له بیست و
یه کی مانگی «رهمه زان» ی ۱۴۱۷ کۆچی مانگی، به رابه ر به ده ی
مانگی ریبه ندانی ۱۳۷۵ کۆچی هه تاوی و ۳۱ ژانویه
۱۹۹۷ زاینی له «ئیستانبول» ی تورکیه فه وتی کردوو و دونیای
فانی به جی هیشتوو.

«۱»

پارانه وه له خزمهت ره سوولی مه ده نیدا صلوات الله

یا رسول الله زه لیلیم سا به قوربان هیمه تی
شه رمه زار و دل بریندارم به قوربان هیمه تی

تينويى دل ئاورىنى قەترەيىكى رەحمى تۆم
 رېزە خوار و كەلبى دەرگاتم، بە قوربان ھىممەتى
 بەحرى زەخخارى «فَتْرَضِي»، تۆى دورى يەكتايى حەق
 موستەحەققى زەرپرەيى لوتفم، بە قوربان ھىممەتى
 نىمە تۆشە و زادى رى، بى تاعەت و بى تۆشە خۆم
 ناسزايە تۆشە بۆ دەرگاي كەرىمان، ھىممەتى
 مووى سېى و روويى رەش و زەردم ئەوا ھىنا حوزوور
 قوچى قوربانم ئەوا قوربانە، قوربان ھىممەتى
 تاجى شاھى و گەرەيىتە ئايەتى ﴿نَ، وَالْقَلَمُ﴾
 مادىحى تۆيە سەراسەر سىرپى قورئان، ھىممەتى
 خۆلە سىنەى سىنەتا سىرپى ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ...
 صَدْرَكَ﴾ شەرحى دلى تۆيە، بە قوربان ھىممەتى
 ﴿رَبُّكَ يُعْطِي فَتَرْضِي﴾ تۆى رومووزى كەنزى حەق
 ئەى سوپا سالارى رەحمەت، تۆوو قورئان ھىممەتى
 ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ بۆ بولەندى زىكرى تۆ
 زىكرى تۆ وىردى دل و زارم، بە قوربان ھىممەتى
 ئەى شەھى «لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ» قابە قەوسەينت مەقام
 تۆوو ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى﴾، بە قوربان ھىممەتى

من سه گى كويم نيمه قابيل وه سف و مه دحى تو بكم
 ماديحى تو جوبره ئيله، پهيكى قورئان هيممه تى
 شا سوارى عه رسه يى مه يدانى حه ق روژى جهزا!
 تو مه به غافل له «عوسمان» سا به قوربان، هيممه تى

۲

غولامى ده رگه هى تووم...

غولامى ده رگه هى تووم، قوربانى حه زره تى تووم
 نه سىرى خاكى رى تووم، روحم له ريت داناوه
 غم با بروا شادى بى... شادى غم ئازادى بى
 گهر شاه لوتفى هادى بى تانهم له شاهى داوه
 دلم كرده نيسارى ئاياتى مه سحفى روت
 به ئيعجازى دوو نه برؤت ساقى دلم شكاه
 فواره ي چاوه كانم جووش و قولى هه لداوه
 «ساوه» ي سینه ي دل وشكه، چاوه ي چاوم خويناوه
 شاهى «علاء الدين» ه، شه مسى سه ما و زه مينه
 كه نزی ئيمان و دینه، دلم عيشقى به و داوه

قهزا گهردانی تو بی روح و گیانی شیرینم
 فیدای توژی ریگهت بم جارنك لاکه بهم لاوه
 دایم مه حوی هه واته «عوسمان» سه گئی ده رگاته
 سه ربه رزی گشت ولاته، لهم لاوه یا لهو لاوه

(۳)

له گولزارى عوسمانیه وه

فیدای خاکی بهری پیت بم جگهر سوتاو و دل خه سته م
 له بو ته سکینی زامی دل هه وای «روضه» ی جینان با بی
 له عیشقی تووهیه «بِالله» سه ر و چاو و دلّم قوربان
 به قوربانته ده کم فهرموو به راتی عاشقان با بی
 نه گهر مه یلت له دل کم کم نه سیری کوئی نه ژده ر بم
 له نووری عیشقی رووت قوربان جه لای شاهانه تان با بی
 به قوربانی شه هی فه خری زه مانم سا که ره م فهرموو
 ده خیلک یا رسول الله نیدایی «الأمّان» با بی
 له یاد و زیکری تو ئانی نه گهر دل مات و غافل بی
 ده سا جه لادی قه هری قه هره مانی جانستان با بی

له خوانی میهر و لوتفت گهر که ره م فه رمووی به ئی حسانت
 به تاکه نیم نیگه ایکت حه یاتی جاویدان با بی
 زه لیل و زار و بیمارم ده خیلک یا رسول الله
 به لوتف و جۆششی ره حمت دهوای دهردی دلان با بی
 غولامی دهرگه هی تووم و سه گی دهربانی دهربانم
 به «عوسمان» به ندهیی تووم و وه عدهی وه سلی جینان با بی

چه ند شیعریکی مامۆستای پایه بهرز شیخ محهممه د
 سه عیدی نه قشبه ندی دانیشتووی «ره وانسه ر» له سه ر وه زنی
 غه زه لیککی حه زره تی شیخ محهممه د عوسمانی «سراج الدین» ی
 نه قشبه ندی قذیر.

ره حمی تو دریا یه من تینوم به یه ک قه تره ده سا
 حه یفه بی تو شه برۆم زووکه به قوربان هیممه تی
 من له کویم و شه ئنی وه سف و مه دحی زاتی پاکی تو
 چاوه ریم ره حمی به حالی دل، به قوربان هیممه تی
 خو خه زینه ی ره حمی خوا هه رگیز ته وا و نابی ده خیل
 تو شه فاعه ت که گوناھی من به قوربان هیممه تی

چاوى تۆ تيمارى دهردى دهرده داره، بى دهمى
 روو كه لاي ئەم بى كه سه كهس تۆى، به قوربان هيممه تى
 عومرى من وا بوو تهوا و بى سه مهر دهرچوو ده خيل
 ئوممه تى تۆم با نه پۆم بى تۆشه قوربان هيممه تى
 بى له بهر زاتى خواو و مالى كه عبه و پاكى خۆت
 رى رهزاي يه زدان نه سيم بى، به قوربان هيممه تى
 ناوى من تهركيب له ناوى تۆس و وه سفىكى «سه عيد»
 چوون له تۆ دوور بم عه زيزم گيانه قوربان هيممه تى

مامۆستا بيخود

مامۆستا ناوى «مه حموود»، كورپى موفتى حاجى مه لا ئەمين و
 كورپى موفتى گه وره حاجى مه لا ئە حمه دى چاوماره. ئەم زاته له
 سالى ۱۲۹۶دا چاوى به دونيا هه ليئاوه^(۱) و له كات ژميرى ۳ و
 چاره كىكى پاش نيوه پۆى ۱۹۵۵/۸/۲۵ (۱۳۷۶ك مانگى) بو
 يه كجارى سه رى ناوه ته وه و به كوچى دوايى ئەم هۆنهره

۱. سالى له داىك بوونى به حسابى ئە بجه د ئە كاته ئايه تى
 ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾. (وه رگيراوه له ديوانى
 بيخود).

سه رچاوه یه کی تری شیعی کی کلاسیکی کوردی وشک بوو.
رۆحی شاد.

به شیك له هۆنراوه کانی

«۱»

له و رۆژه وه رۆیش تووه تۆراوه دلّی من
هه رچه ند ئه گه پیم بئ سهر و شوین ماوه دلّی من
ئاخۆ به چ شاخیکه وه گیر ساوه دلّی من
یاخۆ به چ داخیکه وه سووتاوه دلّی من

**

ئه و هه مده می غه مخوار و نه دیمی منه یا ره ب
ئه و مه حره می ئه سرار و قه دیمی منه یا ره ب
ئه و گه وه هری شه هوار و یه تیمی منه یا ره ب
که وتۆته چ به حریکه وه خنکاوه دلّی من

**

مه جنوونی دوو گیسوویی چ «له یلا» یه که ئاخۆ
یا وامیقی جادوویی چ عه زرایه که ئاخۆ

ديوانه يى ئاهوويى چ سه حرايىكه ئاخۆ
كام چيهره پهرى ديوه كه ترساوه دلى من

**

ئه تليته وه گاهى به خه يالى خهت و خالى
ئه خوليته وه گاهى به چراى شهوقى جه مالى
نازانى ئه گهر چونه به دهس دهرده وه خالى
وهك پووش و په لاشيكه به دهم باوه دلى من

**

لهو چول و بيا بانه ئه بى ياوه رى كى بى
يا بهو كه ژ و كيوانه وه سه ودا سه رى كى بى
يا لهت لهت و ئه فگارى موژه ي خه نجه رى كى بى
چون ماوه له سه د لاوه كه كوژراوه دلى من

**

بوچى نه رزى سه يلى سروسكم وه كوو باران
بوچى وه كوو يه عقووب نه بمه شوهره يى شاران
لهو يوسفه پرسيومه له بيگانه و ياران
هه رگيز نيه سوراخى له هيچ لاوه دلى من

**

بۆ خوئی بگریم یا نه فهسی په رده دراوی
 یا بۆ جگه ری کون کون و سه د پاره کراوی
 چی کردووہ یا رہب که خه و و خواردن و ئاوی
 دایم غه م و بی داری یو خویناوه دلّی من

چ بکه م؟ چ بلیم؟ بۆ دلّه که م کاریه دهردم
 شاهیدی منن مووی سی و چیره یی زهرده م
 خوړایی نیه ناله یی گهرم و ده می سه ردم
 هه لبه ت به به لاییکه وه ئالاوه دلّی من

ئه و سینه له غه ش خالییه، ئه و بنی رق و کینه
 ئه و خادیمی شهرعی نه به وی و میلله ت و دینه
 مه علووم چووہ بۆ خزمه تی سالاری مه دینه
 وام زانی که فه وتاوه نه فه وتاوه دلّی من

قوربانی که سی ب م که به قوربانی نه بی بی
 وه ک به نده سه گی دهرگه هی شاهی عه ره بی بی

شاهی عه ره بی یه عنی قوره یشی نه سه بی بی
 جهرگی به دوو ئه برۆی ئه وه جنراوه دلّی من

زاتیکی وه های گرتووه روّحم به فیدای ئه و
 شاهان شه و روژ دینه قه ده م بوّسی گه دای ئه و
 «بیخود» مه به ئیتر به ئومید و به ته مای ئه و
 نایته وه لات گهر سه ری داناوه دلّی من

(۲)

ئه گهر شاهم وه گهر شاهین و بازم «یا رسول الله»
 وه تن ئاواره و هیلان ه وازم «یا رسول الله»
 به روژ په روانه بیکی دل شکاو و بی په ر و بالم
 به شه و شه معیکی پر سۆز و گودازم «یا رسول الله»
 له تیغی قه هر و روتبه ی ئیلتیقاتی تووه یه قوربان
 ئه گهر گه رده ن که چم یا سه رفه رازم «یا رسول الله»
 به وه رچه ر خاندنیکی رووت هه تا هم که وتووم بی ناز
 به لوتفیکت له عالم بی نیازم «یا رسول الله»

له تیکۆشینى رزگارى منى ئاواره دا كول بوون
 هه موو باپيره كانى دل نه وازم «يا رسول الله»
 ئيتره هه ر خۆت ئه بى چارم بفرمووى چونكه هه ر خۆتى
 تكاكارم، موعينم، چاره سازم «يا رسول الله»
 ئه زانم خۆ خيلافى ئه مرى تۆم زۆر كردوو ئه مئا
 كورپى خۆتم به لوتفى تۆ ئه نازم «يا رسول الله»
 نه جاتم گه ر بدهى زوو، بۆ ته وافت حازرم يه عنى
 به كه عبهى رووت رووه و خاكى حيجازم «يا رسول الله»
 غولامىكم ئه وا خۆم خسته قاپىي غيره تى تۆوه
 به نا و «مه حموود» م ئه مئا هه ر «ئه ياز» م «يا رسول الله» (۱)

۱. ئه ياز: وه زيره كهى سولتان مه حموودى غه زنه وى. ئه م
 غه زه له به ناوى خوالى خوش بوو «شيخ مه حممودى
 حه فيد» هوه و تراوه له سالى ۱۳۴۸ى هيجريدا كه به حوروفى
 ئه بجه د ئه كاته «هر چى بم اولاد خۆتم - هه رچى بم ئه ولادى
 خۆتم». شيخ له وكاته دا دىلى ئينگليزه داگير كه ره كان بووه.

(۳)

سکالا له پیشگای پیغمبر داری

شه‌ها به غیره‌تت قه‌سه‌م ده‌می‌که دیله ئوممه‌تت
 به ده‌س عه‌دوو‌یی دینه‌وه عه‌جه‌ب زه‌لیله ئوممه‌تت
 له خه‌سته خانه‌یی غه‌ما وه‌ها عه‌لیله ئوممه‌تت
 به چیره زه‌ردی یا ئه‌لیی دو‌چاری سیله ئوممه‌تت
 ده‌وایی ره‌حم و لوتفی تو‌هه‌میشه ئینتیزار ئه‌کا

**

خۆش ئه‌و ده‌مه‌ی که روژ و شه‌و ته‌واف ئه‌کا ره‌واقی تو‌
 خۆش ئه‌و سه‌ره‌ی که که‌وتبی له کووچه‌و و سوقاقی تو‌
 به تیکه تیکه بی‌دلی که نه‌بیی ئیشتیاقی تو‌
 حه‌یاتی من ویسالی تو‌، مه‌ماتی من فیراقی تو‌
 به‌لی پهری خه‌یالی تو‌ عیلاجی شیت و هار ئه‌کا

**

ده‌می‌که چاوه‌رپی‌ه‌تی گیان و دل ویسالی تو‌
 ئومید ئه‌کا که ده‌ر که‌وئ له پر مه‌هی جه‌مالی تو‌
 ئه‌گر له ئاینه‌ی منا ده‌می نه‌بی میسالی تو‌
 شکسته بی به به‌ردی غه‌م به جاهی سه‌حب و ئالی تو‌
 که ئاسمان وه‌کوو زه‌مین به‌وانه ئیف‌تیخار ئه‌کا

**

خسوس خه ليفه يي يه ڪم ره ئيسي فير قه ي ئيه تيدا
 ڪه ٽه و بوو ڪردى روڇي خو ي له رڻي سه داقه تا فيدا
 ڪه سڻ ڪه پڻي موباره ڪي بخاته ڙاري ٽه ڙدها
 له بهر ره سوولى موخته ره م نه وه ڪ گه زهندي پڻي بگا
 يه قين بزانه ئيشي واه ئيشي ياري غار ٽه ڪا

له پاش ئيمامي نامه وهر «عومهر» خه ليفه يي زه مين
 دره ختي مه عدلهت سه مهر، چه من ترازى شهرع و دين
 نه هر له عه سري عهدليا مهره و له گورگ ٽه بي ٽه مين
 له جيگه يي جه نابي ٽه و ڪه بوو ئيتر سه گي له عين
 له ترسي شيڙي هه يبه تي به لووره لوور فيرار ٽه ڪا

له وه سفي خازيني سووهم يه گانه گه وههري حه يا
 ئيمامي مه جمه عي ٽه دهب، خه تيبى مينبهري حه يا
 هرچي بليم خه جاله تم له شهرمي جه وههري حه يا
 ڪه سڻ ڪه دا بخا فه له ڪ له رڻي ٽه واه سهري حه يا
 هه زاري وه ڪ من و مه له ڪ به باسي شهرمه زار ٽه ڪا

له گه‌ل که سئ حه‌بیبی خۆی خوا که بووی عینایه‌تی
 به‌یانی وه‌سفی ئه‌و ئه‌کا له ﴿هَلْ أَتَى﴾ به‌ئایه‌تی
 به‌لی غه‌زه‌نفه‌ریکی وا که‌وا درا هیدایه‌تی
 له روژی فه‌تخی خه‌ببه‌را به‌ زۆری شان و رایه‌تی
 به‌ ده‌ست و تیغی هه‌لمه‌تی له‌ شی‌ری کردگار ئه‌کا

**

مه‌پرسه‌ جاه و حیشه‌تی دوو بی‌چوه‌ شی‌ری حه‌یده‌ری
 که خادیمیکی بی‌شه‌یان چ سوننی یو‌چ جه‌عفه‌ری
 شه‌قین ئه‌کا به‌ سه‌د سه‌ری «قوباد» و تاجی قه‌یسه‌ری
 هه‌تا نه‌چیته «که‌ربه‌لا» گران ئه‌زانی ئه‌ی په‌ری
 که کوومه‌لی مه‌له‌ک له‌وی له‌ قافل‌ه‌ی زووار ئه‌کا

**

له «بی‌خود» ئه‌ر سوئال ئه‌که‌ن که: چۆنه، چاکه‌ سی‌ححه‌تی
 به‌ ده‌ردی عه‌شقی له‌یله‌وه‌ نه‌ماوه‌ هی‌ز و قووه‌تی
 به‌ ناله‌ نالی گه‌رمیا، به‌ ئاهی سه‌ردی حه‌سه‌ره‌تی
 به‌ ئه‌رخه‌وانی ئه‌شکیا، به‌ زه‌عفه‌رانی سووره‌تی
 له‌ چۆنی بی‌ نه‌وایی یا له‌ قه‌یسی له‌ش به‌ بار ئه‌کا

**

به دهس ههواو و نهفسهوه ئەگەرچی بهنده موبتهلام
 ههلاكى بارى مه عسيهت، كه لاكى دهردى بى دهوام
 بهلام ئەمهم كيفايهته كه نهعت خوانى موستهفام
 خو لاسه من له ههردوو لا كه سيكه مه لجه ئو په نام
 كه گفتم و گو به وه حشى يو غه زال و سووسه مار ئە كا

«۴»

ئەى ساحه تى سه د جه ننهت، دهشت عه ره بوستانت
 نادم به ههزار گولشه ن، يهك خارى موغه يلانت
 بو لاله يى نوعمانت، داغداره دل و جه رگم
 داغداره دل و جه رگم، بو لاله يى نوعمانت
 بى پرتهوى روخسارت، تاريكه دلى تيره م
 بهم زه پرپيه بنوينه خورشيدى دره خشان
 بو سه روى خه رامانت وهك قومرى ئەنالينم
 وهك قومرى ئەنالينم بو سه روى خه رامانت
 عه قل و خيرهدى بردووم نه شئەى قه ده حى چاوت
 پيوهندي ههواى كردووم تاى زولفى په ريشانت

میحرابی دل و جان، هیژی دهسی ئیمان
 عاسایی خه تیبانه شمشیری خوراسانت
 به و قیبله یی ئه برۆیه، رۆح گهر له قهزایی کۆیه
 دل خادیمی لای توویه، سه دگۆیه له مهیدانت
 خاقانه گسک لی دهر بو خادیمی بهرقاپیت
 خوددومه به رۆح قهیسهر بو بان گووشی سهربانت
 ئه ی سه ییدی مه خلووقات ئاگات له ئیمانی بی
 ئه و ساته که بوو قوربان، ئه م عه بده به قوربانت
 تو سیدره نشین بازی، ساحیبی سه د ئیعجازی
 پیغه مبهری مومتازی، دهستی من و دامانت
 قورئانی نوعووتی تو خه تمی به به شهر نایی
 «بیخود» چیه یا چه سسان، جبريله سه نا خوانت

مه دحی چه زره تی موحه ممه د ﷺ

دهنگی زهنگی قودسیان دی، وائه لی: ئه ی موزنیین
 ئه ی گونا هباران به گریان بچنه پیش قاپی ئه مین

يەك سەدا ھاوار بىكەن ئەي شافىعى «يَوْمَ الْآئِينَ»
 ئەي پەناھى عاسيان ئەي پشتىوانى موئىنين
 «رۆژى تارىكى وجودت رەحمەتە بۆ عالەمىن»

ئەي نموونەي غيرەت و ئەي يەكەمىن مەردى خودا
 گەوھەرى تاجى رىسالەت، مىرى عەرشى ئىجتىيا
 ھەيكەلى ئەسرارى قودسى پاسەوانى ئىھتىدا
 ئەي گوللى گولزارى ئادەم بولبوللى باغى ھودا
 «لەيلە كەي مەجنونى ئيمان ئاسكە كەي سەحرى دىن»

شەعشەعەي فەجرى جەمالت بوو تە شەرحى ﴿وَالضُّحَى﴾
 ھەلمزى ئاوى نبووت، نەوبەھارى ئەنيا
 ئەي سواری دەشتى شەورە و تاقە لاوى مونتەھا
 باغەوانى باغى عىززەت رۆژى بوجى ئىستىفا
 «كەشتىوانى بەحرى نوور ئەي مەھبەتى «رُوحُ الْأَمِين»

موعجىزاتى تۆۋەكۈۋ ئاگر لە شاخان شەوق ئەدا
 مەتلەعى رۆژى رىسالەت كەۋكەبى شەرقى ھودا

زىكر و ته سىيحي مه لهك ههر مه دحى توّيه ئەحمه دا
 مه نبه عى ره مز و مه عانى مه حره مى سىررى خودا
 «ئەى خه تىبى ئەنبىيان «يَوْمَ حَشْرِ الْعَالَمِينَ»

**

ئەى شهوى ئەسرا كه روّىشتى توّ بوّ ئەوجى «لا مكان»
 شاهبالى جوبره ئىل بوو باوه شىنى رووى جوان
 چاو له ژىرى شهوقى توّبوو برىق و باقى ناو جنان
 ئەى گلۆپى عهرشى ئەعزه م، كارهبای شارى ئيمان
 «ئەى مه حه تتهى نوورى عالم، پيشه وایى مورسه لىن»

**

قودسیان دایم به ناله دینه خزمهت به یته كهت
 مانگ و روژ گهردن كه چن «طاها»، له ترسى په نجه كهت
 زىكرى حورى باغى جهننهت، وه سفى چاوه مه سته كهت
 تاجاران مل كه چن، ديه ته وافى «روضه» كهت
 ﴿هَذِهِ جَنَّاتُ عَدْنٍ فَاَدْخُلُوْهَا خَالِدِيْنَ﴾

**

تاقى ئەبرۆت بوو به ره مزى ئايه تى ﴿ن وَالْقَلَمِ﴾
 روژگاریش ماندوو، بينى وه كوو توّ غونچه ده م

کهس نه هاته پایه کهی تو ئه ی شه هی عورب و عه جه م
 مولک و سامانی سوله یمانت هه یه ئه ی چاوه که م
 «حوسنی یوسف، سه بری ئه ییووب، زوهدی یه حیایی مه تین»

خلتی ئیبراهیم خه لیل و هه م سه فایی ئاده میش
 سا یه دی به یزایی مووسا، هه م سه خایی حاته میش
 ره ونه قی فکری به شهر، هه م لابه ری دهر د و غه میش
 غیره تی مه ردانی مه یدان و نه به ردی عاله میش
 «خۆ ترووسکه ی روژی تو بوون، مه نبه عی «علم الیقین»

سه د هه زاران فه خری رازی دهسته گیری ئه رجومه ند
 سه د هه زاران غه وسی گه یلان و شه هابی سوهره وه رد
 سه د هه زاران پیری جامی، سه د به هایی نه قشه به ند
 سه د هه زاران شافیعی و مالیک، نوعمان و ئه حمه د موعته مه د
 «هه ر له تو یه فه خری عاله م، بوونه «فخر المرسلین»

که وسه ریش ناگا به ئاوی په نجه که ت ئه ی نه ونه مام
 ئه ی وه کوو تو کئی ئه گاته ئه وجی به رزی «لا مقام»

بانگ کرای بو ناری به رزه خ، «لِلْإِمَامِ إِلَى الْإِمَامِ»
 نیو نیگاهیکت به سه، ئه ی باوکی زه هرا و و سه لام
 «من نه خووشی دهردی نه فس و تووش ته بیبی حال بین»

ئه ی دلا ژهنگی خه تاباری شکاندی قیمه تت
 که ی به هه ویایی نه جاتی ئیعتیار و عزیزه تت
 روو له ره و له ی موسته فاکه بیژه خووت و غیره تت
 من ئه واهاتم به به حرئ جورمو، که شتی هیممه تت
 «هه ر به لوتفی تو ده نازم «یا دَلِيلَ الْحَائِرِينَ»

ئه ی دلا تاکه ی ئه نووشی باده یی غوسسه و جه فا
 سا وهره جاری بیپوشه بهرگی ئیحرامی سه فا
 ئه ی «سه لامی چه یدهری» رووکه له قاپی موسته فا
 هه ر ئه وه باوکیکی دلسۆز، مه نبه عی جوود و وه فا
 «هه ر ئه وه ده سگیری عالم روژی ناله و زار و شین»

تاهير به گى جاف

ئەم ھۆنەرە كۆرى عوسمان پاشاى جافە. لە ساڵى ۱۲۹۵ى
 كۆچى لە شارى ھەلەبجە لە داىك بوو و لە حوجرەى فەقى
 خويندويەتى، لە ساڵى ۱۳۳۷ى كۆچى لە تەمەنى چل و دوو
 ساڵدا لە شارى سلیمانى كۆچى دواى ئەكا و بە وەسىيەتى
 خۆى لە گۆرستانى «عەبابەىلى» ئەسپەردەى ئەكەن. رەوانى
 شاد.

بە شىك لە ھۆنراوہ كانى

مەتلەعى سوبحى سەعادەت، مەزھەرى سىدق و يەقىن
 ئەى سوپا سالارى فەوجى ئەنبىاو و مورسەلىن
 بۆ نەوازش زاتى حەق ھەم سوحبەت و ھەم دەنگى تۆ
 شاھىدى تەعزىمى تۆ بوو ياوهرى «رُوحُ الْأَمِينِ»
 موشكى تۆزى دامەنت عەترى دەماغى ئەتقىا
 يەعنى بۆ تەئسىرى بىنش عەينى سورمەى خاكىن
 روو لە كى كەم غەيرى تۆ ئەى شافىعى زومرەى ئەسىم؟
 من گوناھبار و خەجالەت، تۆش «شَفِيعُ الْمَذْنِبِينَ»
 خۆم لە قور بگرم بە جارى ھەر لە پى تا تەوقى سەر
 بەلكوو لوتفى شاھى لەولاك بى نەجاتم دا لە شىن

موسته حه ققی تیر و تانهی ئاشنا و بیگانه خوّم
 واجبی ره حمم بهسه «یا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِیْنَ»
 رووت و قووتی مه حشهر و بی سایه و و ئاواره خوّم
 مه زره عه ی عه فوی خودا نابیی بی بی خو شه چین
 حه سره تا مه ئیووسی شه هد و زیاره تی شه بیاکی خوّم
 بو نه ریژم ئه شکمی ئال و ئاوی گهرم و ئاته شین
 ئه ی حه بیبی خالقی عالم ته ره ححوم، تا زووه
 ئه و سه گی ئه سحابی که هف و من سه گیکی تابعین
 روو له قاپی موسته فا که بیژه «یا خَیْرَ الْبَشَرِ»
 نیمه تو شه ی ریگه جوز ئیخلاسی ئالی «تاهیر» ین

شیخ «شهاب الدین» ی کاکۆزه که ریایی

۱۰۷۲-۱۰۰۳

ئەم زانا به رزه ناوی شیخ شه هابه ددین و کوری شیخ
 «رضی الدین» ی کاکۆزه که ریاییه. به پیی په راوی «نور الأنوار»
 له سالی ۱۰۰۳ ی کۆچی له دئی کاکۆزه که ریایی ناوه ته
 مهیدانی ژبانه وه و له سالی ۱۰۷۲ کۆچیدا له ته مه نی ۶۹ سالیدا

له دیکه‌ی خۆیدا کۆچی دوایی کردوو. خواپله و پایه‌ی
به‌رزکا.

مه‌دح و ستایشی پیغه‌مبه‌ر ﷺ

جه‌مالیۆهم دینه‌ن یاران ته‌عالا سونع ره‌ببانی
مه‌لایک، یا‌په‌ری زاده‌ن به‌وینه‌ی شکل ئینسانی
یه‌ده‌ینش چوون یه‌د «بیضا»، دوو ئه‌برۆش نه‌قش «بِسْمِ اللّٰهِ»
دوو دیده‌ش نه‌رگس شه‌هلا، «وَمَا زَاغَ الْبَصَرُ» خوانی
به‌عاریز مه‌شعه‌لی نووره‌ن، به‌بالا شه‌مع کافووره‌ن
جه‌بینش مه‌تلع نووره‌ن، په‌ری ئه‌مواج نوورانی
به‌گو‌نا یوسف چاهه‌ن، به‌خه‌ت خزر و به‌روو ماهه‌ن
به‌له‌ب عیسای مه‌سیحاهه‌ن، مه‌به‌خشۆ ئاوی چه‌یوانی
به‌دندان شه‌ککه‌ر و قه‌نده‌ن، به‌بالا شوخ و دل‌به‌نده‌ن
هه‌زار دل‌په‌یش ئه‌رامه‌نده‌ن، یه‌کی چوون پیر که‌نعانی
جه‌ده‌فته‌ر خانه‌ی شاهیش هه‌زاران سه‌ده‌هه‌زارانه‌ن
نیه‌ن مه‌یلش جه‌که‌س په‌رسۆ عیراقی یا خوراسانی
دوو موشکین قه‌وس ئه‌برۆشه‌ن، ریدایی دل‌به‌ریش دۆشه‌ن
«شه‌هاب»ش په‌ی سیا پۆشه‌ن، خودا وینووش به‌ئاسانی

ئامینه خاتوون له وهفاتی باوکی پیغه مبهردا ﷺ
 بهم شیعرانه باوکی پیغه مبهردا و پیغه مبهردا
 ئه لاوانده وه^(۱)

«مَوَالِي يَا مَوَالِي يَا مَوَالِي
 رَسُولَ اللَّهِ يَا بَدْرَ اللَّيَالِي»
 فهلهك بوچ وات له گهل من كرد له دونيا
 له ياري خووم جودات كردم به تالي
 به «عبدالله» دلم خووش بوو له دونيا
 له پيش چاوانى ون كردم جه مالى
 جه مالى گهر ونه ئه ماما به مه عنا
 له بو من موني سه فكر و خه يالى
 جه وانا نامورادا بوچى وا زوو
 ويداعت كرد له نيو ئه هل و عه يالى
 له دونيادا ئه گهر ليكتر جودا بووين
 له جه ننهت پيم كه ره مكا حق ويسالى

۱. ئه م شیعرانه له کتیبی «ژیانی پیغه مبهان» داناوی
 «محه ممه دی شلماشی» یه وه وه رگراون.

قەدی بەرزى نەمامى پىر سەمەر بوو
 حەيات و عەيشى من بوو خەت و خالى
 دوو ئەبرۆ و چاوى مەستى خەم رەوین بوون
 بەجیى هیشتم لە مالى چۆل و خالى
 کە رۆشستى لەلام رۆحى رەوانم
 منت سووتاند لە تاوان وەك زوخالى
 زەلیل و بى کەسم جەرگم بپراوه
 ژيان و عومرى شیرین بوون بە تالى
 شەو و رۆژى لە تاوى رووى جەمالت
 دل و گيانم وەکوو «نەى» هەر دەنالى
 فوغان و شین و واوہیلا لە دوریت
 هەتیو ماوہ حەبیبى «ذوالجلال» ی
 درىغا بو جەمالى ماہى تابان
 بەبى بابى چلۆن بى ژین و حالى
 نەمینم بو تو ئەى بابى موخەممەد
 لەپاش تو من چ لى بکەم عومر و مالى
 لە دوورى تو نەما «عبدال مطلب»
 دلى من چۆن نەسووتینن بە حالى

خودا فەرمووی منم حەق دار و غەم خوار
 منم تەرتیب دەری عەقل و کەمالی

شاعیر و خوۆش نووسی کورد سەبید تاهیر هاشمی

مامۆستا سەبید محەممەد تاهیری سەبید زادە ی هاشمی لە
 ئاواپی دەولەت ئاوا ی سەر بە شاری کرماشان لە ساڵی ۱۳۲۲
 کۆچی مانگی لە دایک بوو و لە ساڵی ۱۴۱۲ کۆچی مانگی،
 کۆچی دواپی کردوو. ئەمەش بە شیکە لە هۆنراوە کانی:

«ا»

یا رسول الله حەزین و تیی شکاوم رەحمەتی
 دەردی خاکی ریت لە نووری هەردوو چاوم، رەحمەتی
 ناپەرەوای بازاری عالەم سەرکزی و خوار و خەفیف
 عاتیل و بی دین و دل هەستی نەماوم، رەحمەتی
 من بە تیری تەعن و لۆمە ی ناکەسانی رۆزگار
 کون کونە سینە و دل و جەرگ و هەناووم، رەحمەتی

سەربەس و ئازادە بووم وەك تائیری ئەوجی سروور
 ئیستە وایبەندی حەوادیس بوۆتە داوم، رەحمەتی
 بەر جینیوو لەعن و نفرینی نەفامانم مەخە
 بالە سایە ی فەزلی توۆلاری بی کلاوم، رەحمەتی
 من گیاکە ی بن مەری جهور و جەفای بی حاسلم
 چاوەرپی ئەنواری تووم، تیشکی هەتاوم رەحمەتی
 من سەگی تینووی بیابانی خراپی و زیللەتم
 زوان ئەلای دەم کەوتووی یەك جورعە ئاوم، رەحمەتی
 یارسول الله دەخیلیك بانەکن بی حورمەتم
 زۆر زەلیل و خوار و پەست و دل بە تاوم، رەحمەتی
 ری دە ئە ی سالاری دین «تاهیر» لە سایە ی رەحمی خۆت
 ئە ی بولەندی بەخشی دین و جاھ و ناوم، رەحمەتی

«۲»

ئە ی چرای گۆشە ی دلی ئەربابی عیرفان، رەحمەتی
 شەمس ی ئەوجی باتینی ئەسحابی ئیمان، رەحمەتی
 ئە ی ئومیدی مەجمەعی پرتەفرەقە ی رەندانی دەور
 ئە ی هیدایەت بەخشی زومرە ی ئەهلی خوزلان، رەحمەتی

پیّم خزا خاکم به سهر، رهنجم هه موو روّی به با
 بگره دهستم ئەی ئومیدی نا ئومیدان، ره حمه تی
 یا رسول الله شکاتی دهردی خوّم لای توّ ده کهم
 به لکو لوتفی توّ بکا ئەم دهرده دهرمان، ره حمه تی
 یاری خوّم لی بوو به ئەغیار و گولم لی بوو به خار
 نووری من وهك زولمه ته و جه معم په ریشان، ره حمه تی
 گه نجه کهم لی بوو به رهنج و شه هده کهم لی بوو به ژار
 ئولفه تم وه حشه ت، ئومیدم یه ئس و حیرمان، ره حمه تی
 من گیا کهی هه لپرووزاوی شه راره ی میحنه تم
 چاوه ریّی بارانی توّم، ئەی هه وری ئیحسان ره حمه تی
 من له ری وئیل بووم و دونیام وهك شه وه زهنگه ده خیل
 سا ده می بنوینه رووت، ئەی ماهی تابان ره حمه تی
 عاجز و داماره «تاهیر» کاتی لوتف و ره حمه ته
 ئەی چه بیی زاتی حق، مه جووبی ره حمان ره حمه تی

سه یید مه سعودی ته م ته می

مه رحوم سه یید «مه سعود» ی ته م ته می مامۆستای زانا و لی
 هاتووی کورد. ئەم زاته پایه به رزه له سالی ۱۳۱۶ هه تاوی له

ئاوایی «تەم تەم» ناوەندی رهوانسەر هاتوووە ته دنیاوه، له ۲۱
گولانی سالی ۱۳۶۴ی ههتاوی له روو داوی راننده گیدا کۆچی
دوایی کرد. رۆحی هەر شاد بی.

بەشیك له هۆنراوه كانی

یا رسول الله سهیدی سادات
دسمه دامانت رۆژی عههه سات
بگهی وه دادم لال و کهه نهوم
بو شایه تیمان کاتی سه کهه رات
وختی که نه مرم نه میننه نه له هه د
بی وه سهه وه ختی لاشهه دهه سهه سات
رهحم کهه به حال میهمان غهه ریب
بی زاد و تۆشه و بی توحفه و سهه سات
هۆشت پیمو وی لهو حالهه کهه وا
مهئموری کهه برم باز خواسم نه سات
بگهی وه فریام کاتی له کهه برا
زیند و نه کریمه وه بو «یوم المیقات»
پهه نات پی نه بهه نه وه رۆژه سهه خته
پام نه ویسینن له بو سهه سات

نامه‌ی عه‌مه‌لم هه‌رچه‌ن سیا وئ
 کافی ده‌ردمه شه‌فاعه‌ت «کُبری» ت
 چوون مه‌شهوره که‌س نه‌یووگه عاده‌ت
 تو‌شه وه ده‌رگای که‌ریمان ببات
 عه‌قیده‌م وایه حه‌ق به‌ عه‌شقی تو
 گونای ئوممه‌تت کول عه‌فوو بکات
 «مه‌سه‌وود» له ره‌حمه‌ت حه‌ق یاست نه‌وئ
 وه‌ک ﴿لَا تَقْنَطُوا﴾ وا ده‌ستور ئه‌دات

محهممه‌د سدیق نوور محهممه‌دی

برای کوردی شیرینم	پی‌غهمبه‌ری ئه‌مینم
فه‌رمووی ئاوایه دینم:	«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»
ئه‌م ده‌نگه یانئ هیچ‌که‌س	نیه‌ غه‌یری خوا و به‌س
نه‌جات ده‌ری هه‌موو که‌س	«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»
ئه‌م ده‌نگه واه‌ه‌ می‌ژه	هه‌ر وئ‌ژراوه به‌ وئ‌ژه
موسولمان ئاده‌ی بی‌ژه:	«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

دهنگی تاریکی دره	ئەم دەنگە کوفر قەرە
«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»	موسولمان دەنگ هەلبەرە:
مایه‌ی سەر بەرزیمانە	ئالای رزگاریمانە
«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»	دامە زرینەر ئیمانە
وەک بولبولی سەر چلی	بە دەم و زوان و دەلی
«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»	براگیان توخوا بللی:
هەمووی هەر وەک برا کرد	ئیسلامی ئاشکرا کرد
«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»	پیر و جوان و گەورە و ورد
دوژمن سەری دانەوی	کاتی گەییە سەر زەوی
«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»	بە دەنگی بەرز و قەوی
عالمی خستە خرۆش	ئینسانی هاوردە هۆش
«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»	ئازیزان بە دەنگی خوۆش
نەما دەورە‌ی بەتالی	زۆرداران‌ی رامالی
«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»	گەر جوان و گەر منالی
رزگاریشی لە شوین بوو	دەنگیکی شەو شکین بوو
«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»	دەنگ بەرز و کەینۆ هەموو

ئه م دهنگه بوو دهست و برد قه لای کوفری خاپوور کرد
 ئاده ی برا و خوشکی کورد «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

شکاندی بهرده داری پهستی و ناحهزی و لاری
 شو عاری کوردهواری «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

بو زوخاوی دهرونمان دهروونی پر ناسۆرمان
 به دهنگی بهرز هه موومان «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

موحه ممه د فهرمووی هه موو گشت به تاله و گشت درۆ
 «اللَّهُ اللَّهُ تُفْلِحُوا» «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

به قه د مه خلوقی «الله» ئایاتی «کلام الله»
 سه لوات بو ره سول الله «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

۲ی ره مه زانی ۱۴۱۵ی کوچی مانگی

محه ممه د سدیق نوور محه ممه دی

دانیشتوی شاری سنه

مامۆستا شاهۆ

«شاهۆ» ناوی «مه لا حه سه ن»ه، کورپی مه لا «عبدالقادری»ی

کورپی مه لا ئه و ره حمانه، که به «مه لای گه وره» به ناوبانگه،

مه لای گه وره له سالی ۱۸۸۲ی زاینی له «بیاره» له دایک بووه.
 وه له روژی ۲۳ی حوزهیرانی سالی ۱۹۷۱دا کوچی دوایی
 ئەکات و له هه یوانی مەر قەدی «شیخ عومەر و شیخ نه جمه دین
 و شیخ عه لائە دین» دا له بیاره به خاک ئە سپیرریت. خوا پایه ی له
 به هه شتا به رزتر بکاته وه.

چەند هۆنراوه ییك له دیوانی مامۆستا «شاهۆ»

«۱»

په نام هینایه بهر قاپیت

په نام هینایه بهر قاپیت به ناله و شیوهن و زاری
 هه زاران ده فعه یاره بی به هیوای ره حم و رزگاری
 ئە گەرچی شه رمه سارم روو ره شی دیوانی تۆم، ئە ماما
 به رام بهر عه فوی تۆ وه زنی چیه باری گونه هباری
 به ره حمی واسیعی عامت به زه ییت گهر نه یی پیمما
 په نا بو کئی به رم بو خۆم کئی بی یا ره ب بکا چاری؟
 په نا خۆتی، خوا خۆتی، هه موو کاری به ده ست خۆته
 ئە گهر من موزنیم خۆ تۆ خوداوندیکی غه فاری

یا رسول الله ده خیلک سهروه ری دونیاو و دین
 پیشهوا و خه تمی عمومی نه نیاو و مورسه لین
 فه خری گشتی کائیناتی، سه ییدی جینن و به شهر
 تاقه مه جوبی خوداوه ند، ره حمه تی بوّ عالهمین
 توی ئومیدی بی ئومیدان ره هبهری ریگهی نه جات
 روژی رووناکی هیدایهت موقته دایی موقته قین

۲

روو ره شی دیوانتم

ره بی هه رچه ند شهرمه سار و روو ره شی دیوانتم
 ئافه ریده ی زاتی پاکی ئه قده سی سوبحانتم
 تیک شکاوه گه ره ژیر باری گوناها، قامه تم
 خو به گیان و دل به هیوای به خشش و غوفرانتم
 لانه واز و بی مه لاز و بی نه واو و بی که سم
 دهستی بی دهستیم بوله ند کرد چاوه ری ئیحسانتم
 رووی ئومیدم کرده قاپی باره گاهی ئه قده ست
 چاوه نواری عه تف و جوودوو ره حمی بی پایانتم

رووم نيه دهس هه لېرېم من بو تكاي ئه حوالى خووم
 چونكه غه رقى به حرى پيسى بو گه نى عوسيانتم
 چى بكه م؟ لاي كى بچم؟ كى بينمه حاجه ت بو تكا؟
 هه رچى بم خو ئوممه تىكى شاهى ئينس و جاتتم
 باوه رپم پيته به دل يه زدانى پاكي عالمى
 مل كه چى فه رمان و حوكمى عادلى قورئانتم
 ئاورپكم ليوه ده ره بى به لوتف و ره حمى خوت
 چاوه نوارى قه تره تىكى ره حمه تى په نهانتم
 جورمى «شاهو» [په لكه پووشيكه] به رامبه ر عه فوى تو
 بو يه داواكارى عه فوى هه زره تى ره حمانتم

۳

رووم له قاپى تو يه

رووم له قاپى تو يه ره بى وام له بهر ديوانتا
 كه وتوم وهك سه گ له سايه ي سي به رى قورئانتا
 تو په ناھى بى په ناھانیت و به نده ي روو سيات
 غه يرى تو نيمه په ناھى من له ژير ئاسمانتا

سەد كە نامەى كرده وەم رەشتر لە رووی خۆمە بە لام
 سەھلە شۆرینی لە دەریای بی پەیی ئیحسانتا
 باوەرم وایە بە نەسسی ئایەتی «لَا تَقْنَطُوا»
 موئمینان نابیی موعەززەب بن لەنا و زیندانتا
 تۆ كە فەرمووتە ئە بە خشم گشت گوناھى موئمینین
 بەندە چۆن بی بەش ئە فەرمووی ریم لە نا و غوفراتتا
 گەر ببە خشی جورمی «شاھۆ» هیچی كەم نابیتە وە
 بە حری رەحمی بی پەى و ئەلتافی بی پایانتا

(۴)

رەببى تو پشـت و پەناھى

رەببى تو پشـت و پەناھى مەرحەمەت كە رەحمەتیی
 بەندە عەبدم تۆ خوامی مەرحەمەت كە رەحمەتیی
 شەرمەسارى بارە گاتم رووم نیە سەر ھەلبرم
 خۆت كە بە خشن دەى گوناھى مەرحەمەت كە رەحمەتیی
 موشكىلاتى دین و دونیام ھەر بە لوتفت ھەل دەبى
 ساحیب و موشكل گوشامى مەرحەمەت كە رەحمەتیی

خۆت چه کیمی ئاگا داری ئییش و ئازاری منی
 داروی دهردی شیفامی مه رحه مهت که ره حمه تی
 مال و رزق و عومر و ده ولت عیززهت و زیللهت هه موو
 ههر به ده ست خۆته نیزامی مه رحه مهت که ره حمه تی
 گهر دهرم که ن بچمه کوئی؟ لای کی سکا لای خۆم بکه م؟
 مه رجه عی لاله و تکامی مه رحه مهت که ره حمه تی
 رووی دل و روحم له تو یه «یا اِلهَ الْعَالَمِین»
 ره بی خۆت مه عبودی عامی مه رحه مهت که ره حمه تی
 به نده هیوام گهر به ره حمت بی له که س باکم نیه
 لابه ری جه ور و جه فامی مه رحه مهت که ره حمه تی
 عه بدی زاتی پاکی خۆته ره بی «شاهۆ» ی لانه واز
 باعیسی خۆشی و سه فامی مه رحه مهت که ره حمه تی

«۵»

موسولمانم

هه زاران شوکری تو ره بی که کوردیکی «موسولمانم»
 به تو و پیغه مبه رانی تو و که لامت زوره ئیمانم

به دل بروام وهه هايه ساحيبي ئهرز و سه ماواتى
 به دهستى خوته گشت چهرخى به راستى وايه ئيزعانم
 به بى فهرمى تو نه بوه و نيه و نابى شتى بو كهس
 به ئه مرى تو به بوون و زين و مان و نورى چاوانم
 «ئيباحى» نيم ته ماعم بى به نامووسى كهس و كارم
 له لوتفى تووه دوا كه وتووى ره و شتى فه خرى ئينسانم
 په نام هيئايه بهر قاپى بوله ندى زولجه لالى تو
 به زه ييت گهر نه ييت پيما به جارى مالى و ئرانم
 ئه گهر چى روو سيا و ده فتهر سيا و به دخوو و گونا هبارم
 هه زاران ته و به بى ره بى به خشه جورم و عوسيانم
 ته له ب كارم له ره حمى تو له رى دينا به سه ريه ستى
 نه جاتى دهى به گورجى «قهومى داماوى په ريشانم»
 گرفتارى ده سيسي كۆمه لى «تلميد» ي شه يتانن
 به زاهير «مه پ»، كه چى وه ك گورگى هار كه وتوونه نا و رانم
 گه لى رى كه وت و ده رفه ت بو و له ده سيان دا به خو رايى
 كه چى وه رنا گرن عيبره ت به دل له م حاله حه يرانم
 به نه سر و نه زم و گورانى گه لى پارايه وه «شاهو»
 كه «دوا كه وتوو» نه بن يه ك بن، به لام «بى سووده» ئه لحانم

﴿

فهردى ته نياى تاك

مونا جات

فهردى ته نياى تاك، فهردى ته نياى تاك

جه عهيب بى بهرى، جه ئالایش پاك

بى تاته و فورزه ند بى شهريك، بى باك

بى ياگه و مه كان، «واقِعُ الأفلاك»

«مَالِكُ الْمُلُوكِ»، شهه نشاي كه ونهين

حاكمى موتلهق «عَلَى الْعَالَمِينَ»

ئيجاد كونه ندهى مه خلوق جه عهدهم

ئافهرينه ندهى عالم جه قيدهم

رؤزى دهه ندهى عمومى زى رۆح

پهى دهروون ته نگان دههيندهى فتووح

خارجى هوموم خه مبارانى زار

كاشفى غوموم دلانى پر خار

ره حم كه ره وه حال دلهى غه ريبان

نه جات دههيندهى يوسف جه زيندان

يا رهب وه حاجهت زولجه لالى ویت
 به زات و سنیفات لایه زالی ویت
 به «نادهم» به «شیس» به «نوح» به «ئیوب»
 به «هرود» به «سالح» به «یه حیا» و «یه عقوب»
 یا رهب به «خلیل» به «ئیسحاق» «ئیدریس»
 یا رهب به «داوود» «ذوالکفل» و «جرجیس»
 به «زه کهریبا» و «هارون» و «موسا»
 به «سوله یمان» و «شوعه یب» و «عیسا»
 به پیغه مبه ران ئه نیای مورسه ل
 به «أولو العزم» ان باره گای ئه فزه ل
 دیسان به حاجهت فه خری مورسه لین
 خوشه وستی خاس «رب العالمین»
 «خاتم الرُّسُل، هادی السُّبُل
 شافع الذنوب، رافع العلیل
 سید الکونین نور المشرقین
 نیر العالم، شمس الخافقین
 محمد أحمد طه و یاسین
 مصطفى مرسل علی الثقلین

یارەب بە «سەدیق»، بە عەدلی «عومەر»
 بە «ون»ی «عوسمان»، بە شییری «حەیدەر»
 بە «حەمزە» و «عەباس» بە «تەلحە» و «زوبەیر»
 بە «سەعد» و «سەعید» موبەشیر بە خەیر
 بە کزەیی سینهی زەهرایی «بەتوول»
 بە دوو نەونەمام ئەولادی رەسوول
 بەو نو ئەسحابا شەهیدا بەدری
 بە ساحیب شمشیر نەکو و خەیبەری
 یارەب بە حاجەت عاشقانی ویت
 بە موقەررەبان لامەکانی ویت
 ئومیدم ئێدەن بە فەزل و رەحەم
 ببەخشی گونام بە لوتف و کەرەم
 من ئەگەر جە ویم خەجالەت بارم
 جە کەرەدی بەدی ویم شەرمەسارم
 سەرپا غەرەقی بەحری عوسیانم
 سەر کەرەدی جەرگەیی گوناھکارانم
 دەفترم جە رووی ویم سیا تەرەن
 رەفتاری بەدم جە «بەد» بەد تەرەن

سەد بار روو سیا و سەر ئەفکەندەى تۆم
 ئومیدم بە تۆن کەمتەر بەندەى تۆم
 گەر تۆ نەبەخشیم وه گەورەیی ویت
 کین ئیتەر پەنام؟ تۆ بوزورگی ویت

مامۆستا مەجید نژمارى

ئەم شاعیر و مامۆستا بەرپزە ناوی «عبدالمجید» باوکی ناوی
 «عبدالله» و نازناوی «نژمارى» یە، لە سالی ۱۳۴۴ ی هەتاوی لە
 ئاوايي «نژمار» ی سەر بە ناوچەى مەریوان چاوی بە دنیا
 هەلیناوه، لە سالی ۱۳۶۴ دا هەر لە دیکەى خویالای مامۆستا و
 پیشنوێژی ئەو سەردەمەى ئەوئ (مامۆستا شیخ جەلال
 فاروقى دەمەیهوی) دەستی بە خویندن کرد و بو درێژە دان بە
 زانیاری خۆی بەرەو ئاواييەکانی ناوچە بەرئ کەوت و لە ئاکامدا
 لە سالی ۱۳۷۰ ی هەتاوی لە مەدرەسەى «ئیمامى شافعی»
 ئاوايي «دەگاشیخان» ی مەریوان لە خزمەت خوالیخوش بوو
 مامۆستا سەبید «عطاءاللهی چۆری و حاجی مامۆستا مەلا
 ئەحمەدی رۆستەمی پەلە زانستیهکانی تەواو کرد و ئیجازەى

مه لایه تی وه رگرت و بوو به پیش نوێژ و مامۆستای ئاوایی «سه له سی»، وه تا کۆتایی ژبانی ههر له وی مایه وه و خزمه تی دین و موسولمانانی کرد، به لام به داخه وه له رۆژی ۱۳۸۶/۱۲/۱ له ته مه نی ۴۲ سالی دا به هۆی هه لگه رانه وه ی ئوتۆمبیل له گه ل دۆستی دێرینی و مامۆستای به ریز حاجی مامۆستا مه لا ئه سه ده دی شوکری (زه لکه)، له جاده ی کرمان گیانیان له ده ست دا و به ده ستی پر بۆلای خوای خوایان گه رانه وه. رۆحیان شاد، پله و پایه یان لای خوا به رزتر. ئامین.

«ا»

سروودی: من شه هیدم... (۱)

من شه هیدم به خوینم ئالای ئیسلام ره نگین ئه که م
 دوژمنانی حق بمرن وا هات له شکری دینه که م
 له بیرم ناچی زه حمه تی پیغه مبه ری ریبه رم
 له یادی ناکه م خوینی «عمه ر» جیگه نشینه که م

۱. ئەم هۆنراوه یه به شیوه ی سروود له لایه ن فه قیکانی مه دره سه ی ئیمامی شافعی ئاوایی ده گاشیخانی ناوچه ی مه ریوان له کۆر و مه جلیسه کانی مه ولوو دنامه و میعراج نامه و ئیجازه نامه کاندای خوینراوه ته وه.

له ریی دینا ناسرهوم شانازییه شههید بونم
 با خوین تیکههه له گهه «عوسمان» ی «ذی النورین» ه کهم
 ئالای پیروزی ئیسلام تا کوو ئه بهد نایمه ئهرز
 سهرده کهوم یا ده مرم له خه باتا بو دینه کهم
 به ههلمه تی «حهیده ر» ی قه لای دوژمن ئه پوخینم
 خوینی گه شم هه وینه بو سه رکه وتنی دینه کهم
 سه ربازی پیغه مبه رم جیهاده پیشه و ئیشی من
 جیهاده ئه سوتینی درک و خه شه لی دینه کهم
 په یمان و به لئین ئه دهم به پیغه مبه ری ریبه رم
 ریگه که ی ئه و به رنه دهم بمرم بو به رزی دینه کهم
 من شه هیدم به خوینم گولانی ئیسلام ئا و ئه دهم
 تا له بهین ئه بهم هه موو بژاری ده وری دینه کهم
 به لگه ی سه ره رزیه پیم کاتی ئه چم بو لای خودا
 په یمانی پیغه مبه ر و کفنه به خوین ره نگینه کهم
 من شه هیدم ئه ی کاروانی موسولمانان وه سیته
 بی پاریزن سه نگه ره به خوینی ئال ره نگینه کهم
 من شه هیدم خوینه کهم تا کوو ئه بهد نابریته وه
 ئیفتیخاره بو خوم و بو ریبه رانی دینه کهم

من شه هیدم به مهرگم ژیانیکی سهرمه دیم ههس
 هه دیه بو پیغه مبهرم جل و بهرگه خوئینه کم
 من شه هیدم ئەوا چووم فەرزە لە سەر هه موو ئیوه
 پاریزگاری له قورئان، ئەهی ریه رانی دینه کم

﴿۲﴾

ئەهی موحه ممه د ره مزی ههستی «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ»
 ئەهی «امام المَّتَّقِينَ»، ئەهی ساحیبی دینی موبین
 نوری «رَبِّ الْعَالَمِينَ» ئەهی ئیفتیخاری مورسه لین
 ئەهی ره سولی جینن و ئینسان و فریشته، ئەجمه عین
 قه یسه ر و کیسرا له په وروو که وتنه بهر ئاستانه کهت
 قیبله گاهی خاس و عامه خاکی بهر درگانه کهت
 چه نده شیرینه به قوربان سوننهت و قورئانه کهت
 ئینس و جین په روانه یه بو مه کته به زور جوانه کهت
 شهوقی ههستی ئەم جیهانه شاهیدی «لولاك» ته
 دوژمنی دینت زه لیلی خه نجهری بی باکته

ئەي موحەممەد ھەمدەم و ھەمرازە کەي «روح الامين»
 ئەي شەھەنشاهی شکۆھي ئاسمان و سەرزەمین
 خاکی رەوزەت سورمەيە بۆ چاوی ئەھلي فەزڵ و دین
 بۆنی ئەنفاست مەسیح ئاسایە بۆ تەجدیدی دین
 زەمزەمی ئاوی دەمت دەرمانی دەردی کارییە
 دەرپ و یاقووتی کەلامت زەمزەمەي بیدارییە
 پەپرەوی بەرنامە کانت عاقلی و ھۆشیارییە
 تەرك و ئینکاری نیشانەي جاھیلی و بیمارییە
 مەکتەب و قورئانە کەت دەستووری ژین و دینمە
 جوملە جوملەي ئەمر و نەھیت تائەبەد تەلقینمە
 من کە قورئانم ھەيە قانونی رووسم بۆ چيە
 رەسمی ئەمریکا و ئینگلیز و مەجووسم بۆ چيە
 یا رسول اللہ سەر و مال و منالمان بی فیدات
 کئی ھەيە بتوانی تاريف و سەنای تو گشت بکات
 گەر غەوواسی فکری ئیمە بیته نا و دەریای سەنات
 نوقم و سەرگەردان ئەبی، حەیران ئەبی ناگاتە لات

(۳)

سرودی: من که روّله‌ی موسولمانم^(۱)

من که روّله‌ی موسولمانم راناوه‌ستم له خه‌بات
 ئاماده‌م به دلّ و به گیان بو تیکوشان و جیهاد
 به نووری شه‌معی قورئانی روّشن ئه‌که‌م سه‌ر بیسات
 سا موسولمانان راپه‌رن له شگری قورئانی هات
 براهی من ئه‌ی موسولمان هه‌سته جیهاد به‌ریایه
 کاتی ره‌ونه‌قدان به سه‌نگه‌ری ره‌سولی خودایه
 به ئیتیحاد و یه‌کیه‌تی دوژمنی دین ریسوایه
 کاتی هه‌لمه‌ت ته‌نیا نابی، پشتیوانت خودایه
 ئیمه‌ روّله‌ی «ئیبراهیم» و نه‌وه‌ی «صلاح‌الدینین»
 فیداکار و تیکۆشه‌رین هه‌موو سه‌ربازی دینین
 وره و ئیراده‌مان به‌رزه ئاواتمان به‌دی دینین
 به وشه‌ی «الله اکبر» قه‌لای دوژمن ده‌روخینین

۱. ئەم هۆنراوه‌یه به شیوه‌ی سروود له‌لایه‌ن فه‌قیکانی مه‌دره‌سه‌ی ئیمامی شافعی ئاواپی ده‌گاشیخانی ناوچه‌ی مه‌ریوان، له‌ کۆر و مه‌جلیسه‌کانی مه‌ولودنامه و میعراج‌نامه و ئیجازه‌نامه‌کاندا خۆینراوه‌ته‌وه.

دەرسى بېروامان لە مەكتەبى خودا خویندوووه
 مودەپرېسمان موحەممەدە تاكوو ئەبەد زیندوووه
 گەرچى دوژمن درك و دالى لە میژەوه چاندوووه
 شوعلەبى دینى پیغەمبەر ئەوانى تارانددوووه
 ئەى براى موسولمانى من تاكوو كەى ژیر دەستە بین
 تاكوو كەى كۆت و زەنجیر و ئەسیر و پى بەستە بین
 سەنگەرى ئىسلام بە تەمای هیزی دەستی تۆیه دەى
 تۆى ئەبى «حەمزە» و «عومەر» لەو رۆژەدا بىر و بخەى
 ئەبى فەرمانى قورئانى بە گوپى ناحەزدا بدەى
 دەسا بى دین ئیمە هاتین بو كوی گىانت دەر ئەبەى
 من بە چەن چەك موسەللەحم چەن ئەسلەحم لە شانە
 ئاواتم شەهیدیه یا ئىسلاحي ئەم جیهانە
 شەرته ئەى پیغەمبەر و ئەى هاوولە شیرینەکان
 منیش نەسرەوم تا قورئان بىتە یاسا لە جیهان
 پىشە و ئىشمان تىكۆشانە قەد لە خەبات ناسرەوین
 موسولمانین بە وراوہى دوژمنى دین ناخەلتین
 دایە بو خوینى رولە کەت لیت بى موبارەك بەدى
 ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ پىت ئەدا موژدەى شادى

شهرته ئيمه يش به خوئينى گهش ئالاي ئيسلام مؤر بكهين
 پشتى دوژمن له زهوى دهين گهردنى پى شؤر بكهين
 به خوئينى گهشمان مهره مى زامانى ناسؤر ئه كهين
 پشته سوور به يارمه تى خوا قه لاي دوژمن گؤر ئه كهين

«۴»

سروودى: شافيعى به لىن ئه دەم^(۱)

شافيعى به لىن ئه دەم شهرته به دل و به گيان
 رىيوارى ريگه كهت بم كؤل نه دەم له تىكؤشان
 شافيعى داىك و بابم كردوميان به سهربازت
 جاكه وه هايه شهرته لانه دەم له رىبازت
 تاكوو خوئينم تيا ماوه ريگه كهت شه قامم بى
 لهم ريگه يه ئه مرم يا ئه برم رىي پر هه ورازت

۱. ئه م هؤنراويه به شيوه ي سروود له لايه ن فه قىكانى
 مه دره سه ي ئىمامى شافيعى ئاوايى ده گاشيخانى ناوچه ي
 مه رىوان، له كؤر و مه جليسه كانى مه ولودنامه و ميعراج نامه و
 ئىجازه نامه كاندا خوئينراوه ته وه.

بى باك و ترس له دوژمن ئەلیم كه سەربازی تۆم
 مادام تۆ پيشهوام بى دياره كهوا سەربەخۆم
 شافيعى گەرچى برينى ئەم ريگهيه زۆر سەخته
 چونكه كار و پيشه كهت ئەكهوئته سەر ئەستۆم
 بەلام ئەوا برپياره دوا بەلین ئەدەم بە گەل
 ناخەوم رادەپەرم بە گورجى، بە پەلە پەل
 تیدە كۆشم بى وچان بۆ رزگارى دین و گەل
 سا موسليمين موژده بى كاروانمان گەيشته كەل
 عەلەمدار موژده ئەدات عەلەممان هەلكراوه
 بە خوینی سوورى شهید ناوی خوای لى نووسراوه
 قانون ئەساسى ئىسلام تیدا نەقش كراوه
 حەرەس له دەورى ئەللى سەولە هەموو وەستاوه
 هەموو بە گيان و بە دل پاريزەرى عەلەمن
 بۆ چاکتر شه کانهوى ئەو عەلەمه بە خەمن
 ئەم بەلینەى من داومە كه گيانم بۆ ئىسلامە
 ديسان نووى ئەكەمهوه ئەو بەلین و كەلامە
 ئەلین ئیمە فیدایین له ريگهيه ئەم ئىسلامە
 بى دین بۆ واز ناهینى، بى شك عومرت تەمامە

با دوژمن هر بنالی و باغه کم هاته بهر
 تائه بهد بهرده وامه، سایه ی حه زره تی له سه ر
 مه دره سه ی به رزی قورئان ده رسی بروای پی داوم
 پیشه م خه باته بو دین تاکوو له دونیا ماوم
 ئاره زووم به رزی دینه، وه هاته علیم کراوم
 بی دین سا گوپرت گوم که تازه له خه وه ستاوم

«۵»

سروودی: مانگی «ربیع الأول»... (۱)

مانگی «ربیع الأول» مانگی جه ژن و شادییه
 له دایک بوونی ره هبه ر به ره می ئازادییه
 یادی ئه و روژه به خیر هیوای چینی مه زلومه
 ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ﴾ ئامانجه که ی مه علومه
 خیر و بیری ئه م روژه له بو گشتی و عوموممه

**

۱. ئه م هۆنراوه یه به شیوه ی سروود له لایه ن فه قیکانی
 مه دره سه ی ئیمامی شافعی ئاواپی ده گاشیخانی ناوچه ی
 مه ربوان، له کۆر و مه جلیسه کانی مه ولوودنامه و میعراج نامه و
 ئیجازه نامه کاندأ خوینراوه ته وه.

به خیر هاتیتۆ ره بیع خیرت ئە عزای داگرتین
یادی چه ماسه کانت دهرد و داوی لابر دین
رۆژی میژوی که سیکی ئازادی بۆ هاوردین

**

رۆژی له دایک بوونت هه موو دهستی یهک ئە گرین
به لاین تازه ئە که ینۆ ری بازه که ی تو بگرین
جیهاد بۆ به رزی ئیسلام، یا له پیناویا ئە مرین

**

هه موو فیدای ئیسلامین بوون و مانمان بۆ دینه
پشته سووری وه عدهی خواین پشت نابه سین به م ژینه
موجاهیدی ری دینین ئیمانمان زۆر به تینه

**

ئالای پیروزی ئیسلام به دل ئە گرم ئە ینێژم
هه رلا دوژمنی لی بی به دل و گیان چاکتر ئیژم
له بۆ به رزی ئالای دین حازرم خوین بریژم

**

«بووبه کر» و «عومه ر» «عوسمان»، «عه لی» ئانه و مه ردانه
ده رسی وایان پی داوین نه نوین تا مانمان مانه
سه ربازی فیداکار بین بۆ ئە م ئیسلامه جوانه

**

ئەم دىنە بوو وا «حەمزە» و سەدان كەس لە پىناوى
 ئەبىران قوربانى بوون لە مەيدان بە خويناوى
 ئەوان وا ئەيان پاراست بۆيە كا ماوه ناوى

ئەوان چوون بەرە و خودا بە روو سوورى و سەربەرزى
 لە مېژا تۆمار كرا ئىستىعمار بەوان لەرزى
 ئەمانە تيان بە جى هېشت، خۆيان چوون بە سەربەرزى

شەرتە ئىمەيش تا ماوين چە كمان قەد نە ئىينە ئەرز
 بە ناحەز مان سەلمىنين ئىسلامە مەكتەبى بەرز
 بەردەوام بى ئەم رىگا پىوانى بۆم بوو بە فەرز

پىرەمىرد

مامۆستاي پايە بەرز ناوى «تۆفيق» كورى مەحمود ئاغايە. لە
 سالى ۱۸۶۷ى زاينى لە شارى سلېمانى لە دايك بوو، وە
 سالى ۱۹۵۰ى زاينى كۆچى دوايى كردوو. بۆ چۆنيەتى ژيانى
 ئەم بەرپزە تەماشاي پيشە كى ديوانە كەى بکەن.

به شينك له هونرواه كاني

(۱)

خوایه ئهوانه‌ی که بی باوه‌رن
 هه‌یچیان نه‌دیوه وا هه‌له‌وه‌رن
 ئه‌گینا سه‌یری باغیکی گول کهن
 ته‌ماشایه‌کی به‌عه‌قل و دل کهن
 ئه‌ره‌نگه‌ جوانه‌ی په‌ره‌ی «هه‌رجایی»^(۱)
 به‌زه‌ره‌بینی تیشکی بینایی
 لئی ورد بینه‌وه‌که ئه‌وسه‌نعه‌ته
 کئی ده‌لی زاده‌ی خووی ته‌بیعه‌ته؟!
 گه‌لای «گولپه‌سه‌ند»^(۲) کام مه‌قه‌ست بری؟!
 «په‌رده‌عه‌رووسی»^(۳) کئی په‌رده‌ی دری؟!
 کئی هات «لا و لاو»^(۴) به‌دارا ئالان؟!
 کام ده‌ست گه‌ردنی «وه‌نه‌وشه»^(۵) ی‌شکان
 خوایه ئه‌م ده‌م هیزیکی به‌ری
 که‌غه‌م له‌نا و خووی بکاته‌ده‌ری

من خۆم نازانم چی بو من چاکه؟
 تو به مه یلی خۆت دلم ئاوا که
 پایه ی تو ناسین ئە گەر دەرکه وی
 ئیتر کی دونه ی و دیناری ئە وی
 من که دیوانه ی تو بم به ته نیا
 شه قیك هه ل ئە دەم له هه ردوو دونه ی
 دلم هه میشه یادی تو ئە کا
 گیان له ری تو دا جوست و جو ده کا
 به هه شت مه دح ئە که ن به ناو و داوی
 من لیکای تو م بی به هه شتم ناوی
 عاشق که به راست دهستی له گیان خست
 په کی سه یران و گه رانی خوی خست
 دیاره که یاری ئە و وه فایه ی دی
 کامی و سالی بو دینیته دی
 خوایه ئە یزانی که من تو م ئە وی
 مه عشووق چه ربایه ی به تو ده که وی
 خوایه نامه وی تاعه تم زور بی
 نه وه کا نه فسم به وه مه غروور بی

خۆم به گوناھكار ئەدەمە قەلەم
تۆ خۆت فەرمووتە حەز لە عەفوو ئەكەم

«۲»

ستایش

پیغەمبەرە کەى خوشەویستی خوا
خاتەمی، نەبیت نەهاتووە لە دوا
زۆر پیغەمبەر هات بەر و دوا تیکرا
خاتەمی خاتەم بە هیچ کەس نەبرا
بەر لەوہی ئادەم کەوا سەفی بوو
تۆ موستەفا بووی بەلام خەفی بوو
مایەى خیلقەتى ئەفلاک «ألولاک»ە
بە ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ﴾ سەدرى تۆ پاکە
﴿وَالضُّحَى﴾ سویندى پر نوورى رووتە
﴿وَاللَّيْلِ﴾ بۆ تورپرەى سەوادى مووتە
نیرگز ﴿مَازَاغَ الْبَصَرِ﴾ جوانى کرد
سوورمەى توور چاوى تۆ ھەرزانى کرد

مانگ به په نجهی تو دوو کهرەت شەق بوو
 پەرویز به ناوی تو جیی پی لەق بوو
 بومەلەرزەیی تو کهوتە دونیاو
 لەو ساوہ گۆلی «ساوہ» ھەستاوہ
 ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى﴾ سەررەتە
 ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ﴾ یش ﴿أَذْنَى﴾ جیگاتە
 سوورەیی ﴿وَالنَّجْمِ﴾ ئەدرەوشیئەوہ
 گۆلی ئاینت ئەگەشیئەوہ
 ﴿إِنَّا فَتَحْنَا﴾ ت توورپەری بەیداغە
 ئایەیی ﴿مُزْمَلٍ﴾ کەوای شیرداغە
 خوا سلاواتی لە دیدارت دا
 ئەو نوورەیی دیارە لە دیدارت دا
 تو نەبوو بیتایە بە ئاگری نەمروود
 نەسلی «ئیبیراھیم» نەدەبوو مەوجود
 ئەو ئیبیراھیمەیی تو نەوہی ئەوی
 لە کوردستاندا دەرکەوت برەوی
 باپیرە گەورەت فەخری کوردانە
 مەلبەندی ئەوہ ئەم جی و مەکانە

توخوا هەر له بهر دلی ئیبراهیم
 دهر دمان دهر مان که، که ههر توی حه کیم
 تو و ئهم روژهی توی تیا هاتیه دونیا
 چارمان که هیوای به تویه ته نیا
 ههروهك ﴿رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ ی
 دیاره ته نگازهی ئیمهش ئه بینى
 تو خوت ئه زانى که کورد دیندارن
 به ئاینی تو سه لابهت دارن
 خومان به ئه هلی ئیمان ئه ناسین
 که چی که چ رهوین بویه که ساسین
 که تولاى خوا خاترت ئه گیرئ
 واکه نیفاقمان له نا و هه لگیرئ
 ئه و ما ئه بینى چ ئوممه تیکن
 له رینی خزمه تی ئایندا یه کین

(۳)

مه ولوودی پیغه مبه ر ﷺ

ئیمرو مه ولوودی پیغه مبه رمانه
 ئه و پیغه مبه ره ی که ره به رمانه

خوا فهرمووی ئەگەر توّم شك نه ئەبرد
 چه رخی ئەفلاکم دروست نه ده کرد
 بۆیه کهم ناردیه سەر ئەو زه مینه
 بَلِّين ﴿رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ ه
 دیاره ره حمه تی خوا هەر وا ئەبی
 ئەم دینه چاکه ی لی پهیدا ده بی
 هەر له روژ هه لات، هه تا روژ ئاوا
 چرای ئەم دینه ی تیا هه لکراوه
 ئەگەر دینه که ی وا چاک نه بوایه
 چون ئەم بره وه ی ده خسته کایه
 تفلکی بی کهس، خو ی نه خوینده وار
 خودا به و دینه کردی به سه ردار
 کاتی موعجیزه ی قورئانی نواند
 ئایینی هه موو میلله تی شیواند
 ئاگر و ئاوی کرد به هه ره مه
 هه رچی بۆ بلین هیشتا هه ر که مه
 خوا ری سروه تی له ده ست خو ی ناوه
 هه رچی و نی وستی هه ر وا خولقاوه
 به ئایه ی عه دلی که وا دیریکه
 موشریکه کانی هینایه ریگه

بۆچ فەخر نەكەين بەو پيغەمبەرە؟
 كە بۆ ئەنيا ھەر ئەو سەرورە
 موسولمان ئەبى كوردەوھى چاك بى
 موسلمانىتى بە قسە نابى!
 كە «واى اُمِّي» ئەو ھاتە بەر گويم
 لە شەرمەزاري نازانم لە كويم؟
 ھەيفە دىن ئەمە و خۆمان بەدكار بين
 رۆژى شەفاعەت لای شەرمەزار بين
 با لەم رۆژەدا بە چاوتكى تەر
 رۆحى مەولەوى بکەين بەرابەر
 «ھەورەكەى رەحمەت رووى سەماى كەرەم
 سەلات و سەلام كەى كەم، ئىستا كەم
 بىنى و بىرپىژى و بىدا بە ھەمدا
 بەسەر مەزرەعەى رۆحى خاتەمدا
 جەو مەزرەعەى نوور جۆش دا سەرەر و ژوور»
 كوردستان پىر كالا تۆفانى نوور

مونا جاتی حه زره تی نه بووبه کری سد دیق سید الدین

- (۱) جُدِّ بِلُطْفِكَ يَا إِلَهِي مَنْ لَهُ زَادٌ قَلِيلٌ
 مُفْلِسٌ، بِالصَّدَقِ يَأْتِي، عِنْدَ بَابِكَ يَا خَلِيلُ
- (۲) ذَنْبُهُ ذَنْبٌ عَظِيمٌ فَاغْفِرِ الذَّنْبَ الْعَظِيمُ
 چاینه شَخْصٌ غَرِيبٌ مُذْنِبٌ عَبْدٌ ذَلِيلٌ
- (۳) مِنْهُ عِصْيَانٌ وَ نِسْيَانٌ، وَ سَهُوٌ بَعْدَ سَهُوٍ
 مِنْكَ إِحْسَانٌ وَ فَضْلٌ بَعْدَ إِعْطَاءٍ جَزِيلٍ
- (۴) قَالَ يَا رَبِّ ذُنُوبِي مِثْلَ رَمْلٍ لَا يُعَدُّ
 فَاغْفِرْ عَنِّي كُلَّ ذَنْبٍ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ
- (۵) قُلْ لِنَارِي أَبْرِدِي، يَا رَبِّ فِي حَقِّي كَمَا...
 قُلْتُ: «قَالَ يَا نَارُ كُونِي» أَنْتَ فِي حَقِّ الْخَلِيلِ
- (۶) كَيْفَ خَالِي يَا إِلَهِي لَيْسَ لِي خَيْرُ الْعَمَلِ
 سُوءٌ أَعْمَالِي كَثِيرٌ زَادٌ طَاعَاتِي قَلِيلٌ
- (۷) غَافِنِي مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَأَقْضِ عَنِّي حَاجَتِي
 إِنَّ لِي قَلْبًا سَاقِيمًا أَنْتَ مَنْ يَشْفِي الْعَلِيلَ
- (۸) أَنْتَ شَافِي، أَنْتَ كَافِي، فِي مُهِمَّاتِ الْأُمُورِ
 أَنْتَ رَبِّي، أَنْتَ حَسْبِي أَنْتَ لِي نِعْمَ الْوَكِيلُ

- (۹) رَبِّ هَبْ لِي كَثْرَ فَضْلِكَ أَنْتَ وَهَابٌ كَرِيمٌ
 أَعْطِنِي مَا فِي ضَمِيرِي دُلِّي خَيْرَ الدَّلِيلِ
 (۱۰) هَبْ لَنَا مُلْكَاً كَبِيراً نَجِّنَا مِمَّا نَخَافُ
 رَبَّنَا إِذْ أَنْتَ قَاضِي، وَالْمَنَادِي جُبْرِيْلُ
 (۱۱) أَيْنَ مُوسَى؟ أَيْنَ عِيسَى؟ أَيْنَ آدَم؟ أَيْنَ نُوحُ؟
 أَنْتَ يَا «صَدِّيق» غَاصِي تَبِّ إِلَى مَوْلى الْجَلِيلِ

(۱) چاکه بکه به لوتفی خۆت ئەى خوايا، به کهسى که تۆشهى که مه و موفلیسه، به لام به راستى رووى کردووته درگانهت ئەى خۆشه ويست...

(۲) گوناوه کهى گوناھى گه ورهيه بيه خشه گوناوه گه وره کهى، چوون به راستى شه خسيكى غه ريب و گوناھبار و بهنده ييکى زه ليله...

(۳) له بهنده وه گوناوه فه رامۆشى و له بير چوونه وهى په يا پهى، له تۆوه چاکه و به زه يي له دواى به خششى زۆر و فه راوان...

(۴) ئەلئ ئەى خوايا گوناھى من وه کوو لم و ماسه وايه ناژميړيى، بيه خشه هه موو گوناھيکم چا و پۆشى که له گوناھم به ته واوى...

(۵) بفرموو به ئاگر سەردەووە بێ لە دەرحەقی من ھەر وہ کوو

چۆن فرموت سەردەووە بە لە دەرحەقی ئیبراھیمی خەلیل...

(۶) حالم چۆن بێ ئەى خواى من که کردەوہى چاکەم نیە،

کردەوہى خراپەم زۆر، تۆشەى تاعەتم کہم...

(۷) عەفووم کہ لە ھەموو گوناھى، پێوستیە کانم بە جى بێنە بە

راستى دلێكى نەخۆشم ھەيە، وە تۆ کہ سیكى شىفای نەخۆش

ئەدەى...

(۸) تۆى شىفا دەر، تۆى كافى و بەس لە کارە گرنگە كانا، تۆى

خواى من، حىسابى من بە دەس تۆیە، تۆ بو من باشتەرىن

وہ کیلى...

(۹) خوايا خەزینەى بەخششى خۆتم پى بدە تۆى بەخشەندە و

خاوەن کەرەم، پیم عەتاکە ئەوہى لە دلمايە رینمايیم بکە ئەى

باشتەرىن رى پيشاندر...

(۱۰) پیمان بدە دەسەلاتیكى گەورە، ئەى خواى ئیمە بمان

پاريزە لەوہى کہ لى ئەترسین لەو روژەدا کہ تۆ قازیت و بانگ

دەر جوهرئیلە...

(۱۱) کوا مووسا؟ کوا عيسا؟ کوا آدم؟ کوا نوح؟ تۆ ئەى

«صدیق» گوناھبارى بگەرەوہ بۆلای خواى گەورە...

موناجاتى عارف و خواناسى كورد

خانای قوبادی

۱۱۶۸ ۱۰۸۳

خانای قوبادی، ئەو ئەستیره گەشەى که له ئاسمانى و پترەى
 كورده وارىدا دره و شاووتەو و ئەدەرە و شیتەو، بە پىي
 بە يازىكى كۆن که وتوووتە دەستمان له سالى ۱۰۸۳ى كۆچى له
 دايك بوو و له سالى ۱۱۶۸ كۆچى دوايى كردوو. له فروعى
 دیندا پەپرەوى ئىمامى شافىعى و له ئوسولدا ئەشەرى بوو.

»ا«

پادشای شاهان ئىقلىم هەستى
 نەققاش تەسوير بولەندى و پەستى
 ميعمار تەركيب دەوران دلکەش
 دەفتەر بەند نەوع هەفت و چار و شەش
 بو بەشق قودرەت لاتەناهى ویت
 بە شکۆى عەزىم پادشاهى ویت
 جەى بەندەى عاجز شیت دىوانە
 نە هیچ بابەتئى مەگىر بەهانە

پهی چیش لایه زال بی شوبهه و مانه ند
 مونه ززه هجه قهید چوون و چرا و چه ند
 غهیر جه زات تو نه داروون ئه ندیش
 هیچ ئه مرئ نیهن کهس به دهست ویش
 مه ر کین ئیختیار وه دهست ویشهن
 سا خورده گیری و به هانه چیشهن
 ئه ر شیخ کوبرا، ئه ر سوّفی سافهن
 ئه ر دانا و نادان، ئه ر موو شکافهن
 بی جه زبهی ته و فیق چوون تو فه ریاد رهس
 هیچ کهس نه به ردهن پهی به مه قسه د کهس
 که سی جه ئیبلیس ساعی ته ر نه بی
 چوون جه زبهی ته و فیق تو یا وه ر نه بی
 به عه بهس به رشی جه فا به رده نش
 ته و قی جه له عنه ت شی نه گه رده نش
 به سه عی و کوشش ئه ر نه بی شووم
 به رسیسای عایید کهی مه بی مه حر ووم
 «خانا» ی خاتر ته نگ جه عه رسه ی مه حشه ر
 ئه گه ر نه به خشیش ده هه نده ی داوه ر...

وهرنه به زاتت جه لای زات تو
مه که روون رووی چه شر من شکات تو

«۲»

دلّ جه غم خهستم، دلّ جه غم خهستم
یا رسول الله دلّ جه غم خهستم
پشت وه باد دهر د عیسیان شکستم
مه علوومهن جه لات عیسیانهن جهستم
پایه ی عیسیانم جه حه د ویه ردهن
غهیر جه به دکاری کاریم نه که ردهن
به و شاکه قه ییوم قایم زاتهن
میزان جه کوگای گونای من ماتهن
دۆزه خ جه تاوم شین و زاریشهن
جه خهوف خه تام بی قه راریشهن
«وهیل» واوه یلشهن، مه د و وه سه ردا
نه وه ک ئه و شوومه بیۆ جه وه ردا

ساعه قه‌ی سه‌عید له ناله‌ش که‌فته‌ن
 له و ساوه سه‌دای گونام شنه‌فته‌ن
 ئه‌ر که‌سی چوون من هه‌ر گونا پیش بو
 مبو جه مه‌حشهر جوابش چیش بو
 مه‌ر هه‌م لوتف تو سه‌یید موختار
 په‌نای عاسیان چوون من شه‌رمه‌سار
 بووه وه‌ سپر پۆش «خانایی» خه‌ته‌ر
 وه‌ تو مه‌به‌خشان خه‌لق رو‌ی مه‌حشهر
 وه‌رنه‌ روو گه‌ردان رو‌ی قیامه‌تم
 شه‌رمه‌نده‌ی ته‌ریق رووی قیامه‌تم

مونا جاتی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی رحمة الله

عارف و خوا ناسی گه‌وره‌ی کورد مه‌ولانا «خالید» ی
 شاره‌زووری له‌ سالی ۱۹۳۱ی کۆچی مانگی له‌ دایک بووه. وه
 له‌ شه‌وی جومعه ۱۴ی «ذی قعدة» ی سالی ۱۲۴۲ی کۆچی
 مانگی به‌ نه‌خۆشی تاعون (وه‌با) دونیای فانی به‌جی هیشتوووه.
 یاخوا پله‌ و پایه‌ی به‌رز بی. بو شه‌رحی حالی ته‌ماشای یادی
 مه‌ردان به‌رگی یه‌ که‌م بکه‌ن. ئه‌م مونا جاته‌ی له‌وئوه وه‌رگیراوه...

یا فەرد ئەعزەم... یا فەرد ئەعزەم!
 یا حەیی یاقەییوم... یا فەرد ئەعزەم!
 یا شەنەوێندەیی نالەیی سوێج دەم!
 پەنای بەندی یان بەندیخانەیی غەم!
 یا فەرازەندەیی چەرخ موعەللەق!
 یا نیگارندەیی نوۆ تاق ئەزرەق!
 یا بانن بونیان قوسوور و ئەیوان!
 ریفەت بەخش تەخت هەفت پایەیی کە یوان!
 بی زاد و نەمیر، بی خواب و بی خۆر!
 نە عەرەز، نە جیسم، نە روۆح، نە جەوھەر!
 بینای بی دیدەیی، شەنەوای بی گوۆش!
 جە ئەسرار غەیب واقیف و خامۆش!
 بی هەمتا و بی میسل، بی شەریک، بی باک!
 جە غەیب موبەررپرا، جە ئالایش پاک!
 نە قشبەند لەو ح سەحیفەیی هەستی
 نە شئە بەخش جام بادەیی سەرمەستی!
 نیزام دەھندەیی ئەرواح نە ئەجسام
 تەریک کونندەیی ئەعزانە ئەندام

به ماه و خورشيد خه لعت به خش نوور!
 نمايندهى سوبح نه ئهوج دهيجوور!
 بهرپا كووندهى خهيمهى بيستوون!
 دهوران دههندهى باد بى سكوون!
 جهمين په رجه نوور ماه مونهوور
 نه توورپهه گيسوو شهو نومايان كهه!
 ته ئليف دهندهى چار عونسور به هم!
 زاهير كووندهى وجوود نه عهدهم!
 فروزه ندهى بهرق نه سينهى سه حاب!
 ئولفعت دههندهى ئاير چه نى ئاب!
 شوعله به خش نار، پورتهو ئه فزاي نوور!
 رووزى دههندهى مهل و مار و موور!
 فهрман دهندهى مولك و مهله كووت!
 شهه نشاي ئيقليم لاهووت و ناسووت!
 نه ققاش نوقووش هه يوولا و سووهر!
 ره زامه ند جه خه ير، با خه بهر جه شهه!
 ره هانندهى «نووح» نه تووف تووفان!
 خه لاس كووندهى «يوسف» نه زيندان!

رۆی رهوشهن به شهو، شهو به رو ئاوهر!
 گه دایان به شا، شا به گه دا کهر!
 جه شهر فیرعه ون «مووسا» نه جات دهر!
 ئاتش پهی «خه لیل» وه گولستان کهر!
 موونیس «یوونس» نه گیجا و غهم!
 نه کۆی سه ران دیب ره هنومای «ئاده م»!
 هه مپراز «یوسف» نه چاه که نعان!
 ئه نیس «یه عقووب» نه «بیت الأخران»!
 ره هبه ر «مووسا» به نار شه جهر!
 به دهم «عیسا» مه رده زینده کهر!
 «ناقه» بهر ئاوهر جه سه نگ خارا!
 «ئه سکه ندهر» جا دهر نه تهخت «دارا»!
 که رهم کهر به لوتف به مووسای عیمران!
 ئیعجاز به یزا و مووعجیزه ی سوعبان!
 روباینده ی تاج نه فهرق شاهان!
 به خشاینده ی جاه وه ساحیب جاهان!
 میفتاح ئه بواب خه زانه ی غه بیی!
 میشکات «ضیا» ی به زم لاره بیی!

«خَالِقِ الْأَزْوَاجِ، فَالِقِ الْإِصْبَاحِ»!
 «مِفْتَاحُ النَّجَاحِ، مِفْتَاحُ الْفَلَاحِ»!
 گیرنده‌ی به‌هشت جه ده‌ست «شه‌داد»!
 به‌ریاد کوننده‌ی قه‌وم «عاد» وه باد!
 که‌وکه‌به‌ی «فیرعه‌ون» غه‌رق ده‌ریا که‌ر!
 وه په‌شه‌ی زه‌عیف «نه‌مروود» فه‌نا ده‌ر!
 جا ده‌هنده‌ی «جه‌م» جه موغاک خاک!
 به‌رارنده‌ی مار نه‌ دوش «زوححاک»!
 نگوون کوننده‌ی چه‌تری «فه‌ره‌یدوون»!
 «خوسره‌و» خه‌لتان که‌ر نه‌ گی‌جاوی هوون!
 جام جه‌م نه‌ده‌س «جه‌مشید» به‌ر ئاوه‌ر!
 که‌له‌ی «که‌یک‌اوس» وه تووتیا که‌ر!
 به‌ره‌م زه‌ننده‌ی سوپای «سه‌لم» و «توور»!
 به‌ریاد ده‌هنده‌ی ئه‌ساسه‌ی «ته‌یموور»!
 مه‌ششاته‌ی توغرای زولف دیز «له‌یل»!
 ره‌هنوما‌ی «مه‌جنوون» نه‌ هه‌رده‌ی دوجه‌یل!
 په‌ی «خوسره‌و، شیرین» نه‌ ئه‌رمه‌ن ئاوه‌ر!
 په‌ی «شیرین، فه‌ره‌اد» وه بی‌ستوون به‌ر!

رهنگرپز کالای گولناری گولان!
 نه غمهی نهوای دهنگ نالهی بولبولان!
 ته پراز بالای گول نه چه مه نان!
 عه نهر بیژ زولف میشکین که مه نان
 سه فا دههندهی سینهی دهرویشان!
 عیلاج کوونندهی دهر د دل ریشان!
 میسکینان نهواز، غه ریبان یاد کهر!
 بهندی یان جه بهند میحنهت ئازاد کهر!
 قیبلهی عاشقان جه که عبه و جه دهیر!
 گهر دش دههندهی چهرخ سوبوک سهیر!
 مه بدهئی ئیجاد کوللی کائینات!
 سزاوار به همد، مه وسووف به سیفات!
 هم جه مه ساجید، هم جه بتخانان،
 موئمین و کافر همهت موانان!
 پهری بی کهسان توئی فریادرهس
 بالآ دهس تو نیهن دهس کهس
 یارهب به حاجهت زولجه لالی ویت...
 به زات و سیفات لایه زالی ویت...

- به موقه پرهبان باره گاری عیززهت...
- به پهرده داران سه ریر وه حدهت...
- به عه رش و کورسی، به له ووح و قه له م...
- به مه لائیکان خاسه ی موحته ره م...
- به ده فتهر داران دیوان لاهووت...
- به زیکر ته و حید جه رگه ی مه له کووت...
- به سوژ «ئاده م» به دیده ی نمین
- ئه ورۆ جه به هه شت کفت نه رووی زه مین...
- به خه لاسی «نووح» جه توّف توّفان...
- به شادی «خه لیل» رووی عید قوربان...
- به سیدق «هاروون»، به قورب «مووسا»...
- به پاکسی «مریه م»، به ته قوای «عیسا»...
- به راستی «هوود»، به دوّسی «ئیدریس»...
- به نه غمه ی «داوود»، به ناله ی «جه رجیس»...
- به ویردی «یوونس»، به سه بری «ئه ییووب»...
- به حوسن «یووسف»، به زاری «یه عقوب»...
- به ئاوازه ی زیکر ئه پره ی «زه که ریا»...
- ئه ورۆ که نه جه وف شه جهر شه ق کریا...

- به ئیخلاس پاک سه یید موختار...
- به زۆر بازووی «حه یدهر» کهررار...
- به راستی و سیدق «سیددیق» ئە کرهم...
- به دین دروستی «فاروق» ئە عزهم...
- به نیک نامی و مهزلوومی «عوسمان»...
- په ی شه هیدی ئە و شاهیده ن قورئان...
- به حهلق ته شنه ی «حوسهین» مهزلووم...
- به ئە پرواح پاک ئە ئیممه ی مه عسووم...
- به سو حوف و زه بوور، ته ورات و ئینجیل...
- به ئایه ی «قورئان» ئاوهرده ی «جوبریل»...
- به «ئه سحاب که هف» خواب ئالووده ی غار...
- ئه مین بین جه شهر شهراره ی کوففار...
- به «قطب الأخیار»، به غهوسی ئە عزهم...
- به «رجال الغیب» ئە وتاد عالم...
- به «بیت المعمور»، «مسجد الأقصى»...
- به «یه سرب» زه مین، به ئهرز «به تحا»...
- به شیخ «به سری»، به شیخ «بایه زید»...
- به سولتان «جونه یید»، شیخ «ئه بوو سه عید»...

به چوار دهرویش مولک هیندوستان...
 به «هفت ئهودالان» خاسه‌ی کوردستان...
 به ئه‌سحاب «به‌در» حال شه‌هیدان...
 به گشت موریدان که‌یوان موریدان...
 به شه‌و بی‌داران عیاده‌ت خانه...
 به حق ئاشنا، جه‌ خه‌لق بی‌گانه...
 به خاک نشینان بادیه‌ی په‌ستی...
 به جورعه‌ نو‌شان به‌زم سه‌رمه‌ستی...
 به سیاه‌ پو‌شان سه‌ر خه‌لقه‌ی ماته‌م...
 ه‌وونا و ئه‌سرین مه‌رپ‌زان نه‌ چه‌م...
 به قه‌ده‌ح نو‌شان جورعه‌ی سه‌بو‌وحی...
 به تۆبه‌ کاران تۆبه‌ی نه‌سو‌وحی...
 به «یا‌هو و یا‌هو» ی ئه‌ودالان به‌ر...
 به ناله‌ی پیران واده‌ی سوب سه‌حه‌ر...
 به سو‌ز سینه‌ی که‌فته‌ی ده‌روونان...
 به ئاب دیده‌ی دل پر جه‌ هوونان...
 به قه‌له‌نده‌ران مه‌ست مه‌یخانه...
 مه‌کی‌شان نه‌ دل نه‌عه‌ری مه‌ستانه...

به عیشق رهندان سه رمه ست و مه دهوش...
 به جام بادهی پیری مهی فروش...
 به سۆز سینهی سفتهی دهرویشان...
 به ئاب دیدهی دل پر جه ریشان...
 به دوردی که شان به زم ئیرادهت...
 به گووشه گیران کونج قه ناعهت...
 به بانگ چه ججاج، به ئاب زه مزه م...
 به له حن ئینجیل، به تهوف «حه رهم»...
 به ته ئسیر سهوت قاری قورئانان...
 به سه دای ناقووس نهوای ره هبانان... (۱)
 به سه حهر خیزی ساکنان دهیر...
 به دوعای پیران عاقیبهت وه خهیر...
 به سه فای سینهی سو فیان ساف...
 به زیکر شیخان «جامع الأوصاف»...
 به سه رگه شته گان وادی چهیرانی...
 مه کهران نه رای حهق جان فشانی...

۱. ئەم نیوه بهیته له نوسخه‌ی مه‌لا عه‌زیزی جوانرۆییدا به‌م
 جوهره‌یه: به سه دای ته‌زان جه په‌نج وه‌خت وانان...

به سه رگه دانی که لپوس وه پیلان...
 نه بادیهی عیشق ویل ویل مه گیلان...
 به سۆز سینهی سفته دهروونان...
 به ئاب دیدهی دل پر جه هوونان...
 به عیشق سینهی ساف دهرویشان...
 به سۆز دهروون یا هوو مه کیشان...
 به کۆنه پۆشان کونج خه رابات...
 جه نیمه شهوان موانان حاجات...
 به رهقس و سه ماع وه جد ئه هل حال...
 مهوینان وه چه م جه مین ویسال...
 به حیکمهت وانان سیرر ئیلاهی...
 جه ئه سرار غهیب مه دان گه واهی...
 به تۆبه کاران جه گشت ویه رده...
 به بی وه فای دونهیا پهی به رده...
 به عهدل شاهان ره عییهت پهروه...
 کهس جه سه وداشان نه دینه نش زهره...
 به سهیل ئه سرین ئه بر نهوبه هار...
 به شوعلهی دهروون بهرق شهره وار...

به سهر ئاویزی به پره زای به رزان...
 به له ره ی ئه ندام توول قه لوه زان...
 به گۆنای ره نگین گولان وه هار...
 به ناله ی حه زین بو لبولان زار...
 به داغ ده روون سو پای گولالان...
 به یداشان ماوان وینه ی ئه ودالان...
 به وه فای له یلی، به عیشق مه جنوون...
 به ناله ی کوکه ن نه پای بیستون...
 به جیلوه ی بتان شوخ مه ه جه مین...
 منمانان جه مال جیهان ئافه رین...
 به غه مزه ی جادووی سورمه سای جانان...
 لیکای سو بجانن به خه لق منمانان...
 به زیکر مورغان به یاهوو یاهوو...
 موانان «یا مَنْ لَیْسَ إِلَّا هُوَ»...
 یا شا! جه ده رگات ئیدمه ن رجا
 به به خشی گونای به نده ی روو سیا
 من که سهر حه لقه ی گونا هکارانم
 سهر تووق جه رگه ی شه رمه سارانم

سهر تا پا غه ریق لوججه ی عیسیانم
 سفته ی نائیره ی نار حیرمانم
 شهرت ئه مر تۆم وه جا ناوهردهن
 جه ته قسیراتم ته قسیر نه کهردهن
 هه ر چئوه م کهردهن جه نافهرمانی
 نادانیم بیهن، تۆ ویت مزانی
 ئه ر مسۆچنیم، وه ر به خشیم گوناھ
 ره زام ره زای تۆن «الْحُكْمُ لِلَّهِ»
 ئه مجار به لوتفت ببه خشه م گوناھ
 «أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ ... أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ»
 جورمم بی حه دهن، گونام بی شو مار
 «رَبِّ نَجِّنِي مِنَ عَذَابِ النَّارِ»
 نه کهری مه حرووم به نده ی روو سیاه
 به «لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ»
 بار عیسیانم کۆ کۆ بیهن جه م
 «يَا غَافِرَ الذَّنْبِ فَاعْفُرْ لِي وَارْحَمِ»
 نیازم ئیده ن یا حه ی یا قه ییووم
 «خالید» جه ده رگات نه کهری مه حرووم

«صهیدی» هه ورامی

ئەم پیاوہ بہرزہ لہ سالی ۱۱۹۹ی کۆچی تا سالی ۱۲۶۵ی
 کۆچی ژیاوہ. ئەم زانا پایہ بہرزہ خەلیفہی شیخی
 «سراج الدین»ی «تەویلە» بووہ. ھۆنراوہی زۆری ھەیہ؛ ئەمەش
 نمونہی سکالا و مونا جاتی «صهیدی»یہ:

یاران دیوانہ

یاران دیوانہ، یاران دیوانہ
 ئەبلەھ کەسیوہن، شیت و دیوانہ
 چی دونیای فانی بساز و «یانہ»
 بە ئاواش وانۆ ماوای وێرانہ
 دنیا مەنزلین وێرانہ، فانی
 یانەش نەدان ساز کەس جە وێرانی
 یاران ھەر مەسکەن وێرانہ زید بو
 «ئەبلەھ» ئەو کەسەن بەوش ئومید بو
 ھەرکەس عاقل بو چەنەش چی نیشۆ
 رەنجی بی حاسل پەی دونیای کیشۆ

هه ر ئيد خاسته رهن بگنو نه رايي
 تا ياو و وه لاي ئه به د ماوايي
 عاقلاني ده ور قه ديم ئه يامان
 يانه ي دونياشان وي نه ي «پل» فامان
 هه رچه ند بمانى نه و را گوزه ردا
 حاسلش ئيدهن بشيش وه سه ردا
 ئه ر كه سي و نه بو وي ل و ديوانه
 وه باني «پل» دا كه ي كه رده ن يانه
 دونيا شارپوهن چوون قه ديم شان
 ساكنه ن تيشدا هه زار هه زاران
 وه لي كه س جاويد چه نه ش نه مه نده ن
 هه ر په نج ر و كه سي و چاگه نه به نده ن
 نه ئارامي هه ن، نه هو و قه راري
 جه ي شان به رمه شان هه ر ر و هه زاري
 مه ويه ران به جه خت ياران به پو لدا
 گشت مه بان پيو ار جه خاك و خو لدا
 په يا په ي مه شان ياران به و راوه
 په كي نمار و سه ر به دماوه

عه قلى تو پيسه ن ئى دونىاي فانى
 كهس تيش نهمه ندهن تو چه نهش مانى؟!
 مه شغوول به كا و گل يانه مه سازى
 سه فه رى سه ختهن دوور و درازى
 شيتا فكر و تو، خه يالت پووچهن
 خه يال هر سه فه ر كار سازى كوچهن
 وهس لى باسى شوغل دونىايي پوشه
 راي سه فه ر دووره ن پهيدا كهر توشه
 گانه فيكرى حيرس جه معى ماله نى
 گا په رى مه نسه ب نه خه ياله نى
 گا چه نى فورزه ن شادى و زه وقتهن
 گا په رى ديدار ياران شه وقتهن
 كه للهى سهر جه كار دونيا كهر خالى
 كاتى مه زانى شادى به تالى
 ئه وسا مه زانى ئه جهل توش دا گير
 پاش نيای نه دام سيلسيله و زه نجير
 دهروون پور حه سره ت، خاتر په ريشان
 دوور كه فتى جه ئه هل، جه قه وم و خویشان

نه مال نه فورزه ند ناما به کارت
 تۆمهندى نه قهبر كۆي عيسان بارت
 ئه وساجه و دما و احه سره تا بۆ
 تانه ياگه ي نيشته ي نه بهر ئامات بۆ
 كه رده ي زوشتي و ئت و نه ت بى دوچار
 يا و ارديش چوون و هرگ يا گه ستيش چوون مار
 گيرۆده ي كردار فيعلى زوشتي و ئت
 بى تۆشه و بى زاد خالى موشتي و ئت
 عاسى و روو سىا، گوناھكارى و ئت
 گرفتارى قهبر تهنگ و تارى و ئت
 غه رقى گيجى به حر سياسه تى و ئت
 شه رمه نده و روو زهر د قيامه تى و ئت
 «يا غافِر الذنب» سر پۆشى سه تار
 بويه ر جه جورمى «صه يدى» خه تا كار

ميرزا شه فيع پاوه يى

ميرزا شه فيع پاوه يى شاعير يكي خوش زه وقى گوران بووه،
 سالى ۱۲۰۰ى كوچى چاوى به دونيا هه له يناوه، سالى ۱۲۳۲،

دونيای فانی جی هیشتووہ. ئەمەیش ھونراوہییکی ئەم بەرپزە
بە شیوہی سکالا...

قەدیم مۆتلەق، قەدیم مۆتلەق
یا قایم بە زات، قەدیم مۆتلەق
حەیی بی زەوال، قەییوم بەرحەق
نگارندەى نەقش نوۆ تاق ئەزرەق
لا مەوت بی شەریک بینای بی مانەند
یەکتای بی نەزیر بی خویش و پەیوەند
«وَأَجِبُ الْوَجُودَ، لِأَخْصِي ثَنَا»
مۆنەرزەھ جە عەیب، عاری جە خەتا
مۆنشی رەقەم سەنج ئینشای شادی و شەوق
بی پەروا جە تەعن گورۆی تەحت و فەوق
بەخشەندەى مۆراد، بی باک جە تانە
نازکیش زومپرەى خویش و بیگانە
بەو حەقی زات، بی حەد سیفاتەن
بەعەیس ئیجاد کول مۆمکیناتەن
بەجەتی دەروون شەو زیندەداران
بە تاعەت پاک تاعەت گوزاران

بهندهی که متترین مه عسیهت باره
 فریفتهی شهیتان شووم بهدکاره
 بالوتف و فهزلت بو وه دهسگیرم
 بویهر نه گونام ساحیب تهقسیرم
 تا «یوم المات» نگه هداریم کهر
 عهلاج زامان شه رمه ساریم کهر
 مه گهر هم به لوتف چوون تو ره حیمی
 «عمیم الإحسان»، ئیحسان عه میمی
 ناز و بدریو نه عالم پهردهش
 بویهر و نه کار کهردهی ناکه ردهش
 وهر نه به ذات جه لای ذات تو
 مه کهروون رووی حه شر من شکات تو
 یا حهی کهس چوون تو پهری کهس نیهن
 چوون تو نه عالم فه ریاد رهس نیهن
 لوتفت بی شمار، عه فووت عه زیمهن
 ره حمهت بی شو عهتات عه میمهن
 بی میسل و شه ریک، تاک ته نیانی
 نگارندهی نه قش دار دونیانی

ره حمهت و به خشش خه تمهه ن به نامت
 سه سه سامهه ن شاهان عالم جه سامت
 قاهیران دهور جه قه هرت ماتهه ن
 به لئی راس ماچان جه کئی په رواتهه ن
 عه فووت جای ئومید بیگانه و خویشهه ن
 لوتفت دلنه واز گه دا و دهرویشهه ن
 ئیستیدعام ئیدهه ن لا شه ریک پاک
 به شق شای ئه و رهنگ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾
 جه عه سه ی مه حشه ر مه کهر ته ر ئقم
 به لوتف مه حزت بدهر ته و فئقم
 هه رتا که زیندهه م، خه للاق موتلهق
 قه بیووم قایم، قه دیم به رحهق
 زوان به زیکری تو نه بوو خاموش
 نامت با جه لام نه بوو فه راموش
 یا ره ب ئامانهه ن بویه ر جه گونام
 غه یر جه تو نیهه ن مه لجه ئو په نام
 چوون من گونا کار خیلاف کرداری
 چوون تو به خشنده و هه م ره حم داری

چوون من خه جلّهت بار شهرع و ته ريقهت
 چوون توّ ساحیب ره حم بانی حه قيقهت
 چوون من نافه رمان ئالوودهی هه وهس
 چوون توّ پادشای فهد و فه ريار رهس
 بـهـ خـشه گونام به خشندهی داوهر
 بو ههر دوو دونیا فريار ره سيم کهر
 وهر نه به زاتت جه لای زات توّ
 مه که روون روّی حه شر من شکات توّ

ميرزا شه فیعی کولیاپی

تاکی تهوانا، تاکی تهوانا
 «الله» ی لا شه ریک تاکی تهوانا
 عه لیم و حه لیم، حه کیم و دانا
 به سپر «ضمیر» نیک و به د زانا
 دههندهی نیزام سه بهعی ستاران
 دانندهی حیساب قه ته راتی واران

فایقی شهفهق نه مهعهلهی داج
 بهرندهی «مهحموود» مورسهل به میعراج
 مهعسییهت ئامورز رهندی باده نوّش
 به تاعهت «مغضوب» جامههی ریا پوّش
 یهکتای لایهنام بینای لایه مووت
 میزان و ساعهت، حمههل تا وه حووت
 قهسیمی نه عیم جان ئه فزای شه میم
 ئیحیا ساز عهزمی «عزامِ رَمیم»
 شاهان ئیخراج کهر نه تهختی شاهی
 ئاگا جه ئه حوال مههتابه ماهی
 شهوق ئه فزای گولان فهسلی ره بیعی
 به موفلیسان بهخش پایهی ره فیعی
 وه سهروهان پوّش خهرقههی فه قیری
 به تیغلی رهسان قه مهرانه پیری
 ئیسه جه کردار کهردهم په شیمان
 مشوّم وه غارهت خهزینهی ئیمان
 نه بهحری عیسیان کهشتیم شکستهن
 ئومیدم به زات پاکی توّ بهستهن

ههه نامهم سىان ههه رووم سياههه
 مه غفيرهه جه تۆ به تۆم په ناههه
 سىام كهرد سفيد نۆ بهى تۆ بهههه
 تۆ بهى به ئىخلاسه وهر جه نۆ بهههه
 دوخانى به همووم نارى عيسىانان
 دل كهردهه جه رهنگ قه ترهه قه ترانان
 ئه گهر لوتفى تۆم يارى بۆ چههه
 نه بهرۆم شه يتان به راگهه ههه
 مه بۆم بشۆرى به ئاوى تاعهه
 رۆشن بۆ شاهيد ساعهه به ساعهه
 قادر به ئىعجاز زاتى قه ديمهه
 به نوورى حىجاب عهرشى عه زيمهه
 به لىقاي بى عه يب نماناي وه توور
 به سو حوف، ئىنجيل، ته ورات و زه بوور
 به ئايهه قورئان له زيز و دل كههه
 شش هه زار و شهس شش سهه، چههه شش
 به پيغه مبه ران جه رات جانفشان
 شش په نجا و دوو شش به كهه خه تمشان

به ئه و لیاهان به عدی ئه نیا
 به پاکی تینهت ئه هلی ئه تقیا
 به شقی «ئه بووبه کر» خه لیفه ی ئه کبه ر
 جا داری میحراب ره سوولی سه روهر
 ره فیقی شه فیک مه حموودی موختار
 «ثَانِيْ اٰثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ»
 به عد ئه بووبه کر به عیشقی «عومه ر»
 ئاشکارا ساز دینی پیغه مبه ر
 به شقی «ذی النورین» ئه علازی شه ره ف
 «جَامِعُ الْأَوْرَاقِ ذَاتُ اللَّهِ» موسحه ف
 باجتی «حه یده ر» که رراری سه فده ر
 قاتلی گه وران، کوشنده ی عه نته ر
 به دوو لؤلوی پاک نازداری ره سوول
 جگه ر گو شه کان «فاتیمه» ی به توول
 به موقه ررپربان پای عه رشی ئه عزه م
 به ته واف چیان که عبه ی موعه ززه م
 به بانگی ته کبیر غازیانی ره زم
 ره زاشان به عه زم غه زا مه بو جه زم

به فهرموودهی ئه مر «أَقْتُلُوا الْكُفَّارَ»
 سه ر نه رای ئه مرت مه که ران نسا ر
 «فی سبیل اللّٰه» نه بیدیشانه ن
 به «رَوْضَه» ی «رِضْوَان» ئومیدشانه ن
 به ناله ی غه ریب مو بته لا به ده رد
 به ئاهی مه زلووم وه قتی شه قی زه رد
 به باری له بان یه تیمانی زار
 ره نگ ئالووده ی خاك دل غه لتیده ی خار
 به تابی ئه سرین دیده ی ئه سیران
 به نازکی ته بع وجوودی پیران
 به شهرمی شیخان خه لوته نشینان
 به سافی سادق «صِدْقُ الْيَقِينِ» ان
 به یاهووی نه فس ئه بدالانی چوّل
 ته ن لوخت و عوریان یه کتای لونگ وه کوّل
 به ئیخلاسی خاس توّبه دروستان
 به پاکی دامه ن عیسمه ت په رستان
 به حاجه ت قه در و قورب و گردیشان
 ته قسیری «شه فیع» ببه خشی پییشان

ئەو ساھىب تەقسىر، تۆپادشاھى
 راي عەرزىش بېرىا جە روو سیاھى
 غەرقەن نە عىسیان جە راي بەد نەخشی
 مەغفیرەت جە تۆن مەبۆ بېخشی
 ئومید نەدەرگات پەى خەلاسیەن
 ئافەرىدەى تۆن ئەر سەد عاسیەن

مەولەوى

ناوى «عبد الرّحيم»ى كۆرى مەلا سەئىدە، وہ لە نەوہى
 مەلا «يوسف جان»ى كۆرى مەلا ئەبووبەكرى موسەئىفى
 چۆرىيە. لە سالى ۱۲۲۱ى ھىجرى لە دىيى «سەرشاتە»ى
 تاوہ گۆز لە دايك بووہ و لە سالى ۱۳۰۰ى ھىجرىدا كۆچى
 دوايى كردووہ. وہ لە گۆرستانى «ئەسحابە» لە نزيكى
 «سەرشاتە» ئەسپەردە كراوہ. بۆ زانىارى زياتر تەماشاي
 پيشەكى ديوانى مەولەوى بكە. ئەمەى خواروہ بەشىكە لە
 ھۆنراوہ كانى بە شيوہى موناجات...

باعيس وجوود جه مهه تا ماهی
 دهلیل ئیسبات سونع ئیلاهی
 «ضیا»ی بیناییم، نوور چه مانم
 سه رمایه‌ی حیات دین و ئیمانم!
 من ویم مزانووی بی ئه مریم که ردهن
 ئیتاعه‌ی فرمان عه بدیم نه به ردهن
 عومرم سه راپا غه رق غه فله تن
 زاد ئاخرم بار خه جله تن
 به لام مشیو تو وه فه زله که‌ی ویت
 کرده‌ی من نه بو به هانه په ریت
 «اغماض» که‌ی جه گرد نابه کاری من
 جه روو سیایی و به د کرداری من
 په‌ی من کافیهن ئه‌ی گرد «انفعال»
 بو به ره حم ویت بکه ره م پامال
 مه دیه وه تو مار کرده‌ی ویه ردهم
 بدیه وه زه ردی رو خسار ئاوه ردهم
 هه رچهند شایسته‌ی عه فووت نه داروون
 رووی شه رمه نده گی وه ده رگات ماروون

جه به حر که ره م بی به شم مه که ر
 شهر نه فسانی جه راگم لابه ر
 تا به فهزل ویت بوانیمه وه
 جه دهس هه وای نه فس بسانیمه وه
 به لکم جهی ناخر په ی ویم فکری که م
 ته داره ک په ی چند ته زییح، زیگری که م
 به لام به و شهرته چه نیم قبول که ی
 به هانه ی نه سباب عه فووم و سوول که ی
 نه فس به دکردار، بی دین به دبخت
 شووم سه رگه ردان خه یالان سهخت!
 په ی چیس عادهتت وه گونا که ردهن
 ژار مه حروومی ره حمهتت وه ردهن!
 راگه ی حه قیقهت جه ویرت شیهن
 یادت په ی مه جوب حه قیقی نیهن
 مووتهن نه سلیت نه خاتر لوان
 میخ مؤبهتت نه رووی خاک کوان؟!
 داییم گورفتار ناره زووی خامی
 به کسانه ن په ریت نیکی و به د نامی

گا خەریک دەرد هه‌وای مه‌جازی
 گا مه‌شغوول که سب کبیر و نیازی
 گا غەرق هه‌وای وه‌سل نازاری
 گا حیرەت زه‌ده‌ی روخساری
 هیچ هۆشت نیەن حەق خەبەردارەن
 فەردا رۆی حیساب میزان کارەن
 فکری کەرەوه واده‌ی لواتەن
 وه‌خت شیویای شه‌وق سه‌وداتەن
 باوهره وه‌ دەس زادی پە‌ی سه‌فەر
 ویت نه‌و سه‌فەردا بی تو‌شه مه‌کەر
 وه‌ دەرگای حەق بەر رووی پە‌شیمانی
 عوزر ئاوهری کەر کردە‌ی نادانی
 بەل لیباس عەفوو بکەرۆت خەلات
 جە وه‌خت مەردەن بدەرۆت نه‌جات
 وه‌ نسیوت بو سه‌رمایه‌ی ئیمان
 نه‌وی وه‌ ریش خەند سوخریه‌ی شه‌یتان
 وه‌ رۆی مه‌حشەردا بگیلی دلشاد
 جە قەید عیسیان دلت بو ئازاد

حاجى قادر كوڤى

۱۳۱۴ ۱۲۴۰

ئەم ھۆنەرە پاىيە بەرزە ناوى قادرى كورپى مەلا ئەحمەدە كە
 لە دىڤى «گۆر قەرەج» كە كەوتوو تە باشوورى خۆر ئاواى شارى
 كوڤى ھە لە سالى ۱۲۴۰ى كوچى پىي ناو تە مەيدانى ژيانە ھە. لە
 سالى ۱۳۱۴دا لە تەمەنى ھەفتا و چوار سالىدا كوچى دوايى
 كردو ھە.

«مىژووى ويژەى كوردى»

مونا جات

ئەى بىي نەزىر و ھەمتا ھەر تۆى كە بەرقەرارى
 بىي دار و بىي دىارى، بىي دار و پاىە دارى
 بۆ باغى مەردى باغى سەرمايە كەى خەزانى
 بۆ مەزرە ھەى فەقىران سەرمايە كەى بەھارى
 بۆ پادشا نىشانى بۆ ھەر سەوادى ئەعزەم
 بىي سەدر و شا نشىنى بىي پەردە پەردە دارى
 جەببارى بىي فتوورى، سولتانى بىي قوسوورى
 رەززا قى مار و موورى ئا و دىرى دىمە كارى

فه پرووزى ته ختى گهردوون مهوزووعى نه قشى تۆيه
 ياقووت و له على رۆژه ئهستيره كان دورارى
 جى و مه كانى تۆيه، بى جى و بى مه كانى
 له يل و نه هارى تۆيه بى له يل و بى نه هارى
 هه ر ئه مرى تو مه داره بو كار و بارى عالم
 هه ر چه نده بى وه زير و بى سه در و كار و بارى
 سه حرا نه وه ردى شه وقت خورشيد و ماهى تابان
 دوو جاريه ن شه و و رۆژ بى مه حمه ل و عه مارى
 مه علوومه بوچى «حاجى» مه دحت ده كا به كوردى
 تا كه س نه لى به كوردى نه كراوه مه دحى بارى

مونا جاتى سه ييد «بهاء الدين»

شه مسى قوره يشى

ئه م پايه به رزه له سالى ۱۲۹۳ى كوچى له «سه ردئى» ي پاوه
 له دايك بووه. له پاوه و بياره و سنه خوئندووويه تى، پاشان
 هاتوووه ته شارى سنه ژيانى له وئى به سه ر بردوووه. له سالى
 ۱۳۶۵ى كوچيدا له ته مه نى حه فتا و دوو سالىدا وه فاتى

کردوووه. شه مس شيعرى زوره ئه مانه نموونه ي سكاللا و
مونا جاته كانيه تى...

«۱»

عيلمى بى به هره و دره ختى بى سه مهر من نامه وئ
چاوى بى ئه شك و فوغانى بى ئه سهر من نامه وئ
عاشقى كولمى له رهنگى ئه شكى چاوى سوور نه بى
رؤژ نه نالى شه و نه سووتى تا سه حهر من نامه وئ
ههر دلى فارغ له عيشق و ههر سه رى سه وداى نيه
ئه و له جومله ي خهلقى ئينسان و به شهر من نامه وئ
پيرى كامل، شىخى زاهيد، مور شيدى ريگه ي ته ريق
گهر نه بى ئاگا له كه شفى به حر و بهر من نامه وئ
مالى دونيا غه يرى حه سره ت عاقبه ت سوودى نيه
زادى ئيمان توشه يه، باقى هه ده ر من نامه وئ
چا و له مولكى «جهم» بكه تا مولكى دونيا جهم نه كه ي
تاجى شاهى داكه وئ ئاخى له سهر من نامه وئ
من له قه برا گهر گه دا بم هم فه قير و بى نه وا
گهر به خه روار پيم ببه خشى سيم و زهر من نامه وئ

تۆ له مالى خوّم له ئاخىر بىّ نه سيب بمكهى وه دهر
 پرووت و قووت و هم غه ريب و دهر به دهر من نامه وى
 فه قرى خوّم چا كه به ئاسان تهى ده كه م ريگهى روين
 كوڤلى سه نگين و سه فه ر ريگهى خه ته ر من نامه وى
 به م هه ژاريمه له مزگه وته هه ژاره گو شه گير
 گهر بدهن «شه مسا» جيهانم سهر به سهر من نامه وى

﴿۲﴾

دواى هه فتاد سال عومرى ويه رده
 دل ژهنگ قه سه وت عيسىان ئاوه رده
 وه نه شهى بادهى ئاره زو و مه ستهن
 هه وه س پاى ته دبير راى سه فه ر به ستهن
 نه زاناي غافل ناگا و ناخه به ر
 توشه ت مئى ئاخىر پى توشهى سه فه ر
 نهى ئاخىر ئه وه ل دونيا وارىتهن
 نيشانهى ناسور زام كاروتهن

کاری بی مه عنی هه وهس کهردهی ویت
 پهی یانهی ئاخر دهست نه وهردهی ویت
 چیشت کهرد به دبخت، پهی چیش بیت نامات
 ئینه دونیاتهن ئانهیچه عوقبات
 ئای پهی رووی مه حشر یانه ویرانی
 پیر سهه ره لقهی گونه هبارانی

(۳)

کالای شووم شه بریا وه بالات
 په ری ئاخیرهت شووم بهد کالات
 وادهی لواتهن وه ختت نه مه ندهن
 ئه جهل پهی گیانت ئاره زومه ندهن
 کهردهی بهد کهردت به رشیهن جه دهس
 مه ندهن وه لوتف فهردی فهریادرس
 که ره م فهراوان ره حمه تش بی شوون
 چه دهر بهس به خشای بار گونای توون

ئەر مهیل وه به خشای عیسیان نیهن پیش
 وه عدهی شه فاعهت چه زرهت یانی چیش؟
 ئەد رووی شه فاعهت وه رووی ئەو برد
 ئەو رووی ره حمه تش وه رووی ئەد کرد
 بخیز و ره حمهت «لا» ی ﴿لَا تَقْنَطُوا﴾
 مه به خشۆ «شه مسا» بار گونای تو

(۴)

فاتیحی بابی نه جاتم کهس له ئە حبابا نیه
 بابی ساداتی له تو موشفیق ترم بابا نیه
 بی سه وادی زولفی تو فکرم له ئادابا نیه
 بی خه یالی تاقی ئە برۆت رووم له میحرابا نیه
 تا نه کهم یادی قه دی تو قامه تم نابی سه حیج

داخلی له عنی خودایه هه رکه سی خه سمی ئە وه
 کافری موتله ق که سی که مونگیری ره سمی ئە وه

مه تله بی ﴿ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴾ چیه، جیسمی نه وه
 سووره تی «یاسین» له سینم چوون «نبی» ئیسمی نه وه
 ئایه تی نووره برۆی نه وه، چۆنی ناخوینم فه سیح

**

نه وه که بوو بهر خه لقی ئاده م زه رپه یه نه جزا نه بوو
 نه وه نه بی بوو، نه م به ساحیب سووره ت و نه عزا نه بوو
 ئیزنی بوو حوکمی «سوله یمان»، تا نه بوو ئیمزا نه بوو
 دهستی «مووسا» تا ته مه ننا ی له وه نه بوو «بیضا» نه بوو
 گهر نفووسی نه وه نه ده منی چی ده کا نه فسی «مه سیح»

**

له علی رووته تو بلی «لووت» چیه، یا رووت نیه
 شه کره یاقووتی روحه که ی وه لی یاقووت نیه
 زولفه که ت نه مر و به سه فحه ی «عارض» ت وا جووت نیه
 مه سره عی زولفت له میزانی عه رووسی رووت نیه
 تا بلین نه م شیعره باشه سه کته یکه زور مه لیح

**

سه د که پیرم من له سایه ی قامه تی سه روی ره وان
 نه وجوانیکم وه کوو خووم قه د نیه تازه، جوان

شه فقه تی ته رزی که لامی پی می وت عیلمی به بیان
 نووری شه مسی رووی نشان دام شه رحی شه مسم بوو ره وان
 هم له ره مزی چاوی فیّر بووم عیلمی «کینایه» و «سه ریح»

**

ساحیبی شهرت و وه فایه، سادقیکه خو ش خه بهر
 یه ک نیگاهی قیمة تی هه ردوو جیهانه سه ربه سه ر
 جان ده که م قوربانی چاوی مهستی ﴿مَازَاغَ الْبَصَرِ﴾
 بم کوژی شادم به کوشتن گه ر بکا گاهی نه زه ر
 چوون به غه مزه ی چاوه که ی نابی دل و جه رگم جه ریح

**

سه روهری دیوانی ئە کبه ر ئە و نه بی که س تر نیه
 بو نه جاتی روژی مه حشه ر ئە و نه بی که س تر نیه
 روژی عوقبا بو عه زابی قه هری حه ق فکری چیه
 هه رکه سی دووره له دین که ج ره وه ئە جری چیه
 جسمی توعمه ی ناری دوزه خ خواردنی قوبحی قه بیح

**

جیژنی قوربان به قوربان روژی عه یش و شادییه
 بی ئە ده ب بووم زور له خزمهت مه و قیعی ئازادییه

شه مسی سه رگه ردان که ویلی کیوو دهشت و وادییه
 سه د هه زار وادی ده کا تهی ناکه وی له م وادییه
 بو زیارهت خاکی یه سرب مه رقه د و سه حنی «ضریح»

۵

عه هدی دونیا بی سو باته ته رکی پیمان ناکری
 قه د له گه ل ئه م بی وه فایه عه هد و په یمان ناکری
 باشه عه شیه به زمی دونیا، ئه ویش مردن نایه لی
 بی عیلاجه، قه د مودا وای ئه و به «لوقمان» ناکری
 ناته وانیه مه کری شه یتان و گرفتاری هه وهس
 لوتفی هه ق یاری نه کا قه د ده فعی شه یتان ناکری
 من که میهمانم له قه بری ته نگدا یا ره ب ئه تو
 که ی ره وایه خو عه زابی شه خسی میهمان ناکری
 قابلی قه هر و غه زه ب نیم تو بوزورگی و من زه عیف
 غه یری عه فوو لوتف و ره حمت بو بوزورگان ناکری
 رووی شه فاعهت و هر مه گیره یا رسول الله توویچ
 ئه ی په ناهی عاسیان ده ستم به دامان ناکری

ئەى تەبىبى دەردى بى دەرمان مەكە دەرمان لە دەر
 ھاتووین دەرمان بکە ئەم دەردە دەرمان ناکرئ
 عەبدىكى نادان گوريزان بى لە مەولا بىتەوہ
 چۆن لە مەولاوہ بە رحمت عەفووی نادان ناکرئ
 «يَا شَفِيعَ الْمَذْنِبِينَ» لەو رۆژەدا رۆژم رەشە
 دەردى ئەو رۆژە چ سەختە بىتو ئاسان ناکرئ
 حازرم بۆ نارى نيران رووی حوزووورى تۆم نىہ
 ئەو حوزووورە بۆ خەجالەت بارى عيسىان ناکرئ
 گەر بە لوتفى خۆت نەزرى كەى «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ»
 يەك نەفەر عاسى لە ئوممەت جەلبى نيران ناکرئ
 ناخودا گەر حەزرەتى نووحە فتووحە بۆ نەجات
 ھەم لە مەوج و گىجى بە حرى غەرقى تووفان ناکرئ
 موستەحەققى ئەى گەدا وەقتى سوئالە نىسفى شەو
 وازە دەرگای رەحمەتى حەق مەنعى ئىحسان ناکرئ
 دەست بە دۆعا، دل بە نالە، چا و بە گريان تا سەحەر
 كەج نەكەى گەردەن لە قاپى زاتى سوبحان ناکرئ
 قاتلى نەفسە ركووع و ئىعتىدال و ئاھى دل
 ئەم شكارە بى كەمان و تىر و پەيكان ناکرئ

شۆرى ئەفغان و گرینت گەر نەبى نایبى سەمەر
 مەزرەعەى ئەعمالى تۆبى رەعد و باران ناکرى
 بى زەخیرەى حوبى «بووبە کر» و «عومەر» سەختە سەفەر
 بى موحەببەت «حەیدەر» و بى عەشقى «عوسمان» ناکرى
 «شەمس» ئەگەر رینگەى نەجاتى رۆژى حەشرت پى دەوى
 بى ئیتاعەى ئەمرى شەرع و حوکمی قورئان ناکرى

﴿٤﴾

«عَلَامُ الْغُيُوبِ» ئاگای دەرد حال
 «سَاتَارُ الْعُيُوبِ» فەرد بى زەوال
 ھەرچى تۆ فەرما ت من پاسەم نە کەرد
 ئەمر و نەھى تۆم ھىچ بە جا ناوەرد
 نە جوانى واتم ھەوەس ناکەنان
 پەوکى پەى تااعت من بى باکەنان
 جە وەخت پىرى ھەوەس نە داروو
 ئیتاعت ئەمرت بە جا ناوەروو

بيخود وهى خه يال جوانيم ويهرد
 وه دهرگانهى تو يهك ر و روم نه كهرد
 به دره قهى ره فيق جوانيم ها كهرد
 پيرى وه پيريم ته شريفش ئاوهرد
 ئاما وه كوالم وه خيو ده رده وه
 سه فای جوانيم وه ياد به رده وه
 هستى جه سستى كاس بى حواس
 كاسهى كه لهى سهر دهنگ مه د و چوون تاس
 مه يو سه دای زهنگ قافلهى سه فهر
 نه گو شم، يانى عهزم سه فهر كهر
 نوور بينايى چه مان به رده وه
 دوور بين ديدم نزيك كه رده وه
 سفيدى ئاما سياهى لابهرد
 سياهى جه دل سپيدى بهر كهرد
 دهن دانم يهك يهك وه گاز هو ر كه ندهن
 گازم پهى غه زای زىستم نه مه ندهن
 خا و بيهن كرژى، زرانى هي زم
 بريان تاي ته كان پهى جه ست و خي زم

شل بيهن وه سلّهي بهند بهندي ئه عزام
 نه مه ندهن تا قهت تواناي هورزام
 سهنگي كوئي دهرد پشتم خه م كه ردهن
 لاره و له رهي سه ر باره ن وه گه ردهن
 دهردان پيري وه بارم بيهن
 تواناي سو جده و ركو و عم نيهن
 ئانه جواني و نه فامي و مهستي
 ئينه يچه پيري و كه سه لي و سستي
 دهيسا كه ره مدار، كه ره م فه راوان
 وه كام روو واچوو نه داروو تاوان
 وي م كه رد م به وي م تاوان باره نان
 په ي عه زاب سه خه ت سزاواره نان
 عوزرم نامه سمووع، قه ولم ناره واج
 ته دبيرم بپريان نه دار و عه لاج
 بي حه د جه ئه وساف پر گونا ه وي م
 روو زه رد، موو سفيد، دل سياه وي م
 بي په نا و ئوميد بي كه س مه نده وي م
 شه رمه نده ي حوزوور خودا و به نده وي م

نامه‌ی ئەعمالم ئەر گیللی پيشدا
 يەك زەررە خاسی موشكل بۆ تيشدا
 چيش مەبۆ كەرى رەحمى وە حالم
 ھەر سەر بەستە بۆ نامه‌ی ئەعمالم
 من ئيقرارم ھەن تۆيچ مەعلوومەن لیت
 باكەس نەزانۆ غەير جە ویم و ویت
 ھەر ویت بزانه يەكتای يەگانه
 بانەبوو ريسواى خویش و بیگانه
 وەعدەت فەرماوان جەورۆ رۆی ساعەت
 پەى حەيب ویت ئیزن شەفاعەت
 وەعدەى ویت حەقەن بە جا باوہرى
 «مَقَاماً مَحْمُوداً» ئەر عەتا كەرى
 سا تۆيچ يا رەسول دەى بۆ شەرمەوہ
 بەو دلەى پىر سۆز نەرم و گەرمەوہ
 دل جە شەوود و سەر وە سوجدەوہ
 چەم جە راى رەحمەت، گۆش وە موژدەوہ
 «ارفع و امسك، اشفع» مەژنەوئ
 سەر بەرز وە موژدەى شەفاعەت دەوى

بخرامى وە سەر عەرش ئەكبەردا
 نوور ئەفشانى كەرد وە رووى مەحەشەردا
 پەرى شەفاعەت ياوى وە فەرياد
 دەستم وە دامان من نەشەن جە ياد
 ھەرچەن گونەھبار «شەمس» روورەشەن
 شەفاعەت ھەر پەي گونەھبار وەشەن

مامۆستا مەلا محەممەدى «مەحوى»

ئەم عارف و خوا ناسە گەورە لە سالى ۱۲۴۵ى كۆچى لە
 شارى سلیمانى لە دايك بوو. لە سالى ۱۳۲۴ى كۆچيدا وەفاتی
 کردوو و لە خانەقاھى خۆيدا لە سلیمانى نىژراو. ئەم خوا
 ناسە بەم جۆرە ستایشى پىغەمبەرى ئىسلام و يارانى دلسۆزى
 ئەكات: (۱)

۱. ھۆنراوھى بەحرى نوور ۱۲۳ ھۆنراوھن، بەلام لىرەدا
 ھەموومان نەھیناوە بۆ زانیارى زیاتر ئەتوانى تەماشای دیوانى
 مەحوى بکەى.

دا

قه سیده‌ی به‌حری نوور

«وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰی» ئەو به‌حری نووری عیلم و عیرفانه
 که ده‌رکی غه‌وری نا‌کا «غَيْرُ عِلْمِ اللّٰهِ سُبْحَانَهُ»
 «وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰی» ئەو زاتی پاکی قودسی ئایاته
 که ئەخلاقی پەسەندیده‌ی جه‌نابی حه‌یی مه‌نانه
 «وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰی» ئەو حه‌زره‌ته‌ی ساحیب که‌مالاته
 که ئەعلا موعجیزه‌ی قوربانی بم من، نووری قورئانه
 له تاریکی شه‌وی کوفرا به‌یه‌ک دەم له‌معه‌ییکی دا
 «هه‌زار و سی‌صه‌د و بیست و دووه»، دونیا چ‌را خانه
 چ‌رایه‌ک نووری بی‌چوونی مومیددی بی‌ده‌بی‌ی وا بی‌ی
 چ‌رایه‌ک ده‌ستی قودره‌ت خو‌شی کا بو‌تا ئەبه‌دمانه
 «تَعَالَى اللّٰهُ» به‌دوو ده‌هبو که هه‌ردوو عالهمی دا‌گرت
 بنازم به‌م که‌مالی عه‌زم و حه‌زم و شه‌وکەت و شانە
 له‌گه‌ل ئەم ئیحتیشامه‌ زوه‌دی دونیایی ته‌ماشاکه
 که یه‌ک له‌ت نانی جو‌بو‌قووتی، یا خورما دوو سی‌ی دانە
 فه‌له‌ک جاهی‌ی سه‌ری خه‌رمانی تا عه‌رش ئەلبه‌ته‌ نابیی
 ته‌نه‌زول کا عولووی هیممه‌تی بو‌ده‌نکه‌ زیزانه

موهیممی غهیری زاتی حه‌ی له هیممه‌تیا نیه ئیلا
 له‌به‌ر ئهم ئوممه‌ته بی هیممه‌ته دائیم به‌ئه‌حزانه
 چ مه‌دحیکت بکه‌م لائیق به‌تو «یا خیرَ خَلقِ اللّٰه»
 منی بی‌خیری نالائیق که جیبریلت سه‌نا خوانه
 به‌یانی گه‌وره‌یی خولقی که‌سی ئایه‌ت له‌شه‌ئنی بی
 نه‌مه‌قدووری من و تو‌یه، نه‌ئیشی «قس» و «سحبان»^(۱)

«۲»

له‌ری ئه‌و شو‌خه‌دا خو‌م کرده‌ خا‌ک و پی‌ی نه‌نا پی‌ما
 ده‌سا خاکی هه‌موو عاله‌م به‌سه‌ر خو‌مدا نه‌که‌م چ بکه‌م
 ده‌می‌که‌ شاری پر شو‌ری مه‌حه‌به‌ت مات و خاموشه
 به‌قانوونی ته‌جه‌نون شو‌رشی به‌ریا نه‌که‌م چ بکه‌م
 له‌چاوانم نه‌ما بو‌گریه‌ نوبه‌ی سه‌جده‌ به‌ر ده‌ریه
 سیا‌سالم نه‌باره، نو‌یژی ئیستیسقا نه‌که‌م چ بکه‌م

۱. هه‌رکه‌س ئه‌یه‌وی ته‌واوی قه‌سیده‌ که‌ بخو‌ینی و مانا‌که‌یشی
 به‌ جوانی تی‌ بگات ته‌ماشای دیوانی «مه‌حوی» شه‌رح کراوی
 ماموستا عبدالکریم موده‌رپرس بکات.

له سه ر تو دوشمنه دونيا، «قضيّه» م «مانع الجمع» ه
 كه تهركى تو نه كه م، تهركى هه موو دونيا نه كه م چ بكه م
 به جى ماوم له ياران، نابه جى ماوم، نه جهل زوو بى
 به مردن له م قوسوورى ژينه ئىستيعفا نه ده م چ بكه م
 نه وا له يلا به روژى حه شر نه دا واده ي ليقا «مه حوى»
 هه تا قامى قيامه ت، ئاه و واوه يلا نه كه م چ بكه م

ئه سعده مه حوى

ناوى مه لا «ئه سعده» كورپى مه لا «خاليد» ي كورپى زانا و دانا و
 شاعيرى گه وره ي كورد شيخ «محه ممه دى مه حوى» يه له
 سالى ۱۹۸۹ ي ز، له گه ره كى چوار باغى شارى سليمانى هاتوته
 دونياوه. له ۱۹۷۶/۴/۲۵ كوچى دوايى كردوووه. نه وه ي
 خواره وه به شيكه له هو نراوكانى ئه سعده ي مه حوى...

«ا»

ئه ي په ناھى بى كه سان بو هه موو كه س هه ر ده ليل
 ئه ي ده وايى جه رگى پاره مه ره مى قه لبى عه ليل

ئەى حەبىبى خالىقى عالەم تەرەححوم ئەى خەلىل
تۆ شەفىع و شافىعى من مامەوۋە دوور و زەلىل

«السلام» ئەى مەنبەعى ئەسرارى حەق و نوورى پاك
«السلام» ئەى گەوھەرى دەرياي وە حدەت دوررى چاك
«السلام» ئەى خاوەنى ميعراج و تاج و مؤرى پاك
تۆ شەفىع و شافىعى من مامەوۋە دوور و زەلىل

كەى ئەبى يارەب بىنم من بە شاھەنشا بکەى
تەخت و بەختم ژوورى مانگ و زوھرەبى عوليا بکەى
يەعنى «ئەسەد» واسىل زيارەت گەھى تاھا بکەى
تۆ وەسىل و واسىلى من مامەوۋە و دوور و زەلىل

وا بە دەردى عەشقەوۋە رىشەى دلم بريانەوۋە
كەرتى جەرگم دىتە دەر ئىستە بە دەم گريانەوۋە
دادى كۆھى لەيلمە بەم سىنەبى بريانەوۋە
تۆ وەسىل و واسىلى من مامەوۋە دوور و زەلىل

يا ئىلاھى دل سووتاوى دوورى خاكى «يەسرىب» م
 ئارەزووى جيلوھىيەكى نوورى خاكى «يەسرىب» م
 بۇ دەوا پىۋېستەكانى تۆزى خاكى «يەسرىب» م
 بگرە دەستم يا موھەممەد ئوممەتى تۆم وزەليل

يا موھەممەد من سەگى ئەسحابى تۆم و تايعين
 روورەش و پىيس و بەد و بلحەم يەقین
 كوڭرە «ئەسەد»، بى دەسە، بى دالدەيە ھەم بى موعين
 بگرە دەستم يا موستەفا ئوممەتى تۆم وزەليل

ئەحمەدى كۆر

۱۲۷۸ ۱۱۹۳

ئەم ھۆنەرە خواناسە لە سەدەى سىنزەھەمى كۆچىدا ژباوہ.
 لە سالى ۱۱۹۳ى كۆچى لە دەور و بەرى «شئو» لە دايك بووہ لە
 سالى ۱۸۵۶دا لە تەمەنى ھەشتاد و پىنج سالى لە دىيى «عەمبار»
 بە خاك سپىراوہ.

«دا»

دلبه را دایم دهنالم دهم به دهم شام و سهه هر
 جاری ناپرسی له حالم چا و عوقابی خووش خه بهر
 چاو عوقابی مهه جه مالی، دوشمنی کوفر و «ضلال»ی
 نووری سیرپی لایه زالی، کاشفی «شق القمر»
 کاشیفی قه مهر دوو نیمی، فاتیحی ده رگای نه عیمی
 شافیعی «یوم الالم»ی «أنت لی نور البصر»
 نووری بینایی دوو چاوم، بی فیدات رۆح و هه ناوم
 هه لگیراوه خورد و خاوم، خواردنم بوته زه هر
 خواردنم کیم و زوخواوه، سه بر و هووشم لی براوه
 ئاگری دل وابه تاوه، میسلی شه معی نیوفه نهر
 وهك فنه نهر دل پر له نارم، باری عیسیان بوته بارم
 روو سیاه و شهرمه سارم، من له بهر «یوم الخطر»
 من له بهر «یوم المات»م، دی که قاییز بو حه یاتم
 وا خه جل بی هووش و ماتم نامینی هووش و سه بر
 نامینی هووش له سه عاتی رۆح ده گاته جیی نه هاتی
 ده فته ری دونیام ده داتی، نامینی مهیلی پسهر^(۱)

۱. له جیاتی «پسهر»، «له سهر» یش هاتووه.

نامینی مهیلی جیهانم، دیته جونبوش رۆح و گیانم
 گەر له گیر لاچی زبانه، نیوی حهقمان دیته بهر
 نیوی حهق دینم به زاره، تهن گه لیک ته شنه و بیماره
 دل هه میشه ئینتیزاره، ههر دهلی «مَاءُ الْقَطْرِ»
 ئاخ له بو یهك قهتره ئاوه، لهو ده مهی دونیا ته واوه
 شاه و دهرویش توپی جاوه، «قَدْ دَخَلْتَ فِي الْقَبْرِ»
 تا قیامت قهبره مالم، دین مه لایک بو سوئالم
 ره بی تووی موخبیر به حالم، نه مخهیه سهر ری خه تهر
 نه مخهیه سهر ری «ضَلَّلتَ»، لیم ده پرسن زور به شیددهت
 «قَالُوا مَنْ رَبُّكَ مَيِّتٌ؟» کیت په رست؟ کیته پیغه مبهر؟
 کیت په رستوووه؟ کوا ئیمانته؟ مه زهههه ب و دین و که لامته؟
 حه شر و میزان و مه قامت؟ بوم به یان که ئه و خه بهر
 بوم به یان که سیرری قهلی، ئه ی خودایه توم ته بیبی
 من ده لیم «اللَّهُ رَبِّي»، با خه لاس بم لهو خه تهر
 با خه لاس بین لهو مه قامه، ئاخری دونیا ته مامه
 جه معی ئوممهت خاس و عامه، ری حه شرمان دیته بهر
 ری حه شرمان لی ده به ستن، جه معی مه خلوق سهف ده به ستن
 یهك هه زار سال راده وه ستن، ناپرسن لیمان خه بهر

ناپرسن لیمان چ حاله، دهشتی مه حشر دیته ناله
 ئاگر و بوول و زوخاله، نامینی حیلیم و به سهر
 نامینی عیلاج و چاره، چهند هزار و بی ژماره
 باب له فهرزندی بیزاره، ئەو له بهر شین و چه مهر
 ئەو له بهر گریان و شینه، «قَالُوتُ يَا رَبِّ رَضِينَا»
 کوا موحه ممد شای مه دینه، بوچ لیمان نابیی خه بهر
 بوچ خه بهر دار نابیی لیمان، سووتا دل و جهرگ و قهلب و ئیمان
 یهك هزار سال حشره جیمان، کوا حه بیبی روژی حشر
 کوا حه بیبی کوللی عالم «مَا تَقْدَمَ قَبْلَ آدَمَ»
 پاك له مه حشر دا بووین جهم، بووه زوخال سه مع و به سهر
 بووه زوخال سه مع و به سهر مان، باری عیسیان كه وته سهر مان
 چا و كه هه لئایه له شهرمان، دهسته و ئەژنۆ قور به سهر
 دهسته و ئەژنۆ روو ده نیشن، پرگوناهاان راده کیشن
 خیر و عیسیانمان ده کیشن، هم به میزان سهر به سهر
 پرگوناهاان دین و چوونه، دهفته ری وان سهرنگوونه
 «فَاقْرَأُوا مَا تَفْعَلُونَ، قَدْ دَخَلْتَ فِي السَّقَرِ»
 ئەو سه قهر ئاور گرینه، بو کوفاران زور به تینه
 دیته سهر عالم به کینه، نامینی هوش و خه بهر

نامينى هوش لهو سه عاته، دى جه هه نهم بانگ ده كاته
 كوانى «تارك الصلاة»ه، چاوه رى وانه سه قهر
 جى و مه قامان زه مه هريره، باسى مه حشر زور كه سيره
 پيغه مبه رمان ده ستگيره، چا كه بيكه ين موخته سه
 موخته سه ركه ين باسى زيلله ت، ده كرى حه شرى كوللى نوممه ت
 يه ك به ره حمه ت، يه ك به زه حمه ت، رى سيراتمان دى ته بهر
 دى ته به رمان رى سيراته، بو گونه هبار جى نه هاته
 يا ره بى بمدهى نه جاته، بوم شه فيع كه پيغه مبه
 بوم شه فيع كه تو به ره حمه ت، نه مخه يه تاريك و زولمه ت
 پيم عه تا كه قه سرى جه ننه ت «أَعْطِنَا» تووبا سه مه
 تو «شفيح المذنبين» لهو ده مهى ئاور به تينه
 تو پهنای مه شای مه دينه، بون شه فيع كه پر هونه
 «ئه حمه دى كور»ى فه قيره، حه ق ته عالا ده ستگيره
 بارى عيسانت كه بيره، نه مخه يه سه ر رى خه ته ر

۲

يا رسول الله زه ليل و دل حه زينم ره حمه تى
 موسته مه ند و بى قه رار و بى قه رينم ره حمه تى

راحه تی قهلب و وجود و عززه تی نه فسم نه ما
 وه قتی مردن، حافیزی ئیمان و دینم ره حمه تی
 دادخواهی مه حشر و پشت و په ناهی مؤمینان
 هه منشین زاتی وه حده ت ئافه رینم ره حمه تی
 کائنات ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ پر له نووری رووی تو
 نه ی حه ییب و یاری ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ره حمه تی
 ﴿الرَّحْمَنِ﴾ م پی عه تا که پی م که ره م که ﴿الرَّحِيمِ﴾
 ﴿مَالِكِ﴾ ی دو نیو عو قبا ﴿يَوْمِ الدِّينِ﴾ م ره حمه تی
 ﴿يَوْمِ الدِّينِ﴾ روژی جه زایه ﴿نَعْبُدُ﴾ بو تو خودایه
 بمخه ره سه رینی هیدایه ﴿نَسْتَعِينُ﴾ م ره حمه تی
 ﴿إِهْدِنَا﴾ بو رینی ﴿صِرَاطَ الْمُسْتَقِيمِ﴾ م تو خودا
 بینه سه ری ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ﴾ م ره حمه تی
 من له ﴿أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ یاره ب بی به ش نه که ی
 خو سه گی کو ی «أمیر المرسلین» م ره حمه تی
 غه یری تو کی من له ﴿مَغْضُوبٍ عَلَيْهِمْ﴾ لا ده دا
 نه مخه یغو مریه ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ ئامینم ره حمه تی
 نه ی خوداره حمی به «نه حمه د» تو بکه ی روژی جه زا
 روو سیاهم نه ی «شَفِيعَ الْمَذْنِبِينَ» م ره حمه تی

ماموستا كاكه حه مەي «نارى»

۱۳۶۴ ۱۲۹۴

ئەم ھۆنەرە پايە بەرزە كە ناوى كاكە حەمەيە و كورپى مەلا
 ئەحمەد و نازناوى «نارى» يە، بە پيى ئەو بەلگانەي كە لە
 دەستمان دا يە لە سالى ۱۲۹۴ى كۆچى لە دىي «كيكن»ى سەر
 بە شارى مەريوان ھاتوو تە دونياو و لە سالى ۱۳۶۴ لە تەمەنى
 حەفتا سالىدا لە جىھان مال ئاوايى خواستوو و لە گۆرستانى
 دىي «بيلو»دا نىژراو.

«۱»

ستايشى پيغەمبەر ﷺ

سوورەتى «ياسين» كە وەسفى حەزرەتى لەولا ئەكا
 ئەھلى دل مايل بە جيلوھى سوورەتى «تاھا» ئەكا
 خاكى بەر دەرگاي قەسرى گەر بە سەردا كا گەدا
 ھەر نەفەس نفرەت لە تاجى قەيسەر و دارا ئەكا
 ئاسمان وەك موشتەرى ھەر دەم بە ميزانى وەفا
 كەسبى ھەر شامى بە يادى دەولەتى ئەسرا ئەكا

گهر ته سه وور کا مه سیحی ته ختی عهرشی ئه عزه می
 تا ئه به د ته رکی به یانی ره فعه تی عیسا ئه کا
 نووری عیشقی که وته سهر تووری دلی مووسا مه گهر
 واله سهر سینهی به شهوقی دل یه دی به یزا ئه کا
 بو خه لیلان گهر نه سیمی گولشه نی لوتفت بی
 ناری نمرودی به سه حنه ی «جَنَّةُ الْمَأْوَى» ئه کا
 تاقی کیسرا بو به به رقی نووری حوسنی شوق نه بی
 سه یلی حوکمی ناری فارس زایل و ریسوا ئه کا
 ئه ی حه بیبی خالقی عالهم، له ئاده م تا به تو
 ئه نیایه ک یه ک به یانی حه زره تی والا ئه کا
 نه رگسی مهستی سیاهت عهینی «ما زاعَ البَصَر»
 شه معی بی سایه ی وجوودت شهرحی «كَرَّمْنَا» ئه کا
 ئاده می خاکی به سهر زومرپی مه له کدا بی گومان
 تو ی سه به ب نازش به روتبه ی «عَلَّمَ الْأَسْمَاء» ئه کا
 کاشفی ﴿وَاللَّيْلِ﴾ ی تورپه ی په رچه می شه برهنگی تو
 ئافتابی ته لعه تت ته فسیری ﴿وَالضُّحَى﴾ ئه کا
 ئایه تی میعراجی پایه ی ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ﴾ ت عه جه ب
 وه سفی ئیعزازت له ته ختی نازی ﴿أَوْ أَدْنَى﴾ ئه کا

عه کسی ئەلفی قامەتی ئەبرۆتە گەر ﴿ن وَالْقَلَم﴾
 سیدقی مەوزوونی کەلامت کەشفی ﴿مَا أَوْحَى﴾ ئەکا
 با وجوودی پرتەوی میهری جەمالی ئەنوەرت
 کێ خەیاڵی زیبی قەسر و سایە «طوبی» ئەکا
 سەلسەبیلی لوتفی تۆ بی شک لە عەرسە ی مەحشەرا
 تەشنە لەب، قانع، لە بادە جامی ﴿أَعْطَيْنَا﴾ ئەکا
 چی لە دەولەت کا، ئەسیری بەندی عیشقی ئەحمەدی
 عیشقی مەحموودی بە عاشق کەسبی ئیستیغنا ئەکا
 «ناریا» وەسفی جەلالی حەزرەتی «خیر البشر»
 کە ی بە سەد دەفتەر هەتا مەحشەر بە شەر ئینشا ئەکا

﴿۲﴾

پینج خشته کی ناری له سەر تاهیر به گی جاف

له مه دح و ستایشی پیغمبەر ﷺ

ئە ی شەهەنشاهی شکۆهی عیززەتی روویی زەمین
 گەوھەری تاجی ریسالەت، شەمسی بورجی مورسەلین

زېنه تى نوورى نبووت تاجدارى مولكى دىن
 مه تله عى سوبحى سه عادهت مه زهه رى سىدق و يه قين
 ئەى سوپا سالارى فەوجى ئەنياو و مورسەلین

**

ئەى شەوى ئەسرا مەلەك خورپرەم لە بۆ ئاھەنگى تۆ
 عەرش و كورسى بوو بە تەخت و مەسنەدى ئەو رەنگى تۆ
 گولشەنى جەننەت خەجالەت ما لە جیلوھى رەنگى تۆ
 بۆ نەوازش زاتى حەق ھەم سوجبەت و ھەم دەنگى تۆ
 شاھىدى تەعزىمى تۆ بوو، شاترى «روح الامین»

**

پرتەوى بەدرى جەمالت شەمعی جەمعی ئەنيا
 زینەتى حوسنى كەمالت سۆزى شەوقى ئەولیا
 گەردى نەعلەینت بەلى رەونەق شكىنى تووتیا
 ميشكى تۆزى دامەنت عەترى دەماغى ئەتقیا
 يەعنى بۆ تەئسىرى بېنش عەینى سورمەى خاكېن

**

من گەدار و بى نەوا، تۆش خاوەنى گەنج و كەرىم
 من نەخۆش و بى دوا ھەر تۆى دەوا بەخش و حەكىم

چی له ههنگامی جهزاکهم بی ههوا خواه و نه دیم
 پروو له کوئی کهم غهیری توئی شافیعی زومرپی نه سیم
 من گونا هبار و خه جالته، توئی «شَفِیعُ الْمُدْنِینِ»

**

با بکهم شیوهن له داخی باخی عومری بی سه مهه
 دهسته نه ژنو دابنیشم وهك هه تیوی بی پدهر
 با به نه شکمی دیده تهر کهم خاك و خوئی راگوزهر
 خو له قور بگرم به جارئی ههر له بی تا تهوقی سهه
 به لکو لوتفی شاهی له ولاك بی نه جاتمد له شین

**

شهه رمه زار و سهه رفگه نده و غافل و دیوانه خووم
 بی شو عاعی مه عریفهت، بی نوور و بی په روانه خووم
 نهی به ریسوایی له کووچهی شاردان هه فسانه خووم
 موسته حه ققی تیر و تانهی ئاشنا و بیگانه خووم
 واجبی ره حمم به سه یا «رَحْمَةٌ لِلْعَالَمِینِ»

**

بورده باری دهستی نه فسی کافری نه ماره خووم
 بی زه خیره و زادی ریگهی ئاخیرهت، بیچاره خووم

رووت و قووتی مه حشه ر و بی سایه و و ئاواره خۆم
 دهسته پاچه و روو سیاھ و عاجز و بیکاره خۆم
 بی به فریادم له ویدا «یا دَلیل الحائرین»

**

من که مه شهوورم به مه حکووم و موتیعی نه فسی شووم
 که ی به ئومید و خه یالی ئیعتیار و ئابرووم
 قهت له خه رمانی ئیتاعت یه ک قه ده م پیشۆ نه چووم
 ئیسته من قانع به خو شه ی ئایه تی ﴿لَا تَقْنَطُوا﴾ م
 مه زره عه ی عه فوی خودا نابی بی بی خو شه چین

**

بی نه سیبی «کعبه الله» و ته وافی خاکی خۆم
 دوور و بی به هره ی مه دینه ی خاکی عه نه رناکی خۆم
 ئه ی ئه سف مه حرروومی زومره ی هه زره تی له ولاکی خۆم
 هه سه رتا مه حرروومی شه هدی زیاره تی شه بیاکی خۆم
 بو نه ریژم ئه شکی ئال و ئاوی گهرم و ئاته شین

**

که ره سه گئی دوای فه وجی خاسانی خوایی که وتوووه
 یانی ده رباری ده ری ئه سحابی که هفی گرتوووه

ئەو لە جەننەت دا موقیم و من لە دۆزه خدا بووه!
 ئەو حەیبی خالیقی عالەم تەرەحوم تا زووہ
 ئەو سەگی ئەسحابی کەهف و من سەگیکی تابیعین!

«ناریا» ئامادە بە نەزدیکە هەنگامی سەفەر
 مەنزڵت دوور و درێژ و چۆلە ریگەت پەرخەتەر
 تا بە کەو غەفلەت نوشینی خاکی، ئەو خاکی بەسەر
 روو لە «روضە»ی موستەفا کە بیژە «یا خیر البشر»
 نیمە تووشەو ریگە جوز ئیخلاسی ئالی تاهیرین

مەلا حامیدی ئالیجانی

مەلا حامیدی ئالیجانی نازناوی شیعری «حامد». کورپی خوا
 لی خوش بوو مەلا «عبد القادر»ی ئالیجانییە؛ (ئالیجان ئاواييکه
 لە نزیکي کيوي سەخناج لە نزیکي ئاوايي باینچۆ - ئەو کيوه
 بە ناوبانگە بە سەخناخی باینچۆ؛ کە مەلا حامید لە شیعەرە کانیدا
 زۆر ناوی بردوووە). بو ئەووەی کە مامۆستا باشتەر بناسن تکایە
 تەماشای کتیبی «نالەو نیمە شەو» بکەن...

«ا»

ساقى! هه تاكهى؟ ساقى! هه تاكهى؟
 سه برم سا وه سهن ههنى هه تاكهى؟
 دهرويش كهف له دهف، نه يچى! دهه له نهى
 مه ترسن له وهى، با بهى جام مهى
 ها وه ختهن تو مار عومرم كه ران تهى
 هه رچى با دا باد، ها دي ره ن سا دهى
 ساقى! با وه ره شه راب گول ره ننگ
 بنوشم پهى ده فع خه م دلهى ته ننگ
 ساقى! با وه ره شه راب گول گول
 بنوشين په رى ده فع ده رد دل
 ساقى! با وه ره با دهى خولا سه
 نوشينى په رى ده فع غه م خا سه
 ساقى! با وه ره با ده و پيال ه
 تا ليم مالووم بو كامى حه لاله
 ساقى! بدهر پيم پيال هى پر مهى
 به عيشق ئه و كه س، كه س ني ه ن وه ك خوى

ساقى! باوهره شهرا و بى غهش
 وهك قهند مهزهى خووش، سور بى وهك ئاتەش
 ساقى! باوهره بادهى جامه كه
 به عيشق بالاي نهونه مامه كه
 ساقى! باوهره باده ههسه كه
 بدهر پيم به عيشق دیده مهسه كه
 ساقى! باوهره خووش شهراوه كه
 به شهوق بالاي پهلكه خاوه كه
 «حامد» قرچيا له نا و تاوه كه
 باوهر باده بى وهك وه فراوه كه

۲

وائه گيرنه وه ئه م پارچه شيعره
 له سهرده مى مهرگيدا هونيو به ته وه
 با بچينه وه با بچينه وه
 ئازيز تو خودا بى با بچينه وه
 به داخى دل و سووزى سينه وه
 به ناله ي پر جووش، پر چه زينه وه

دەس بە دۆعا و چا و بە گرینه وه
 دل وه ئیش زام بی برینه وه
 چوون فهلهك لیمان كهوته قینه وه
 نه ردیوهش شاننا له كه مینه وه
 تا مه حشهر وه داخ یه كترینه وه
 بنیشین وه بورج كهس نه دینه وه
 به سۆز دهرون ئاهیرینه وه
 له داخ فیراق ئه و شیرینه وه
 له داخ فیراق له دەس دووری
 به سۆز دهروون كوره ی ئاجۆری
 «حامد» دۆعا كه مهرگ بو چاره مان
 ته ی ببۆ بسات شه و نزاره مان

ئەم پارچه شیعرانه م له «دیاری بیرداری» «جمال حبیب الله فرج»
 ناسراو به بیدار وه رگرتوووه. خوآ جهزای خهیری پی عه تا بکات.

دا

گوردیکی موسولمانم

من گوردیکی به دینم نه وهی «صلاح الدین» م
رزگاری ئەم میلله تەم له ئیسلامدا ئەینم

**

گوردیکی موسولمانم من رۆلهی گوردستانم
خەلاتم بانگی خوییه بوۆ گهل و نیشتمانم

**

گوردیکی به غیرەتم دژ به زولم و زیلله تم
هەرگیز دەسبەردار نابم له خاک و له میلله تم

**

من گوردیکی دلپاکم دەر بە دەر و بی خاکم
هەزار جور ئاوارەم کەن هەر بەندە ی خوی تاکم

**

گوردیکی خاوەن هۆشم ئاو و خاکم نافرۆشم
بوۆ سەربەستی و ئازادی تەوا و شهیدا و پەرۆشم

**

کوردیکی خوا په رستم کانی باوهره ههستم
له سهر کزی و دامای بیزار و وهرس و پهستم

**

کوردیکی موسولمانم سه ربازیکی قورئانم
بو به رزی په یامی خوا خه لاته مال و گیانم

گه لیاران: ۱۹۸۹/۷/۲۵

﴿۲﴾

موحه ممه د پیغه مبه رمه

موحه ممه د پیغه مبه رمه خوینی دل و جگه رمه
پیغه مبه ریکی وایه مامۆستاکه ی خویه
سه رداری ئه نیایه پیشره وی گشت دونیایه
بو ره وشتی ئه و زاته دهقی قورئان شایه ته
موحه ممه د پیشه وامه بهرنامه که ی ئه و رامه
ئای که ناوی شیرینه! ره حمه ت بو عاله مینه
بو تیکر ای خه لکی گیتی هینای موژده ی سه ربه ستی
موحه ممه د پیغه مبه رمه مامۆستامه، رابه رمه
به ره و به هه شتم ئه بات له ئاگر ئه مدا نه جات

سەربازى پيغەمبەرم بە مال و گيان و سەرم

گەلياران ۱۹۸۹/۳/۹:

(۳)

ئەي موحەممەد

ئەي موحەممەد... ئەي موحەممەد!

سەلامت لى بىت تائەبەد

بەلى، پيغەمبەرى خوايت

خۆرى رووى ئاسمانى دونيايت

لە تارىكى ژينا چرايت

دلسۆزتر لە باوك و برايت

هەر خۆت هەست و سۆز و هيوای

بۆيە دلىيام پيشه‌واى

بۆيە سوورم هەتا ئەمرم

تەنها ريگاكەي تۆ بگرم

ئەي موحەممەد... ئەي موحەممەد!

ئەي دەرياي رهوشتى پەسەند!

هه لگري بانگي ئاسمانيت
 هۆي سه رفيرازي ئينسانيت
 هه لباردهي باره گاي خواي
 شانازي ئادهم و حهواي
 تهنه شويني توئه كهوم
 به ريگاكي توئه سهرووم
 قورباني قورئانه كهتم
 شاگردى بهرنامه كهتم

گهلياران: ۱۹۸۹/۳/۹

﴿۴﴾

ئهى پيغه مبهري

ئهى پيغه مبهري... ئهى پيغه مبهري!
 موژده هيئهر و ترسيئهر!
 بهراستي پيغه مبهري خواي
 تو لووتكهي باوهر و تهقواي
 تو پيشهنگي خوا ناساني
 هر تو دالدهي بي كهساني

هه لگري ئالاي يه كسانيت

نموونه ي به رزي ئينسانيت

رووخينه ري قه لاي سته مي

ته نها هه ر تو سه ركرده مي

ئه ي ني رراوي خواي مه زن!

قورباني تو بي گياني من

باست بو گيان و هوش و دل

ئاو و هه وا و گله بو گول

تو بووي كه خوات پيمان ناساند

تو تووي باوه رت وه شاندا

ئيمه هه موو قه رزاري توين

هه موومان منه تباري توين

له ئاگر ئه مان پاريزي

ئاي كه دلسوز و به ريزي

گه لياران: ۱۹۸۹/۳/۱۱

«۵»

پیغمبهره کهم

پیغمبهره کهم نه خوینده واره
 به لام پهروه ردهی پهروه دگاره
 پیغمبهره کهم راستگۆ و ئەمینه
 وتە ی دەرمانه بو دەر دی سینه
 سەر قافلە ی ریگە ی جیهاد کەرانه
 خۆری رووناکی نا و ئەستیرانه
 دالده ی چهوساوه و لانه وازانه
 هان دهری خیر خوا و هیممهت بهرزانه
 پیغمبهره کهم، ئەو زاتە پاکه
 مایه ی شانازی و بوونی ئەفلاکه
 پیغمبهره کهم هۆی بهختیاریمه
 هەر بهرنامه ی ئەو ریی رزگاریمه
 ئەوم له گشت کهس زیاتر خوش ئەوی
 هەر ئەو رابهرمه لیڕه یان لهوی
 پیغمبهره کهم قورئان رهفتاره
 جیی شانازی به خویندنگه ی غاره

با تیکرایی دونیا هەر کون تا قوژبن
 بیسی دەنگی زۆر زولالی من
 ئەو مامۆستامه... هەر ئەو رابه‌رمه
 خویه شاهد به ئەو پیغه‌مبه‌رمه

میرزا «عبدالرحیم» ی وه‌فایی، مه‌هابادی

ئەم هۆنەرە بە سۆزە لە سالی ۱۲۶۴ی کۆچی لە شاری
 «سابلاخ» دا لە دایک بووه. وه لە سالی ۱۳۳۴ی کۆچی لە
 تەمەنی هفتا سالی‌دا لە دهشت و چۆلی شام کۆچی دوایی
 کردوووه و له‌ویدا نێزراوه. «میژووی وێژە ی کوردی»

له هۆنراوه‌کانی مامۆستا «وه‌فایی»

«۱»

ئە ی دڵ وەرە هۆشیار ببه «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 مه‌حوی جه‌مالی یار ببه «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 له‌م لاوه گریه‌ی نای و نه‌ی، له‌و لاوه خه‌نده‌ی جامی مه‌ی
 ئاگر له‌ عالم به‌ر بده‌ی، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»

جارئ له چاوان بگره خهو، بگری به ناله‌ی نیمه شهو
 تا بیته دهر خورشیدی نهو، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 شووری دل و سوژی دهر وون، زوخاوی جهرگ و مهوجی خوین
 خوینی گهش و فرمیسکی روون، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 تا دل نهسوتی دهم به دهم، فانی نه بی سهر تا قه دهم
 په روانه قهت ناگاته شه، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 تا چاو و دل خوین بار نه کهی، قه تعی هه موو ئه غیار نه کهی
 فیکری ویسالی یار نه کهی، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 عاشق ده بی مهستانه بی، خاکی دهری مه یخانه بی
 ساقی له کن په یمانه بی، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 گهر دل گوشا بادی سه با، شهر حی دلّم بو گهل نه با
 عومری عهزیم چوو به با، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 سووتا دهر وونم سهر به سهر، خوینین دلّه جان و جگهر
 جیسمیکه بی ئیسم و ئه سهر، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 دهیسا له سهر عه هدی ﴿أَلْسَتْ﴾، جامیک له جامان بگره ده ست
 هه رتا ئه بهد مه خمور و مه ست، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 دیوانه و سه ودا سهرم، کوژراوی غه مزه ی دولبه رم
 دل پر له ئیشی نه شته رم، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»

چاوم به سۆزى دل تهره، دهرىايى ئاو و ئاوره
 موترىب بلى، ساقى وهره، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 پهروانه خوى ئاويته بهست، فهرمووى «چرا» مه خمورو مهست؟
 وهسلم به سووتان دىته دهست، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 بولبول دهنالينى هزين، گول دىته عيشوه و پيکهين
 بگري به سۆزى ئاتەشين، «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»
 چى وهك «وه فايى» بهندهيه؟ لهو باغى دل گول خهندهيه؟
 بهو جامه خزرى زيندهيه؟ «هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِينَ»

۲۰

يا رسول الله ده خيلىك رووم نيه بيمه حوزوور
 وهك دزان گهردهن كهچ و شهرمهنده ويستاوم له دوور
 گهرچى سه رمايه م نيه خو موسته حه ققى ره حمه تم
 رهنگى زهره و روويى رهش، مووى سپى و فرميسكى سوور
 وهك له گوشه ي بيشه... تووشى دام و داو
 تووشى نهفس و تووشى شهيتان بووم غه ريب و بى شوعوور
 موسته حه ققى ره حمه تم، ئه ي مهستى حه ق! ئه ي دهستى حه ق!
 دهستى من بگره له نار و بمخه نيو دهرىايى نوور

رۆح له سهر لیوم، نه فهس گیره، له نیو خهوف و رجا
 چاوه پئی فهرمانی توویه، بجیته دهر، یا بیته ژوورا!
 تابى گیسووت وه قتی خهنده تابشی رووت بوو، وتم:
 نه رده بانى عهرشه پایه ی لامه کان مایه ی حوزوور
 تا خهس و خاشاکی بهر دهرگاهی توّم بو دهست بدا
 چم له گولزاری بههشت و له زهتی حوور و قوسوورا!
 یادی رووی توّم کرد و ئارامی نه هیشتم نووری حهق
 ئاووری تی بهردام شو عاعی روژ به ته قریبی بلوور
 دهنگی بی رهنگی سه دای هات رهنگ و دهنگم پی نه ما
 باغی رۆح ئە فزا ده پشکو تن له پووشی وشک و زوور
 قُلْتُ لِي هُوَ الْوَرِي خَبِثْتُ نَفْسِي بِالْهَوَى
 لَهُ مَاءُ الْعُيُونِ، النَّادِمِ مَاءُ طُهُورِ!
 رووی وه دهر نا مووی په ریشان کرد، دلّی پی دامه وه
 یه عنی: هه ر ئە منم شه فیعی عاسیان روژی نشوور
 تا قی ئە برۆم دی، عه یان بوو سو جده گای مولک و مه له ک
 تابشی رووم دی، وه دهر کهوت باره گای نووری سدوور
 ئە ی شه هه نشاهی سه ریری عهرش و رو حانی غولام!
 چل چرای عالم فراز و شان سینت ماه و هوور

شا نشينت عهرشى ئه عزم، جيلوه گاهت فهرشى خاك
 مه زههري وه عد و وه عيادت سه وتى ريزوان، نه فخرى سوور
 ئه ي گوللى گولزارى وه حدهت، سه روى باغى ئيستيفا؟
 عاريزت قه سپى! به يانان، قامه تت وه قتى زوه سوور
 ئه ي جه مالت باوه شينى شاهبالى جو بره ئيل
 جايروبى خاكى ريت كاكوللى غيلمان زولفى حوور
 به نده گاننى عاشقى رووتن ستاره ي ميهر و ماه
 ئه ز خريدى خاكى پيتن عه نهر و ميسك و بخوور
 خوش نويى موسحه فى رووت بو ره واجى حوسنى تو
 خوش خه تى كيشا به سه ر ئاياتى «ته ورات» و «زه بوور»
 گه ر ته جه للاى حه ق مورادى جيلوه يى رووى تو نه بوو
 چاوى «موسا» كه ي ده بو روون بى به سورمه ي كيوى «طور»؟!
 تو و خه مى گيسوت كه ته شريحه له سيرپى روژ و شه و
 تو و خوتووتى رووت كه ته فسيره له سه ر ئاياتى «نوور»
 تو بى يوزاتى خودا قوربان! وه هاوارم وه ره
 ئه و ده مه ي بى كه س ده مينم ده بمه لوقمه ي مار و موور
 دم به خه نده يه ك دم ئه ي كه ششافى سيرپى لامه كان
 كافيه جارئك بفرمووى بو «وه فايى»، يا غه فوور

«۳»

ئەھى «امام المرسلين، شمس الهدى، بحر الهمم»
 ئەھى «شفيع المذنبين، خير الوري، مولى النعم»
 ئەھى نەسیمیکی گولزی زار و شووعایکی روخت
 شهوقی رۆژ و بەدری تابان، عەتری گولزاری ئیرەم
 ئەھى لە شهوقی جەننەتی رووت ئەنیباو و ئەولیا
 رۆح لەسەر لیون وەکوو پەروانە بو دیداری شەم
 ئەھى دەم و خەندەت دەلیلی دەعوویی بوون و نەبوون
 ئەھى برۆ و بالات بەیانی مەعنیی نوون و قەلەم
 ئاسمان پیر بوو لە داخی خەتی رووی توۆ شەو لە رۆژ
 سەد چرای هەلکرد و نەیبوووە سەوادى یەك رەقەم
 توۆ بیی و تەشریفی «لولا» سیرپى ﴿مَازَاغَ الْبَصَرِ﴾
 توۆ و مەقامی «لی مع اللّٰه»، توۆ بیی و نووری قیدەم
 بیئەوام، هیچم نیە، هاتووم و مەحرۆومم مەكە
 قەت لە دەرگای خوۆی گەدای ناکاتە دەر ساحیب کەرەم
 [هیچ تەبییی ریی نیە دەردی دەروونم کا دەوا]
 [ئەمپۆ گەر چارەم نەكەھى «وا حَسْرَتَا يَوْمَ النَّدْمِ»]

هاتمه بهر ئه برۆت ناسوو تێم له سایه ی خه تتی رووت
 ئایه ته: «چی داخلێ که عبه ی بوو نایبێ ترس و غه م»
 ده ست و دامانی خه می گیسووی تۆم به و «عارض» ه
 نائومید نابم که من دهستم له حهلقه ی که عبه ده م
 من چلۆن مه حرووم بېم ئه ی «رحمةً للعالمین»؟
 دێ سه دای ﴿لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ ده م به ده م
 هات نه سیمی خاکی ده رگای ئاوری ده ردم دامرا
 «ذُقْتُ مِنْ مَاءِ الْحَيَاةِ شَابِنِي بَعْدَ الْهَرَمِ»
 چاوه کانت سه رخۆشن قوربان، گوتم: مایل به چین؟
 عه کسی زولفی خسته سه ر حه رفی موده ووهر، یه عنی: ده م
 که و تمه خاکی ده رکی هاتن بم کوژن خو ش به و ده مه
 «قَالَ رَبِّ الْبَيْتِ» هان «لَا تَقْتُلُوا صَيْدَ الْحَرَمِ»
 زه وقی ئه برۆی، شه وقی رووی، خستمیه ناو زولف و گو تی:
 که عبه و روژی مونا جاته و مه قامی مولته زه م
 یاره سوول الله ده زانی تو که شه ی تانه عه دووت
 هم له تو مه علوومه ئه منیش ئوممه تی تۆم هه رچی هم
 که ی ره وایه و غیره ته بو تو که «فخر الانبیاء» ی
 دو شمنی خو ت شاد بفرمووی، ئوممه تی خو ت دل به غه م!؟

داخی تۆم هەر پیوهیه سه دجار دهرم که ی دیمه وه
من سه گیکی تۆم «وه فایی»، روو له دهرگای کی ده که م؟!!

«۴»

رۆحم به فیدات ئه ی گولی گولزاری مه دینه
لوتفت هه بی، روو وا بکه، مه قسوودی مه، دینه
به و جیگه [بویته!] شه ره ف و قورب و مه قامت
لوتفت بی بم به خشه، وه ره جورمی مه بینه
دهرمان مه که هاتوو مه، چه کیمی هه موو دهردان
دهرمان بکه جه رگم که هه موو کۆنه برینه
عومری که ده نالم به ئومیدی گولی زارت
جاریکی بفرموو: که چه هاواره؟ چه شینه؟
فه رزه ن هه موو دونیا من و عومری «خضر» م بوو
بی جه ننه تی رووی تو چه یاتیکه؟ چه ژینه؟
ئیحسانی گول و خاکی دهری پاکی له چاودا
بۆییکیه فه له ک تا هه یه چاوی له زه مینه

رهوشه ن بکه چاوم به کلی خاکی دهري خوت
 بهو عیززه ته فهرشی قهدهمت عهرشی بهرینه
 زولفت له دوولا شاد و گوشادن به جه مالت
 کوا ئه هلی شیمالی؟ هه موو ئه سحابی یه مینه
 مه وقووفی نیگایه که بفرموو به ته ره حوم
 ژهنگاوییه، ئاوی نیه ئاوی نه یی سینه
 پابهندی ئیشاریکه، دهري که له دهروونم
 خودینی یو بوخل و حهسه د و نه خوه ت و کینه
 بهو خال و خه ت و سووره تی گیسووی هه ته حه قیه
 «مانی» که په ریشانی سه نه م خانیه یی چینه
 نادیده م به هه موو ده وله تی دونیاو و قیامه ت
 جارئ به «وه فایی» که بلئ که لبی ئه مینه

پینج خشته کی یه ک

له سه ر به عزئ ئه شعاری کوردی

دافیعی دهرد و عه نامی مه رحه مه تکه ره حمه تی

قاییلی حه مد و سه نامی مه رحه مه تکه ره حمه تی

رؤشنی نوور و سه ناھی مه رحه مه تکه ره حمه تی

«رەببى تۆپشت و پەنامى مەرحەمەتكە رەحمەتى
بەندە عەبدم تۆ خوامى مەرحەمەتكە رەحمەتى»

بىي كەسم و ريسوا وا هاتم رووم نيه سەر هەل بېرم
موفليسم، تەنھا تەماتم رووم نيه سەر هەل بېرم
خاوەنى دەرد و نەجاتم! رووم نيه سەر هەل بېرم
«شەرمەسارى بارەگاتم، رووم نيه سەر هەل بېرم
خۆت كە بەخشندەي گونامى مەرحەمەتكە رەحمەتى»

بەند و قەيدى هەرد و دونيام، هەر بە لوتفت حەل دەبىي
داوەكانى نەفسى ريسوام، هەر بە لوتفت حەل دەبىي
ئارەزووەكەي رۆحى شەيدام هەر بە لوتفت حەل دەبىي
«موشكلاتى دين و دونيام هەر بە لوتفت حەل دەبىي
ساحيب و موشكل گوشامى مەرحەمەتكە رەحمەتى»

تۆ تەيب و كردگارى دەرد و ئازارى منى
رۆشنایى گيانى زار و قەلبى بيمارى منى
چاوەرپىتم تۆ كلىدى رەمزی ئەسرارى منى

«خۆت چه كيمى ئاگه دارى ئيش و ئازارى منى
داروى دهر د و دهوامى، مهرحه مه تكه ره حمه تى»

عيلم و عيرفان و مه قام و گه و ره يى و حيشمه ت هه موو
پاكي و ته قوا و نيشانى و سه روهرى و قودره ت هه موو
ئابروو وه قر و مرووه ت، راستى يو حورمه ت هه موو
«مال و رزق و عومر و ده ولله ت، عيززه ت و زيلله ت هه موو
هه ر به ده ستى خۆته نه زمى، مهرحه مه تكه ره حمه تى»

كو اكه سى تر تاله لاي ئه و من ته قالاي خۆم بكه م
تا مه تاله ي كاره كان و جينس و كالاي خۆم بكه م
زيكرى دۆسى ميهره بان و يارى ئالاي خۆم بكه م
«گه ر دهرم كه ن بچمه كوى؟ لاي كى سكالاي خۆم بكه م؟
مه رجه عى لاله و تكامى مهرحه مه تكه ره حمه تى»

مامۆستا حه قيقى

ناوى عه باس كورپى عه لى پاشاي كورپى برايم ئاغاي تالا و
نازناو و شوّره تى «حه قيقى» يه. له سالى ۱۲۸۱ى هه تاوى له

دیی «مهرجان ئاوا»ی دهشتی حاجی حهسه ن ناوچهی مههاباد
هاتووته دونیاوه و له سالی..... له شاری بوکان فهوتی
کردوووه.

«ا»

مه ولوودنامه

سویاسی بی حه د بو زاتی بی چوون
﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾
«مالك الملك»ی ته نیا و بی شهريك
له عهیب و عاران موبه پرا و تهريك
دانهری زهوی و حهوت ئاسمانه
به و جی و مه كانه خوئی بی مه كانه
هه لسوورپینهری چه رخی روژ و شهو
له عهرز و ئاسمان كییه غهیری ئهوا!
تاك و بی هاوتاه، پاك و بی باكه
خالیقی ئاو و خاك و ئه فلاكه
سهلات و سهلام له سهه ر موسته فا
ره سوولی ئه كره م، خه تمی ئه نبیا

بباری دایم وهك ریژنه‌ی باران

سه‌دهه‌زار، هینده‌ی خیزی رووباران

جیژنی مه‌ولوودی فه‌خری عالمه

رووناکی چاوی چه‌ووا و ئاده‌مه

ره‌حمه‌ت بنیرن بو نووری هو‌دا

«صَلُّوا عَلَیْهِ» فه‌رمووده‌ی خودا

مزگینی هی‌نا عی‌سای موجه‌ر‌ر‌ه‌د

﴿يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾

مزگینی هی‌نا و رووی بو فه‌له‌ك

لی‌ره بو به‌شه‌ر، له‌وی بو مه‌له‌ك

یانئ دوا‌ی من دئ ئیسم ئه‌حمه‌دئ

له‌و چاتر نه‌بی، نه‌هاتوو و نه‌دئ

ناوی «موحه‌مه‌د» نی‌وبانگ ئه‌مینه

له‌قه‌ب «رحمةً للعالمین» ه

ته‌نیا‌گه‌وه‌ره له نی‌و به‌حر و به‌ر

هه‌لب‌ژیراوی «الله أكبر»

شه‌وی زوه‌ووری ره‌حمه‌ت ده‌بارئ

نوور شه‌به‌ق ده‌دا، زولمه‌ت ده‌تاری

پینج سەد و هەفتا میژووی زاینی
 هەلکرا چرای دینی موبینی
 هەر ئەو سالە ی بوو حەملە ی «عام الفیل»
 سالی واقیعیە ی ﴿طَیْرًا اَبَابِل﴾
 بە شەوی دوازدهی «ربیع الاول»
 روژی دینی حەق سەرکەوت لە کەل
 لە شەرق و غەرب و نیژیک و دووری
 دنیا رووناک بوو بە قوبیە ی نووری
 لە روژئاوا را هەتا روژهەلات
 مەلەک داوهری، شەیاتین هەلات
 جیژنی مەولوودی فەخری عالیە
 رووناکی چاوی حەووا و ئادەمە
 رەحمەت بنیڕن بو نووری هودا
 «صَلُّوا عَلَیْهِ» فەرموودە ی خودا
 «جاء بِالْهُدٰی فِی اُمِّ الْقُرٰی
 نُورٌ مِّمَّقُلُهُ عَیْنٌ لَّمْ یَرَ»
 ئاووری ئاوورگی گاور کوژاوه
 روچوو، هەلچورا دەریاچە ی ساوه

تەقى، درزى دا تاقى نۆشىروان
 يانى ئىيجازى نەبى نۆشىروان
 ھەلبوو چل چرا لە جىگەى ئاور
 گىرى دامرکا چۆلە چىراى گاور
 «عوززا» بى عىززەت، «مەنات» بى مەنات
 «ھەبەل» بى بەھا نەما قەدرى «لات»
 تاجى لەسەر نا شای «الوالعزم» ان
 چەمان پەرچەمان چەم و خەم نەمان
 سەمەك تا سەما رەقس و سەمايە
 جىژنى مەولوودى «رسول الله» يە
 جىژنى مەولوودى فەخرى عالەمە
 رووناكى چاوى حەووا و ئادەمە
 رەحمەت بنىرن بۆ نوورى ھودا
 «صَلُّوا عَلَيْهِ» فەرموودەى خودا
 سوورەى «والشمس» ئى قەسەم بە رووتە
 ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى﴾ بە مووتە
 لە نىوئەنيا دورپرى يەتيمى
 خودا فەرموويە: «خولقى عەزيمى»

شه فاعه تی تۆ بۆ تۆ بهی ئادهم
 قه له م له له وحی نووسیوو ئه ودهم
 خودا ناخودای که شتی کرده نووح
 تۆ سه ولت لیدا به عالمی رۆح
 له ئیبراهیمی ئاور به کول بوو
 نوورت له بهینا په رژی نی گول بوو
 میقاتی مووسا عه رز و کیوی توور
 جیی تۆ سیدریه و سه راپه رده ی نوور
 به ئاویدا دا مووسا دهسته گول
 پیشوازی کردی عیسا یه ک مه نزل
 مانگ تۆی دی حق بوو بیژی من نیمه
 ئه ی گوت جهزای بوو کردت دوو نیمه
 تۆ بووی پی راگه ی سکا لای خه زال
 له سه ر تۆ خه تمه موعجیزه ی که مال
 جیژنی مه ولوودی فه خری عالمه
 رووناکی چاوی چه ووا و ئاده مه
 ره حمه ت بنیرن بۆ نووری هودا
 «صَلُّوا عَلَیْهِ» فه رمووده ی خودا

گوللى بونخوشى باغى كىبريا
 رووناكى شه معى جه معى نه نىيا
 شاي تاجداران به تهخت و نه ورهنگ
 نه خشى تاييه تى نه ققاشى يه كرهنگ
 شيرهى شيرينى ﴿شراباً طهور﴾
 سوورەت روژى روون، نوورى عه لا نوور
 مهزه و تام و بوى جوى شير و ههنگوين
 ساقى كهوسەر و تهسنيم و مه عين
 ته نيا گه وهه رى ده رى اى كه رامهت
 ئالا هه لگري روژى قيامهت
 چراى «بيت الله» نوورى مه دينه
 په يكى ره حمه تتت «روح الامين» ه
 له بهر تو فهرمووى خوداى پاك و تاك
 «لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْاَفْلَاكَ»
 خولقت عه زيمه، لوتفت عه ميمه
 ته بعت كه ريمه، من خه مى چيمه
 ترسى مه شه رمه له روژى نه ژمار
 خودا به ره حمه و نه توش تكاكار

به لام زور خیره چاکه ی نهینی
 تو خوا لای چاکان نیوم نههینی
 خاکی ده رگاکه ت له عله و پیرۆزه
 رۆحم فیدات بی، جه ژنه پیرۆزه
 جیژنی مه ولوودی فه خری عالی مه
 رووناکی چاوی چه ووا و ئاده مه
 ره حمه ت بنیرن بو نووری هودا
 «صَلُّوا عَلَیْهِ» فه رمووده ی خودا

«۲»

جه ژنی میعراج

ئه و مانگه مانگی «رجب الله» یه
 مانگی میعراجی ره سول الله یه
 بیست و چه وته م بوو جه بره ئیل ئه مین
 هینای فه رمانی «رَبِّ الْعَالَمِینَ»
 عه رزی کرد سه لام یا رسول الله
 ده عوه ت کراوی بو خزمه ت «الله»

فەرموو خۆ ساز که به وه جهی لازم
 بوراق حازره و منیش مولازم
 له خزمهتت دام تا جیگهی موجاز
 ههتا نزیکی سهرا پهردهی راز
 کردی حه ره کهت ره سوولی که ریم
 بی چوون و چرا بو عهرشی عهزیم
 شهوی میعراجه و شا سواری بوراق
 ریواری ریگای بهرزترین تاق
 رۆبی بو خزمهت حه زره تی باری
 له عهرش و کورسی ره حمهت ده باری
 به شهوقی لالهی «لَيْلَةُ الْأَشْرَى»
 بوو به چراغان سهرا و سهر سهرا
 تا حایل نه بی بو حوزووری حهق
 پهرده لادران ته بهق دوای ته بهق
 رۆحی ئه نبیا و چاکان و پاکان
 به دینی شاد بوون سلا و له پاکان
 سهفی مه لایک چوونه پیشوازی
 بالیان راده خست بو پایه ندازی

له به حرى عه فووت نميک «يه م» يکيه
 که ره م که، لای تو «يه م» يک نميکه (۱)
 دهريای ره حمه تت بي سهر و بنه
 تو بي نیازی، بو ئى وهك منه
 بو خو ت ده زانى خه جاله ت بارم
 به لوتفى خه فیت ئومیده وارم
 گونا هم زوره ده زانى رازم
 تو يى کار سازم به تو ده نازم
 حه کيم نه خوشم ده ردم گرانه
 چاره ی نه خوشی ده وا و ده رمانه
 يه ﴿ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ﴾
 ئومیده وارم، ناترسم له ولا
 نه بی شه فيعه و ئه تو شه فيقى
 يه قين ده به خشى جورمى «حه قيقى»
 بوکان ۱۳۶۴ ی هه تاوى

۱. يه م: «يم»، عه ره بييه به مانا ده ریا.

مه هجووری کوردستانی

ناوی سه یید «عبد الحکیم» کورپی سه یید محه ممه د سه لیم،
 کورپی سه یید عه لی، کورپی سه یید میرزا، کورپی سه یید ئاغه
 جان، کورپی سه یید خه یال، کورپی سه یید گولشه ن، کورپی
 سه یید شیخ ئه حمه دی باینچویه له سالی ۱۲۱۰ی کۆچی له
 گوندی «باینچۆ» ناوچه ی «حوسه یین ئاوا» ی سنه له دایک بووه.
 درێژه ی به ده رس خویندن داوه له کوردستانی عیراق و ئیراندا،
 به تایبه تی له خزمه تی هه زره تی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی قَدِیْرُهُ
 ده رسی خویندوووه و له گه ل شیخ عوسمان «سراج الدین» ی
 گه وره قَدِیْرُهُ عه لاقه ی زۆری بووه. له سالی ۱۲۷۸ی کۆچی
 مانگیدا له ئاوی «گه وه نتو» ی سارال کۆتایی به ژیا نی دویای
 دینی. رۆحی شاد و پله و پایه ی هه ر به رز و به زتر بی و قه بری
 نووران...

پارچه هه لبه ستیک له هونراوه کانی ئه و به رپژه

دما ی ته هه ججود وه قت سوب سه حه ر

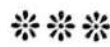
ده رمان ده ردم موحه ممه د نامه ن

عه کسی روخسارش به دری ته مامه ن

ماوای شه‌ریفش خاک حیجازه‌ن
 ئه‌و خاکه‌ ده‌رمان دیه‌ی نه‌سازه‌ن
 ئیستیدعام ئی‌ده‌ن ئه‌وه‌ند نه‌مه‌ردام
 زیاره‌ت «رَوْضَه» ی پاکش بکه‌ردام
 خاک ئاسانه‌کش مالا‌م نه‌دیده‌م
 بو‌بنیام نه‌بو‌ی ئه‌و به‌رگوزیده‌م
 مه‌ره‌م که‌م خاکش په‌ی شیفای زامه‌ت
 نه‌پای هه‌ر ستوون قیام که‌م قامه‌ت
 سه‌یر قه‌ندیلان نو‌ورینش که‌ردام
 شادی بی‌ئه‌و وه‌خت ئه‌گه‌ر بمه‌ردام
 چونکه‌ پی‌م مه‌دان خه‌تی ئازادی
 نامه‌رد بوون به‌و مه‌رگ نه‌که‌رون شادی
 یه‌چ حال‌یوه‌ن جه‌ دانش دووری
 تو‌کو؟ «رَوْضَه» کو؟ لی‌وه‌ی «مه‌هجوری»
 روو سیای عالم خاتی بی‌خه‌به‌ر
 شه‌رمه‌نده‌ی دیوان رۆی «یَوْمَ الْمُحْشَرِّ»
 خه‌وفت بو‌جه‌ نار شه‌راره‌ی شه‌ره‌ر
 بار عیسیانت جه‌ حیساب وه‌ ده‌ر

ها وه ختن دهفتهر عومره كهى پر خهم
 كه تهى «السَّجِيل» بيچو وه هم
 نهى جامهى غه فلهت سهر باوهر وه بهر
 سه جادهى حوزوور بكيشه وه سهر
 نه زاويهى خهم ساكن بهر پهى ویت
 پات نه زهنجیر بو چوون سهوداى شیت
 دوكان فيكرت پر نه قوماش بو
 نهك نهو قوماشه شهيتان ته ماش بو
 مامه لهى سهودات دايم نه جو ش بو
 هه لالهى كالات بانه خروش بو
 جه بارخانهى فهيز با سهربارت بو
 سه د چوون مه هجورى ته له بكارت بو
 روو سیاى عالم خاتى بى خه بهر
 شه رمه ندهى ديوان روى «يَوْمَ الْمُحْشَرِّ»
 يه چ حالپوهن كه فتهنت نه سهر
 يانهت ويړان بو خاكت بو وه سهر
 نه گهر راس ماچى حق نه ويرتهن
 بزانه چهن كهس دامان گيرتهن

تۆبەى گومپراهى و جه تاعەت دوورى
 ئەوان غەرق بەحر شەمالەى نوورى
 بانامووست بۆ سەنگینەن کارت
 ویرت جه ویت بۆ گرانەن بارت
 ویت كەردەن تايبع زومپره كەى هەرەج
 ئەر پات نە جادهى حەقیقەت بۆ كەج
 دەخیل هۆشت بۆ جه ویت بۆ خەبەر
 گونای چەن كەست مەنیهەران وه سەر
 نەحیف و زەعیف سا چوون مەویاری
 مەر تۆ تاقتەت بار چەن كەس چوون دارى؟!
 نەوا بو اچان جه «يَوْمَ الْأَمَانِ»
 یە «مەهجورى» یەن پاسە پیش ئامان

حاجى شیخ محەممەدى حیسامى «عاشق»

كورپى شیخ «سَعْدُ اللَّهِ» كورپى حاجى شیخ «عبد الكرىم»
 دەگاشیخانە. لە سالى ۱۳۱۲ى كۆچى لە دايك بووه. یە كيک
 بووه لە مورید و خەلیفەكانى خوالى خوش بوو شیخ

«حسام الدين». وه له سالى ۱۳۸۷ى كۆچيدا وه فاتى كردوه.
 ئەمەش بە شىكە له هۆنراوه كانى...

«۱»

سهلات و سهلامى حق له سهرفه خرى به شهر بى
 به قه د عيلم و حيلمى ره ب كولو ئانى با هه ر بى
 له دواى خودا گه وره تر هه ر توى قسه موخته سه ر
 ده خيليك يا پيغه مبه ر ره حمه ت شامل چاكر بى
 ئەمن «موور»ى بيچاره شيعرم «كوله»ى بيكاره
 تو خودا شاهى سوله يمان با مه قبوولى خاتر بى
 گه ر كورده، ئە گه ر بورده، گه ر سافه، ئە گه ر دورده
 مه قبوول ته وا و عاله مه مه قبوولى تو ئە گه ر بى
 گيان و ئە ولاد و مالم يه كسه ر ده يكه م قوربان
 يه ك نه زه ر كه له حاله م كافى دونيا و مه حشه ر بى
 ئە وه نده عيسىان بارم له حالى خوّم بيزارم
 يا رسول الله چارم له م ده رد و شور و شه ر بى
 مه لجه ئى دونيا و دينم هه ر توى روحي شيرينم
 مه رحه مه ت كه بت بينم چاو و دل مونه ووهر بى

گەر بەد رهفتار و بەد خووم هه‌رچی هه‌م ئوممه‌تی تۆم
 قه‌لبی قه‌لبم به ئیکسیر، لوتفت به سیم و زه‌ر بی
 بی یار و زۆر غه‌مبارم، روو زه‌رد و شه‌رمه‌سارم
 که‌سی بی‌که‌س تۆی سه‌ردارم، فه‌رموو با غه‌م ئاخ‌ر بی
 «عاشق» تۆم و ده‌نالم چه‌یفه بو فه‌خری عاله‌م
 به زولمی نه‌فس و شه‌یتان ها و ناوت ده‌ر به‌ده‌ر بی
 ره‌حمه‌ت مه‌قرون به ته‌عزیرم «سلام الله‌ الکریم»
 له‌سه‌ر شافیع موزنیین سه‌وزه‌ی بالآ عه‌ر عه‌ر بی

«۲»

به‌یانی گه‌وره‌یی ئال و یاران‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 له‌سه‌ر گه‌وره‌ی ئه‌سحابه‌ی «بووبه‌کر»ه دوای پیغه‌مبه‌ر
 ﴿ثَانِي اثْنَيْنِ﴾ یه ئه‌شی «سددیق» سه‌روه‌ر بی
 له‌دوای ئه‌و گه‌وره‌تر که فه‌رموو یه پیغه‌مبه‌ر
 ئه‌گه‌ر ببوایه دوای من نه‌بی ئه‌بی «عومه‌ر» بی
 له‌سه‌ر ره‌فیق به‌هشتی «عوسمانی» «ذی‌النورین»ه
 له‌سه‌ر شاه‌ی ویلایه‌ت «عه‌لی» له‌قه‌ب چه‌یده‌ر بی

هه م له سهه دوو گه وره ی ناس چه زره تی «حه مزه» و «عه باس»
 سولحی مؤمینین ده کا حوسنی «حه سهن» ئه گه ربی
 ئه وه یه کی له سیبتهین دووهه میان چه زره ت «حوسهین»
 چه دیان شافیع مه حشه ره، بایان ساقی که وسه ربی

(۳)، (۱)

«الصُّبْحُ بَدَا، مِنْ طَلْعَتِهِ
 وَاللَّيْلُ دَجَى، مِنْ وَفْرَتِهِ
 كَامِلُ الْحَيَا جَامِعُ الْأَدَبِ»

سهیدی عه جه م، سهروه ری عه ره ب
 شافیعی زومره ی، عوسیانی ئوممه ت
 به حری مرووه ت، کانی فتووه ت
 چا وره ش خوماری، میانه ئه زه ره
 خو ش خولق و خو ش بو، جیسمی بی سیبه ر
 شه جیع و سه خی، فه قیران نه واز
 «زَاكِبُ الْبُرَاقِ، صَاحِبُ الْأَعْجَازِ»

۱. ئه م پارچه هه لبه سته م له دیوانی «نه و به هار» وه رگرتووه وا
 دیاره تیکه له له ئه شعاری ماموستا «دهشت» و «عاشق».

ئاهوو سووسمار سلامیان لی کرد
 کیوو دار و بهرد، سو جدهیان لی برد
 بهردی بی رۆحی بۆ هاته ته سیح
 له نیو ده ستیدا به زیانی فه سیح
 شکانندی پشتی خوسرهوی بی دین
 زه هری کرده ده م شه کهر و شیرین
 جه رگی فه یه ری برژاند به ته نوور
 ماری خسته نیو هیلانهی فه غفوور
 عه ره بی کیشا به سه ره جه مدا
 داری دا به رۆح ته سه سه ی جه مدا
 بۆ ئیمه هه رگیز سو پاس ناکریت
 ته وزاعی به کهس قیاس ناکریت
 به م گشت ئی عجازه به و کول ئی عرازه
 حه قیه راکیشی پای بی ته ندازه
 ئای له م خه تابه لیره دا کردم
 به خوا هه وای نه و به سه هوی بردم
 وه رنه عه رش و فه رش که سه ره بۆ شانی
 بیکه م به جیگه ی پا راکیشانی

كهسى ئه ميني «لِي مَعَ اللّٰه» بى
 ميهمانى عهزیز زاتى «الله» بى
 «عَفَى اللّٰه عَنكَ» دل نهوازی بى
 «لَعَمْرُكَ» جووقه ی تاجى شاهى بى
 جووبره ئیل شاتر ئاسمانى بى
 "سى" جزمه ی قورئان ئهرمه غانى بى
 فهزای لامه كان جیى پهروازی بى
 زاتى بى شهريك به هه مپرازی بى
 كهسى كه دارای ئه و مه قامه یه
 بى ئه ندازه گى بو ئه و كامه یه؟
 گشتى هه ر لایق ئه و شابازه یه
 تا پاراکیشى هه ر ئه ندازه یه
 خووم و گشت كه سم بین به قوربانى
 واره و اجى دا به موسولمانى
 «عاشق» کو تا كه وه سفى شای «لَوْلَاكَ...»
 «لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْأَفْلاك»
 هه زاران سه لام «مِنْ جَانِبِ اللّٰه»
 له سه ر موچه ممه د، باقى ئه نبیا

شیخ عومەر «ضیاء الدین»

ئەم زاتە لە ریزی چوار کورە گەورە مورپشیدە کە ی شیخ
 عوسمان «سراج الدین» دا کوری سیهه میان و برای باوک و
 دایکی شیخ محەممەد «بهاء الدین» ه. لە شهوی
 دووشه مەمه ۲۶ ی «جمادی الاولی» ی ۱۲۵۵ دا لە دئی بیاره لە
 دایک بووه و لە شهوی دووشه مەمه ۲۲ ی «شوال» ی ۱۳۱۸
 کوچی دوایی کردوووه و لە ژووریکاکا لە نزیك خانه قاوه لە بیاره به
 خاک سپیراوه.

«۱»

کولاهی سیححه تم ناوی که عیلهت تاجی زیلله تمه
 که وای عیززهت له بهر ناکه م که قیللهت بهرگی ره حمه تمه
 له عیش و نوشی حه یوانی ئەمن چ بکه م که ئینسانم
 خه یالی بی به قا بوچی که زیکری یار خیلله تمه
 به شهر ئەسلەن نه بوو ناوی، مه له ک ریگهی نه بوو قه تعهن
 له عەرشی وه حده تا وابوو که ره حمهت جیی مه حه ببه تمه
 عیادهت بو که سی چاکه گرفتاری ته بیعهت بی
 که من مه فتوونی جانانم چ باکی دهر د و عیله تمه

ئەگەر دولبەر بلاوینی هەموو دەرد و بەلا خۆشە
 خودا ناکەردە مەیلی نا، چ فەرقی سوقم و سیححەتمە
 کە دیم خوین جارییە ئەمڕ و لە جەرگ و دل وە کوو سیلاب
 وتم ئەم شاھیدە کافی حیساباتی قیامەتمە
 مەلئی «فەوزی» لە فەھمی خۆت مە کە فکری بەتال هەرگیز
 ئەوہی توۆتی دەگە ی چاوم ئیشاراتی لە خیللەتمە

﴿۲﴾

لە نەشئە ی فەیزی عیشقی فەخری عالەم دل موسەفایە
 لە ژەنگی مەعسیەت شۆراوە سینەم پڕ تەجەللایە
 لە دەس تەزویری نەفس و مەکری شەیتانی لە عین دەرچووم
 عەجەب بالایە روتبە ی عیشقم و نەفسم تەوہللایە
 مەقامی عاریفان بی زەحمەت و رەنج و مەشەققەت دیم
 لە زومپەری عاشقانم بۆیە عالەم لیم تەبەرپرایە
 لە هەرچی روو دەکەم وەک روژ عەیانە چی رومووزاتە
 لەتایف سەر بە سەر موستەغریق ی زیکری «هُوَ اللّٰهُ» یە

له بامی عه ر شه وه په رده ی حیجابم لا درایه کسه ر
 رومووزاتی حه قایق شوعله به خشه، دل ته سه لایه
 له مه یخانه ی حه قیقه ت بووم به ساقی مه جلیسی رهندان
 له حه لقه ی دائیره ی عیشقا که به س جیگه م موعه لایه
 که سی شوغلی مه حه بیته بی ئه بی وه سلی به حه ق ته حقیق
 سه راحت پیت ده لیم خالی له هر نوکته و موعه ممایه
 له موژده ی ئه م خه لاته خوا به تو ی دا موزنیبی روو ره ش
 ده بی رو ح که ی فیدای شوبیاکی «روضه» ی ئه و شه هه نشایه

ماموستا محه ممه دی ره بیعی

ماموستای به نا و بانگ مه لا محه ممه دی ره بیعی کوری خوالی
 خوش بوو مه لا «عبدال حکیم» ه. له سالی ۱۳۱۱ هه تا ویدا له دی
 «دهره ئه سب» سه ر به شاری «دیوانده ره» له دایک بوو، دوا ی
 چند سال خزمه ت به موسولمانان سه ره ئه نجام له ری که وتی
 ۱۳۷۵/۹/۱۲ ی هه تاوی = ۲۰ ره جه بی ۱۴۱۷ مانگی له شاری
 کرماشان به ره حمه تی خودا رویش ت. - خوا ی لی رازی بی

ئەمەش بەشیك له هۆنراوه كانی...

«۱»

دەخیلیك یا رسول الله ئەسیری داوی شەیتانم
 زەلیلی نەفسی مەکار و غەریقێ بەحری عیسیانم
 هەموو عومرم بە زایەع چوو لە ریگە ی جەهل و نادانی
 لە ئەم جوورم و خەتایە ی وا که کردوومە پەشیمانم
 خیلافی ئەمری خالێق جەهله، قەت نایتە دانایی
 دەلیلم «واضح» و روونە که دانا نیم و نادانم
 گوناھانم گەواھی حاله که من دورەندەیی پیسم
 موسولمانی له من دوورە یەقینە غەیرە ئینسانم
 وەلاکین باوەرپم روونە که «لَا يَنْفَكُ» ه ئەو ئوقدە
 خودا خۆی شاھیدی حاله موریدی ئەهلی ئیمانم
 ئومیدیکم هەیه بۆ روژی ئاخر سەد که نا ئەهلم
 له لەوحی سەبتی ئەسمائی سەعادەت سەبتی دیوانم
 موحەممەد «افضل لله مطلق» مەکتووبە یەعنی من
 بە قەیدی خزمەت و ئیخلاسی خاکی دەرکی خاسانم
 ئەگەر باری تەعالا پی کەرەم کردم خۆشە بۆ من
 بمالم خاک و خۆلی دەرکی ئەولادت بە موژگانم

له بهر ته عزمى ناوت رووم نيه بيژم چيه ناوم
 گوناھ و مه عسيهت بارم له زومره ي شهرمه سارانم
 له دهربارى خوداوه ندى «شَفِيعُ الْمَذْنِبِينَ» ي تۆ
 له بهر موژده و عهتاي تۆ دا عهجهب شادان و خهندانم
 شه فاعهت گهر بفرمووى بۆ منيچ ههتتا ئوميدم ههس
 گوناھيشم موزاعهف بى له دارى خولدى ريزوانم

«۲»

يا ئيلاھى شهرمه زار و ديدة گريانم ئەمن
 من خه جالەت روژى ئەو سەر حەشر و ميزانم ئەمن
 يا رسول الله ده خيليك چاره يى بى چاره كان
 دل ئەسيري داوى دهستى نهفس و شهيتانم ئەمن
 رووت و قووتى روژى مه حشهر بى پهنا و ئاواره خووم
 بۆ جوابى روژى ئەو سەر دل پهريشانم ئەمن
 كهس له دهركاي ره حمهتى تۆ نائوميد نابى، ئيتر
 ئەي شههه نشاي ههردوو عالەم خانه وييرانم ئەمن

شاهی شاهان، پیری پیران، هیممه تی کهن بو فقییر
 بو گوناھی کرده وهی خوّم زور په شیمانم ئەمن
 ئاستانهی جیی موراد و مه قسه د و ئاواتمه
 ئەشکی گهرم و ئاهی سەرد و سینە سووزانم ئەمن
 بی نهوا و موفلیسم من بو زه خیره ی ئاخیرهت
 چاوه رپی به خشینی لوتفی پاکی یه زدانم ئەمن

ئەم هۆنراوه له لایه نی جه نابی به ریز مامۆستا شیخ خالد،
 ئیمامی مزگه وتی دارو غه له شاری سلیمانی به دهستان
 گه یشتوو، خوا پله و پایه یان بهرز بکاته وه.

سه لاوات بی به خو پرهم بی، ده خالهت یا رسول الله
 له سه ر تو بی هه موو ده م بی، شه فاعهت یا رسول الله
 به ناوی خوا ی به خشنده، ده خالهت یا رسول الله
 میهره بانه له بو به نده، شه فاعهت یا رسول الله
 حه مد و سه نای ته مامی، ده خالهت یا رسول الله
 له سه ر «افضال» و «انعام» ی، شه فاعهت یا رسول الله

به ئالای ئیسمی ئەللاھت، دەخالەت یا رسول الله
 به رەفرەف حورمەتی جاھت، شەفاعەت یا رسول الله
 بە ناوت سەر بە سەر و ترا، دەخالەت یا رسول الله
 بە رامبەر «أَعْظَمَ الْأَسْمَاءِ»، شەفاعەت یا رسول الله
 بە «جوبریل»ی رەفیق رینگات، دەخالەت یا رسول الله
 لە سیدرە ئەو لە تو جیما، شەفاعەت یا رسول الله
 بە جاھی سەبی دەی کوپرا، دەخالەت یا رسول الله
 بە حووبی «فاتیمە»ی زەهرا، شەفاعەت یا رسول الله
 بە «حەسەن» و بە «حەسەین»ت، دەخالەت یا رسول الله
 دوو رووناکی عەین و زەینت، شەفاعەت یا رسول الله
 بە سببەینی کەریمەینت، دەخالەت یا رسول الله
 بە دوو مانگی نەیرەینت، شەفاعەت یا رسول الله
 بە ئال و بەیت و ئەسحابت، دەخالەت یا رسول الله
 بە گشت ئەولیا و ئەقتابت، شەفاعەت یا رسول الله
 بە یارانێ خاوەن قەدرت، دەخالەت یا رسول الله
 بە ئەسحابی غەزای «بەدر»ت، شەفاعەت یا رسول الله
 بە عەشەرە ی موبەششەرە، دەخالەت یا رسول الله
 بە ئەسحابی «جیشُ العُسرة»، شەفاعەت یا رسول الله

به ئەسحابی غەزای «ئو خود»، دەخالت یا رسول الله
 به بیلالی «ئەحەد ئەحەد»، شەفاعەت یا رسول الله
 لە تەعزیبا ئەمەیی ئەوت، دەخالت یا رسول الله
 بەو شکاندی شەیتان و بت، شەفاعەت یا رسول الله
 ئەیان نایە سەر سینگى بەرد، دەخالت یا رسول الله
 سەد ئافەرىن بۆ مەردى مەرد، شەفاعەت یا رسول الله
 لە نا و جورم و جورح و ئیشا، دەخالت یا رسول الله
 بە نا و درکا ئەیان کیشا، شەفاعەت یا رسول الله
 به ئەسحابی غەزای «خەندەق»، دەخالت یا رسول الله
 بە پەپرەوانى رینگای حەق، شەفاعەت یا رسول الله
 بە «سەلمان»ى دووسەد سألە، دەخالت یا رسول الله
 کە خۆت فەرمووت ئەهلی ماله، شەفاعەت یا رسول الله
 پیر و ژیر و پیر کە ماله، دەخالت یا رسول الله
 حەفرى خەندەق بۆ ئەو ماله، شەفاعەت یا رسول الله
 بە ئەسحاب و بە تاییعین، دەخالت یا رسول الله
 رەزای خوا لییان ئەجمەعین، شەفاعەت یا رسول الله
 بە عالمیان زانای شەرعیین، دەخالت یا رسول الله
 بە ئەئیممەى موجتەهیدین، شەفاعەت یا رسول الله

به «غهوس» و شاهي نه قشبه‌ند، ده خاله‌ت يا رسول الله
 به «ئه حمه‌د» فاروقی سه ره‌ه‌ند، شه فاعه‌ت يا رسول الله
 به شای ده هلی و به «مه‌ولانا»، ده خاله‌ت يا رسول الله
 به پیرانه‌ی هه‌ورامانه، شه فاعه‌ت يا رسول الله
 «سراج‌الدین، بهاء‌الدین، ضیاء‌الدین و نجم‌الدین...
 علاء‌الدین» ی عوسمانی و عوسمانی «علاء‌الدین»
 به ئه‌سحابی «سراج‌الدین»، ده خاله‌ت يا رسول الله
 «هُم شَهَبٌ لِّلْمَجْرِمِینَ»، شه فاعه‌ت يا رسول الله
 ده‌سی بخه‌ره نیو ده‌سمان، ده خاله‌ت يا رسول الله
 له‌گه‌ل ده‌ستی شاهي «عوسمان»، شه فاعه‌ت يا رسول الله
 که چه‌زره‌تی «شا عوسمان»، ده خاله‌ت يا رسول الله
 گهر لوتفی ئه‌و بی به‌سمانه، شه فاعه‌ت يا رسول الله
 به یاران‌ی «سراج‌الدین»، ده خاله‌ت يا رسول الله
 چرای هومان له‌سه‌ر زه‌مین، شه فاعه‌ت يا رسول الله
 به هیواتین، به هیواتین، ده خاله‌ت يا رسول الله
 سه‌گیکی ئه‌هلی ده‌رگاتین، شه فاعه‌ت يا رسول الله
 به هیواین بییه «لوقمان» مان، ده خاله‌ت يا رسول الله
 نه‌خوشین ده‌وا و ده‌رمانان، شه فاعه‌ت يا رسول الله

نه جاتمان دهی له ته نگانه، ده خالهت یا رسول الله
 له دهست ئەم سه گ و گورگانه، شه فاعهت یا رسول الله
 نه جاتمان دهی له ته نگانه، ده خالهت یا رسول الله
 له ته نگانه چ ته نگانه، شه فاعهت یا رسول الله
 له ئاستانهی تو ده رکه وتین، ده خالهت یا رسول الله
 ئیمهش که لبی ده ر ئەشکه وتین، شه فاعهت یا رسول الله
 برسی ورهنگ زهرد، رهش ورووتین، ده خالهت یا رسول الله
 روو له سفره ی روژی سه عات، شه فاعهت یا رسول الله
 هیوامان لیته شه فاعهت، ده خالهت یا رسول الله
 له بو ئەمرو و روژی سه عات، شه فاعهت یا رسول الله

مامۆستا حه مدی

ئه حمه د به گی ساحیب قه ران

ته رجیع به ند له ستایشی پیغه مبه ر ﷺ

«۱»

مسوه دده یی سوبحی ئەزه لی مووی موحه ممه د

خورشیدی به یازی ئەبه دی رووی موحه ممه د

ئەو شامەيە چەشى سەكەنەي ئەر ز و سەماوات
 ھەلھات كە ھىلالى خەمى ئەبرۆيى موحەممەد
 كاسەي سەرم كاسە خول ئەدا مەجمەرى گەردوون
 سەر مەستە لە نەشئەي گولى خۆش بۆيى موحەممەد
 ئىيجازى دەم و دەستى مەسيحاو و كەلىمى
 ھەردوو دەم و دەست كەوتنە بازوويى موحەممەد
 مەيدانى جىھان تەنگە بەبى وادىي مەحشەر
 بۆ بەرقى بۆراقى تەكا پۆيى موحەممەد
 دەرناچى نەفەس رۆژى زيارەت لە ھەوادا
 لاھووتى كە دى ھىرشى بۆ كۆيى موحەممەد
 ئەو پەنجەيە دەريايى وشك كەرد بە ئىشارەت
 بۆ تەشنە كە چى جارى بوو جۆيى موحەممەد
 شايسەيى نووسىنە لە لەوحا وتى ھاتيف
 ئەم مەتلەعەيە سايقى بۆ سوويى موحەممەد
 مسوودەيى سوبحى ئەزەلى موويى موحەممەد
 خورشيدى بەيازى ئەبەدى روويى موحەممەد
 يەك لەمەيى ئەنوارە سەراپايى موحەممەد
 ئەمسالى بە سايش نى ئەعزايى موحەممەد

دوو چاوی هه لێناوه فه له ك وهك مه ه و خورشید
 بو دیده نی دوو نیرگسی شه ه لایی موحه ممه د
 ئەم ئەرز و سه مایه سه ده فی به حری وجووده
 بو دورپی یه تیم گه وه هری یه کتایی موحه ممه د
 تووبا نه چه می قامه تی تووبا له قیاما
 بشنیته وه ئەو وه خته که بالایی موحه ممه د
 ئەسراره ئەمه، دوشمینی هه رگیز نه ده بوو تییر
 ده یکرد به هه موو عومری ته ماشایی موحه ممه د
 ده ردینیی هه زاری وه کوو ئاده م له جینانا
 روخساری گهنم گوونی موسته فا موحه ممه د
 ئەم خه لقه خوا بو یه ئەکا سه وقی مه عاسی
 تا ده ربکه وئ قه دری ته مه نایی موحه ممه د
 ئەنگوشت نومای خاته مییه فه خری ریساله ت
 نه جمی که تیفی مۆری موحه ششایی موحه ممه د
 هاتیف ده لئ به م شیعره ده که ن عالمی بالا
 ته وسیفی جه لالی روخی زیبایی موحه ممه د
 مسوه دده یی سو بچی ئەزه لی مووی موحه ممه د
 خورشیدی به یازی ئەبه دی رووی موحه ممه د

۲

يا موحه ممه د روو ره شى ده رگانه كهى تۆم تۆبه بى
 هه رچى هه م بى شك سه گى ئاسانه كهى تۆم تۆبه بى
 زه رپه يى شوعله ي جه مالت كائىناتى كرده نوو
 هه روو كوو زه رپه منىش په روانه كهى تۆم تۆبه بى
 ئه نيا هه ركه س به ئوممه تيانه وه وهك من ئه لىن
 ئىنتىزارى هيممه تى مهردانه كهى تۆم تۆبه بى
 ناسىخى جومله و كىتاب و جامىعى جومله و كىتاب
 كافرىش بم عاشقى قورئانه كهى تۆم تۆبه بى
 سه يرى ئه عمالم ئه كه م دايم فوغان و ناله مه
 گه ر موفه رپه ح بم له سه ر په يمانه كهى تۆم تۆبه بى
 هه ر به ئانى كاشىفى سىرپرى سه ماوات و مه له ك
 من وه كوو ئه فلاك و مه له ك حه يرانه كهى تۆم تۆبه بى
 خاتىمه ت كىشا به فه رمانى هه موو پىغه مبه ران
 من وه كوو مه هدى له سه ر په يمانه كهى تۆم تۆبه بى
 چه ژنى قوربانه، قه سايىش حازره، خوژگه م به خووم
 خووم و ئه ولادم هه موو قوربانه كهى تۆم تۆبه بى

بیکهس و چهیران و سه‌رگه‌ردانه «حه‌مدی» وه‌ک عه‌ره‌ب
«الْأَمَان»، ده‌ستی من و دامانه‌که‌ی توّم توّبه‌ بی

۳

یا رسول الله زه‌لیل و دلّ حه‌زینم ره‌حه‌مه‌تی
موس‌ته‌مه‌ند و بی‌ قه‌رار و بی‌ قه‌رینم ره‌حه‌مه‌تی
راحه‌تی قه‌لب و وجوود و عیززه‌تی نه‌فسم نه‌ما
وه‌ختی مه‌رگه‌ حافیزی ئیمان و دینم ره‌حه‌مه‌تی
دادخواهی مه‌حشر و پشت و په‌ناهی موئمینان
هه‌منشینی زاتی دونیا ئافه‌رینم ره‌حه‌مه‌تی
با به ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ده‌س بی‌ بکه‌م
چونکه‌ تینووی ره‌حه‌مه‌تم دلّ ئاگرینم، ره‌حه‌مه‌تی
کائینات ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ پر له‌ نووری رووی تو
ئه‌ی حه‌یبی یاری ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ م ره‌حه‌مه‌تی
ئه‌ی وجوودت مه‌نبه‌عی ئه‌لتافی ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
﴿مَالِكِ﴾ ی ئیعجازی شه‌می ﴿يَوْمِ الدِّينِ﴾ م ره‌حه‌مه‌تی

قائمی ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ بووم به ته بلیغاتی تو
 وا ﴿وَإِيَّاكَ﴾ ئەلیم بو ﴿نَسْتَعِينُ﴾ م ره حمه تی
 ﴿إِهْدِنَا﴾ بو ری ﴿صِرَاطَ الْمُسْتَقِيمِ﴾ تو بی و خودا
 بو ئیرائه ی ری ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ﴾ م ره حمه تی
 من له ﴿أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ بانهم بی بهش خوا
 خو سه گی کو یی «امیر المرسلین» م ره حمه تی
 ﴿غَيْرِ﴾ ی تو کی من له ﴿مَغْضُوبٍ عَلَيْهِمْ﴾ لائه دا
 وهك ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ آمین، هیچ نه بینم ره حمه تی
 تو خوا غافل له «حمه دی» قهت مه به روژی جهزا
 روو سیاهم، ئەه ی «شفیع المذنبین» م ره حمه تی

«۴»

ستایشی یه که م خه لیفه ی ئیسلام،

حه زره تی ئەبووبه کری سد دیق رضی الله عنه

وریا به قه له م باسی ئەبووبه کری سد یقه

ئیمانی که ده ریایه کی بی حه دد و عه میقه

گولزاری سه فابه خشی دوو دونیایه دیانته

سد دیق که له و گولشه نه دا تورفه، حه دیق

پیریکی جوان مه‌رده له ته‌سدیقی نه‌بی دا
 ئەو عاشقه، به‌و عه‌شقه بلین عه‌شقی حه‌قیقه
 بازاری قیامه که بکا وه‌زنی عه‌یاری
 دورپری یه‌مه‌نه، له‌علی به‌ده‌خشانه، عه‌قیقه
 پاش ره‌حمی خوا و لوتفی نه‌بی خاسه ئومیدم
 به‌و کامیله‌یه، راجیه، ئەخلاق شه‌قیقه
 موئمین که ئەمانه‌ی هه‌یه باکی چیه ئاخر
 گهر قه‌بره، ئەگهر وه‌یله، ئەگهر ناری حه‌ریقه
 فرمان به‌ری پیغه‌مبه‌ره بو ئوردووی ئیسلام
 یه‌عنی که موشیره ئەو و ئەم خاسه فه‌ریقه
 هه‌رکه‌س که نه‌بی باوه‌ری به‌م سادیه‌یه پیره
 سه‌د ده‌فه‌ ئەگهر ئەه‌لی ته‌ریقه‌ت بی، بی ته‌ریقه
 وازیح ده‌لی ئەم شیعره ئەوانه له‌به‌ری که‌ن
 بو پردی سیرات به‌سیه، له‌جیی ئەمر و وه‌سیقه
 مسوه‌ده‌یی سوبحی ئەزه‌لی مووی موحه‌مه‌د
 خورشیدی به‌یازی ئەبه‌دی رووی موحه‌مه‌د

«۵»

ستایشی دووهم خه لیفه ی ئیسلام،
 حه زره تی عومهری کورپی خه تتاب

ئه ی خامه له رووتا وه رهقت عهینی سوپهر که
 راکیشه ئیتر شیر ی زوبان، باسی عومهر که
 بی پهرده بده بانگی بیلالانه که عومهر
 مهردانه له سه زمانه، له دل ده فعی خه ته که
 ته عریفی جه وادی که فی فارووقی ئه که ی تو
 سه فحه له قسه وه که ته به قی پر له گوهر که
 چا وهه لبره بنواره له ئافاقی عه دلدایا
 میقیاسی له خورشیدی دره خشان و قه مهر که
 بنواره ئه م خاریقه یه مونگیری فارووق
 گهر موقته دیری دوشمنت وه که شیعه ده کهر که
 ته شبیهی رم و سه یف و کهف و قووه تی بازووی
 شوعله ی خور و بهرق، دهستی قهزا، حوکمی قه ده که
 ئیمکانی هه یه هینده قه ناعهت، وه ره «شا» به و
 ئه مسالی گه دا نه فست به خورمای ی ده ده که

ته شیبهی به دوو قۆلی قهوی ئەحمەدی مورسەل
 یا قوووتی پشت، هیزی دل و بەندی جگەر که
 بەم عەدل و سەخا و هیممەتەوه ئەمری وه هایه
 بو مه شەعلی مه حشەر وەرە ئەم شیعره له بهر که
 مسوهددهیی سوبحی ئەزەلی مووی موحه مەد
 خورشیدی به یازی ئەبه دی رووی موحه مەد

«۶»

ستایشی سیهەم خەلیفە ی ئیسلام،
 حەزەرە تی عوسمانی کوری عەفان

عوسمان که نه ههنگیکه له ده‌ریایی حەیادا
 کیۆیکی به ته‌مکینه له دونیایی وه‌فادا
 جورمیکی مونیره له سه‌ماواتی دیانه‌ت
 هه‌ووریکی مه‌تیره که له ئافاقی عه‌تادا
 هی‌نان و جه‌مع کردنه‌وه‌ی ئایه‌تی قورئان
 یه‌عنی یه‌که جبریله له بازاری خوادا

گەر موعجیزه‌ی حه‌زره‌تی ئه‌ییوبه‌ ته‌حه‌ممول
 په‌یغه‌مبه‌ره‌ عوسمان که له مه‌یدانی رجادا
 ئیمان‌ه‌ ئه‌گەر مایه‌یی موئمین له قیامه‌ت
 عوسمان به‌ سه‌رمایه‌ له ئیقلمی سه‌نادا
 ئه‌و حیلیم و حه‌یا و عیلیم و وه‌فایه‌ که له‌وا بوو
 به‌ردوو یه‌تییه‌ باله‌ له مه‌قامی ئومه‌نادا
 به‌م به‌حسه‌ دل و ته‌بع و زوبان و قه‌له‌مم وه‌ک
 سه‌فحه‌ هه‌موو غه‌رقه‌ له ئه‌مواجی سه‌فادا
 عوسمان که ئه‌مه‌ عوشره‌ له میعشاری سیفاتی
 عوسمان که ده‌که‌ن زیگری له سوککانی سه‌مادا
 نوقسانه‌ ده‌لی گه‌رچی له ته‌عریفی نه‌بی‌دا
 ئه‌م شیعره‌ ئه‌ما خو‌شه‌ له ته‌عریفی جه‌لادا
 مسوه‌ده‌یی سوبحی ئه‌زه‌لی مووی موحه‌مه‌د
 خورشیدی به‌یازی ئه‌به‌دی رووی موحه‌مه‌د

۷

ستایشی خه لیفه ی چوارهم،
 حه زره تی عه لی کوری نه بوو تالب

ئو وه خته که شمشیری شه م شیری له دهم هات
 ئه یوت که زه فەر بو عه لی تا سەر به قه دهم هات
 بو فته تحی قه لای خه بیهر و مه یدانی جه به ل بوو
 وه ک نازری قه سرکی به رین روو به ئیره م هات
 ئه سبابی زه فەر خیلعه تی حه ق بوو له ئه زه لدا
 برابوو به بالای عه لی، بو ئه و به که ره م هات
 گهرچی وه کوو یارانی ئه میش پایه یی دین بوو
 ئه م ما به عه لی خاسه وه کوو بابی که ره م هات
 خوا پیم بلئی ریوی منی، من شیر ده شکینم
 ئه م سه وله ته بو شیرى خوا زوری به که م هات
 هه لسا که له چاوی عه لی لی شاوی مه حه بیه ت
 بو زه بتی دلئی هیند و عه ره ب، رووم و عه جه م هات
 ئه م جازیه به ره بی چ بوو تو به عه لیت دا؟
 تا حه ددی په رستش به نه زه ر میسلی سه نه م هات

گەر خاسه له بهر وهسفی عهلی بوّیه به جییه
 موشتاقی ئیجادی سوحو ف و قه تعی قه له م هات
 ئەم شاهه له گه ل ئەم حه شه مه ئە مری وه هایه
 ئەم شیعره بخوینم که له دل بوّنی ئە له م هات
 مسوه دده یی سوبحی ئە زه لی مووی موحه ممه د
 خورشیدی به یازی ئە به دی رووی موحه ممه د

«ئارام»

ئە ی ره ئیسی تاجداران ساحی بی «بیت الحرام»
 په رته وی دینی مو بین و دافیعی هه م و ئە له م
 مه دحی زاتت قه ت ته وا و نابی به ته حریری قه له م

**

گەر بکه م وهسفی جه مالت بی حساب و بی ژمار
 هیچ نموودیکی نیه گەر من بنووسم سه د هه زار
 سه روهرم حه ددم چیه قوربان بکه م مه دحت به زار

**

روو رهش و ههم بى كهس و دل پر غهه و ههم قور به سهه
 زامدار و دل به ئيش و بى عيلاج و بى مه فهر
 روو له كوى كهه چاوه كهه ئهه شافيعى روژى خه تهه

**

من ئه سىرى نه فسى شووم پر هه واو و موفليسم
 بى هه وال و بى شعورم، بى ده واو و موفليسم
 مل كه چ و ههم دهست به تال و ناته واو و موفليسم

**

ئيعتيرافى پى ئه كهه زهنب و خه تام زوره يه قين
 لازمه سهرفى نه زهه كهه ئهه «رئيس المرسلين»
 سه بيئات و جورمه كانى ئه وه لين و ئاخرين

**

دهفتهرى ئه عمالى بهه كردارى خووم بو كى بهرم
 هه ره له پى غه رقى خه تامه تا وه كوو ته وقى سهرم
 موسته حه ققم بو جه هه نههه جيمه، ئه م ما سه ره رم

**

گه ره له زومرهه عاسيان و پر خه تادا به له تو
 هه روه كوو «ئارام» خه جاله تبار و ريسوا به له تو
 چون بليم من بى ئوميدم، بى ئوميد نابم له تو

مه لا ره حمان (جه فايي)

خوالى خوش بوو مه لا «عبد الرحمان» سالى ۱۳۲۰ى
 هه تاوى له ئاوايى ده گاگاي ناوچهى سه رشيوى سه قز له دايك
 بووه. گه لا ويژى سالى ۱۳۷۴هـ وه فاتى كردوو. ئه مهى خواره وه
 به شيكه له هونراوه كاني به شيوهى پارانه وه...

ئىلاهى وا خه جل ماوم به ده ستى نه فسى ئه مماره
 په نا بو كى به رم غه يرى جه نابى تو كه سه تتاره
 به رى راسا نه بوو جارى برؤم و ته ركى دونيا كه م
 له تو عه فوو له من تو به، ته له بكارم له تو چاره
 گوناهى ئاده مت به خشى له بهر حوبى حه بيبى خو ت
 «بكش بر جرم ما خط عفو» تو بيت و ئه و ياره
 زه عيف و روو سيا و نادم ئه وا خو م خسته قاپى تو
 كه تو خاوه ن سه خاواتى منيش بى زاد و «ئاواره»
 به روو زه ردى له ده رگاتا به ئوميدى عه فوو هاتم
 گه دا موحتاجه بو تو شهى غه نى گه ردن كه چ و زاره
 به بارانى ره حم يا ره ب دره ختى باخى ئيمانم
 خه زانى كوفرى لى لادهى كه رى پر عه قره ب و ماره

خه تی ﴿لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ نه ویدی حه ق
 «جه فایی» بهسته مه غفووری که «إِنَّ اللَّهَ» غه ففاره

«آیه النبی»

حاجی شیخ محهممه د سنه یی «آیه النبی»، کوری شیخ
 عه بدولکه ریم، کوری حاجی محهممه د نه قشبه ندی،
 سالی ۱۲۶۲ هـ ق، له دایک بووه، موریدی شیخ «بهاء الدین»
 محهممه د نه قشبه ندی بووه. بیست و یه کی «ذی حجه» ی
 سالی ۱۳۵۱ فه وتی کردوووه.

یا حه ی سپهردم، یا حه ی سپهردم

دونیا و دین و یم به تو سپهردم

هه رتاکه تاوام تاوانان کهردم

ئانه عه فوو تو، ئینه رووی زهردم

ئهر مه لاونیم، وهر مه تاونیم

مه قسوود هه ر ئیده ن به ویت یاونیم

وهر نه من تا بیم مهینه تی دل ریش

تو میم نه کیلان دل وهش کهر و پیش

مووى سيام نه پاي عيسىان سفيد كه رد
 راگه ي راس خاسان ها جه يادم به رد
 سياهه ي نه عمال به ديم ته مامهن
 خوا سا مه رگي رزگاريم كامهن
 نار و عه دالهت، حوكمت بو فهدا
 مه شيو من كام خاك كه روون وه سه ردا
 يا ره ب من به نده ي په سه نديده ي تو م
 هه رچي هه م ئاخو ئافه ريده ي تو م
 تو كه رد ي ئيجاد جه عه ده م ماوا
 تاكه ﴿خَلَقْتُ الْخَلْقَ﴾ ت فهدا ماوا
 نه رچي تا عه تم هيج ناما جه ده س
 ﴿وَلَا تَقْنَطُوا﴾ ئوميدم هه ن به س
 تو سا حيب ئيحسان من ده روئش ريش
 ئيحسان نه و خاسه ن په ري ئه هل ويش
 سا خو گهر ئه هله ن، وه گهر نائه هله ن
 هه ردوو جه لاي تو موساوي وسه هله ن
 به و بديه وه رووي بي ئيختياريم
 «كُنْ لَنَا وَ لَا تَكُنْ عَلَيْنَا»

«ئىمامى»

حاجى مامۇستا مەلا محەممەد ئىمامى، كورپى حاجى مەلا
خزر كورپى سوڧى رەسوول، كورپى فەقىھ محەممەدى ھۆمرە
شالى، كورپى مەلا يەحيا، كورپى مەلا يەعقوبە. لە
سالى ۱۳۴۵ى كوچى مانگى لە گوندى «قەرەچەر» سەر بە
شارى سەقز ھاتۆتە دونياوہ.

چۆن نە گريەم من بەزار و شيوہنى بينا نە كەم
روو لە خاكى كەعبە توللا و يەسريب و بەتجانە كەم
چۆن بە ديدەى ئەشكبار و چۆن بە قەلبى پىر خەتەر
خاك و خۆلى رىي مەدينە سورمەيى بينا نە كەم
چۆن بە برژۆلم نە مالم دەرگەھى رەوزەى نەبى
چۆن رەھى ئەفسانە جوڧى «فاجئاً» مولغانە كەم
چۆن نە رپىژم ئەشكى خوڧن و چۆن نە ناليم دەم بە دەم
چۆن بە غەفلەت دابنیشم زار و واوہيلا نە كەم
چۆن دەبى شاد و سروور بىم بى خەبەر ھەم بى حەزەر
چۆن لە سەفحەى خاترم حوزن و ئەسەف ئينشا نە كەم
چۆن لە فكري مردن و قەبرا نە سووتيم وەك سەمەند
چۆن دەبى شەرمى لە حەبى دائيمى ئەعلا نە كەم

چۆن له دیوانی خودادا رووم ببی بیمه حوزوور
 چۆن دهبی فکری له ریگهی ئاخیرهت پهیدا نه کهم
 چۆن له خاک و قور نه نیشم، چۆن نه کهم سهیحه به زار
 چۆن به فرمیسکی دوو چاوم سهر زه مین دهریا نه کهم
 چۆن دهبی شهیتان و نه فسی ئامیره م رازی بکه م
 چۆن ئیتاعهی حهق له دهس ده م، یادی «یا الله» نه کهم
 چۆن به دایم دانه ریژم سهیلی خه جلّهت من له روو
 ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهُ﴾ چۆن له دل ئیجلا نه کهم
 چۆن نه سووتیم من له خه وفی ﴿يَوْمَ تَسْوَدُّ وُجُوهُ﴾
 چۆن له قهلبی سهنگی خارا نه رمشی پهیدا نه کهم
 چۆن حه یام بی سهر هه لینم من که بیژم یا ره حیم
 قهت له دونیادا به دل من زیگری «یا الله» نه کهم
 ﴿مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ﴾ له دل چۆن دهر بکه م
 چۆن ته ماشای فیعلی خووم و سه بیئه و بیجا نه کهم
 چۆن دهبی خو فی ئیلا ه و ئه مری ئه و روو پی نه ده م
 چۆن دهبی دیوانه ئاسا هه ی هه ی و هه یها نه کهم
 چۆن دهبی مه ربووت به ئه مری نه فسی ئه مماره ببه م
 چۆن دهبی یادی خودا و موسته فا ئیلقا نه کهم

چۆن مه‌ری تاعه‌ت به‌ گورگی نه‌فس و شه‌یتانی بده‌م
 چۆن له‌ بۆ عومری به‌سه‌ر چوو ئاه و واوه‌یلا نه‌که‌م
 چۆن خه‌وی غه‌فله‌ت له‌ خو خه‌م من له‌ دونیای بی سه‌مه‌ر
 بۆ به‌ده‌س هی‌نانی تاعه‌ت قایدی په‌یدا نه‌که‌م
 چۆن ده‌بی من ده‌سته و ئەژنۆ دانه‌نیشم قور به‌ سه‌ر
 چۆن ده‌بی نامه‌ی زه‌نووبیم پر به‌ دل ئیمزانه‌که‌م
 ئە‌ی «ئیمامی» سه‌رفی عومری خو‌ت بکه‌ دايم به‌ شین
 بی‌ژه ئە‌ی ئیمان‌ه‌که‌م، دیوانه‌که‌م، په‌یمان‌ه‌که‌م، عوسیان‌ه‌که‌م

له‌ هو‌نراوه‌کانی مه‌لا «عبد الهادی»

ئه‌فخه‌م‌زاده‌ی سه‌رای سه‌قز

مه‌لا «عبد الهادی» ئه‌فخه‌م‌زاده، کورپی خوالی خو‌ش بوو
 میرزا مه‌حموود ناسراو به‌ ئه‌فخه‌م‌موشی، سالی ۱۳۲۸ی
 کوچی مانگی، به‌رامبه‌ر به‌ ۱۲۸۹ی هه‌تاوی له‌ «قه‌سه‌به‌ی
 بوکان» هاتۆته‌ دونیا و له‌.... وه‌فاتی کردوو.

یا رسولَ الله یا «خَيْرَ الْبَشَرِ»

تکا کاره که ی مهیدانی مه حشه ر

چرای ئیمانمان یا خوا به خیر بیی

یا رسولَ الله نیوت چهن خو شه

رو خسارت وهك گول، بونت وه نه وشه

هیوای ژیانمان یا خوا به خیر بیی

یا رسولَ الله روژی سه رزه مین

ده لیلی ریگه ی گو مراهانی دین

قه زات له گیانمان یا خوا به خیر بیی

یا رسولَ الله گه وره ی ئه نیای

خو شه ویستی لای خوای ته عالی

دین و دونیامان یا خوا به خیر بیی

تیشکی نووری توّ دونیای رووناك كرد
 رڤی و شوینی جوانت خه لقی زور چاك كرد
 پشت و په نامان یاخوا به خیر بیی

**

یاخوا به خیر بیی، خیرت بو هیناین
 دهستووری چاکی و پاکیت بو داناین
 پیّت له سهر چاومان، یاخوا به خیر بیی

**

چاکه دهسمایه ی ههر دوو دونیایه
 ههرکهس خراپه خیری پیش نایه
 توّی پیشه و امان یاخوا به خیر بیی

**

خیر و بهر کهت له ئیمان چاکتر؟
 قازانج و خوشی له دین زیاتر؟
 نیه له لامان یاخوا به خیر بیی

**

شاده م پیّ هینای که پیغه مبهری
 هاتووی تا ئیمه بو به ههشت بهری

حوزوور خودامان، ياخوا به خير بيى

**

دهواى دهردى رۆح خاكي به ربيته

كله ي چاوى دل تۆزى سهر ربيته

وايه گومانمان ياخوا به خير بيى

**

سهر و مال پيشكەش له ربي خوادا

شهرته وهك پياوان بيمه گيان فيدا

قوربانە مالمان ياخوا به خير بيى

**

به نوپژ و رۆژوو يه كجار خوش حالم

به دل ده يبه خشم زه كاتى مالم

مايه ي ئيحسانمان ياخوا به خير بيى

**

شادهت پي دينم هه ج به جي دينم

بو رهزاي خودا خوينم ئه رژينم

ئه وه نيشانمان، ياخوا به خير بيى

**

موسولمان ده بى عه قیده ی وا بى
ئیدی له دوای تو پيغه مبه ر نابى
رسول الله مان ياخوا به خير بى

**

دينت قورئانه و ده بى بمىنى
تا كه س له دوای تو عوزرى نه مىنى
به سه قورئانمان ياخوا به خير بى

«ميرزا ئه سه د»

خوالى خوش بوو ميرزا ئه سه د به ناوبانگ به غولام عه لى
كورى بابا عيرفان، سالى ۱۲۶۹ى كوچى له شارى سنه له داىك
بووه. سالى ۱۳۴۸ى هه تاوى له ته مهنى ۷۹ سالىدا له شارى
بوكان دونياى فانى به جى هيشتوووه. ئه مەيش نموونه يه ك له
هؤنراوه كانى...

يا رسول الله به قورئان خاتهمى پيغه مبه رى
بوگروهى موزنيب و عاسى شه فيع و ره هبه رى

يا رسول الله به مه زلوومى حوسينى كه ربه لا
 گهرچى لايق نيم بفرموو: جوزوى كه لبانى دهري
 يا رسول الله به حويبي فاتيمه و هر دوو گولى
 بگره دهستم روژى گهر سالارى روژى مه حشهرى
 يا رسول الله ته تو بى و حورمه تى هر چوار يار
 بيمه ژير ئالا له قيامت هر ته تۆمان لاگرى
 يا رسول الله چ ته شنهم بو جه مالى روژى رووت
 ته شنه گيم بشكينه ته و روژه كه ساقى كه وسهرى
 يا رسول الله ته گهر تو رحمى ده ربارهم نه كه ي
 عومره كه م داوه به بادا وه كه گه لايه كه داوه رى
 يا رسول الله ته ره حوم كه به حالى مهرگى من
 مه علوون وه دوور نيم خاك به سهر ته وقى سهرى
 يا رسول الله په ناھى بو وه لامى دوو مه له كه
 بو عه زابى گوږ و نارى دوژه خ و دهردى سهرى
 يا رسول الله ده خيله، وه ختى كيشانى حيساب
 نيمه خيږى وه زنى بكرى من له چاكهم بى به رى
 يا رسول الله چ چه يرانم له سهر پردى سيرات
 يه كه نيگاھى كه له پردى تا ده چم بو ته وبهرى

موریدی لوتفی ره سوولی دی «ئه سه د» چوون هه رچی هه ی
 نه و عه ن و که ره هه ن «غولامی» شه سه واری خه بیهری

«بی بهش»

مه لا مه سه وود بی بهش کوری حاجی مه لا «عبدالله»
 شه نه غیه، سالی ۱۹۳۲ز، له شاری «هه ولیر» دا هاتوو ته دونیا،
 سالی ۱۹۵۶ز، بۆیه که م جار ته جویدی قورئانی گۆریوه ته سه ر
 زمانی شیرینی کوردی.

رۆح و مال و جیسم و گیانم یا رسول الله فیدات
 مه لجه ئوو پشت و په نا هم هه ر ئه تۆی بۆ ریی نه جات
 ئاخری پیغه مبه ران و گه وره یی پیغه مبه ران
 مه نبه عی حیلیم و حه یا و ده ریایی عیلیم و مو عیجزات
 با عیسی خه لقی دوو عالهم، یه عنی دونیا و ئاخیره ت
 کانیی عه دل و عه داله ت، مه زه هری عه زم و سو بات
 غه رقی ده ریای سه ییئاتم پر له عوسیان و گونا ه
 روو ره شی رۆژی قیامه ت مات و سه رگه ردان و لات

موسسته حه ققى لوتفى توّمه گهرچى عاسى و موزنىم
 شافىعت بو كىيه قوربان نهم بى گهر من سه يئات
 پادشاه و سه روه رم توّى بهنده يى ده رگانه تم
 ساكه وايه نوورى ديدم واجبه بمكه ي خه لات
 «بى به ش» ايش بم ده چمه نيو فيرده وس و جه ننه ت بى خه فته
 چونكه «مه سه وود» م له سايه ت كافيه به رزى تكات

مه لائه حمه د قازى پىنجوئى

مه لائه حمه د، سالى ۱۹۲۰ز، له شارى پىنجوئى هاتووه ته
 دونيا. سالى ۱۹۸۳ز، رىكه وتى ۱۴۰۳ك، گيانى پاكى به يه زدانى
 گه وره سپارد و له گورستانى سه يوان، له ته نىشت خوالى خوش
 بوو شىخ مه عرووفى نوڊى دا به خاك سپىردراوه. ره وانى شاد و
 پله ي به رز...

سه نا و ستايش، به بى ژماره

به قه له م، به ده م، دل و ئىشاره

به زمانى حال ئه م گشت دونيايه

هه ر له بو خوداى تاك و ته نيايه

هه‌میشه زیندوو ته‌وانا و زانا
 به هه‌موو چشتی له روو نیهانا
 ژیری و زانست دهر به گرۆی ئینسان
 له گهل جیاوازی نهك هه‌موو به کسان
 که‌ره‌م فراوان، ره‌حمه‌ت بی شو‌مار
 په‌رده دهر به سه‌ر خه‌تای خه‌تا کار
 له ده‌ریای ره‌حمی به‌تایبه‌تی ئه‌و
 بارانی دروود به روژ و به شه‌و
 هه‌ر بی به‌رده‌وام، نه‌وه‌ك به ده‌مده‌م
 بو سه‌ر سه‌روه‌ری گشت به‌نی ئاده‌م
 یانی مو‌حه‌مه‌د، گه‌وره‌ی ئه‌نیا
 یه‌که‌م خو‌شه‌ویست له هه‌ر دوو دونیا
 هه‌م له سه‌ر ئالی ئه‌و خاوه‌ن پایه
 له گهل یارانی هه‌تا هه‌تایه

سامال

ئیسماعیل ته‌یمووری نازناوی «سامال»ه؛ کوری
 «عبدالرحمان»ه. سالی ۱۳۳۸ی هه‌تاوی له ئاوابی «نه‌وی

كه نى» له ناوچهى هه وشار له بنه مالهى مه رحوومى حاجى
 شىخ مه حموودى ته یموورى له دايك بووه. ئه وهى خواره وه
 به شىكه له هوئراوه كانى به شيوهى مونا جات...

خوایه به ناوت گه وره تر ناوه
 تو خوت ئه زانى په نام هیناوه
 يا ره ب عالمى له ژیر به حر و بهر
 به ده ستى خوته هه موو خیر و شهر
 ئه تو زاتىكى عالم و مه عبوود
 كه دونیات له جوود هینا به وجوود
 هه ره له جن و ئینس تا موور و مه گهس
 بى ئیزنت هیچكهس هیچ نادات به كهس
 یونست ژيان له زك ماسى يا
 قودرهتت نواند له رووى عاسى يا
 تووى په روهردگار هه موو گيان له بهر
 تووى بووژینهرى هه تيو بى پدهر
 ده رگای كه ره مت بو هه ركه وازه
 له هه ردوو دونیا ئه و كه یفى سازه

خوايه ره حمى تو بى نيهايه ته
 زهر پريهك لوتفت بى كيفايه ته
 هه موو گيانداران په نايان تو يه
 هه ريهك بو رجا هه ره ولى خو يه
 خالقى زانا هه م په نام ئه تو ي
 ئه گهر بى و تو خو ت گونا حم نه شو ي
 ئه من عه بديكى روو رهش و رهنگ زهر د
 ئه بى چى بكم به هه ناسه ي سه رد
 به د به ختم به هو ي گونا ح و ختوور
 ريگه ده رنا كم كه بي م بو حوزوور
 رو حمم پى بكه به لكوو بم رزگار
 پاريزگارم به له عه زابى نار
 «سمائل» يش وه كوو باقى زى رو حان
 سكالايه تى له ده رگاى سوبحان

جانى

مه لاهه حموود كورى «عبد الرحمان» سالى ۱۳۰۰ى كو چى
 هه تاوى، له گوندى ئه شخه ل له دايك بو وه.

خوداوهندا تهره ححوم کهی گیرۆدهی داوی شهیتانم
 ئەسیری نهفسی ئەمماره و زهلیل و زار و عوسیانم
 گولی عومرم به زایع چوو له ریگهی باری عوسیانم
 خوداوهندا ههزار تۆبه له کردهی خۆم په شیمانم
 گولستانی به قای عومرم به باغی بی سه مه ر رویی
 گولیشم چوو، دلیشم چوو، سه راپا غه رقی چهیرانم
 وه کوو بولبول له بۆنی گول وه دوور که وتووم له باغانا
 خودا رۆحمی به حالم کهی زهلیل و مات و چهیرانم
 به ژهنگی مه عسیهت شو علهی رووناکی دل نه ما چ بکه م
 سه گی ده رگاهی تۆم یا ره ب، عه فوو فه رموو گونا هانم
 به هار رۆیشت و زستانه، به فر که وتۆته سه ر کیوان
 له به فری نابیی گول تازه ده بی هه ر بلیم په شیمانم
 به فه زلی نه بووه وه سلّم بی تویشووی چه شر و میزانم
 به مووی به فرین و بی چاوی محه للی رۆحمی ره حمانم
 دلّم خو شه به فه رموودهی خودا مه کتووبی قورئانه
 ﴿لَا تَقْنَطُوا﴾ بۆ ئیسلامه به چه مدیلا موسولمانم
 خه جاله تبار و شه رمه ندهی تۆ «جانی»، غه رقی عوسیانم
 مه ده د یا شافیعی مه حشه ر شه فیعی رۆژی دیوانم

له هوئراوه کانی خه لیفه محه ممه د ره شید خه لوه تی

یا رسول الله ئەمن زار و غەمین و دلّ حەزین

تۆی حەبیبی خالقی عەرش و سەماء و سەر زەمین

رووی شەفاعەت وەر مە گێرە لێم، گوناھبار و زەعیف

تۆ پەناهی موزنیانی هەم ره ئووف و هەم ئەمین

من که بام زۆر گرانه یه عنی باری مه عسیهت

بئی به هاوارم بگه ئەهی «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ»

رووم له دەرگانهی ئەتۆیه گەر دەر مکهی سەد کەرەت

دیمهوه چاره م نیه ئەهی ساحیبی تاج و نگین

من خه جاله تبار و عاسی ئۆ ممه تیککی شه رمه سار

تۆ بکه ره حمی به حال م ئەهی «شَفِيعَ الْمَذْنِبِينَ»

رووت و قووت و بئی نهوا، بئی زاد و تۆ شهی ئاخیرهت

روو سیاھ و سەرفگەندە، خاوهنی گریان و شین

خادیم

سالی ۱۸۹۵ی زایینی له شاره خنجیلانه کهی «کوویه» له

دایک بووه. له ۱۹۷۱/۱/۵ دا وه فاتی کردوووه.

وهك فهلهك بۆ عيشقى تۆ سەرگهشته و چهيرانه رۆژ
 بۆ جهمال و حوسنى تۆ هەر رۆژه سەرگهردانه رۆژ
 ئىقتىباسى نوورى خۆى كردووه له نوورى رووى تۆ
 چونكه لهو رۆژه كه رۆژه بۆ تۆ سەرگهردانه رۆژ
 واله رىگهى عيشقى تۆ ئه و كارى هەر نهسرهوتنه
 جان فيدا و سهربازه بۆ تۆ كارى سهر دانانه رۆژ
 شه و كه دى جيلوهى جهمال و شوعلهيى شه معى روخت
 رۆژ و شه و بۆ شه معى تۆ دهروانى وهك پهروانه رۆژ
 عهينى ئەم تهئسیره ئىكسیره كه تهئسىرى له خاك
 وا كه ئەيكاته تهلاو و گهوههرى يهكدانه رۆژ
 خورپه مى بهخشی درهخت و نه شه زابۆ سه بزه زار
 شيرينى بهخشی حهلاوت ميوه يى باغانه رۆژ
 ماهى دوو ههفته ئەچيته ژىر خسوف و تيره گى
 گهر بزر بى روو به رووى ئەو شوعله يى تابانه رۆژ
 خوشى گهر بىت و بزر كا جيلوه يى مهتابى يار
 ده چنه ژىر په رده ي كسووفا دوور له رووى جانانه رۆژ
 مه تلەبى هەر ياره ئەم هات و چووه و سوورپانه وهى
 بۆ ئيتاعت واكه مەر بهر بهر زهده ي دامانه رۆژ

مه شقى عيشقى كرد له رۆژا كهوته دهشت مه جنوون ئه گهر
 بۆ هه موو شام و سه حهر ئه يدى له سهر شاخانه رۆژ
 بۆ ته و افى كۆيى تۆ سه رگه شته يه و ديت و ده چى
 سه وله جاني عيشقى تۆ بوو گۆيى ئه م مه يدانه رۆژ
 هه ر وه كوو په رگاره ده وري دائيمى بۆ ته حت و فه وق
 نو قته يى مه قسه د ده هانى ياره وا ده و رانه رۆژ
 هه ر ئه لىن وه عده ي ويسالى پى دراوه كاتى غه رب
 خو ين له چاوانى ده بارى دائيما گريانه رۆژ
 چوون له ئاوا بوونى رهنگى لاله ده گرى جورمى ئه و
 وهك بى رىنى جه رگى عاشق خو ينى تا دامانه رۆژ
 وه عده يى ميعراجيان زانيوه هه ر دوو رۆژ و شه و
 بو يه وهك حاجى له سه عيا هه ر وه له ي ده و رانه رۆژ
 شه و له بهر عيجز و نيازى به هره مه ند به م لو تفه بوو
 بى نه سيب ماوه له فه يزى سو حبه تى جانانه رۆژ
 شه و چ شه و مي شكى خه تايى رهنگ و بو ي لى وه رده گرت
 ژى رى هه ر گو شه ي له دامه ن ئه و شه وه په نه هانه رۆژ
 شه و چ شه و ميعراجى شاهى ئه نبيا و وه عده ي ويسال
 تا قيامه ت بۆ شه وى وا به نده يى ئي حسانه رۆژ

شه و چ شه و ئاوس به سهنجیهی سه عادهت بو ههزار
 هه ر ئه بئی روژ چاکری بئی گهرچی خوئی سولتانه روژ
 ئه ر خیتابی «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ» بوو روو به رووت
 شه و له دووری تو ده نالم چاوی من گریانه روژ
 ته شنه لیوئیکم ته توئی سه رچاوهیی ئاوی حیات
 لوتفی تو فه ییازه بو شه و خاوهنی ئیحسانه روژ
 یاخوا برژینه سه ر خوئی و سه حابه و ئال و بهیت
 نووری خووت و هه م سه لاتت تا وه کوو تابانه روژ
 من سه گی ده رگاهتم هه م خادیمی یارانئ تو
 به ندهیی ئیحساتم قوربان هه تا ئه عیانه روژ

شیخ محهمه دی خال

شیخ محهمه دی خال، کورپی شیخ عه لی، له بنه ماله ی
 به ناوبانگی «خال» ه؛ سالی ۱۲۸۳ ی هه تاوی له دایک بووه و له
 سالی ۱۳۶۸ ی هه تاوی کوچی دوایی کردووه.

«۱»

قوربانى ناوت، ناوت چەن خوۋشە
 ئارەقت گوللاو، بوۋنت وەنەوشە
 نىرگىز ئارەقى ئەندامى تۆيە
 بوۋيە پەسەندە ئەورەنگ و بوۋيە
 ناوت بوۋتە بەستەى فرىشتە
 كىلىلى دەرگاي باغى بەهەشتە
 لە ژىر بارەگاي خوا نووسراوہ
 فوروستادەيىت پى سىپىراوہ
 بە ناوى تۆۋە چەرا ھەل كرا
 لە دوور، لە نىزىك رىي پى دەر كرا
 خوا ناوى كردوى بە ھاوناوى خۆى
 ماىەى بولەندى ناوى خوا تۆى
 ئەى پىغەمبەرى شىرىن كردهوہ
 كەعبەت لە ژەنگى بت پاك كردهوہ
 بەبوۋنەى تۆۋە چەرا ھەل كرا
 ماىەى ژيانە بوۋ ھەردوو دونيا

خوا فەرمووێه قورئانی قەدیم

﴿إِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾

کە لەدایک بوو پیغەمبەری خوا

هەر بە بۆنەکەی روناک بوو دنیا

﴿إِنَّا فَتَحْنَا﴾ کە سوورەیی فەتەحە

سەرتا پا بۆ تۆ سەربەرزى و مەدحە

لە مەککەدا بوو بێ باوک و بێ کەس

بۆ مەککە و کەعبە بوو بە فەریاد رەس

لە مەککەدا بوو بێ باوک و برا

بۆ مەککە و کەعبە بوو بە کارەبا

مەککەت لە دەستی بەدکار سەندەو

بەو ئایینی خۆت هەلساندەو

هەر خۆم بە قوربان شاھی مەدینە

سەرتا پا بالای شوعلەیی نوورینە

هەر خۆم بە قوربان خاوینی هەستی

مانگی دوو لەت کرد بە پەنجەیی دەستی

رێنمونی کەر کە هاتە دنیا

دوونیا رووناک بوو وینەیی کارەبا

مه ئوسمان نه که ی تو له قیامهت
 سه ربه رزیت، بو مان بکه ی شه فاعهت
 هه زاران دروود، هه زاران سه لام
 له سه ر موحه ممه د «عَلَيْهِ السَّلَام»

«۲»

خودایا زۆر ستایش بو سروشتی پاکی پیغه مبه ر
 کو بوو پاینده ی ئەم ئایینه، ئە حکامی ئەوه ره هبه ر
 به گه نجی پیشه وای قه ومیکی زۆر مه شهوور ناودار بوو
 به بی خویندن ئەوی فه رمووی، نموونه ی به رزی گوftar بوو
 ئەوی ئەیدی به دل ئەیوت، ئەمه جیی باوه ره راسته
 ئیمامی شافعی فه رموویه: وا خولقاوه خو خواسته
 به دهستی ئەو نرایه قولفی که عبه به رده که ی جه ننهت
 به وه پایه ی بله ند بوو، وهك مووفه رك ماچی ئە که ن ئوممهت
 به دهستووری چه کیمی هه رچی فه رموویه ده وای ده رده
 له ئە ورۆپاش ئەلین «طَبَّ النَّبِيِّ» باوه سه راوورده

ئەگەر ئەو خووى بەدەى كچ كوشتنەت تۆ ھەلنە گرتايە
دەبوو ئافرەت نەمايە، بۆ ريسالەت تۆش نەبوويتايە

۳

ئەى شەھنشاھى ئاسمان و زەمین
ناوى تۆ لای خوا «رەسوولى ئەمین»
روتبەيە كى تىرت كە «لولاك»
پايەى بەرزى داوہ بەم خاكە
ئەو شەوہ چوويتە «مَسْجِدُ الْأَقْصَى»
شاھىدى نەسى «لَيْلَةُ الْأَسْرَاءِ»
بە دوو قۆلى «مهاجر» و «انصار»
شەرق و غەرب بوو بە مەتلەعى ئەنوار
حەرەكەت بوو بە مايەى بەرەكەت
ئەى سەرى ئوممەتتە فیدای سەرەكەت

حيلمى

شىخ محەممەدى شىخ حسەين بەناوبانگە بە «حيلمى»،
سالى ۱۹۰۹ى زايىنى لە قەزاي ھەلەبجە ھاتۆتە دونياوہ. لە
رۆژى ۱۹۸۵/۳/۱۰ كۆچى دوايى كردووہ و لە گۆرستانى
گولانى ھەلەبجە نىژراوہ.

يا رەب روو رەشم من گوناھبارم

لە حوزووورى تۆ زۆر شەرمەزارم

زاتى پيغەمبەر ئەگاتە فريام

چونكە عەبدى تۆم ئومىدەوارم

كەرەمت زۆرە بۆ ئوممەتى خۆت

گەورە، فەريادپرەس، بگە ھاوارم

ھەر تۆ شافيعى لە رۆژى مەحشەر

لە رەحمەتى تۆ منيش بەشدارم

نائومىد نابم ئافەرىدەى تۆم

ھەر زاتى حەقە ويردى سەر زارم

«حيلمى» فەقىر و پير و ئوفتادە

كەوتووم لە مالۆكز و ھەژارم

مه لا سالحي حه ريق

مه لا سالح كورپى مه لا «نصرالله»ى زيويه يه. شاعيرى سوڤى
 و غه زهل ويژى به به هره، دواى نالى و مه حوييه. سالى ۱۸۵۱ى
 زايىنى له گوندى زيويه له دايك بووه. وه له سالى ۱۹۰۷ز،
 وه فاتى كردووه.

به و نووره كه زاهير بوو له سهر رووى موحه ممهد
 عالم هه موو ئاشوفته بوو وهك مووى موحه ممهد
 مه خجول و سهرئه فكه نديه نه سرين و به نه وشه
 بو مووى سه مه ن بوى دوو گيسووى موحه ممهد
 مه جزووبه هه موو كهس به رموز به ئيشاره
 مه جبووره له دهس ساعيد و بازووى موحه ممهد
 سه رووى چه مه نيش پى له گول و خارى غه مايه
 له رزيانه له هه سهرت قه دى دلجووى موحه ممهد
 لالهش وه كوو من سینهى پر هه سهرت و داغه
 تا ديويه تى روخسارى گولبووى موحه ممهد
 زاهيد وه ره پيش تو سه رى ئيمانى زه عيفت
 روويى كه له ميحرابى دوو ئه برووى موحه ممهد

بورهانه له سه ر نه فی و مونات شه وووورۆژ
 مووی که په ریشانه له سه ر رووی موحه ممه د
 روخ و دل و دینت هه یه هه رسیکی «حه ریق» ی
 خه رچی که له ری و ه سف و سه نا جووی موحه ممه د

دهر به دهر

مامۆستا مه لا محه ممه د عه زیزی به رده ره شی ناسراو به
 «دهر به دهر» کوپی مامۆستا مه لا «عبد القادر» و سه یید ئامینه
 خانم، سالی ۱۳۲۵ ی کوچی مانگی هاتوو ه ته دونیا.
 نیمه تویشوو یا ئیلاهی، غه رقی عیسیانم ئەمن
 تووم په ناھی ئەی ئیلاهی، دیده گریانم ئەمن
 ده فته ری کردار و گوفته م، دپیری سووری لی درا
 ژهنگی دل زهنگی خه تایه، دیلی شهیتانم ئەمن
 تیپه ری عومرم له په نجا، ئیسته هه ر دیلی هه وام
 نه وسه ئامیر، دووی له دپی حه ق، مهستی ده وورانم ئەمن
 زۆر گه راوم لای ئەم و ئەو ده ردی دل پر ئیشته
 بوومه بهنده ی زۆر و پاره، دۆله دیوانم ئەمن

دین ده لاین: دهرمانی دهردت بهس له لای پیری مه یه
 پیری تو یا ئه و! ده کامه؟ ویلی یه کسانم ئه من
 ئی وه کوو من کی په نادا، عاجز و بیچاره ئه و
 ئه ی وه کوو من چی ببه خشی؟! ویل و حه یرانم ئه من
 دهشت و دهریاو و که ژ و کیوو سه ما
 جگ له تو کیان خودایه؟! دل به ئیمانم ئه من
 جگ له مولکت روو له چی که م، روو له کی که م، جگ له تو؟!
 هو ی نه بوو، بوونی هه موو تو، بهس به ویردانم ئه من
 کییه کرنووشی نه با؟ بو ذاتی تو «یا ربنا»
 وا له نیو گیژی وجوودا نوقم و وه یلانم ئه من
 زهرپه ییکم له جیهانه، تو به دیت هیئاوه من
 زهرپه یی لوتفت که ره م که، خانه ویرانم ئه من
 گهر که ره م که ی عه فوو به خشش، پیم ببه خشی ئیه تیدا
 دیمه زومپه ی چاکه کانت، تاجی شایانم ئه من
 گهر نه بی هیوا به لوتفت، ئه ی له ئه و به د به ختیه
 تو ی په ناھی بی په نایان، دل به گریانم ئه من
 «دهر به دهر» ده گری ده نالی چون له دهستی دا هه موو...
 چاکه، ئیستاش هاته دهرگات، چاک په شیمانم ئه من

زارى

مه لا كه ريم «صائب»، ناسراو به «زارى»، سالى ۱۲۷۹ى
 هه تاوى له ئاوايى «ئالکه لوو» له دايك بووه و له رۆژى
 ۱۳۶۰/۲/۲۸ى هه تاوى له ۸۱ سالىدا کوچى دوايى کردوو.
 برپیره ره حمهت خودا پر هه رچى دهشت و دهره
 سه ر ئه و ره سوولهى كه شافيع رۆژه كهى مه حشه ره
 ئه م جيژنه جيژنى له دايك بوونى پيغه مبه ره
 جه ژنى زهوورى جه مالى ساحيى كه وسه ره
 ئه ي ئاره زوومه نده كان به بيستنى وه سفى ئه و
 گوى بگرن و دل بدهن به مه دحى ئه و سه روه ره
 نوورى خودا بوو كه هات عاليه مى وا گرته به ر
 شوعاعى نوورى ئه وه هه رچى كه شوعله وه ره
 وه ختى كه رۆژى جه مالى هاته دونيا درا...
 ...به به حر و بهر موژده، له و سولتانه موعته به ره
 كاهينه كانى عه رب وتيان له دايك بووه
 ئه مشه و ره سولئى ده كا بتخانه به مه سخه ره
 سولتانى ميعراجه، ساحيب تاجه هاتوو ده چى
 بو عه رشى ئه علا دينى له وى ئه وهى خه به ره

«طه» و «یاسین»ه، نووره، ره حمه ته، سه فوه ته
 مه حمووده، موختاره، موسته فایه، نه سره ت دهره
 شه فیعه، سه رداره، گه وره ی هه ر دوو دونیا شه وه
 ئیمامی پیغه مبه رانه، تاهیر و شه ته ره
 شه تباع و شه سحابی پاک و چاکی شه و یه ک به یه ک
 له خوئی روژی جه زابی ترس و دهردی سه ره
 هه رکه س داوینی خوئی و ئال و شه سحابی بگری
 بی شک نه جاتی ده بی له زه حمه ت و خه ته ره
 روژی یه قینه، تلووئی داوه «زاری» وه ره
 داوینی بگره به ده ست، به ره حم و غه م لابه ره

میرزا محه ممه د شه مین شنوئی

شاعیری ناوداری میرخاس و سوئی سیفه ت، میرزا
 محه ممه د شه مین کوپی حاجی ئیبراهیم کوپی محه ممه د
 خلیل ناسراو به «شه مین شنوئی»، له سالی ۱۲۶۸ی هه تاوی
 (۱۸۸۹ز) له شاری شنو له دایک بووه. وه له سالی ۱۳۳۳ی
 هه تاوی (۱۹۵۴ز) هه ر له شاری شنو دونیای فانی به جی

هیشتووه. روّحى شاد. ئەمەش چەند پارچە يەك له
هۆنراوه كانى:

«۱»

«يا شفيع المذنبين» تۆ چاره يى كارم بکه
زۆر پەريشانم عيلاجى قەلبى بيمارم بکه
مەرھەميكى له و دەروونى وا بريندارم بکه
رۆحميكي به و زيللهت و به و چاوى خوین بارم بکه
پيّم که رهم که جامى عەيش و مەست و خومارم بکه

عاسى و دەرمانده و زار و زەليلم دل و غەم
عومره کهم رابورد به له هوو له عىبى دونيا بيش و کهم
رۆژيكي روونم نهدى غەيرى غەم و دەرد و ئەلهم
گەرچى زۆر ساحيب گوناھم ئوممەتى تۆم هەرچى هەم
هەر به خۆت روّحمى به ئاھ و نالە يى زارم بکه

وہختى عيزرائيل دى بو قەسدى قەبزی گيانى من
لەشکرى ئيبليس دى بو غارەتى ئيمانى من

دئ سەدايى گريه و شيوهن له فەرزەندانى من
 ئەى نيسارى خاكي بهر پيٽ سەد هەزار وەك گيانى من
 زوو بگه هاواري من، لەو وەزعه قوتارم بگه

دوو مەلائيک دینه سەر من، وەك له قەبرى تەنگ و تار
 بۆ سوئالى ليم دەپرسن، وا به شيددهت ئاشكار
 من غەريب و عاجز و تەنها و بئى ئەحاب و يار
 يا رسول الله تۆ بمکەى لەو عەزابەى رەستگار
 شادمانى فەيزى لوتفى شاهى غەفارم بگه

تۆ «شفيع المذنبين»ى رۆژى ميزان و حساب
 «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ»ى ساحيبي وەحى و كىتاب
 من ئەمىنى روو سياگەر موسته حەقم بۆ عەزاب
 ئوممەتى تۆمە زەليلم ئەى شەهى عالى جەناب
 تۆ پەناهى عاسيانى چارهيى كارم بگه

«۲»

پارانەوہ لہ کاتی ئاوارہ ییدا

زۆر پەشیو و بی قەرارم یا رەسول اللہ دەخیل
 سەرفگەندە و شەرمەزارم یا رەسول اللہ دەخیل
 نیمە سەرمايە و ئەسیرم من لە دەستی نەفسی شووم
 و لە سەرکەند و زەوالم یا رەسول اللہ دەخیل
 ھەرچی فیکری لی دەکەم تۆشەم نیە بۆ ریی نەجات
 ریم نیشان دە بۆم رووناک کە یا رەسول اللہ دەخیل
 موو سپی بوو، چاو زەعیف بوو، قەدر و قودرەت وا برا
 ھەر ئەتۆی پشت و پەناھم یا رەسول اللہ دەخیل
 عومری جوانیم وا بەخت کرد، نەم بوو یەک خالی سپی
 چی بکەم قوربان دەخیلەک، یا رەسول اللہ دەخیل
 من زەعیفم، من نەحیفم، دل رەقم، زۆر چارەپرەش
 تۆش ھەیبی و ھەم تەیبی، یا رەسول اللہ دەخیل
 عومری کامل دیت و دەروا، ھیچ نیە فیکر و شوعوور
 داد و بیداد و پەنام دە، یا رەسول اللہ دەخیل
 موو سپیمە، دل رەشم، ئەمما ھەموو دەم ھەر دەلیم
 «رَبَّنَا احْشُرْنَا» لە گەل تۆ، یا رەسول اللہ دەخیل

من دهنالینم ده گریه م هر له بوئه حوالی خوّم
 چونکه بو خوّم خوّم دهناسم، یا ره سول الله ده خیل
 خوّم نه ناسیوه دهنه ده بوا به فه رمووده ی ره سول
 خوام بناسیبا به راستی، یا ره سول الله ده خیل
 ﴿لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَتِي﴾ که لامی حهق خوئیته تی
 موژده ی عه فوه «شَفِيعاً»، یا ره سول الله ده خیل
 «أَنْتَ رَبِّي، أَنْتَ حَسْبِي» بار الها توئی «صَمَد»
 توّش ئەمین و موقته دامی، یا ره سول الله ده خیل

۳

هونراوه یهك بو شیخی «علاء الدین» حوسه ینی

نه قشبه ندی رحمة الله

ئەتۆی ئەو سه ییدی عالی نه سه ب پیر و جوانی من
 ئەتۆی شاهزاده یی هادی نه سه ب شاه ی خه لانی من
 ئەتۆی حاجی «علاء الدین» له قه ب شیخی زه مانی من
 ئەتۆی ئەو خوّش رووی پر خه نده له ب شیرین زمانی من
 فیدایی له فزی خوشت بی سهر و ئەولاد و گیانی من

**

له دونیا ئه‌ی گولێ یه کتا ئه‌گه‌ر «دارالصفا»^(۱) جیته
 له حه‌شری «جنة‌ المأوی» به‌ رۆحمی حه‌ق له‌سه‌ر ریته
 ئه‌وه‌ی مونکیر به‌ تۆبی بی شعوور، جاهیل و شیته
 ئه‌تۆ لوقمانی ده‌ردانی ده‌واو ده‌رمانیکی پیته
 بده‌ ره‌نجوور و بیماران و حه‌کیمی حال زانی من

عه‌وام و جاهیلی وه‌ك من به‌ زاهیر هه‌ر ئه‌تۆی دیوه
 ئه‌وه‌ی امیل نه‌بی، یا خۆی نه‌ناسی تۆی نه‌ناسیوه
 له‌ پیشی کیمیای هیممه‌ت که ئاسن هه‌روه‌کوو زیوه
 نه‌زه‌ر سائیلی ده‌رگاهت که لیک بی نان و بی شیوه
 له‌ خوانی فه‌یزی خۆت قوربان بده‌ لوقمه‌ك نیشانی من

زه‌لیلی نه‌فسی ئه‌مماره‌، ئه‌سیری داوی شه‌یتانم
 گوناهاکار و گرانبار و گرفتار و په‌ریشانم
 که رووم بو‌ ده‌رکی تۆ هیئا له‌ کرده‌ی خۆ په‌شیمانم
 ئه‌تۆ بی مه‌رقه‌دی شیخ «هادی‌الدین» بیکه‌ ده‌رمانم

۱. «دارالصفا» له‌ دیده‌ و بو‌چوونی ئه‌دیب و شاعیراندا به‌ «خه‌لان» ده‌گوترا، هه‌روه‌ك «دارالامان» به‌ زینووی شیخ ده‌گوترا.

نه خوۆشی دهردی عوسیانم، ته بیبی میره بانى من

له هیجرانى گولێ روویهت وه کوو بولبول به هاوارم
 فه قیریکی «شنۆ» ییمه، «ئه مین» ی بی کهس و کارم
 به تیری عیشقی تو سولتان «علاءالدین» بریندارم
 نه ته نیا هه ر له دونیایی به دامی تو گرفتارم
 ده ژیر خاکیش هه تا ده رزی و جوودی ناته واوی من

«۴»

بو سه ماحه تی شیخ «علاءالدین» حوسه ینی
 نه قشبه ندی ﷺ له کاتی زیارهت کردنیدا
 له دئی «خه لان»

ئه ی بلووری گهردنت ئاوینه یی قودرهت میسال
 په رتهوی عیشقت له قهلبی عاشقان بهرقی شیمال
 ئیسمی پاکت سه یقهلی ژهنگی دلی پر قیل و قال
 ره وشه نی چه شمی موریدان، شیخی عه لائی شیخ جه لال
 هیممه تیکم بو بکه ی ئه ی یادگاری شیخ که مال

دل له دووری رویی شه معت شه و وه کوو په روانه یه
 سه بر و ئارامی نه ماوه بی هوش و دیوانه یه
 تا ئه توی دیوه له قهوم و خویشی خوئی بیگانه یه
 ههروه کوو مه جنوون له داخت کیو و سه حرای لانه یه
 مه سکه نی بوته چیا و دهشت و هاموون جیبال

**

رووم له بو ده رکی تو هیئا ئه ی شه هی «دارالصفا»
 چونکه قوربان زور له خووم کردووه جه ور و جه فا
 هیمه تیکم بو بکه تو له م جیهانی بی وه فا
 گهرچی ده ردی من گرانه بووم بخوازه یه ك شه فا
 با شه و و روژی دلی من بهس بکاتن ناله نال

**

خانه دانی ئیوه قوربان فه یز به خشی خاس و عام
 مه رقه دی شیخ «هادی الدین» نووری دلهایی زولام
 مه قسه دی عالم له خزمهت ئیوه حاصل بوو ته مام
 جاره کی بو منی فه قیریش زوو مویه سسه ر کهن مه رام
 تا نه مردوومه بینم شادیی شه وقی ویسال

**

گەر «ئەمىن» ئەورپۆكە قوربان زۆر گوناھكارە، ئەسسىم
 چاوى تى بىرپىوۋە دە لوتقى ئەغىيايان وەك يەتىم
 بۆم تەمەننا كە لە خزمەت خالىقى حەيى كەرىم
 بەلكە رەھمىكى بىكا پىم واحىدى فەردى عەزىم
 دل مۇنەۋۋەربى بە نوورى روئىەتى ماھى جەمال

لە ھۆنراۋە كاي مامۇستا مەلا مەحمۇدى كالى، مامۇستا و
 مودەپرېسى ئاۋايى نىگل، سەر بە شارى سەنە.
 حەمد و سەنا بى بۆ پەرۋەردگار
 ھەلسوۋرپىنەرى چەرخى رۆژگار
 دروود بى وئىنەى بارانى بەھار
 بە تا و بۆ رۆحى رەسوولى نازدار
 ئەنجا سەرواز كا لەوۋ بۆ ياران
 يارانى بەرزى نا و دارى مەيدان
 تىكۆشەرانى رى راستى ئايىن

«رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ»

مه لا محه ممه د سالحي «فخرالعلما»

مامؤستا يه كيڭكه له دؤسته كانى مه وله وى. مه لا محه ممه د سالح،
 كورى شيخ محه ممه دى.... كورى شيخ نه حمه دى ته خته يى يه
 كه به شيخ نه حمه دى عه للامه به ناوبانگ بووه. باوك و باپىرى
 نه م به ريزه له شيخ مه حموود به ره و خوار ولاتى خويانيان به جى
 هيشتوو و له دى «ده ژن» له نزيكى ئاوى «پالنگان» نيشته جى
 بوون، نه م زاته پاش ئيجازه ئيجازه وه رگرتن روو نه كاته شارى
 سنه و له وى دائه نيشى و خه ريكى ته دريس و وانه بيژى بووه،
 وه له پال دهرسه كانيدا شيعريشى داناوه، نه مه نموونه ي به شيكه
 له هؤنراوه كانى... (۱)

ئازيزم به ستهن، ئازيزم به ستهن

جه وساوه نه رات زوننارم به ستهن

شيشه ي نام و نهنگ ته قوام شكه ستهن

نه عزام جه باده ي مه يل تو مه ستهن

«اذان» م سه داي سه وداي بالاتهن

«قامت» م زيكرب بالاي ئالاتهن

۱. بو باشر ئاگادارى له ژيان و به رزى نه م زاته برواننه كتيبي
 «يادى مهردان» داناوى مامؤستا مه لا عبدالكرىمى موده پريس.

تا وه زولف و رووی تو تهماشامهن
 ئهدای نمای فهرز سوبح و عیشامهن
 سه ججادهم وه هوون زامت رهنگ کهردن
 سو جدهم وه میحراب ئه برۆی تو بهردهن
 ئهدای زه کاتم: نیسار رووحهن
 وه خاک پای تو م ههزار فتووحهن
 چه ججم، ته و افم ئه ر شهوون ئه ر روون
 هه وای گهشت دهور ئاسانه کهی توون
 ته پل ریسواییم وه هه رجا ژنیا
 نامه ی به دنامیم په ی هه رکهس و نیا
 په رده ی ئا برووم سه د جار دریاوه
 تاسم نه بازار عالم زریاوه
 هوونم چ حاکم، چ قازی، چ شیخ
 واجب مزانان بریزان وه تیخ
 ئازیز سا وه ره غم قهول خاس و عام
 جه تاو تانه ی مهردم ئه ییام
 شهرت بو، کامین شهرت؟! شهرت هه ر جاران
 شهرت عاشقان جانفیدای یاران

تا زه پری جه تهن مانۆم نه فه سی
 گوش نه دهم وه حرف واتهی هیچ که سی
 تا رۆی ره ستاخیز ساعه تم نه بو
 غهیر جه دین تو تاعه تم نه بو
 که ی مهیل، که ی موبهت، که ی سۆزش دل
 هه ر رۆ زیاد کهم تا سای سه رای گل
 هه رفین واتهنم، عه هدین که رده نم
 شه رتهن وه فای ویم وه گل به رده نم
 ئه ر عالم ته مام وه نه م بیان جه م
 به ند به ند ئه عزام جیا کهن جه هه م
 ره گ ره گ بم پیکان وه قه ناره وه
 ئاویزانم کهن وه سی داره وه
 جار بدهن وه ناو کووچه ی شاراندا
 وه عیبره تم کهن وه بازاراندا
 شه رت بو هه ر ساعهت مه یلت زیاد کهم
 خاتر هه ر وه عه شق بالاکهت شاد کهم
 ته رک وه فا و مهیل جینن و به شه ر کهم
 وه مهیل تو وه روو ئه و مه حشه ر کهم

سا ئازيز، قوربان، ديدة و حهياتم
 بستم، باده كه، لاتم، مه نام!
 روچه كه، حورم، باغم، بهه شتم
 ئاره زوى دونيا و قيامت گشتم
 قوربان توچ به عشق ئوه ل جارينت
 به شق سوز عشق گهرم پارينت
 بزان گيان فیدام، ئيمتihan تاكه ي!
 وينه ي من عاشق سه رگه ردان تاكه ي!

ويسالى

محه ممدى ويسالى كورى شيخ ئه حمه دى شيخ ته هاي
 شيخ عزيزى عومهرى شيخ «عبد اللطيف» ي مه ردوخي له
 شيخه كانى قه ره داغه. له گوندى ته كيه له ۱۹۰۲/۳/۲۲ ي
 زاينى هاتوته دونياوه. له روژى ۱۹۷۳/۱۰/۲۹، كوچى
 دوايى كردووه و له سوليمانى نيژراوه.
 به شوعله ي جه بهه يي ئاده م، به نوورى سه بيدى عالم
 به حالى عه بدى موحتاجم، نزوولى ره حمه تت ئه رحه م

ئە گەر ره حمی نه که ی یا ره ب به غایهت دل په ریشانین
 هه موو هه ر چاوه پئی سروه ی نه سیمی ره حمه تین هه ر ده م
 ببارینه به سه رمانا له هه وری ره حمه ت ره حمه ت
 به حه ققی ئال و ئە ولاد و سه حابه ی سه ییدی ئە کره م
 ده روون و دل بریندارین، به تیری میحنه تی ده وران
 له بو چاک بوونه وه ی هه ردوو ئە بی هه ر خوا بدا مه ره م
 به بی بارانی داماوین، به جورمی پر داگیراوین
 له به ندی میحنه تا ماوین، خودا ره حمی نه کاج بکه م
 ئومیدم وایه برژینی خودا ره حمه ت به ره حمی خو ی
 به سه رمانا، له دلمانا، نه مینی هیچ غه م و ماته م
 بحووری ره حمه تی ره حمان عه میق و پان و بی سامان
 چلۆن مه حرووم ئە بین؟ نابین! له ره حمی خوا وه کوو به لحه م
 خودا هه رچی موقه دده ر کرد، به لی هه روا ئە بی یاران
 به ته دبیری عه بد ته قدیر موغهییه ر نابی زۆر و که م
 وه لی پارانه وه شه رته له قاپی حه ق وه کوو ئاده م
 که شایه د بنوینی ره حمه ت له گه لمان خالقی عالم
 خه جاله ت بار و روو زه ردین، به قه سوته دل وه کوو به ردین
 به غایه ت سست و نامه ردین، به ره حمی خو ت خوا ئە رحه م

مه گهر ههر قور به سهردا كهين، له قاپى حهق به روو زهردى
 له جورمى ئيمهيه دونيا، بووه تاريك به تووز و غهه
 به بى تويشوى عه مهل چى بكهين ئه بى يا ره ب له مه حشهردا
 چلون روومان بى روو كهينه قاپى حه زره تى خاتهم
 وه كوو من روو رهش و موجريم له دونيا نابينى هيچ كهس
 مه گهر راحيم بكاره حمى وه ئيلا جيگه مه حه وتهم
 خودا بو مه رهه مى داناوه «جَنَّةُ الْمَأْوَى»
 ئەمىن بن نيعمهت خودا نايدا به نامه حرهه
 «ويسالى» خاتيمه ي بينه به يانى زيلله تى ئه حوال
 نه تيجه خالق ئه يزانى «فَصَلِّ أَنْتَ لَا تَعْلَمَ»

له هوئراوه كانى سه فوهت

«ا»

سه لام...

سه لام له سهه ر تويا رسول الله

سه لام له سهه ر تويا حبيب الله

سهلام له سهر تو يا نه بي رحمة
 سهلام له سهر تو شافيعى ئوممهت
 سهلام له سهر تو به شير و نه زير
 سهلام له سهر تو زاهير و زه هير
 سهلام له سهر تو ره سوولى كه ريم
 تو ي له سهر خولق و ره و شتى عه زيم
 سهلام له سهر تو ميسباحى زه لام
 ئه ي پيغه مبهرى خويى عه للام
 سهلامت له سهر خاوهن موعجيزات
 سهلامت له سهر ساحيب كه رامات
 سهلامت له سهر خاوهن به راهين
 خاوهن دينى راست موعجيزه ي مو بين
 شه هادته ئه دهم گه ياتته ئوممهت
 ريساله تى خوا له گه ل ئه مانهت
 ئاموژگاريت كرد يه كسهر بو ئوممهت
 لاتدا له سهريان غه م و مه شه فقهت
 غه زات كرد له رى «رب العالمين»
 خويه ريشت كرد هه تا هات يه قين

«السّلام» پيغەمبەرى رەحمەت ئەتۆى
 «السّلام» ئەى شافىعى ئوممەت ئەتۆى
 «السّلام» ئەى تۆ بەشىر و تۆ نەزىر
 «السّلام» ئەى زاھىر و ئەى تۆ زەھىر
 «السّلام» ئەى ساحىبى خولقى عەزىم
 «السّلام» ئەى خاوەنى لوتفى عەمىم
 «السّلام» ئەى نوورى تارىكى و زەلەم
 «السّلام» ئەى رەحمەتى بۆ گشت ئەنام
 «السّلام» ئەى سەيىدى بۆ مورسەلین
 «السّلام» پشت و پەناھى موئمىن

۳

بۆ پيغەمبەر ﷺ

بە جەژنى مەولوودى زاتى ئەنازم
 لە سايەى لوتفى ئەودا سەرفەرازم
 نەوہك ئەو لوتفە تەنيا بۆ من و بەس
 نيگاھيكي نەجاتە بۆ ھەموو كەس

ره سوولئی هاته روو روژی بوو عالم...
 به جارئی نو قمی ده ریای جه هل و ماته م
 چ زاتی؟ روژی عیرفان، نووری یه زدان
 سه نا خوانی ئه وه ئایاتی قورئان
 زه مین پر شیرک و کوفر و بت په رستی
 ده مار و ده عیه و کین، خوویی پهستی
 هه موو جه رده و درنده و جانه وهر بوون
 له مه ردی پیاوه تیدا بی هونه ر بوون
 به ته نیا راپه ری ئه و میهره بانه
 به هیزی ئیزه دی له رووی ئه م جیهانه
 له گه ل ئه هلی حیجازی پاک بونیاد
 به قورئان و حه دیسی که وته ئیرشاد
 له گه ل پاکان به نووری وه عزی قورئان
 له گه ل سه رکه ش به مه ودای تیغی بورپران
 هه تا کوو خه لقی خسته سه ر حه قیقه ت
 دروستی کرد له جه رده قه وم و ئوممه ت
 ولاتی کرده چی؟! کردیه حیجازی
 هه تا مه حشه ر که ئینسان پیی بنازی

له جیی زۆر و درۆ، عهدل و مه‌حه‌به‌ت
 له جیگه‌ی بوغز و کین دانیشته سه‌داقه‌ت
 هه‌تا ئیسلام گه‌یشه ئه‌وجی ئه‌فلاک
 به‌هیز و هیممه‌تی سولتانی له‌ولاک
 موحه‌مه‌د شاگولی گولزاری وه‌حده‌ت
 موحه‌مه‌د سه‌روی بوستانی مه‌حه‌به‌ت
 له‌سایه‌ی ئه‌هلی کوفرا بووی نه‌جاتی
 به‌حالی ئوممه‌تی خو‌ت ئیلتیفاتی
 ببارینه‌خوا بارانی ره‌حمه‌ت
 له‌سه‌ر خو‌ی و سه‌حابه‌ و ئال و ئوممه‌ت

شیخ له‌تیف

یه‌کیکه‌ له‌ شاعیره‌ ناوداره‌کانی ناوچه‌ی که‌رکوک له‌ سالی
 ۱۹۰۵ له‌ دینی چه‌لکانه‌ی ناوچه‌ی «قه‌ره‌حه‌سه‌ن»ی که‌رکوک
 له‌ دایک بووه. له‌ سالی ۱۹۸۶ له‌ که‌رکوک کۆچی دوایی کردووه.
 ئه‌مه‌یش به‌شیخ له‌شعیره‌کانی...

»ا«

ئەي ره ئیسی جه معی مه خلوق

ئەي ره ئیسی جه معی مه خلوق شاهی شاهانم وەرە
 ئەي ئەمیری هەردوو دونیا مەردی مەیدانم وەرە
 من گوناھبار و خەجالەت روو ره شی روژی جه زام
 خاوەنی عیزز و شەرەف، توی روچ بە قوربانم وەرە

**

خاتری روخساری نوورینی جه نابت خوی مەزن
 ئەرز و ئاسمانی دروست کرد چا و بە گریانم
 من ئەزانم کردەوہی چاکەم نیە سا چی بکەم
 رەحمەتی فەرموو گەدام بو مالی ویرانم وەرە

**

من ئەوہندە هەول ئەدەم نەفسم لە دەستم دەرچووہ
 چی لە مەیلی نەفسی بەد کەم جانی جانانم وەرە
 گەر لە مەولا خوا بە خوئی رەحمی بکاتە حالی من
 نەفسی بەد کارم ئەکوژری دل بە قوربانم وەرە

**

ههروه کو سیروان له چاوم ئا و ئه چۆرئ بی و چان
 روو رهشی دونیا و قیامت دهسته دامانم وهره
 «لوتفی» بهس شیوهن بکه بوئ ناگیرئ نه فسی بهدت
 شاهی «لولاك» بیته ئیمداد نووری ئیمانم وهره

(۲)

یا رسول الله (۱)

یا رسول الله ده خیله روو رهش و نامه سیام
 غهیری تو هیچ کس نیه بو من بی پشت و په نام
 روو رهشی ده رگاهی تو م هاتوومه بهر ده رگانه کت
 عاجز و ریسوای گوناهم خاکه ساری رووی جه زام
 زور په شیمانم ئه گهرچی پاره ناکا داد و شین
 عومری گه نجیم رابوارد گشتی به بی هوشی و نه فام
 تازه چی بکه م روو له کوئ کهم کئ به یاد کهم غهیری تو
 چاوه ریئی لوتفت ئه کهم وه ستاوه مه ههروه ک خه دام

۱. له سالی ۱۹۶۷ کاتی چوووه بو ته وافی که عبه ئه م غه زه له ی
 وتوووه.

سه‌ری خوّم هه‌ل گرت و هاتم بوّ ده‌خاله‌ت بوّ رجا
 مل که‌چ و روو زه‌رد و مه‌ئوسم ئه‌تۆی «خیر الأنام»
 ته‌رکی فه‌رز و سوننه‌تم زۆره‌چ فایده‌چوو له‌ ده‌س
 خوّم به‌ نه‌سلی توّ ئه‌زانم ئه‌ی حه‌یبی لایه‌نام
 «لوتفی» ده‌ردی زۆر گرانه‌ ئه‌ی «شفیع المذنبین»
 رووی لوتفت سا‌نیشان ده‌ زۆر زه‌لیل و بی‌ نه‌وام

۳

شای «خیرالبشر» موحه‌مه‌دی موسته‌فا

شای «خیرالبشر» فه‌خری کائینات
 مه‌نبه‌عی ئه‌وساف و زومپه‌ی مومکینات
 ئه‌سده‌قی موته‌لق «بالحق» و به‌ حه‌ق
 به‌ یه‌دی ئی‌عجاز قه‌مه‌ر که‌ردی شه‌ق
 ره‌فه‌رفی بو‌راقت تا به‌ لامه‌کان
 چه‌ند هه‌زار سال راه‌ ته‌ی بی‌ به‌ یه‌ک ئان
 جبریلی مه‌خلووق ره‌سول خه‌للاق
 شافی موزنیان، وافی جه‌ میساق

تاوسى قودسى ئەنوار قودرەت
 مەللاخ لوججەى نوور مەعرفەت
 جە قەترەى جەناخ نوورت ئەنيا
 جە زەررەى پرتەو حوسنت مېھر و ماہ
 ئەزەل نوور تۆ، تۆ «ضیا»ى زاتى
 ئەبەد خاك و تۆ ئابى حەياتى
 توخفەى ئەزەل و سىرپى سوبحانى
 حەيب مەحبوب حەيبى رەببانى
 پەى نوورت سوجدەى ئادەم كەرد مەلەك
 شەيدای عىشقى تۆن نۆ كاخى فەلەك
 پەى تەسدىقى تۆ حەق پەخشان گەوا
 ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ﴾ «جە» ﴿يُوحَى﴾
 دەستم دامانت سەيىدى سەرور
 نىسيانم نەكەى جە سەحراى مەحشەر
 ئەو ئەلتاف ویت وەنەم نەنمانى
 نەبى بە شەفیع عەبد عىسيانى
 مەسدوودەن تەرىق پرد سىراتم
 نار جە حیمەن سزای سىفاتم

بەلّ جە سایە ی تو «عزیز الغفار»
 عەفووم کەر بە لوتف رەهام کەر جە نار
 رەحمی کەر بە حالّ وە ختم بی وە ختەن
 ئە عزام موقەبیەد عەزاب سەختەن
 بنالّ نە دەرگاش «فەقی» دلّ فگار
 تە مەدۆت نەجات دارای جیھاندار

«ابن الحاج»

«ابن الحاج»، ناوی مەلا محەممەد، کورپی حاجی حسەین
 خەلکی دێی «سنجوی»ی ناوچە ی سەر دەشتە. بە تەواوی
 سەرەتای ژیا نی ئەم زانا پایە بەرزە نەزانراو بە لام بەلگە نیشان
 ئەدات کە دوو سەد و ئەوندە سالّ لە مەو بەر بوو. «ابن الحاج»
 یە کەم کە سیکی لە ناوچە ی سلیمانیدا کوردی نوسینی فییری
 فەقیان کردی. بیئوشی و شیخ ماری نویدی، یە کەم کە سیکن
 لەو ناوچە یە دا بە کوردی شتیان نووسی؛ وە زۆری
 خویندونیان لای «ابن الحاج» بوو.

»ا«

له مه دحی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله

یا رسول الله ئەمانهت بی، ئەمانهت سه د ئەمان
 ئەو دهمه ی قاییز که دی بو قه بزی رۆح و نه زعی جان
 حیفزی ئیمانم بکه ی ئە ی حافیزی هه ردوو جیهان
 نه ک به مه کر و حیهله دوشمن پیم بدا ده ردی گران
 مه و قیعیکی وا هه یه هۆش نیه و نوتق و زوبان

**

سه ر به قوربانی قه ده مت بی به جیسم و جانه وه
 چا و فیدای خاکی به ری پیت بی به فرمیسکانه وه
 تهن به پیشکesh قه دی سه روت بی به ئە عزاکانه وه
 رووم نیه بیمه حوزورت به م هه موو عیسیانه وه
 ره ئفه تت بی، ره حمه تت بی، ئە ی په ناھی عاسیان

**

بورجی قه لعه ی دل به توولی میحنه تی غه م تیك چوووه
 بازی تالیع رۆی زاغی نه گبه تی لی نیشوووه
 حوبی دونیا زۆری سه ند، عیشقی دیانه ت که م بووه
 ئاگری بی تاعه تی ئە مر و بلیسه ی سه ندوووه

پیم که ره م که یه ک قه ده ح ئابی هیدایه ت ئه لئمان

یا رسول الله ده خیل ت بم، ده خیل ت بم، ده خیل ...

تۆی دهوا به خشی برینان و منم زار و عه لیل

تۆی دهوا به خشی برینان و منم عه بدی زه لیل

ده فعه یی بۆم بنیره یه ک... ده لیل

هر ئه تۆی هادی له بۆ ئوممه ت ده که ی ده فعی غه مان

یا رسول الله به سه د ئه حبابه وه قوربانی تۆم

باوه رت بی که مترین که لیبی هه موو یارانی تۆم

ههروه کوو مه جنوونه که ی شهیدا وه ها حه یرانی تۆم

عه رزی هه ر وایه «محه ممه د» ئه ی به لا گه ردانی تۆم

مولته فیت به بۆ ته ره ف به نده ی غه ربی نیشان

«۲»

ئه ی موقته دای خاس و عام به شمان ده له و «دارالسلام»

باعیس به لوتفت دلنیام هاوار له خوّم چه ند روو سیام

ئەى مور شیدی جینن و به شهر ئەى کاشیفی «شَقُّ الْقَمَرِ»
ئەى شافیعی «یَوْمَ الْخَطَرِ» هاوار له خۆم چەند روو سیام

ئەى ساحیبی فەتح و زە فەر ئەى مە خزەنی فەیزی هونەر
ئەى باعیسی نوور و به سەر هاوار له خۆم چەند روو سیام

ئەى شەمعی جەمعی ئەنبیا ئەى تاجی فەرقی ئەولیا
ئەى نووری قەلبی ئەشقیا هاوار له خۆم چەند روو سیام

«یا ابنَ عَبْدِ اللَّهِ» دە خیل ئەى باعیسی خەلقى جیهان
شافیعی به لای حەیی جەلیل هاوار له خۆم چەند روو سیام
له کو تایددا «ابن الحاج» دە لئی:

ئەى نووری قەلبی ئینس و جان ئەى باعیسی خەلقى جیهان
ئەى عاریجی حەوت ئاسمان هاوار له خۆم چەند روو سیام

ئێستا «محەممەد»^(۱) پیر بووه تۆبەى له عسیان کردووه
نەفس و هەواکەى مردووه هاوار له خۆم چەند روو سیام

۱. شاعیر مەبەستی خۆبەتیی.

«۳»

یا رسول الله

یا رسول الله ده خیلەن سەرۆهری دونیاو و دین
 پێشەوا و خەتمی عموومی ئەنیاو و مورسەلین
 فەخری گشتی کائیناتی سەبیدی جینن و بەشەر
 تاقە مەحبووبی خواوەند رەحمەتی بوو عالەمین
 تۆی نو میدی بی ئومیدان و رەهەبری رینگە ی نەجات
 پوژی رووناکی هیدایەت موقتەدایی موقتەقین

«قازی»

لە هۆنراوە کانی «قازی» کەریم کورپی قازی «عبد العظیم»
 «توتوندەر» ییە. ئەمە قەسیدە ی کوردییە پێویستە هەر وەك
 قەسیدە ی بوردیە ئەم شیعەرە ی یە کەم بە شوین هەر شیعری کدا
 دووبارە بکریتەو...

«۱»

(خوا برژینه سەلهوات لە حەوت تەبەق سەماوات
 بوو رۆح فەخری کائینات ویستانی نەبی قەتعا)

به ناوى ئه و خاليقهى به رزه له سه ر ماسيوا
 هه زار و يه ك ناوى هه س بي جگه له ناوى «الله»
 به له فزى ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ دونياى هي ناوه ته بوون
 هه مووى ئه با ته نه بوون رو ح له لاشه لائى با
 سه د و بيست و چوار هه زار پيغه به رى با هونه ر
 هه روه ك دارى پر سه مه ر ناردى بو خه لكى دونيا
 باريتى سه ريان سه لام له خاليقى لايه نام
 هه تا كه قامى قيام به روژ و هه م به شه ودا
 له هه موويان گه و ره تر موحه ممه د «خير البشر»
 هه روه كوو مانگى به در شه و قى خسته نيو دونيا
 به هاتنى موسته فا دونياى پر جه و ر و جه فا
 نه جاتى بوو له زولمه ت پر بوو له سولح و سه فا
 چوون پيغه مبه ر جاميعه تا نه فخي سوور لاميعه
 قورئانه كهى نافيعه تا ئاخى روژى دونيا
 قورئان قانوونى دينه، ياساى رزگارى و ژينه
 ده ستوراتى مه تينه بو دينه هه م بو دونيا
 له ئه لتافى سو بجانى ره سول خووى و قورئانى
 به سه بو هه ر ئينسانى هه رتا دونيا بى فه نا

ئەو قورئانە بىي وئنه ئەوھل «بىي» ئاخىر «سین»ە
 يانى بەس بوئەم دینه هەتا هەتايە هەتا
 خويابىرژینە سەلەوات لە حەوت تەبەق سەماوات
 بە رۆح فەخرى كائينات وئستانى نەبى قەتعا
 دايم لە هەورى رەحمەت لە بەحرىكى شەفەقەت
 سەلواتىكى بىي غەفلەت لەسەر رۆحى موستەفا
 سەلوات وەك وەشتى بەھار وەھا بە خورپىتە خوار
 دونيا بىي بە گولزار لە يومنى «خیر الوری»
 زەوى وەھابنازى ئاسمان ئاوات بخوازى
 «قاضى» خاتە دلخوازى ئاوات بىي لە دلیا
 سەلوات بە خورپبارى خاستر لە ھەر بەھارى
 دونيا بگىرى بە جارى رەسول حەزى پى بكا
 مەشعلی دین ھەلگرسى كافر ھەموو بترسى
 مەردوم خوابپەرسى رەحمەت بارى لە عەرشا
 سەد ھەزار ھەزار سەلەوات بو خاونى موعجيزات
 بو رۆح فەخرى كائينات بو ھەموو دەردى دەوا
 تا و لەسەر تا و ببارى خاستر لە ھەر بەھارى
 سەلەواتى شەوق دارى وا بىي كە شەیتان راكا

چاوگه‌ی زه‌وین هه‌ل قو‌ل‌ی بخو‌ی‌ن‌ی هه‌ر بول‌بول‌ی
 وا بی‌ی خو‌ش بی‌ی هه‌ر دل‌ی به‌ غونچه و به‌ گول‌با‌خا
 سه‌له‌وات بار‌ی به‌ چین چین، سه‌له‌واتی جوان و شیرین
 مه‌دینه وای بی‌ی نوورین سه‌سره‌ت با‌به‌ دل‌ تووردا
 سه‌له‌وات بار‌ی تو‌فانی له‌ بارگای سوبحانی
 بو‌ سه‌بی‌ی ره‌بانی سه‌روه‌ری هه‌ردوو دونیا
 شه‌پۆل بدا شه‌تاوی، لاوفا و بکات گولاوی
 پرکات هه‌موو گولاوی، ریکی بخاته به‌رپا
 مه‌دینه وای مه‌لا و کاله «روضه» که‌که‌لا و کاه
 له‌ سه‌حابه‌ سه‌را و کاه بو‌ ئوممه‌تی بی‌ینه‌وا
 سه‌له‌وات و سه‌لام له‌سه‌ر چراکه‌ی روژی مه‌حشر
 پی‌غه‌مبه‌ری بی‌ی سی‌یه‌ر ره‌ه‌به‌ری دین و دونیا
 سه‌له‌وات له‌سه‌ر موسته‌فا مه‌نبه‌عی سیدق و سه‌فا
 مه‌خزه‌نی عیلم و که‌ره‌م مه‌عه‌ده‌نی میهر و وه‌فا
 سه‌له‌وات وه‌ها بی‌ته‌ خوار له‌سه‌ر «روضه» بی‌ی موختار
 مه‌دینه کاه به‌ گولزار شه‌وقی هه‌ستیره‌ گوم‌کاه
 ئه‌ی خوا‌یه‌سریب چهند خو‌شه‌ بو‌ شه‌فای ئه‌م ناخو‌شه‌
 خو‌م خه‌مه‌ پای وه‌نه‌وشه‌ ئاوات بری‌ی له‌ دل‌ما

سه له وات باری به خورپرهم، سه له واتیکي موکه پرهم
 داخا درگای جه هه ننه م ده رچین هه موو له خه وفا
 هه روهك لاسامه ی به هار به کیوو دهشت و که نار
 عالم بکاته گولزار له «علیا» تا به «سفلی»
 سه له وات به تا و باری خورپرهم بکا به جاری
 لبا خاشاک و خاری، نه مینی جه هل و جه فا
 به حری سه له وات باری، هیرش بکات به جاری
 عالم کابه گولزاری عتری چی به دنیا دا
 سه له وات وه کوو ئایینه، له م دهرونه بی تینه
 خوش حال کا ئه و ئه مینه، گول هه لسی چین به چینا
 له بارگای کیریا، سه له واتی بی مونته ها
 باری به رۆح موسته فا هه تا دنیا بی فه نا
 هه ز و ئازه نه زمی من، بو سه له واته جه زمی من
 پیغه مبه ره عه زمی من تا رۆژ ئه دا به ئه رزا
 هه م ره حمه تی حق له سه ر هه زره ت «بویه کر» و «عومه ر»
 «عوسمان، ذی النورین» و هه م «عه لی مرتضی»
 ئه و یار و یاوه ره ی وا رازیه لیان خوا
 بی غه ره ز و بی هه وا چوونه ریزی عوره فا

خاو و خیزانی چه زرت ئه هلی فهوزی و سه عادهت
 پاکن به حوکمی ئایهت له لای دلی پر بهها
 هه رکهس تایبع ئه وانه په سهندی ریی قورئانه
 دهر ئه چی لهم جیهانه روچی بو عهرشی ئه علا
 سی و نویه شیعی من، پیغه مبه ره فیکری من
 هه سه لواته زیکری من تا گیان له لاشه ئه روا
 ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
 وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 له گوڤاری «سروه» وه رگراوه

«۲»

له هونراوه کانی ماموستا مه لائه حمه دی قازی

ئه ی نه فس هه وای منالیت تاکه ی ئه بی له سه ر بی
 تاکه ی دره ختی ژینت له چاکه بی سه مه ر بی
 بو شاری کوچی دوایی ئه تو که ریته له بهر بی
 هیزت که زوری چوو بی باقی له سه ر سه فه ر بی
 نامهت ئه بی ئه وهن بو بی خیر و پر له شه ر بی

**

بۆ جه معى زادى چاكه به ئاشكرا و نيهانى
 له مه زره عه عى عيبادت چهند كهس به رهنجى شانى
 كاروانى بى و چانى بۆ روژى دوايى هانى
 ئه وهش به دهس به تالى وهك تو به ناتهوانى
 رى گرنه بهر ئه بى ههر داماو و قور به سهر بى

به رگى دره ختى زينم ئه ونه نهماوه پيوه
 به ريدى باى خه زانى نهمام وا به ريوه
 ئاخىر به تهمه لى چون ئه نى نه فسى به د، له جيوه
 مومكين ئه بى برينى ئه و شيوو دهشت و كيوه
 ريبى كه چهند هه زار سال به توول و پر خه تهر بى

رييهك زه خيره خوازه من بهم خه تاوه چى بكهم
 به بارى بهد رهوشتى و كوللى رياوه چى بكهم
 به رووى زه بوون و زهرد و نامه ي ساوه چى بكهم
 بۆ كه سبى تو شه تازه عومرم نهماوه چى بكهم
 چى بكهم به رووت و قووتى كه كاتى چوونه دهر بى

خوایه به جاهی زاتیک که شاهی ئه نیایه
 که نووری ههردوو چاوی گروھی ئه ولیایه
 شهھی که خو شه ویستی جه نابی کیریایه
 رجای که بو نه جاتی ئینسان و جن هیوایه
 روژی که روژ ئه وهندهی میلی له سهر به شهر بی

**

خوش به له گشت گوناهم له غه فلهت و قوسوورم
 به سه ههله بینه جی بوم هیوای به نرخ و دوورم
 رووناك که و شاد که سینهی تاریک و بی سروورم
 دل و له جیلوه دا بی له پرتهوی حوزوورم
 که شهوقی سه د به رابه ر به شوعله یی قه مهر بی

شیعری خوالی خوش بوو حاجی مه لا
 «عبدالمجید» له شاری سه قز
 ئه ی شاهی «مکه» حاکمه که ی شاری «مدینه»
 ئه ی ره حمه تی حق گولشه نی گولزاری مه دینه

قوربانت ئەبم ئەى گوللى گولزارى مەدینە
 رحمى بکە بەم حالەت و بەم قەلبە حەزینە
 روژى بىي زيارەتى رەوزەت بە نەسىم
 ئەى گرمە تەلا رووى ئەو خاك و زمينە
 ئەم تۆزە لە ريدا کە دەنىشى لە وجوودم
 دەرمانى غەم و مەرھەمى سەدگۆنە بىرینە
 دە بەو عەترە سەبا بۆنى هیناوە بە سەوقات
 لەو ساتەووە ئەم مەنزله وەك خولدى بەرینە
 سەد مەرتهبە قوربانى غوبارى قەدەمت بىم
 يەك لە حزە بە چاوى كەرەم ئەم عەبدە بىینە
 «قودسى» بوو تە خادىم و مادىح لە حوزوورت
 ئەى غەوسى «سەقەلەین» تەلەبم کە لە مەدینە
 گوڤارى «سروە»

دەهشەت

شىخ «جلال الدین» نەقشبندى مۆتەخەللىس بە «دەهشەت»
 كورى مەرحووم حاجى شىخ محەممەد عارف سەقزییە. لە

سالى ۱۲۶۵ هـ ق هاتووته دونياوه و له سالى ۱۳۳۳ هـ ش
به رابه ر به سالى ۱۳۷۴ هـ ق له شارى سه قز فهوتى كردوو.
ئه مهش نمونهى هونراوه كاني...

قه سیده ی ئه حمه ديه (۱)

سه لات و سه لامى حهق له سه ر روّحى پيغه مبه ر
«محمد المصطفى» شافيعى روژى مه حشه ر
شوكرانه و حمد و سه نا بو خاليقى بي هه متا
دروود و ره حمه تى حهق پيشكه شه به پيغه مبه ر
«مه حمود، موحه ممه د، ئه حمه د» خه تمى پيغه مبه رانه
«ته ورات» و «ئينجيل» هه ردوو هاتيان داوه خه به ر
بو هه ر خاوه ن ئيمانى پيوسته كه بيزانى
مه قام و روتبه و پايه و شه خسيه تى پيغه مبه ر
نا و باوكى «عبدالله» يه، باواى «عبدالمطلب»
ئامينه كچى «وه هه ب» هه يه دايكى پيغه مبه ر

۱. ئه م قه سیده له لايانى حاجى مه حموودى ئه حمه ديه وه
دانيشتوى شارى سنه به رپوه به رى ئينتيشاراتى مه سعوود به
ده سمان گه يشتوو. سوپاسى ده كه ين.

له قه بيله ی «قورپه‌یش» ه نه ته وه ی «ئیسماعیل» ه
 له نه سلی «ئیبیراهیم» ه نه حمه دی «خیر البشر»
 سالی «پانسه د و حه فتاد» له پاش مه ولوودی «عیسا»
 له مه ککه هاته دونیا بو رینمایى به شهر
 حه زره ت بهر له ته وه للود باوکی ده رچوو له دونیا
 له کاتی فه وتی دایکی «شهش» ساله بوو پیغه مبهر
 هه تیو بوو له لای «عبد المطلب» و «ابو طالب»
 په ز و وشتری نه چهران دوو جاریش چوو بو سه فه ر
 چوون ده وره ی جه هاله ت بوو هیچ مه کته بی نه چوو بوو
 له عالهم داناتر بوو ره سولی خاوه ن نه زهر
 له بیست و په نج ساله دا به ناوبانگ بوو به نه مین
 حه زره ت «خه دیجه» ی کوبرای هه لباردا به هه مسه ر
 چل سال له عومری بگرد جبریل هاته خزمه تی
 به نه مری په روه ردگار قورئانی هاورده سه ر
 عه رزی کرد من جبریل تۆ ئاخیرین پیغه مبهر
 نه بی قیام که ی له سه ر بت و بتخانه ی که فه ر
 ره واج به یه ک خودایی لابه شیرک و گومراهی
 بیرا عه دل و ئاگاهی دونیا بکه به خته وه ر

بهخ بهخ لهو شه جاعه ته، له ئهو دل و جور ئه ته
 به سيسه د و شه ست بتى مه ككه بهى زهنگى خه ته ر
 له په نجا و سى سالىدا بو ره واجى ئه م دينه
 كوچى كرد بو مه دينه سالارى روژى مه حشر
 له پاش سى سال له هيجه ره ته به ده ستور ئه و چه زره ت
 موهاجرين و ئه نسا ر هه ر وهك شيرانى ئه ژده ر
 سيسه د و سيزده نه فه ر بوون يارانى پيغه مبه ر
 مو شريكين بوون له «به در» ا بيشتر له هه زار نه فه ر
 بهخ بهخ له م پيغه مبه ره له م فه ر مانده ي له شكه ره
 پيرو ز بى سيسه د نه فه ر له سه ر يهك هه زار نه فه ر
 باز هه م ره سولى ره هبه ر له «خه نده ق» و له «خه يبه ر»
 «حونه ين»، «ته بووك» و «ئو حود» بوو غالب و موزه ففه ر
 چه زره ت وا بوو پيش كه وتى، هه شت سال چوو له هيجه ره تى
 شارى مه ككه ي گره ته ده س حيجازى گرت سه راسه ر
 له پاش ئه و فه تح و زه فه ر ئه حمه دى «خير البشر»
 نامه ي هه نارد بو «موقه وقه س» و بو «كيسرا، قه يسه ر»
 به ماوه ي بيست و سى سال ئيسلام گه يشته كه مال
 له شه ست و سى سالىدا ريحله تى كرد پيغه مبه ر

مهرقه دی پاکی ههیه له مه دینه ی مونه ووهر
 له بهر پایا مه دفوونن چه زرهت «سد دیق» و «عومه ر»
 ئه و قورئانه بی وینه ئه ووهر «بی» ئاخر «سین» ه
 یانی به سه ئه م دینه بو نه وعی جینن و به شهر
 ئه و یاسا موعته به ره بی ته وزیح و ته به ره
 هه زار و چوار سه د ساله قانونیکه موعته بهر
 ئه گهر قانونی قورئان باش ئیجرا بکا ئینسان
 گشت که سی رزگار ئه بی له دونیا هه م له مه حشر
 ده ستووری ئه و قورئانه، بو گشت ده ور و زه مانه
 چوون حوکی ئاسمانه بوتلانی نایته سه ر
 ئه و خاوه نی قورئانه، گه وره ی جینن و ئینسانه
 خه تمی پیغه مبه رانه شافیعی روژی مه حشر
 به رنامه ی گشت ره سولان له ئاده م تا به عیسا
 مه کته ب و ده بستان بوون بو دانشگاه پیغه مبه ر
 له شهر به در و حونه ین دا مه له ک هات بو ئیمدادی
 بو شه ئنی ئه و کافیه سووره ی «وَالضُّحٰی» و «كَوْثَر»
 له فام و ده رک و ژیری، له عیلم و حیلیم و حیکمه ت
 وینه ی ئه و په یدا نابی هه رگیز له نه وعی به شهر

فهرمووی گهلی موسولمان هه موویان خزم و بران
 له حوقوقی کۆمه لدا گشت موساوی و به رابه ر
 فهرمووی ئاغهی قوره یشی له گه ل سیای حه به شی
 بی ته فاوه تن مه گه ر به ته قوا و عیلم و هونه ر
 خوایه ره زای تو له سه ر «سددیق» و حه زره ت «عومه ر»
 «عوسمان» ی «ذی النورین» و «عه لی» زاوای پیغه مبه ر
 هه م بو ئال و ئه سحابی ئه هل و به یت و تابعین
 هه م په یره وانی ئه وان هه رتا که روژی مه حشه ر
 «سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»

له هونراوه کانی شیخ حامد حسامی

دانیشتووی شاری سنه

له وه سفی حه زره تی مو حه ممه ددا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

هینه ری ئایه ی قورئان، جو بره ئیلی ئه مینه

برژی وه ک باران سه لات، بو سولتانی مه دینه

شافیعی زومرہی ئەسیم تۆی شەفا بەخش و حەکیم
 قَال: ﴿خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ ئەو خولقە چەند شیرینە
 قابل وەسفی تۆم نیە، من چلۆن مەدحت بکەم
 قورئان وەسفی تۆ دەکا، ئەی سالاری مەدینە
 بەھ بەھ لە بورژی کە دات شەکرە قسە و کەلامت
 سەلوات ئەدەن لە نامت، ھەم لە سەما و زەمینە
 ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ رەمزی تۆ نیشان ئەدا
 بالآ عەر عەر، بی سییەر، چا و خومار و مشکینە
 مانگ و خورشید بی نوورە، لە دیدەنی جەمالت
 ھەم بو حوسن و کەمالت، پێشەواکە ی ئەم دینە
 عارەقی رووت موعەتتەر، خوۆشە وەك ئاوی کەوسەر
 پیشانیت شەمس و قەمەر، دل بەر و دل تەزینە
 ماھی من لایا نیقاب، ماھی تابان چی دەکا
 خۆر ئاسایە جەمالی، لە شارەکە ی مەدینە
 دندان دورپ و مەرجانە، وەك نووری درەخشانە
 نیگای قەسری جینانە، سەرپراف قەلبی حەزینە
 لە مەککە غاری حیرا، جبریل پەیامی ھینا
 پر بوو لە نووری عیرفان «ما شاء اللہ» چەن نوورینە

روو مه كه سه يري باخ و حوور و غيلمان و پهرى
 روو كه بورجى ريسالته، ئهو «ختم المرسلين» ه
 هيو داران ئينس و جين، به فهيز و به ئيحسانت
 ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ﴾ مه قامت له قهب «طه» و «ياسين» ه
 وهك ته يري بى پهر و بال، برزاوين، بووينه زوخال
 به فيدات بى گيان و مال، قيبله نماي ئهم دينه
 وهك په روانه ي ئاواره، دل له عيشقى ئهو ياره
 بى سه بر و بى قهراره، توخوا دلمان مه شكينه
 موسته حه ققى ره حمه ته، «حامد» كه لبي ده رگاته
 لوتفه كه ي تو ي ئاواته، ئاواته كه م به تينه
 له ديوانى نه و به هار وه رگراوه

هونراوه كانى حاجى ماموستا مه لا بورهان على

پيشه وايه پيشه وايه ئه حمه دى ساحيب سه فا
 پايه دار بى، پايه دار بى شهرعى پاكي موسته فا
 ئه ي گولاله ي نوورى ئيمان تيشكى روژى ئيقتيدا
 پاسه وانى سيدق و راستى باخه وانى ئيه تيدا

ئەى دلا تاكەى ئەنالى بۆچ نىتە سەبر و قەرار
 لەيلەكەت ديارە و ئەزانى بەس بكە گريان و زار
 بىژە يا دۆستى خودا من ئوممەتى تۆم سەد فوغان
 نىمە تۆشەى رىگە بۆيە ديمە خزمەت تۆ ئەمان
 نوورى سينەت شەرحى ﴿نَشْرَحُ﴾ ناوى بەرزت ديارىيە
 بۆيە جەرگ و قەلبى خوینىنم سكالای كارىيە
 ئەى پەناهى عاسيان و ئەى سەرۆكى ئەنيا
 مايهى شادى و مەسەرپەت بۆ گروھى ئەوليا
 خاكى نەعلەينت بەراستى سورمەيه بۆ ئەسفا
 گەرد و تۆزى رىگەكەت رەونەق شكىنى تووتيا
 چاوهكانت بوون بە باعيس نوور و روشنايى و «ضيا»
 هيممەت گەورەس حەبىم بۆيە وا بووم دلنيا
 ھەر بە ھىواى تۆ ئەنازم يا «شفيع المذنبين»
 چونكە تۆى مورشىد لەبۆ من رۆژى نالین و گرین
 بۆ بەرابەرکى لەگەل تۆ سەد ھەزاران خوینەوار
 ساكت و مات بوون بە جارى عاجز و ھەم بى قەرار
 شاھەكەى عورب و عەجەم بۆچ نانويىنى رەحمەتت
 ئىلتىفات كە ئەى سەرۆكم دەيسا خۆت و غيرەتت

ئەى بە قوربانى گلۆپى پر لە شهوقى مەنەه جت
 خۆم فیدا بم بۆ بولەندى و ئىعتىزازی مەكتەبت
 فریشتەكان هەركات بە دايم دینه خزمەت ماله كەت
 شاعیران مات و پەشیون دەى له وهسفى خاله كەت
 باسى سەر زوانى مەلايك نەعتى لیوه ئاله كەت
 گشت سەرۆكان مات و مەدهۆشن له هاتن ساله كەت
 بەسیه «عالی» وهسفى شاهى ئینس و جینن و عالیمین
 چونكه تۆ پەیره و ئەوى، نات بى خەفەت، بت بى یەقین

موحه مەهد سه عید مه جیدی دانیشتووی شاری سنه

«۱»

پینج خشته کی «موحه مەهد سه عید مه جیدی» له سەر
 شیعی «شیخ شهاب الدین» کاکۆزه کهریایی.

جه بهر ده رگاهی ئیعزازش نه و دیار گاهی نه هانی

له و عالیمی بى مونتەها، دونیا دونیایی عیرفانی

فکر و هۆشم نه دل بریا جه بى سه بری و چهیرانی

«جه مالىۆوم ديهن ياران تهعالا سونع ره بىبانى
مه لايك پا پهرى زادهن به وينه ي شكل ئينسانى»

بالا نه مامى چوون ره عنا، گهردهن بلوورى چوون مينا
فريشته خوو، مه لك ئاسا، دوو گيسووش موشكين و سيا
مووسا هه بيهت و با حه يا، عيسا ده م، شناسى ئه نيا
«يه ده ينش چوون يه دى به يزا، دوو ئه بروش نه قشى ﴿بِسْمِ اللّٰهِ﴾
دوو ديدەش نه رگس شه هلا ﴿وَمَا زَاغَ الْبَصَرُ﴾، خوانى»

زاهير جيسمه ن، باتين نووره ن، وه لالا نووره ن عه لا نووره ن
به ئيعزازى مه قامى و يش ئيمانى «بيت المعمور» ه ن
به ئه نوارى جه مال و يش مه هتابى شه وى ده يجووره ن
«به عارين مه شعله لى نووره ن، به بالا شه معى كافووره ن
جه بينش مه تله عى نووره ن پهرى ئه فواجى نوورانى»

به ئه بر و هيلالى ماهه ن به گيسوو موشكى سياهه ن
به غه مزه ي چاوى مه ستانه، پهرى عالهم رانماهه ن
جه ديوان و روژرى جه زا شافيعى ئه هلى گونا هه ن

به گونا یوسفی چاهه، به خهت خزر و به رۆح ماهه
 به لهب عیسای مه سیحاهه، مه به خشو ئاوی چه یوانی»

له بهر حوسنی ئه و زیبا روویان سه ر ئه فکه نده
 جه شیرینی شه مائیلش، «ئه رمه ن» و «میسر» شه رمه نده
 سه روی بوستان نه سه ر راهش، خه میده و ئوفتاده و که فته
 «به دهن دان شه ککه ر و قه نده ن، به بالا شوخی دل به نده
 هه زار دل په یش ئه رامه نده ن یه کئی چوون پیری که نغانی»

ئه سه ود و ئه حمه ر و ئه سفه ر، ئه مواجی بی که رانانه
 ئه بیه ز و ئه سمه ر و ئه خزه ر، جه باره گاهش چه یرانه
 فورس و کورد و عورب و عه جه م، له پیشگاهی ئه و یه کسانه
 «جه ده فته رخانه بی شاهیش، هه زاران سه د هه زارانه
 نیه ن مه یلیش جه که س په رسو عیراقی یا خوراسانی»

قه د و قامه ت بلوورینش، مه له ک شیوه کیسا بو شه
 له هه ر مه کان و زه ماندا، هه ستی مه ستی عه تر و بو شه
 «سه عید» ی بی نه وا هه رده م ئاره زووی دیداری تو شه

«دوو موشكين قهوسى ئه برۆشه ن، ريدايى دل به ريش دۆشه ن
 «شه هاب» ش په ي سيا پۆشه ن خودا وينوش به ئاسانى»

۲

ئەي ئامينه موژده بى باري تو پيغه مبه ره
 خو شه ويستي عالە مه، شافيع روژى مه حشه ره
 سه روه ري كائيناته، تايبه تي رووي بساته
 ده لي اي ئاوي حه ياته، ساقى چاوي كه وسه ره
 رابه ري دونيا و دينه، هاوه ل «روح الامين» ه
 زوبده ي سيدق و يه قينه، له بو هه موو سه روه ره
 شاهيد پيغه مبه رانه، موعه لليمى قورئانه
 دينى گه و ره ي ئه ديانه، له لاي «الله» داوهره
 به فه رمانى ئيلاهي بو هه موو كه س په ناهي
 لابه ر كو فر و گو مراهي، نه جات ده ري به شه ره
 ري بو ار شه وي ئه سرايه، مي مان زاتي خودايه
 مه قسه د ئه علا سه مايه، جو بره ئيلي رابه ره

بوراق سوار ميعراجە، عالەم بە ئەو موحتاجە
 بەخ بەخ لەو تەخت و تاجە دوژمى دەر بەدەرە
 ئامىنە تۆ زۆر پاكى داىكى شاھى لەولاكى
 بۆيە ئاوا بى باكى، رۆلەت كانى گەوھەرە
 وەختى بە ئەمرى يەزدان، سەردەر پىرى لە مەيدان
 ھەر ئەو ھاوون فەرمان نە كىسرا، نە قەيسرە
 زووكە رۆلەى موسولمان ئامادە بە بۆ مەيدان
 چوون «على» شاھى مەردان، سەلوات بۆ پىغەمبەرە
 «سەعيد» بۆ رۆژى جەزا، لە ئەو سارا و لەو فەزا
 مەترسە، مەگرە عەزا، نوورى ئەحمەد ئەنەرە

ميرزای ھەورامى

«ا»

مانگى مەككە ﷺ

ئەى ئاغەكەى دونيا و دىن بەخىر بى، بۆ مەدینە
 گيان و ئەولاد و مال قوربان شیوہى شیرینە

**

له كيو «ثَنِيَّاتُ الْوِدَاعِ» مانگى مه ككه م، لى هه لهات
ئهى شاسوارى ميعراج ئهى شافيعى عهره سات

**

پيغه مبهرى شيرينى بو ئوممه تان ئهمينى
سه رگه وره ي هه ر د و عالم پيشه واي سه رزه مينى

**

چاومان خاكي بهر پيته نه فامان، قينيان ليته
ژن و پياوى مه دينه قوربان ئهو نووره ي پيته

**

دهنگى خوات هاورد بو مان ئهى فه خرى ئاخىر زه مان
«جِئْتِ بِالْأَمْرِ الْمَطَاعِ» تو بو يته مايه ي ئيمان

**

كوچى خاوه ن شكويه ده رچى هه ركه س نامويه
كوچى خيرت به خير بى مه دينه شارى توويه

**

تو «نوورُ عَلَىٰ نُوورِ» هه ر تو مايه ي سروورى
خودا يا چ بكه م له دوورى ئاخ بو وه سل و حوزوورى

**

ههزاران و ههزاران سهلامی خودای میهره بان
له سهرتو، نه سحابی تو که بو عالم «پیشهوا» ن

(۲)

تۆخه ی که تۆی سهردارم

«صَلَوَةُ رَبِّي مَا سَارَ الْقَمَرِ

عَلَى النَّبِيِّ، سَيِّدِ الْبَشَرِ»

مه ئمووری موژده و به شارهی عالم

سهر چه لقه ی خاسان نه ولادی ئاده م

موفه سسیری حه ق ئایاتی قورئان

شه و ره وی میعراج، بو لای لامه کان

که ره مدار وینه ی «روژ» ی به هاران

چرای ره هنوما، بو جه معی به شهر

«صَلَوَةُ رَبِّي مَا سَارَ الْقَمَرِ

عَلَى النَّبِيِّ، سَيِّدِ الْبَشَرِ»

مال له مه دینه و دایم له لمان

نه وه ده سگیر و شه فاعه ت خوامان

باوانی ئوممەت له روی سەرزەمین
 رەهنومای رینگە و ریی «حَقُّ الْيَقِينِ»
 له قەبر و حەشر و له پردی «صِرَاط»
 دلسۆزی ئوممەت بو جیگە ی خەتەر
 «صَلْوَةٌ رَبِّيَ مَا سَارَ الْقَمَرُ
 عَلَى النَّبِيِّ، سَيِّدِ الْبَشَرِ»
 نازیمی نەزمی کەعبە و یاری حەق
 چاوەزاری تو سوورە ی «الْفَلَق»
 ﴿إِنَّا فَتَحْنَا﴾ ی خۆت و یاران
 عینوانی غەیبی نەجمی سەر شانت
 سوورە ی «وَالنَّجْم» و سوورە ی «وَالضُّحَى»
 تەفسیری؟ مەگەر هەر دانای داوەر
 «صَلْوَةٌ رَبِّيَ مَا سَارَ الْقَمَرُ
 عَلَى النَّبِيِّ، سَيِّدِ الْبَشَرِ»
 بە مال و بە حال، بە کوچ و بە جەنگ
 گە یانت دەنگی خالیقی بی رەنگ
 شاخانی «حیجاز»، بە فەخری تەمام
 ئەبوون بە ئالتون، بو «فخر الأنام»

قه بولی نه کرد زینه تی دونیا
 «صَلِّ عَلَيْهِ اللَّهُ أَكْبَرُ»

«صَلْوَةُ رَبِّي مَا سَارَ الْقَمَرُ

عَلَى النَّبِيِّ، سَيِّدِ الْبَشَرِ»

یا ره بی ئوخه ی که تۆی سهردارم
 سهر قافلهی به له د، نوور و ئه نوورم

گیانم به فیدای، هه واداران

له ئال و ئه سحاب، له یاوه رانت

«شَیْخَيْن» و «صِهْرَيْن»، کۆچهر و یاوه ر

«بووبه کر» و «عومه ر»، «عوسمان» و «حه یده ر»

«صَلْوَةُ رَبِّي مَا سَارَ الْقَمَرُ

عَلَى النَّبِيِّ، سَيِّدِ الْبَشَرِ»

یا رسول الله، تۆی حال زانی من

له دوای خودا تۆی، پشتیوانی من

«أَنَا فَانًا» ره حمه ت په یا په ی

له سه ر روچی تۆ، لای حه ی له بو حه ی

هه تا مانگ و روژ وان له هات و چوو

ره حمه ت له و دله ی ناوی تۆی وا له سه ر

«صَلوةُ رَبِّي مَا سَارَ الْقَمَرُ
عَلَى النَّبِيِّ، سَيِّدِ الْبَشَرِ»

«میرزای هه ورامی»

ئه م پارچه هه لبه سته م له کتیبی «وتار و وتار بیژ»
نووسینی «عومه ر ئه حمه د نظامی» پیش نویژی
مزگه وتی «بیخود» له سلیمانی وهر گرتوو ه...

یا رسول الله به ره و رووت هاتم
کوردیکی زه بوون شکسته و ماتم
ساله های ساله ئاواتم تویه
کلپه ی دهروونم دیداری تویه
وا ئه مر و بوومه میوان مه زارت
راز و نیازم هیئایه دیارت
سه لامی سه دان که سی کوردستان
هه لم گرتوو به دل و به گیان
سلا و دیاریمه له کوردانه وه
هه موو برایان به خوشکانه وه

كَلْبِي دَهروونيان هه موو بو ناردووی
 شه فاعهت خوازن بو سبهی ئە دووی
 یا رسول الله شهیدای دیدارم
 ئەمانه تباری کوردی هه ژارم
 لیمان وه رگره هانا و هاوارمان
 له رۆژی سهختا تووی تکا کارمان
 یا رسول الله من میوانی تووم
 میوانی خانه و رهوزهی جوانی تووم
 یا رسول الله ساله های ساله
 چیرۆک جوانی تووم به ئاه و ناله
 سیره تی پاکت راده گه یینم
 کار و فه رمانت به جی ده هیینم
 ئومیده وارم نازم وه رگری
 شه فاعهت خوازم رازم وه رگری
 بو خووم، بو دایکم، بو باوک و که سم
 رۆژی قیامهت تووی فریاد ره سم
 دهسته باره ی من هه زاران سه لام
 له دیاری پاکت «یا خیر الأنام»

داوام وهه‌هایه لیمی وه‌رگری
 جوابیش بفرموو «یاخیر البری»
 دوعا بفرموو بو کوردستانت
 نه‌وهی «سه‌لاح» و رۆله‌ی چاوانت
 به‌لکوو ئه‌مجاره‌ش رزگارمان ببی
 له ده‌ستی سته‌م قوتارمان ببی

مامۆستا «عبدالله» ی کاتب

«ا»

موناجات

به‌شی له موناجاته به‌سۆزه‌کانی مامۆستا مه‌لا «عبدالله» ی
 فه‌نایی، گه‌وره‌پیاوی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی و نووسه‌ری
 چه‌زره‌تی شیخ «محهممه‌د عوسمان سراج الدین» ی دووه‌م...

له‌سایه‌ی ریزه‌خۆری بابی خاسانت، خوداوه‌ندا
 له «فیرقه‌ی ناجیه» ته‌ردم مه‌فرموو، تو که ره‌حمانی
 منیش ئیقرار ئه‌که‌م یا ره‌ب له بابی قوبحی ئه‌عمالا
 گه‌لی روو چووم و نه‌مفامی له‌حه‌ده‌رچووم و نه‌مزانی!

له چاکه بی بهش و مه حرووم به باری مه عسیهت که وتووم
 له مالی غه فله تا خه وتووم به سهر شوپری و په شیمانی!
 بناغهی کاخی ته عمالم به حیلهی نه فسی سهر کیشم
 له جی دهر چوو، شکا، شق بوو، دهر و دیوار و هه یوانی!
 له بی ئه مریت ئه وهند ئیفرات و ته فریتم له ژینا کرد
 نیه ده سمایه بو ئاخر مه گهر عوزری په شیمانی!
 ئه گهر لافاوی جوودت بی به سهر کو کو قه بایحدا
 سهری دهرزی چ ته ئسیریک ئه کاته مه وج و تو فانی؟!
 به جاهی واسیتهی خهلق و جوودی عالهمی «مومکین»
 که ههر ئه و سهر وهری عامه و گوزیدهی نه سلی عه دنانی
 که به و بوو ره فعه تی ئه فلاک و ئه نجوم به و مونه ووهر بوون
 له سایه ی نووری ئه و نه وعی مه لایک بوون به نوورانی
 له پرسینی ﴿أَلَسْتُ﴾، به و بوو که فه وجی عالهمی ئه رواج
 ﴿بَلَى﴾ بوو به خته وهر جوابی «نَعَمْ» بو قاسی یو جانی
 به رۆحی ئه و په ناگایه، به ته شریفاتی ئه و شایه
 که ئه و مه دعوو به ئه سرایه، له نیوهی شه و به په نهانی
 زهوی نهیما جم و جولی، که زانی ئه و به سهر یا دی
 فه له ک ههر چاوه پروانی بوو له بو میعراجی جیسمانی

ئەگەر مەھدی زەوی، نازیش بە سەر حەوتەم فەلەك داكا
 كە ئەو زاتەى لە باوەش گرت، لە حالى بەرزەخ و ژيانى
 رەوايە تا بەرە و مەحشەر مەدينەى خۆى بەجى دىلى
 بنازى بەو شەفيعە، بۆ كەمالى مەرتەبە و شانى
 ھەتتا تەيى سەمائە كرى ئەنازى بەو شەوہ گەردوون
 كە ئەو شا سوارە بۆ دەعوەت سەعاتى بوو بە بەميوانى
 بە سەرگەرمى مەلەك، شەوقى فەلەك بۆ كاتى تەشريفى
 بە ئيعجاز و بە تەكريمى حوزوور و «وَحى» قورئانى
 بە سەيرى رەفەرەفى، بۆ ئەوجى ئەفلاك و سەماوات
 بە نوورى سىررى ﴿أَوْ أَدْنَى﴾، مەقامى قوربى سوبحانى
 بە جاھى مەرتەبەى سەدرى ريسالەت عازيمى سیدرە
 بە ﴿مَازَاغَ الْبَصَرِ﴾، يەعنى بە دیدەى چاوى فەتتانى
 بە خورشیدی سەماى بورجى ريسالەت، خاتەمى مورسەل
 بە شەمعى مەجلىسى دەستە و گرووى ئەفواجى رۆحانى
 كە بەو شا بالە «روح القدس» مەجالى سەيرى لى بەسرا
 بە تەنھا بۆ حوزوور ئەو چوو، رەوا بوو عەرز و فەرمانى
 بە نوقتەى مەركەزى كەنزى علوومى زاھير و باتين
 كە بەو بوو فەتحى ئەبوابى تەريقە و رەسمى عيرفانى

به جاهی ئەو حەبیبە و حورمەت و نازی لە دەرگاتا
 بە حەققى ئەو تەبیبە و زینەت و ئیکسیری ئینسانی
 بە جاهی ئەو کەسەى فەخرى بەشەر، هادی سوبول، ئەو بوو
 هەر ئەو شەهدى دەم و دەستی شیفایە بو پەڕیشانی
 بە جاهی ئەو کەسەى پشت و پەنای ئەبرار و ئەشرارە
 ئومید و واسیتەى ئوممەت لە ترسى حەشر و میزانى
 کە بەو بوو تەوبەى ئادەم قبوول و حیفزى ئیبراھیم
 بە ئەو بوو سەبرى ئەییوب و نەجاتى ئادەمى سانی
 بە ئەو بوو بینشى یەعقوب و یوسف بەو خەلاسى بوو
 لە دەس کەیدى زولەيخا، هەم لە رەنجى حەپس و زیندانى
 بە ئەو بوو ئولفەتى یوونس، بە ئەو بوو رەفەتى عیسا
 وە کوو بەو بوو تەجەللا بو «کلیمُ اللّهُ» ی عیمرانى
 بە ئەو بوو ئاگرى فارس کوژاوه و وشک بوو ساوه
 شەقى برد تاقى کیسرا، کەوتە لەرزە بان و هەیوانى
 بە ئەو بوو زولمەتى کوفر و بت و خاج و سەنەم لاچوو
 شکا بازارى نابارى دەسیسه و کەیدى شەیتانى
 کە ئالای دینی حەق هات و سەرى کیشا بە دونیادا
 لە سایەى ئەو بوو روشن بوو چرای نوورى موسولمانى

به نووری ئەو سەفا کەوتە دەروونی کۆمەڵی ئەسحاب
 بپرا جەرگی عەدوو گشتی بە تیغی تیبی یاران
 خوداوەندا: بە حەققی تینەتی ئەو یارە، دووبارە
 بە خەتمی دائیرە ی مورسەل، بە مۆر و خاتەمی شانی
 بە شەرحی سەدر و سینە ی پاکی وەك مینا بەبێ گەردی
 بە حوشنی سیرەت و شیوەی جەمالی بەدری تابانی
 بە جاهی حورمەت و وەقزی، بە ریز و مەنزلە ی فەقری
 فیدای ئەو فەقرە بێ سەد حیشمەت و مولکی سولەیمانی
 بە سیدق و راستی سیددیق و عەلی حەزرەتی فارووق
 بە «ذی النورین» عوسمان و عەلی یو شییری بورپران
 بە پاکی «أُمَّهَاتُ الْمُؤْمِنِينَ» و فاتیمە ی زەهرا
 بە دوو سیبته ی موکەررەم، تازە لالە و سەروی بوستانی
 بە سەحبی سەف شکین و یاری ئەو سەردارە نازارە
 بە دەنگی هەلەهە و شەوقی دل و جۆشی سەنا خوانی
 بە خوین و بەرگی خوینینی شەهیدانی حونەین و بەدر
 بە عەبیاس و بە حەمزە و جەعفەر و سەلمان و حەسسانی
 بە راسی تابیعین و تابیعینی ئەو بوزورگانە
 کە هەریەك بو زامەندیت دەری کرد گو له مەیدانی

به شاهى نه قشه به ند و خواجه کانی «نقشبندیّه»
 سوپا سالاری ته وحید و ته ریقی سهیری په نهانی
 به پیرانی ته ریقیه سوهره وهردی و قادری و چهشتی
 به «نجم الدین» ی کوپرا و به جاهی غهوسی گهیلانی
 به حه ققی پورتهوی فهیزی «مُجدیاد» بو ته ریق و دین
 مه داری ره مز و ته حقیق و ئیمام و قوتبی ره بانی
 به عه شقی شاهى ده هلی و ره نجی مه ولانایى کوردستان
 جه نابى «ذی الجناحین» و کنووزی نووری عیرفانی
 به شیخ عوسمان «سراج الدین»، وه فاو و بوالبهاء» ئه حمهد
 «ضیاء الدین» و «نجم الدین»، «علاء الدین» ی «عوسمانی»
 به شیخی ئینس و جین، ئه مر و ته بیبی زاهیر و باتین
 به پیری ده ستگیر و ناییبی فه خری به شهر، یانی:
 به شاهى جی نشینی خانه دان و خاوه نی ته مکین
 نه هالی به رگوزیده و نووری دیده ی ئالی عوسمانی
 وه سیله و فه خری ئیمه، قوتبی ئه عزم، مه تبه عی «سادس»
 مه دار و ره بهری عالم، «سراج الدین» ه که ی سانی
 ببه خشه عه بدی بیچاره و قه ساوه تبار بیکاره
 ئه سیری نه فسی ئه مماره و ره زیله و ته یقی ئینسانی

به ژهنگى مه عسيهت گۆرا دهروون و دل، كه فهوتاوه!
 به رهحمى تو نه بى نابى عه لاجى دهر د و دهرمانى
 چ خو شه له ززه تى عه فووت له تهنگانه ي پله ي ئاخىر
 به يادى تو له لهش دهرچى په پوله ي رو حى ئينسانى
 گه دايسى بى نه وا روو كاته دهرمالي كه ريمانت
 گه لى دووره له جوودى تو به نه وميدى گه دا رانى
 «فه نايى» روو له كوئى كا، غه يرى ئاسانه ي كه ريمى تو؟
 به رهحمى واسيعت رهحمى له گه ل مه رگى به ئاسانى

۲

له بهر قاپى دهرى مه يخانه جيگه م كه ن كه جى بگرم
 له وى چاتر نه من جيگه گومان نابهم كه لى بمرم^(۱)

۱. ماموستا فه نايى كه بو دوا جار له مانگى «ئاب» ي ۲۰۰۴ ي زايينيدا
 داخلى خهسته خانه ي «رزگارى» بوو له شارى هه ولير، بو ماوه ي دوو
 ههفته تيايدا مائه وه، له و ماوه يه دا ئه م پارچه هونراوه ي نووسيوه، كه دوا
 هونراوه يه تى له ژيانيدا. وه له ناوه روو كى هونراوه كه دا به ئاشكرا
 دهر ئه كه وى كه پيش بينى نزيك بوونه وه ي وه فاتى خو ي كرد بى، بو يه به و
 شيوه يه له خوا ئه پارته وه و داواى لى ئه كات كه له نزيكى مور شیده كه يدا
 وه فات بكات و بنئيريت.

به یادی پیری مه یخانه، ئه گهر جیگه م له وی بدری
 حه یاتیشم مه ماته، وا ئه زانم هه مده می خدرم
 خودا خوۆت عالمی، له یلم له کوئی ته سلیمی ته قدیر بوو
 به لوتفی خوۆت که ره م فه رموو، ده با ئه منیش له وی بمرم
 که توۆ خوۆت قادری، ئیره و ئه وی بی فه رق و یه کسانه
 به لام بوۆ من نزیککی ئه و په نایه و دامه نی ئه گرم
 له گۆریش هه مده م وه مه مراهی ده شتی مه حشه ری ئه ویم
 له خزمه ت زاتی ئه و دا بم له ساحه ی پر خه می نه شرم
 هه تا دونیا به دونیا و قیامه ت را ئه بی، یا ره ب
 له سه ر ئه و عه هد و په یمانه، له ده وری قه بره که ی بمرم
 که من ته رککی هه موو یار و دیاری خوۆم له بهر ئه و کرد
 خودا ئیسته ش قه زا وا بی بچم له و شوینه دا بمرم
 هه موو عومرم به هۆی ئه و سه رف و ته رککی یادی یاران کرد
 نه با به ختی ره شم یاری نه کا، هه ر لییره دا بمرم
 که کوچی کرد و روۆی له یله که م، شیوا هه موو هیژم
 وه کوو بازاری «له نگه» ئاگری تی چوو دل و فکرم^(۱)

۱- مه به سستی شاعیر له «بازاری له نگه»، بازاری کوۆنه فرۆشه کانی شاری
 هه ولیره، که تا ئیستا "سی" جار ئاگری تی چوووه زه ره رو زیانیککی
 زۆری ماددی گه یاندوووه. وه ئه وه ی جیی سه ر سوپمانه ئه وه یه که تا
 ئیستاش هۆکاری راسته قینه ی ئه م ئاگره نه زانراوه.

كه برپيارم وها دابوو له پيش ئه و ئوغرى خير كه م
 كه چى وا ئوغرم شه پ بوو، له هه ر قاپى و ده رى بمرم
 شه ها فهرقى نيه بو تو له هه ركوى هه لكه نن گورم
 نيشانه ي سه عده بو من، گه ر له خزمه ت ئيوه دا بمرم
 به سوژ و لوتفى پيرانه بلاوينه «فه نايى» تو
 ده سا هي ممه ت به رموو با به دل من دامه نت بگرم

شاكه لى

شاعيرى دل گه رم و عاشق كه ژيانى خو ي بو خزمه تى
 ولات و خاكه كه ي خو ي ته رخا ن كر دو وه شيخ ئه حمه دى
 شاكه ليه. له سالى ۹۰۲ دا ها تو وه ته دو نيا وه. له ۹۸۲/۲/۱۴ دا له
 ته مه نى ۸۰ سالى دا كوچى دو ايى كر دو وه و له گورستانه كه ي
 شيخ سه عيدا به خاك سپيرا وه. «ئهم هو نرا وانه له ديوانه كه ي
 وه رگيرا ون»...

»ا«

«قه سیده ی هاشمی»

ئەى شەفیعى دەشتى مەحشەر، فەیز بەخشى مورسەلین
 گۆشەیی چاوت لە من بى «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ»
 مەعدەنى عیلم و حەقیقەت، مەخزەنى سەبر و سەفا
 ئەى شەھنشاھى دوو عالەم، سەرورەى دونیاو و دین
 ئەى شەھەنشاھى ﴿لَعَمْرُكَ﴾ ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ﴾ ت مەقام
 بەرلە ﴿مَّا زَاغَ الْبَصَرُ﴾ جیما لە رى «رُوحُ الْأَمِينِ»
 رۆحى من قوربانى رێگە و خاكى بەر پیتە و مەقام
 تۆ مەقامى ﴿لِي مَعَ اللَّهِ﴾ ی كە دەرم دینى لە شین
 شین و گریانم لە بەر زۆرى گوناھ و غەفلەتە
 بۆ رجای عەفوى ئیّمە ورد و گەورە هیچى نین
 تۆرە ئیسی شافیعی و من ئەنسى موفلیسین
 رەحمەتێ كە ئەى جەلیسى ساحیبى عەرشى بەرین
 ئاخىرى رۆژى ژيانە و سوووى ئەعمالم درێژ
 لوتفى تۆیە گەر نەجاتم بى لە دەس «بِئَسْسِ الْقَرِينِ»
 یا رسول الله دەخیلە رەھبەرى دونیاو و دین
 پادشاھى لە شكرى دل، شافیعی رۆژى یەقین

پاسهوانی ئاستانت ساکنانی ئاسمان
 سایه بانی تو ئه کابه و شاپه ره ی «روح الامین»
 کاتی ره حمه و شهفه قه ته، موحتاجی ره حمی ئه تون
 دهست و پا به سته ی که مهندی مه کری شهیتانی له عین
 دهستی زامارم که سی ساله ئه سیری به ستنه
 تازه ده خوازی له ئیعجازات دهوایی بو برین
 تو خودا هیچم نیه تاغات و ئه عمالی قه بول
 هیممه تی، به لکوو له مه ولا ببه به نده ی موخلیسین
 هر له و روژ ئاواوه به نده ی غه فله ت و به نده ی خه وم
 بی به شی نیوه ی شه و و بی شوری فه خری سالحین
 شه رمه نه ی روژی جه زام و سه رفگه نده ی باره گا
 بو جه نابی فه خری عالهم چونکه مایه ی زه حمه تین
 «شاکه لی» شیواوه شیوه ی به نده گی و ئازاده گیت
 کاتی مه رگه، روو که ره ده رگای «فخر المرسلین»

«۲»

حاجی له پاش که عبه روو که له شاری دولبه ر
 تا سه رفه راز و بی غه م روو که ی له ده شتی مه حشه ر

حیرت ئەکەم لەوانە، ئەچنە تەوافی خانە
 نارۆنە ئاستانە ی «خَیْرَ الْوَرَى» ی پیغەمبەر
 کە خواهیشت خودایە، لەم عەمرەو و سەفایە
 مەقسوودت موستەفایە، خالق، لە حەجی ئەکبەر
 «لَوْلَاكَ» و هەم «لَعُمْرَكَ» دوو شاهیدن تەبەررۆک
 بەس بۆ جەنابی ئەو بوو ئەوەی کرا موقەددەر
 روو کە لە ریی مەدینە رینگایی تر مەبینە
 ئەم رینگە رەسمی دینە گەر پیم ئەکە ی تۆ باوەر
 بە سۆزی پەر لە سینە ئاهیی لە دل دەر بیئە
 دەروونت هەلگرتنی خوشتر لە «نار» ی مەجمەر^(۱)
 ئەم مانگە تەرکی خەو کە، بە شەو لە خەو تۆ رەو کە
 دل پەر لە شەوقی ئەو کە دەمت «اللَّهُ أَكْبَرُ»
 کە چوویتە مالی مەککە، عەزمی مەدینە جەم کە
 تەحقیقی دینی تیایە مەدینەیی مونهووەر
 دینی موبینی تیایە، ئەسل لەوایە موغمەر
 یەعنی شەفیعێ مەحشەر نووری خودا پیغەمبەر

۱. مەجمەر: کوورە، ئاگردان.

ئەرز و سەما موسەبەب، بۆ ئەو كرا موسەووەر^(۱)

۳

يا رسول الله ئەگەرچى روو رەشى ديوانى تۆم
 گەر نەبم خۆ ھىچ نەبى ریزە خۆرى خوانى تۆم
 من كە روو زەرد و زە عىف و زامدارى غەفلەتم
 ناتەواوم، ناپەرەوايە، چۆن بلىم قوربانى تۆم
 تۆرە ئووف و مونعيم و من موفليس و بى زادى رى
 رېبوارىكى ھىلاكم ھەر ئەلىم ميوانى تۆم
 ئەى شەفيعى موزنېين موحتاجى شىوى ئەمشەوم
 بى دەس و بى كەس ئەمىنم، چاوەرپى ئىحسانى تۆم
 يا رسول الله چ خۆشە سەر قەدەم كەم تا حوزوور
 گەر بىژىم دووبارە ژىن و بشمرم قوربانى تۆم
 كەس نىە وەك من لە دەشتى مەحشەرا وىل و مەلوول
 روو رەشى روژى جەزام و شەرمەنەى يارانى تۆم

۱. ئەم ھۆنراوہیە تەواو نىە، لەبەر درىژى ھەموومان نەھىناوہ،
 ئەگەر پىتان خۆشە ھۆنراوہ كان بە تەواوى بىنن سەرىك لە
 ديوانە كەى مامۇستا شاكەلى بدەن.

ئەى فیدای ئەو خاکە بى یارانى تۆى پىدا ئەچوون
 گيان فیدای «سددىق» و «فاروق» و «عەلى» و «عوسمان»ى تۆم
 ئاخ لە ناخى کاخى جەھلا حەپسى تارىكى و خەتام
 چاوه چاوى نوورى عىلم و پرتەوى عىرفانى تۆم
 تۆ خودا رۆژى جەزا کاتى رەجا، ئەى مولتەجا
 «شاکەلى» بى بەش مەكە، حەيفە كە سەرگەردانى تۆم

لە هۆنراوه کانى مامۆستا مەلا محەممەد خاکی

خسوس ئەو «سددىق» کرداره، دەروون گەنجینهى ئەسراره
 كە ﴿ثَانِي اثْنَيْنِ فِي الْغَارِ﴾ هە كە «شَيْخُ الصُّبْح»ى هەموانە
 بەوى فەرموو خودا رازىم لەو، ئەر رازى لە من بى ئەو
 تەجەللى خستیه چەرخە، وەكوو ئەم چەرخى گەردانە
 حەدىسە: گەر خەللىكم بە غەيرەز رەب بگرتايە
 «ئەبووبەكر»م ئەگرت، ئەلحەق غەيرە لەم روتبە حەيرانە
 جيرانىكى شكاتى كرد لە خزمەت فەخرى عالەمدا
 كە بۆنى گوشتى برژا و دى هەموو شەو لەم دەر و بانە

له خانەى حەزرەتى سەد دىقەو وە دى غالىيا ئەم بۆ
 دراوسى بى بە شىن ئىمە ئەمە كەى دەئىبى جىرانە
 كە «فخر المرسلین» بۆى وەردى سەدرى پاكى كرد فەرمووى:
 ئەمە بۆى «خَشْيَةُ اللَّهِ» يە، ئەمە بۆى قەلبى برىانە
 مەگەر نەت بىستوو وە ئەم قەولە كە فەرمووى موخىبرى سادق
 شەوى ئىسرا ئەبوو بە كرم ئەدى لەو ئاسمانانە
 ئەمىنى بوو لە هەر رىئى، جەلىسى بوو لە هەر جىئى
 مەسەلىان «فِي الْمَثَل» بىلیم، ئەم ئاسەف ئەو سولەيمانە
 كەسى سەد دىقى ئەكەبەر بى، مەهین یارى پىغەمبەر بى
 ئەبى پى ئەفسەرى سەر بى، لە كن داناو و فەرزانە

تكا و نزالە خزمەت سالارى مەدەنىدا^(۱)

يا موحه مەد هاتووم تا خوّم خەمە ئاسانە كەت
 بىمە ژىرى گومبەزى بەرزى وە كوو ئاسمانە كەت
 تۆرە سووليكى «كريم الطبع» و عالى هيممەتى
 من گەدای دەرمالى تۆم و چاوەرپى ئىحسانە كەت

۱. ئەم شىعرە لە گوڤارى... وەرگىراو وە داخەو وە ناوى
 شاعىرە كە مان بۆ ئاشكرا نەبوو.

من به گيان و دل ته او فم كردووه مالى خودا
 هاتووم تا زياره تى كه م، قهبره پاك و جوانه كه ت
 نه فس و شه يتانى له عينم به رده باران كردووه
 تا دليكى پاك و خاوين بي رمه دهر ك و بانه كه ت
 من به ئاوى پاكي زه مزه م سه دكه پره ت خو م شو ر دووه
 تا كو و لاوا چلكى تاوان رو له پر تاوانه كه ت
 من له خاكي پاكي «به تحا»، بو مه دينه هاتووم
 تا قه بوولم كه ي به تو زى ژي رى پيى ده روانه كه ت
 خو شه پيم گهر تو بده ي ئيزنم، نه من گسگى بده م
 تو ز و گهر د و خار و خاشاكي سه راي ميوانه كه ت
 زياره تى غارى حيرام كرد، شاخ و داخ و ههر د و به ر د
 نه ي سه ر و مالى نه من قوربانى خه لو هت خانه كه ت
 نه رم و نو ل بو و لاي نه من، هه روه ك حه رير و په ر نيان
 نه ي نه من قوربانى جي گاي «اقرأ» ي قور ئانه كه ت
 نه ي «شفيع المذنبين»، ئيزنى به تو داوه خودا
 تا تكاي ئوممه ت بكه ي لاي حه زره تى ره حمانه كه ت
 سا تكاي به خشينى من كه، شافيعى رو ژى جه زا
 ليم ببوورى رو ژى مه حشه ر، خاليقى مه ننانه كه ت

يا ره سول الله ده زانى «باقر» یش شهرمه نده يه
يادی که ئەهوکاته وا بهرپا ئەوی دیوانه کهت

لوقمان په رستش

«۱»

ده ریشم که ی هەر دیمه وه

ئەگەر سه دجار له ده رگانه ت ده ریشم که ی هەر دیمه وه
ئەوینم تۆی، ئە ی خوای من، ده ریشم که ی هەر دیمه وه
تۆ خوامی، تۆ په نامی، تۆ سۆزیکى هه ناوی من
تۆ هه ناوی رازی دلمی، ده ریشم که ی هەر دیمه وه
بی په ناھان سەر کزانه دست به سینە ی باره گاتن
بۆ هه میشه دست به سینە م، ده ریشم که ی هەر دیمه وه
سه گی ده رگا چونکه فیری سفره و خوانی ره حمی تۆیه
من سه گیک له ده رگانه ت، ده ریشم که ی هەر دیمه وه
تۆی هومیدی لی قه و ماوان، راییک بزە ی خۆتم پی به
له شه وه زهنگ هاتووم بۆلات، ده ریشم که ی هەر دیمه وه

له ئاسمان و مانگ و خورا جوانيک نيه بي پهرستم
 غه يري جوانى ناوت خوا، دهریشم کهى هر ديمه وه
 تو ئه و که سهى ناوى جوانت حه سانه وهى ژانى دلمه
 ژانى دلّم زوره خوا، دهریشم کهى هر ديمه وه
 يادى تو يه دهرمانى من، ئهى ته ييبى دهرده کهم
 بو عيلاجى دهردم هاتووم، دهریشم کهى هر ديمه وه
 هر ديمه وه، چونکه ئه تو بو هه ميشه له ناو دلماى
 بو هه ميشه ي زىکر و فيکرم، دهریشم کهى هر ديمه وه
 بو دونيا و له پاش مهرگيش له کاتى پرسيارى گور
 له مه حشه را بو حوزوورت، دهریشم کهى هر ديمه وه
 «هيمن» م ئه نالينم، له بهر قاپيت هاوار ئه کهم
 ئه گهر سه د جار له دهرگانه ت دهریشم کهى هر ديمه وه

«۲»

بو پيغه مبه ر ﷺ

هه تا کوو ئاسمان ئه ستيره ي مابن
 هه تا کوو چياکان سيّره ي سه فا بن
 هه تا پاييز بي و گه لام وه ريئى

ههتا پهري رۆح، گيانم دهردینئی
 ههتا ببارئی بارانی بههار
 ههتا کوو بژیم له کۆنه ههوار
 ههتا زویانم بیهینئی گوفتار
 سهلوات بی له سه ره سوولی نازدار
 ههتا بیستانان گولان دهربکه
 ههتا کوستانان وینهیان دهرخه
 ههتا بولبولی بیستان بخوینئی
 دلی عاشق و مهستان بدوینئی
 سه لاتم ئە کم به چه پکه یی گول
 زه نویری ئە کم به فرمیسکی دل
 ههلی ده قولینم له دلی له کول
 ئاوی بو دینم به دیده و به دل

له گول پرسیم له بهر چی زۆر جوانی؟
 به رهنگی سووره وه و شادمانی؟
 به نه رمیک و به شهرمی دای جوابم

وتی: بی پیت بلیم، با توش بزانی
 له بهرعه شقی موحه ممهد سووره ره نگم
 بدهن سه لوات به روخساری موحه ممهد

**

له بالندهی سه هر پرسیم: برا کهم
 بر خوش دهنگه که و ئاگر نه واکه م
 له بهر چی هر گهرمه نه غمه ی به یانیت؟
 وتی: با پیت بلیم دهر دت ده واکه م
 له بهر ناوی موحه ممهد گهرمه ده نگم
 بدهن سه لوات به دیداری موحه ممهد

**

له مانگ پرسیم بو ئه م شه وگاره ویلیت؟
 دهی هه یه تو ده می جیهان ئه هیلی
 هیلالی یا چواردهی؟ بوچی ئا وای؟
 وتی: با پیت بلیم نه ییژی هه رزه گیلی
 که من عه بداله که ی عه شقی ره سوولم
 بدهن سه لوات به روخساری موحه ممهد

**

له خۆر پرسیم: شه کهت نابی له کارت؟
له سیڤه‌ی هاتووچوونی جار به جارت؟
ئه سووتی تو که نوورت دای له کیوان
وتی: «شارۆخ» به گیانی تاقه یارت
که سووتاوم له تاوی فه‌خری عالهم
بدن سه‌لوات به دیداری موحه‌ممهد

ناوه روک

به شی کوردی

۱. نامی ۵
۱. ئەهی پێغه مبه‌ری ره‌ه‌به‌ری ئیسلام ۹
۲. به‌ فه‌یزی بی ئینتیها ۱۲
۳. ئەهی پێغه مبه‌ری خو‌ش خولق و ره‌وشت ۱۵
۴. یا ره‌سول الله گیانم به‌ فیدات ۱۷
۵. ره‌ببی له‌ عه‌رشی وه‌فا برژینه سه‌یلی سه‌فا ۲۱
۶. یا ره‌ببی هه‌تا به‌ حری که‌ره‌م ماوه له‌ به‌ریا ۲۲
۷. یا محمّد المصطفی ۲۵
۸. ئەهی کانی که‌ره‌م سه‌روه‌ری دیوانی مه‌حه‌بیه‌ت ۲۷
۹. ره‌ببی بنیره سه‌لاوات ۲۹
۱۰. من میوانی تۆم ۳۲

۱۱. شیرین گولہ کہم ۳۶
۱۲. و صَلَّى اللهُ عَلَيَّ نُووَرِي بِه دِينِي يُو بِه ئِيْمَانِي ۳۹
۱۳. ئه ي سهرداره كه ي عه جه م و عه ره ب ۴۱
۱۴. ئه ي نووَرِي موِيِن سِيْرَاجِي وَه هَاج ۴۸
۱۵. بَرِيْژَه رِه حَمَه ت خَوَا هَه تَا قِيَامَه ت لَه سَه ر ۴۹
۲. نه قيب ۵۱
۱۶. وَ صَلَّى اللهُ عَلَيَّ زَاتِي ۵۱
۳. سافي ۵۲
۱۷. ئه ي سه يدي سهرداري من ۵۲
۴. زه نده سه ليمي ۵۴
۱۸. صَلَاةُ اللهِ سَلَامٌ اللهُ ۵۴
۱۹. يَا نَهْبِي سَه لَام عَلِيْكَ ۵۶
۲۰. يَا رَه سُووَل اللهُ لَه رِيْتَا رُوْح وَ گِيَان ئِيْسَار ئه كه م ۵۸
۵. په ژاره ۶۰
۲۱. مانگي مه ولودت گولزاری ژينه ۶۰
۶. قانع ۶۲
۲۲. يا موحه ممه د ليو به بار و دل به بوريانم مه كه ۶۲

۲۳. يا رسول الله غه ريقى گيژى عيسىانم مه ده د ۶۴
۲۴. قه له م! قوربانى نووكت بم ده بيړه فه سحەت و گوفتار
۶۵
۷. عوسمان سراج الدين ۶۷
۲۵. يا ره سوول الله زه ليلم سا به قوربان هيممه تى ۶۷
۲۶. غولامى ده رگه ي توّم ۶۹
۲۷. فيداى خاكى به رى پيّت ۷۰
۷. محه ممه د سه عيد نه قشبه ندى ۷۱
۲۸. ره حمى توّ ده ربايه من تينووم به يه ك قه تره ده سا . ۷۱
۸. بيخود ۷۲
۲۹. له و روژه وه روښتووه توّراوه دلى من ۷۳
۳۰. ئه گهر شاهم وه گهر شاهين و بازم ۷۶
۳۱. شه ها به غيرەتت قه سه م ۷۸
۳۲. ئه ي ساحه تى سه د جه ننه ت ۸۱
۹. سه لام چه يده رى ۸۲
۳۳. ده نگى زه نگى فودسيان دى ۸۲
۱۰. تاهير به گى جاف ۸۷

۳۴. مه تله عى سويحى سه عادهت ۸۷
۱۱. شهاب الدين كاكو زه كه ريباىى ۸۸
۳۵. جه مالىوهم ديهن ياران ۸۹
۱۲. ثامينه خاتوون ۹۰
۳۶. موالى يا موالى يا موالى ۹۰
۱۳. تاهير هاشمى ۹۲
۳۷. يا رسول الله حه زين و تى شكاووم ره حمه تى ۹۲
۳۸. ئه ي چراى گو شه ي دلى ئه ريباىى عيرفان ۹۳
۱۴. مه سعوود ته م ته مى ۹۴
۳۹. يا رسول الله «سیدی» سادات ۹۵
۱۵. سديق نوور محه ممه دى ۹۶
۴۰. براى كوردى شيرينم ۹۶
۱۶. شاهو ۹۸
۴۰. په نام هي نايه بهر قاپيت ۹۹
۴۲. ره بىى هه رچه ند شه رمه سارم ۱۰۰
۴۳. رووم له قاپى تو يه ره بىى ۱۰۱
۴۴. ره بىى تو پشت و په نامى ۱۰۲

- ۱۰۳ ۴۵. ههزاران شوكرى تو ره بى
- ۱۰۵ ۴۶. فهردى ته نيای تاك
- ۱۰۸ ۱۷. مه جيد نثر مارى
- ۱۰۹ ۴۷. من شه هيدم
- ۱۱۱ ۴۸. ئەى موحه ممه د ره مزى ههستى
- ۱۱۳ ۴۹. من رو لهى موسلمانم
- ۱۱۵ ۵۰. شافيعى به لىن ئە دەم شه رته به دل و به گيان
- ۱۱۷ ۵۱. مانگى ربيع الاول
- ۱۱۹ ۱۸. پيره ميرد
- ۱۲۰ ۵۲. خوايه ئەوانهى كه بى باوه رن
- ۱۲۲ ۵۳. پيغه مبه ره كهى خو شه ويستى خوا
- ۱۲۳ ۵۴. ئيمرو مه ولوودى پيغه مبه رمانه
- ۱۲۷ ۱۹. ئە بووبه كرى سدديق رضي الله عنه
- ۱۲۷ ۵۵. جُدْ بِلُطْفِكَ يَا اَلِهَى
- ۱۳۰ ۲۰. خانای قوبادى
- ۱۳۰ ۵۶. پادشای شاهان
- ۱۳۲ ۵۳. دل جه غه م خهسته ن

۲۱. مه ولانا خالید نه قشبه نندی ۱۳۳
۵۷. یا فهردی نه عزه م ۱۳۴
۲۲. صهیدی ۱۴۶
۵۸. یاران دیوانه ۱۴۶
۲۳. میرزا شہ فیع پاوهیی ۱۴۹
۵۹. قه دیم موتله ق... قه دیم موتله ق ۱۵۰
۲۴. میرزا شہ فیع کولیایی ۱۵۳
۶۰. تاکی ته وانا تاکی ته وانا ۱۵۳
۲۵. مه وله وی ۱۵۸
۶۱. باعیس و جوود جه مه هتا ماهی ۱۵۹
۲۶. حاجی قادر کویی ۱۶۲
۶۲. ئه ی بی نه زیر و هه متا ۱۶۲
۲۷. شه مس قوره یشی ۱۶۳
۶۳. عیلمی بی به هره و دره ختی بی سه مهر ۱۶۴
۶۴. دواي حه فتا سال عومر ۱۶۵
۶۵. کالای شووم شه پ ۱۶۶
۶۶. فاتیحی بابی نه جاتم ۱۶۷

- ۱۷۰ ۶۷. عه هدی دونیا بی سوباته
- ۱۷۲ ۶۸. علام الغیوب ئاگای دهر د و حال
- ۱۷۶ ۲۸. محه ممه دی مه حوی
- ۱۷۷ ۶۹. وصلی الله
- ۱۷۸ ۷۰. له ریئی ئەو شوخه دا خووم کرده
- ۱۷۹ ۲۹. ئەسهه دی مه حوی
- ۱۷۸ ۷۱. ئەی په ناهی بی که سان
- ۱۸۲ ۳۰. ئەحمه دی کور
- ۱۸۳ ۷۲. دل به را دایم ده نالم ده به ده م
- ۱۸۵ ۷۳. یا رسول الله زه لیل و دل چه زینم ره حمه تی
- ۱۸۷ ۳۱. ناری
- ۱۸۷ ۷۴. سووره تی یاسین که وه سفی چه زره تی له ولا ئەه کا
- ۱۸۹ ۷۵. ئەی شه هه نشاهی شکوهی عیززه تی
- ۱۹۳ ۳۲. حامید ئالیجانی
- ۱۹۴ ۷۶. ساقی هه تاکه ی ساقی هه تاکه ی
- ۱۹۵ ۷۷. باپچینه وه با پچینه وه
- ۱۹۶ ۳۳. بیدار

۷۸. من كوردىكى به دينم ۱۹۷
۷۹. موحه ممهد پيغه مبه ره ۱۹۸
۸۰. ئەى موحه ممهد ئەى موحه ممهد ۱۹۹
۸۱. ئەى پيغه مبه ره ئەى پيغه مبه ره ۲۰۰
۸۲. پيغه مبه ره كه م نه خوینده واره ۲۰۲
۳۴. وه فايى ۲۰۳
۸۳. ئەى دل وهره هوشيار بيه هذا طريق العاشقين ... ۲۰۳
۸۴. يا رسول الله ده خيله ك رووم نيه ۲۰۵
۸۵. ئەى امام المرسلين ۲۰۸
۸۶. رۆحم به فيدات ۲۱۰
۳۵. پينج خسته كى كوردى ۲۱۱
۸۷. دافيعى دهر د و عه نامى ۲۱۱
۳۶. حه قيقى ۲۱۳
۸۸. سوپاسى بى حه د ۲۱۴
۸۹. ئەو مانگه مانگى رجب الله يه ۲۲۰
۳۷. مه هجوورى ۲۲۴
۹۰. دهرمان دهر دم موحه ممهد نامه ن ۲۲۴

- ۲۲۷ ۳۸. عاشق
- ۲۲۸ ۹۱. سه لات و سه لامی حهق
- ۲۲۹ ۹۲. له سه ر گه وره ی ئه سحابه
- ۲۳۰ ۹۳. الصُّبْحُ بَدَا مِنْ طَلْعَتِهِ
- ۲۳۳ ۳۹. عومه ر ضياء الدين
- ۲۳۳ ۹۴. کولاهی سیححه تم ناوی
- ۲۳۴ ۹۵. له نه شه ی فه یزی عیشقی فه خری عالم
- ۲۳۵ ۴۰. ره بیعی
- ۲۳۶ ۹۶. ده خیلک یا ره سول الله
- ۲۳۷ ۹۷. یا ئیلاهی شهرمه زار و دیده گریانم ئه من
- ۲۳۸ ۴۱. شیخ خالد
- ۲۳۸ ۹۸. سه لاوات بی به خورپرهم بی
- ۲۴۲ ۴۲. حه مدی
- ۲۴۲ ۹۹. مسوه دده بی سوبحی ئه زه لی مووی موحه ممه د
۱۰۰. یا موحه ممه د روورپه شی ده رگانه که ی توّم توّبه بی
- ۲۴۵
- ۲۴۶ ۱۰۱. یا ره سول الله زه لیل و دل حه زینم

۱۰۲. ستایشی هزاره تی ئەبووبه کر ۲۴۷
۱۰۳. ستایشی هزاره تی عومەر ۲۴۹
۱۰۴. ستایشی هزاره تی عوسمان ۲۵۰
۱۰۵. ستایشی هزاره تی عەلی ۲۵۲
۴۳. ئارام ۲۴۶
۱۰۶. ئەی ره ئیسی تاجداران ساحیبی بیت الحرم ۲۵۳
۴۴. جەفایی ۲۵۵
۱۰۷. ئیلاهی وا خە جَلّ ماوم ۲۵۵
۴۵. آية النبي ۲۵۶
۱۰۸. یا حەی سپەردم، یا حەی سپەردم ۲۵۶
۴۶. ئیمامی ۲۵۸
۱۰۹. چۆن نە گریه م من بە زارۆ شیوه نی بینانە کەم ... ۲۵۸
۴۷. ئەفخەم زاده ۲۶۰
۱۱۰. یا رسول الله یا خیرالبشر ۲۶۱
۴۸. میرزا ئەسەد ۲۶۴
۱۱۱. یا رسول الله بە قورئان خاتەمی پیغەمبەری ... ۲۶۴
۴۹. بیبەش ۲۶۶

۱۱۲. رۆح و مال و جیسم و گیانم یا رسول الله فیدات ۲۶۶
۵۰. قازی پینجوینی ۲۶۷
۱۱۳. سه نا و ستایش به بی ژماره ۲۶۷
۵۱. سامال ۲۶۸
۱۱۴. خوییه به ناوت گه وره تر ناوه ۲۶۹
۵۲. جانی ۲۷۰
۱۱۵. خوداوه ندا ته ره حجوم که ی ۲۷۱
۵۳. خه لوه تی ۲۷۲
۱۱۶. یا رسول الله ئه من زار و غه مین و دل چه زین .. ۲۷۲
۵۴. خادیم ۲۷۲
۱۱۷. وهك فه لهك بو عیشقی تو ۲۷۳
۵۵. ماموستا خال ۲۷۵
۱۱۸. قوربانی ناوت ناوت چهن خو شه ۲۷۶
۱۱۹. خودایا زور ستایش بو سروشتی پاکی پیغه مبه صلی الله علیه و آله ۲۷۸
۱۲۰. ئه ی شه هنشاهی ئاسمان و زه مین ۲۷۹
۵۶. حیلمی ۲۸۰

۱۲۱. یارهب روورپهش و من گوناھبارم ۲۸۰
۵۷. حه ریق ۲۸۱
۱۲۲. به و نووره که زاهیر بوو له سه ر رووی موحه ممه د ۲۸۱
۵۸. ده ر به ده ر ۲۸۲
۱۲۳. نیمه تویشوو یا ئیلاھی ۲۸۳
۵۹. زاری ۲۸۴
۱۲۴. برپژره ره حمهت خودا ۲۸۴
۶۰. ئەمین شنوویی ۲۸۵
۱۲۵. یا شفیع المذنبین تو چاره یی کارم بکه ۲۸۶
۱۲۶. زور په شیو و بی قه رارم یا ره سوول الله ده خیل ۲۸۸
۱۲۷. ئەتوی ئەو سه یید و عالی نه سه ب ۲۸۹
۱۲۸. ئەی بلووری گه ردنت ۲۹۱
۶۱. کالی ۲۹۳
۱۲۹. حه مد و سه نا بی ۲۹۳
۶۲. فخرالعلما ۲۹۴
۱۳۰. ئازیزم به ستهن ئازیزم به ستهن ۲۹۴
۶۳. ویسالی ۲۹۷

۱۳۱. بۆ شوعلهی جهبهه ئادهم ۲۹۷
۶۴. سه فوهت ۲۹۹
۱۳۲. سه لام له سه ر تو یا رسول الله ۲۹۹
۱۳۳. السلام ئهی هاته دهنگ بۆت بهرد و دار ۳۰۱
۱۳۴. به جه ژنی مه ولوودی زاتی ئه نازم ۳۰۲
۶۵. شیخ له تیف ۳۰۴
۱۳۵. ئهی ره ئیسی جه معی مه خلوق ۳۰۵
۱۳۶. یا رسول الله ده خيله روورهش و نامه سیام ۳۰۶
۱۳۷. شای «خیرالبشر» فه خری کائینات ۳۰۷
۶۶. ابن الحاج ۳۰۹
۱۳۸. یا رسول الله ئه مانهت بی ۳۱۰
۱۳۹. ئهی موقته دای خاس و عام ۳۱۱
۱۴۰. یا رسول الله ده خيله ن سهروه ری دونیا و دین ۳۱۳
۶۷. قاضی ۳۱۳
۱۴۱. خوا برژینه سه له وات ۳۱۳
۱۴۲. ئهی نه فس هه وای منالیت تاکه ی ئه بی له سه ربی ۳۱۳
- ۳۱۸

۶۸. قودسی ۳۲۰
۱۴۳. ئەی شاهی مه ککه حاکمه کهی شاری مه دینه. ۳۲۰
۶۹. ده هشت ۳۲۱
۱۴۴. سه لات و سه لامی حق ۳۲۲
۷۰. حامید حیسامی ۳۲۶
۱۴۵. هینه ری ئایه ی قورئان ۳۲۶
۷۱. بورهان عالی ۳۲۹
۱۴۶. پیشه وایه پیشه وایه ۳۲۹
۷۲. سه عید مه جیدی ۳۳۰
۱۴۷. جه بهر دهرگاهی ئیعزازش ۳۳۰
۱۴۸. ئەی ئامینه موژده بی ۳۳۳
۷۳. میرزای هه ورامی ۳۳۴
۱۴۹. ئەی ئاغه کهی دونیا و دین ۳۳۴
۱۵۰. صَلَوَةُ رَبِّي مَا سَارَ الْقَمَرُ (ئوخه ی که تو ی سه ردارم) ۳۳۶
۷۴. ئەحمه د نظامی ۳۳۹
۱۵۱. یا رسول الله به ره و رووت هاتم ۳۳۹

- ۳۴۱ ۷۵. فه نایی
- ۳۴۱ ۱۵۲. له سایه ی ریزه خووری بابی خاسانت
- ۳۴۷ ۱۵۳. له بهر قاپی دهری مه یخانه
- ۳۴۹ ۷۶. شا که لی
- ۳۵۰ ۱۵۴. ئە ی شه فیعی ده شتی مه حشهر
- ۳۵۲ ۱۵۵. حاجی له پاش که عبه روو که له شاری دولبه ر ..
- ۳۵۳ ۱۵۶. یاره سوول الله ئە گه رچی روورپه شی دیوانی تۆم.
- ۳۵۴ ۷۷. محه ممه د خاکی
- ۳۵۴ ۱۵۷. خسووس ئە و سد دیق کرداره.
- ۳۵۵ ۷۸. باقر
- ۳۵۵ ۱۵۸. یامو حه مه د هاتووم
- ۳۵۷ ۷۹. لوقمان
- ۳۵۷ ۱۵۹. ده ریشم که ی هه ر دیمه وه
- ۳۵۹ ۱۶۰. بو پیغه مبه ر
- ۳۵۹ ۱۶۱. له گول پر سیم له بهر چی زور جوانی